

Red Wings Corner

súbor blogových príspevkov

Martin Užák

Red Wings Corner

súbor blogových príspevkov

Martin Užák

Martin Užák

Red Wings Corner – súbor blogových príspevkov

titulná kresba: Norbert Šátek

vydané vlastným nákladom, nepredajné

prvé vydanie, 2015

text neprešiel jazykovou korektúrou

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto elektronickej knihy nesmie byť rozširovaná na internete, tlačou a inými médiami bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora.

© Martin Užák, 2015

ISBN 978-80-972096-3-6

„Komu sa veľa dostáva,
od toho sa veľa očakáva.“

John F. Kennedy

Predhovor

V lete 2006 som zavítal na webstránku malej americkej hokejovej akadémie, zameriavajúcej sa na funkčný tréning. V jednom z dokumentov, ktoré som si vyhladol, bola popisovaná hra založená na kontrole puku („puck possession game“). Dokument mal niekoľko strán, bol uzatvorený, skromne editovaný a zverejnený v takej forme, aby si ho mohol zdarma stiahnuť ktokoľvek, kto oň prejavil záujem.

V podobnom duchu, v akom ku mne prišiel tento dokument, prichádza k vám táto voľne dostupná elektronická kniha, ktorá je kolekciou blogových príspevkov z niekdajšieho blogu Red Wings Corner na portáli SlovakNHL.sk.

Blog Red Wings Corner fungoval na SlovakNHL.sk od 12. novembra 2009 do 23. novembra 2011. Za ten čas na ňom bolo uverejnených 43 originálnych článkov, ktoré okomentovala bezmála stovka užívateľov vo viac ako 400 komentároch. Väčšina príspevkov sa venovala klubu Detroit Red Wings. Niektoré články popisovali témy, ktoré boli aktuálne len dočasne. Iné sa vracali do histórie a pripomínali zaujímavé udalosti a výnimočné príbehy, ktoré dokáže napísať iba Národná hokejová liga. Mnohé ďalšie články sa cielene zaoberali témami, ktorým sa v podobnom rozsahu nevenovali žiadni severoamerickí ani európski autori. Všetky tieto príspevky boli po ukončení prevádzky blogu postupne zmazané. Niektoré sa objavili na iných adresách na internete, mnohé ďalšie zmizli úplne. Pôvodný obsah blogu Red Wings Corner sa teraz vracia v ucelenej forme elektronického súboru, ktorý si môže voľne stiahnuť a ponechať ktokoľvek bez toho, aby zaň musel zaplatiť.

V knihe Red Wings Corner zverejňujem všetky príspevky, ktoré boli v rokoch 2009 až 2011 publikované na rovnomennom blogu na SlovakNHL.sk. Na rozdiel od ich pôvodnej podoby spred mnohých rokov, tentoraz sú články doplnené vstupnými a výstupnými informáciami, poznámkami pod čiarou a neraz aj novými poznatkami, ktoré aktualizujú atmosféru niekdajších udalostí.

Kniha je určená predovšetkým milovníkom hokejovej histórie a fanúšikom Detroit Red Wings, ale to svoje si v nej nájdu priaznivci každého klubu NHL. No a pokiaľ patríte medzi tých, ktorí blog Red Wings Corner kedysi navštevovali, čítali a komentovali, na tomto mieste vám za to ďakujem a verím, že táto kniha bude pre vás vítanou možnosťou, ako si tie minulé časy a ich jedinečné príbehy pripomenúť.

Martin Užák, autor

Obsah

Z kolotoča základnej časti sezóny 2009/10.....	10
Félicitations, Montreal Canadiens!.....	11
Víťazstvá a pády Darrena McCartyho	12
Ty Conklin a jeho úspešný návrat do Joe Louis Areny	18
Dominantný víkend Todda Bertuzziho	20
Nebývalé krvácanie Detroit Red Wings.....	21
Hodnotenie série medzi Red Wings a Coyotes.....	24
K etike vystupovania európskeho fanúšika NHL	31
No-trade a no-move klauzuly v sezóne 2010/11.....	33
Našinci v organizácii Detroit Red Wings.....	35
Bývalí hráči Red Wings v európskych ligách.....	37
Najkontroverznejšie postavy leta 2010.....	38
Preview pred sezónou 2010/11: Východná konferencia	45
Preview pred sezónou 2010/11: Západná konferencia	55
Bývalí hráči Red Wings v severoamerických ligách.....	66
Legendárne postavy z úzadia súčasnej NHL.....	68
Úspešný návrat Phoenix Coyotes do Detroitu.....	70
Nezabudnutelných 17 miliónov pre góľmanov.....	74
Spomienka na temný november 2005.....	78
Zlaté časy útočnej formácie Grind Line.....	84
Inteligencia ako základ modernej hokejovej výchovy	86
Pocta pre Chrisa Cheliosa v Chicagu.....	88
Cesta Red Wings za víťazstvom Stanley Cupu 2002.....	90
Kauza Petr Mrázek & Adam Polášek	96
Maródka Detroit Red Wings sa rozrastá.....	99
Pozoruhodná strelecká séria Henrika Zetterberga	101
143 mizerných minút streleckej nemohúcnosti	103
Aktuálne z klubu tisíckárov s Toddom Bertuzzim.....	104

O slabinách, vráskach a výkričníkoch pred play-off	107
Niektoré diskutované témy trochu inak.....	112
Naozaj nezabudnuteľný Nicklas Lidström.....	115
Krutý osud Colorado Avalanche v play-off 2008.....	117
Najligotavejší klenot Hockeytownu? Pavel Daciuk!.....	119
Prvé kolo play-off 2011 bez straty kvetinky.....	121
Red Wings vs. Sharks: ako sa vrátiť späť?.....	126
Opatrné oprašovanie historických kroník.....	129
Krátka a neúspešná história OSHL	132
Bandwagoning – známy neznámy pojem.....	136
Odvrátená strana éry Original Six.....	138
Retrospektíva: piešťanské šialenstvo 1987	142
O odvážnom boji s nepriazňou osudu.....	145
Drew Miller: v tieni staršieho brata? Ani náhodou!	148
Jedno malé veľké poďakovanie	151
Zoznam použitých prameňov.....	153
O portáli SlovakNHL.sk.....	161
K titulnej kresbe	161
O autorovi	162

Z kolotoča základnej časti sezóny 2009/10

Základná časť sezóny NHL je kolotočom 1 230 zápasov. Jednotlivé mužstvá konferencie na seba narážajú štyri až šesťkrát v roku a skôr alebo neskôr sa stretávajú po prvýkrát od vzájomnej série v play-off. Také boli aj konfrontácie St. Louis Blues vs. Vancouver Canucks a Columbus Blue Jackets vs. Detroit Red Wings. (12.11.2009)

Počas posledných dvoch nocí sa v základnej časti sezóny 2009/10 po prvýkrát stretla štvorica tímov, ktoré v lanskom play-off tvorili polovicu vstupného pavúka Západnej konferencie. St. Louis Blues a Columbus Blue Jackets sa chceli svojim súperom pomstiť za nedávne porážky v prvom kole vyradovacích bojov, darilo sa im však rozdielne. Zatiaľ čo Blues zdolali Vancouver Canucks jednoznačne 6:1, Blue Jackets utrpeli ťažkú porážku 1:9 od Detroit Red Wings.

Canucks, ktorí v predošlom play-off vyradili St. Louis po víťazstve 4:0 v sérii, tentoraz na „Bluesmanov“ nemali. Vancouver zakrátko prehrával o štyri góly a do bránky sa dostal aj jeho prvý gólman Roberto Luongo, i keď to pôvodne nebolo v pláne. Blues sa teda rázne pomstili za krutý koniec predchádzajúcej sezóny, kedy bol hlavným rozdielom medzi nimi a ich súperom z juhozápadu Kanady práve brankársky post.¹

„Kosatky“, ktoré vlani dokráčali do druhého kola play-off, v aktuálnej sezóne zatiaľ márne hľadajú svoju tvár. Od začiatku ročníka trpia zraneniami kľúčových hráčov a v súboji so St. Louis na to znova výrazne doplatili. Vancouver stále nehrá tak, ako by mal, výkonnostný obrat však môže prísť v jeho najbližšom stretnutí na ľade Detroitu, kde gólman Luongo nastúpi po dlhšom čase od začiatku zápasu. Blížiaci sa súboj Canucks a Red Wings môže byť zaujímavý najmä pre útočníka Vancouveru Mikaela Samuelssona. Svojím príchodom do Detroitu sa totiž vráti do dôverne známeho prostredia, v ktorom pôsobil v sezónach 2005/06 až 2008/09.

Red Wings museli pred zápasom s Vancouverom odcestovať do Columbusu, ktorému vlani znechutili historicky prvý postup do play-off, kde ho vyradili hladko 4:0 na zápasy. Ani prvé tohtoročné meranie síl s Detroitom nebolo pre Blue Jackets žiadnou prechádzkou ružovým sadom. Columbus prehral 1:9 a neurobil radosť svojmu trénerovi Kenovi Hitchcockovi, pre ktorého to bol jubilejný tisíci zápas v NHL. Hitchcockovi zverenci doplatili najmä na nevýraznú hru v oslabení a množstvo stratených pukov vo vlastnom pásme. To Red Wings sa na ľade rozleteli a aj keď sa im v predchádzajúcich zápasoch nedarilo, našli spôsob, ako sa svojmu súperovi rázne pripomenúť.²

Napriek tomu, že premiérové súboje s lanskými protivníkmi z play-off dopadli pre Canucks a Red Wings rozdielne, obe mužstvá pred svojím vzájomným stretnutím vedia, že jeden mimoriadny zápas – či už v pozitívnom, alebo negatívnom slova zmysle – nič neznamená. Zo všetkého dobrého i zlého, čo vás v tomto kolotoči postretne, predsa môžete vychádzať iba do ďalšieho zápasu.³

---

¹ Blues a Canucks odohrali svoj prvý zápas od lanského play-off dňa 10. novembra 2009 v St. Louis. Prvý gól Blues prišiel po 18 sekundách hry; v čase 7:36 viedli domáci už 4:0.

² Blue Jackets a Red Wings odohrali svoj prvý zápas od lanského play-off dňa 11. novembra 2009 v Columbase. Aj v tomto stretnutí padalo najviac gólov v úvode – už na konci 12. minúty prvej tretiny bolo 0:4 pre Red Wings.

³ Zápas medzi Detroit Red Wings a Vancouver Canucks sa hral len niekoľko hodín po zverejnení tohto článku. Red Wings zvíťazili pomerom 3:1.

Félicitations, Montreal Canadiens!

Montreal Canadiens sú bez pochyb najslávnejším hokejovým klubom. Za ich popularitou sa skrýva silná obchodná značka, rada úspechov i bohatá história. Jej široký rozmer si Canadiens pripomenuli dňa 4. decembra 2009 pred zápasom proti Boston Bruins. V tento deň totiž oslávili sté výročie svojej existencie. (5.12.2009)

Národná hokejová liga nám neustále predkladá rôzne veľkolepé udalosti, z ktorých sa môže stať zážitok na celý život. Epochálny podtext mal aj slávnostný ceremoniál, konaný v montrealskom Bell Centre. Bol totiž venovaný jubilejnému stému výročiu existencie Montreal Canadiens.⁴

Sumár slávnych osobností, ktoré sa počas ceremónie postupne prezentovali na ľade, je jeden z najväčších arzenálov, aké človek mohol vďaka NHL spoznať. Človek si vlastne aj pomyslel, že zo 776 hokejistov, ktorí počas tej stovky liet obliekli dres The Habs, bude vskutku ťažké vybrať niekoľko desiatok, ktoré by tento klub na ceremónii reprezentovali. S každým slávnym mužom, ktorý sa prešiel po červenom koberci a zamieril do stredu klziska, vstupovala do arény zvláštna aura. Emotívne návraty hrdinov vyvolávali u fanúšikov mohutný potlesk. Najväčšie ovácie si vyslúžili osoby ako Larry Robinson, Scotty Bowman, Ken Dryden, Patrick Roy, Serge Savard a deväťdesiatjedennročný Elmer Lach. Canadiens pritom vzdali hold celej Kanade – pri mantinely nechýbal ani ich niekdajší veľký súper Gordie Howe. Starček v drese Detroit Red Wings vzdával priateľom úctu podaním ruky, inokedy bol uctený on sám. Keď oslovil Petra Svobodu, slávny český obranca sa pred ním poklonil.

Pred dnešným sedemstovprvým zápasom s rivalom Boston Bruins⁵ sa zabudlo na starosti, ktoré Canadiens majú. Habs posledné roky výsledkovo krvácajú, ale tentoraz nenechali nikoho na pochybách a ukázali, že stále sú tým najznamenitejším a najväčším klubom; klubom s obrovskou históriou, ktorá po tele rozosieva mráz.

V závere grandióznej ceremónie si najväčšie ikony Montrealu posadali na dlhú lavicu, za ktorú napochodovali súčasní hráči mužstva a niekoľko ďalších osobností. Pod stropom Bell Centre zostala visieť plaketa so 776 menami hokejistov, ktorí za uplynulých 100 rokov obliekli dres Canadiens. Slováci môžu byť hrdí na to, že sú medzi nimi aj ich rodáci Jozef Balej, Jaroslav Halák, Marcel Hossa a Richard Zedník.

Oslava stého výročia existencie Montreal Canadiens sa stala udalosťou, na ktorú sa bude dlho spomínať. Na podobné ceremonie sa pritom môžeme tešiť aj do budúcnosti. O niekoľko rokov si storočnicu pripomenú Toronto Maple Leafs, ktorých budú nasledovať Boston Bruins, New York Rangers, Chicago Blackhawks a Detroit Red Wings. Človeku zostáva len veriť, že sa týchto chvíľ dožije a že ho znova naplnia svojou vzácnou pompéznosťou. Toto sú predsa momenty, pre ktoré sa oplatí milovať hokej.

Félicitations⁶, Montreal Canadiens!

---

⁴ Montreal Canadiens boli založení 4. decembra 1909. Dosiaľ sa dočkali 24 víťazstiev Stanley Cupu, vďaka čomu sú najúspešnejším klubom v histórii NHL. Z posledného triumfu sa však tešili v roku 1993.

⁵ V stretnutí nasledujúcom po ceremonii porazili nabudení Canadiens svojho najväčšieho rivala Boston Bruins pomerom 5:1. Žiarili najmä útočník Mike Cammalleri (tri góly) a brankár Carey Price (37 úspešných zákrokov). Jedným z hlavných rozhodcov zápasu bol slávny Bill McCreary.

⁶ Slovo „félicitations“ je francúzskym výrazom pre slovo „gratulujem“, resp. slovné spojenie „gratulujem vám“. Montreal je frankofónne mesto z provincie Quebec, kde je úradným jazykom francúzština.

Víťazstvá a pády Darrena McCartyho

V pondelok 7. decembra 2009 ukončil svoju aktívnu kariéru slávny kanadský hokejista Darren McCarty. McCarty sa stal známym nielen pre svoje veľké víťazstvá, ale i pre trpké životné pády. Jeho jedinečný príbeh ma primäl napísať tento článok, ktorý som neskôr ešte rozširoval a dopĺňal o nové poznatky. (8.12.2009)

Hokejisti NHL sú často vnímaní ako celebrity. Ako hlavné tváre najlepšej hokejovej ligy sveta sa tešia z nemalej popularity, sú vzorom pre mnohé deti, zarábajú milióny dolárov a užívajú si luxus.

Život plný úspechu a slávy je lákavý, no jeho nablýskaný charakter sa môže ľahko obrátiť. Svoje o tom vie i Darren „Mac“ McCarty. Tento muž, ktorý bol svojho času jedným z najobľúbenejších športovcov v štáte Michigan, sa na vlastnej koži presvedčil, že hranica medzi slávou a absolútnym dnom môže byť veľmi tenká.

Ako chutia splnené sny

McCartyho kariéra v NHL sa rozbehla v roku 1993 v klube Detroit Red Wings. McCarty sa uviedol ako neústupčivý bitkár a srdciar, ktorý zo seba vydáva maximum. Vďaka tvrdým pästiam a bojovnosti sa stal veľkým obľúbencom fanúšikov. Jeho popularita ešte stúpila, keď začal nastupovať vo formácii Grind Line, kde nahradil Joeyho Kocura.

Grind Line – tvorená McCartym, Krisom Draperom a Kirkom Maltbym – mala pre Red Wings značný význam. Bola to úderná štvrtá lajna, ktorá súperov ničila tvrdosťou, výbornou defenzívnou činnosťou a neobyčajnou schopnosťou strieľať dôležité góly. Niekoľko významných zásahov mal na konte i sám McCarty. Najviac ho preslávil krásny gól, ktorým vo finále 1997 rozhodol o prvom víťazstve Red Wings v Stanley Cupe po dlhých 42 rokoch.⁷

Rok 1997 bol pre McCartyho vrcholom kariéry. McCarty nielenže strelil víťazný gól vo finále Stanley Cupu, ale o niekoľko týždňov predtým bol v stretnutí s Colorado Avalanche hlavným aktérom slávnej „Krvavej stredy“.⁸

Súboje s Avalanche boli pre McCartyho pokropením živou vodou. V týchto zápasoch bol ešte bojovnejší, jeho hra išla zakaždým nahor. Potvrdil to aj v roku 2002, kedy prispel k vyradeniu Colorada vo finálovej sérii Západnej konferencie. V dramatickom zápole, ktoré zvykne byť považované za jedno z najlepších v histórii play-off, sa stal so štyrmi gólmi najlepším strelcom, aby neskôr vyhral svoj tretí pohár.

NHL McCartymu ukázala, ako sladko chutia splnené sny. Popri bitkách, ktoré na ľade vyhral, sa však začali množiť prehraté bitky v jeho osobnom živote.

---

⁷ McCartyho slávny gól z finále play-off 1997 priniesol do Detroitu prvý Stanley Cup po dlhých 15 395 dňoch. McCarty sa presadil v čase 33:02, keď po prihrávkach Tomasa Sandströma a Stevea Yzermana zvýšil na 2:0. McCarty skóroval po tom, ako krásnymi kľučkami obišiel obrancu Janneho Niinimaa a brankára Rona Hextalla.

⁸ „Krvavá streda“ je zaužívaný pseudonym pre zápas, ktorý sa odohral v stredu 26. marca 1997 v Detroitu medzi domácimi Red Wings a Colorado Avalanche. Zápas dostal toto označenie z dôvodu, že Red Wings sa v ňom pomstili za špinavý faul Claudea Lemieuxa na Krisa Drapera z play-off 1996. Zápas bol okorenený viacerými bitkami, pričom tá najväčšia sa strhla v úvodnej tretine. McCarty si pri nej vyhládol Lemieuxa a surovo ho zmlátil. Lemieux opustil ľad s pomocou rozhodcov; na ľade po ňom zostala krvavá škvrna. McCarty si získal srdcia fanúšikov aj tým, že tento krvavý zápas rozhodol v predĺžení. Detroit vyhral 6:5.

Hazard, alkohol, rozvod a bankrot

Darren McCarty bol mimoriadne obľúbený aj preto, že bol obyčajným človekom. Fanúškovia ho mali radi, pretože cítili, že je jedným z nich. McCarty bol členom rockovej kapely, oplýval menej nosenou úprimnosťou a nerozpakoval sa zájsť do baru či kasína, až tejto nebezpečnej zábave celkom prepadol.

Podľa zistení Larryho Lagea⁹, novinára agentúry Associated Press, začal McCarty v roku 1998 vsádzať na zápasy amerického futbalu. Nevsádzal síce veľa, ale dostal sa do bodu, kedy prišiel o väčšiu sumu peňazí. Neskôr prešiel na poker a zo vzniknutých finančných problémov sa viac nevyhrabal.

McCartyho pád na dno bol vehementný už počas výlukovej sezóny 2004/05. Jeho vážne problémy s alkoholom, patologickým hráčstvom a podlžnosťami boli znásobené aj rozvodom s manželkou Cheryl, s ktorou má štyri deti. Podľa jeho advokáta Martyho Frieda bol rozvod zavŕšený vo februári 2005.¹⁰

Ďalšou ranou pre McCartyho bolo vykúpenie zo zmluvy s Detroitom. Red Wings sa k tomuto kroku odhodlali pred povýlukovou sezónou 2005/06. Dôvodom McCartyho vykúpenia bolo vysoké zaťaženie novovzniknutého platového stropu, ale aj jeho menšia rýchlosť a nedôrazné korčuľovanie, čo boli dôležité elementy, ktoré sa do modernej NHL nemali hodiť. Aby toho na McCartyho nebolo málo, vykúpenie zo zmluvy prakticky žiadnym vykúpením nebolo. Tlačová agentúra Associated Press¹¹ uviedla, že zo sumy 538 729 amerických dolárov, ktoré McCarty vykúpením získal, pripadlo 75 % jeho exmanželke Cheryl. Macove aké také spasenie nastalo až o niečo neskôr – po uzatvorení novej kolektívnej zmluvy medzi NHL a NHLPA a podpise kontraktu s Calgary Flames. Jeho problémy sa však neskončili.

V závere základnej časti sezóny 2005/06 sa v médiách¹² objavili reportáže o tom, že Mac zbankrotoval. Túto informáciu potvrdil ako sám hokejista, tak aj jeho advokát Marty Fried, ktorý pripomenul, že príčinou bankrotu nebol len rozvod a lockout, ale aj fakt, že jeho klient už nezarába také peniaze, na aké bol kedysi zvyknutý. Fried týmto narážal na jeho posledný kontrakt s Calgary. Flames totiž McCartyho podpísali za 800 tisíc amerických dolárov, čo preň bola najnižšia sezónna gáža od ročníka 1994/95.

Neskôr sa ukázalo, že McCartyho by nezachránila ani tučná zmluva v NHL. Podľa Larryho Lagea¹³ bol McCarty dlžný celkom 9,1 milióna dolárov (z toho 1,9 milióna na majetku a 6,2 milióna v nahromadených sumách). Mac dlhoval bankám, spoločnostiam poskytujúcim kreditné kary, priateľom, advokátom a kasínam v Detrote a Las Vegas. Podlžnosti z kasín mali úhrnnú hodnotu 185 tisíc dolárov.¹⁴

Reportérka Drea Knufken¹⁵ tvrdí, že McCartymu uškodili aj zlé obchodné rozhodnutia. McCarty vložil stovky tisíc dolárov do kamiónovej dopravy, neskôr však obvinil svojho obchodného partnera z plienenia financií.

---

⁹ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

¹⁰ McCarty traces bankruptcy to lockout. ESPN News Services & Associated Press, 12.4.2006.

¹¹ McCarty traces bankruptcy to lockout. ESPN News Services & Associated Press, 12.4.2006.

¹² McCarty files for bankruptcy. Jeff McIntosh, Associated Press, 12.4.2006.

¹³ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

¹⁴ McCarty files for bankruptcy. Jeff McIntosh, Associated Press, 12.4.2006.

¹⁵ 25 rich athletes who went broke. Drea Knufken, Business Pundit, 18.5.2009.

V stredu 12. apríla 2006, to jest v deň, kedy správa o bankrote prenikla na verejnosť, sa Darren McCarty postavil pred novinárov¹⁶ a uisťoval ich, že jeho bankrot nijak nesúvisí so vsádzaním na športové podujatia. McCarty popri tom vyhlásil, že ho veľmi mrzí, že z jeho problémov sa stala verejná vec.

Bankrot bol pre McCartyho peklom. Larry Lage¹⁷ zistil, že Mac bol nútený začať s dražbou cenností. Medzi vydraženými položkami sa našli aj drahé cigary, loď, ale aj predmety súvisiace s jeho niekdajším pôsobením u Detroit Red Wings. Mnoho z týchto cenností bolo viazaných na jeho priateľov, ktorí nezaplatili dlhy v kasínach.

Bankrot stál McCartyho veľa, no podľa vtedajších reportáží od televíznej stanice ESPN¹⁸ sa netýkal jeho charitatívnej organizácie The McCarty Cancer Foundation. Mac ju založil v roku 1996 na počesť svojho otca, ktorý v roku 1995 dostal rakovinu kostnej drene a koncom roka 1999 zomrel. McCarty stál v čele tejto organizácie bez nároku na honorár a počas jej existencie pomohol vyzbierať stovky tisíc amerických dolárov.

Zlé podnikateľské rozhodnutia, rozvod, patologické hráčstvo a boj s fľašou sprvoti stáli v úzadí úspešnej kariéry v NHL, čo sa však po sezóne 2006/07 zmenilo. Hokejista priťahujúci pozornosť svojím typickým širokým úsmevom s chýbajúcim zubom nakoniec skončil skôr, ako by si kedy bol pomyslel.

Druhá šanca v rodine i na ľade

Absolútne dno, na ktorom sa McCarty ocitol, sa nedalo obrátiť bez tvrdého a trpezlivého boja. Tento fakt bol pre bojovníka jeho kalibru malou výhodou a dával mu aspoň nejakú nádej. Mac si bol totiž vedomý toho, že robí chyby. Keď sa dostal na absolútne dno, zaumienil si, že chybovať prestane.

McCartyho návrat k solventnosti sa začal koncom júla 2007. Jo-Ann Barnas z denníka Detroit Free Press¹⁹ uvádza, že hlavným stimulom k obratu bola exmanželka Cheryl, ktorej McCarty zatelefonoval počas lodných pretekov v Detroite. Z neplánovaného telefonátu sa nakoniec vykľul dlhý rozhovor, v ktorom mu Cheryl pripomenula, že ak sa nezmení, ľahko sa môže stať, že sa k nemu nemusia vrátiť tí, ktorí ho milujú.

McCarty bol touto dobou v takom beznádejnom stave, že neprejavoval záujem ani o svoje deti. Telefonát jeho exmanželky ho však primäl k tomu, aby prestal výdatne piť a začal na sebe pracovať.

McCarty si v snahe o usporiadanie života stanovil tri priority, a síce triezvosť, rodinu a hokej.²⁰ Samotu a pohárik vymenil za štvrtú odvykaciu kúru. Neskôr sa vrátil k exmanželke a svojim štyrom deťom, aby s nimi začal žiť na predmestí Detroitu. Jeho vzťah so Cheryl však nebol o láske. Udržovali medzi sebou skôr rešpekt a komunikáciu, teda niečo, čo podľa McCartyho presvedčenia predtým nemali.

Po tom, čo si McCarty opäť usporiadal svoj rodinný život, začal sa zlepšovať aj jeho fyzický stav. Podľa tvrdení Larryho Lagea²¹ začal Mac chodiť do tréningového

---

¹⁶ McCarty traces bankruptcy to lockout. ESPN News Services & Associated Press, 12.4.2006.

¹⁷ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

¹⁸ McCarty traces bankruptcy to lockout. ESPN News Services & Associated Press, 12.4.2006.

¹⁹ From Grind to Grace: Darren McCarty tries to find himself and his career again. Jo-Ann Barnas, Detroit Free Press, 27.1.2008.

²⁰ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

²¹ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

centra Core Sports Fitness v michiganskom meste Troy, ktorého spoluvlastníkom bol jeho bývalý spoluhráč z Grind Line Kris Draper. Draper zbadal pokrok, ktorý McCarty urobil, a nabádal ho, aby to s návratom k hokeju myslel vážne.

Kris Draper mal na McCartyho obrátení podobný podiel ako exmanželka Cheryl. Kým Cheryl mu dala druhú šancu v jeho rodinnom živote, Draper mu pomohol s návratom na ľadové plochy.

Koncom roka 2007 McCarty podpísal kontrakt s Flint Generals (IHL)²², klubom, ktorého spoluvlastníkom bol práve Draper.²³ Nastúpil do jedenástich zápasov, zaznamenajúc 30 trestných minút a šesť bodov za tri góly a tri asistencie.

McCarty sa počas pôsobenia v IHL stretol aj s generálnym manažérom Red Wings Kenom Hollandom. Holland bol kedysi skaut, ktorý ho v roku 1992 draftoval. Podľa Larryho Lagea²⁴ bol Holland ďalším človekom, ktorý si na McCarty m všimol isté pozitíva. Hollanda oslovil napr. jeho neobvykle konzervatívny účes.

Ďalší McCartyho pokrok bol demonštrovaný v závere januára 2008. Grand Rapids Griffins, záložný celok Detroitu z AHL, s ním podpísali skúšobný kontrakt, pričom za niekoľko dní prišlo aj na riadnu zmluvu.²⁵ Účinkovanie v AHL McCarty m zabezpečilo značnú pozornosť. Na jeho prvý zápas²⁶ v drese Griffins sa na svoju vlastnú žiadosť prišla pozrieť aj jeho kamarátka Karen Newman, speváčka, ktorá má na starosti hymnu v Joe Louis Arene. A Mac? Ten hneď vo svojom prvom stretnutí strelil hetrik a pridal asistenciu, aby pri neskoršom emotívnom rozhovore s novinárom Markom Newmannom²⁷ uviedol, že na túto noc nikdy nezabudne.

Sezóna 2007/08 sa najskôr zdala byť stratená (McCarty v roku 2007 odohral len jeden zápas), neskôr však začala ponúkať fantastickú príležitosť. McCarty úspešne prešiel z IHL do AHL, takže sa zdalo, že by sa mohol vrátiť aj do NHL, ba dokonca priamo k svojim milovaným Detroit Red Wings.

Mike Babcock, tréner Red Wings, sprvoti nechcel o McCartyho príchode ani počuť. McCarty ale pôsobil sebavedomo, tvrdo na sebe zapracoval a keď išlo do tuhého, predvádzal heroické výkony. V priebehu niekoľkých týždňov zaznamenal taký progres, že sa mu napokon podarilo vrátiť do tímu, s ktorým zožal najväčšie športové úspechy.

Detroit si McCartyho upísal 25. februára 2008.²⁸ O 10 dní na to ho povolal do svojho mužstva. Prvý zápas v drese Red Wings po takmer piatich rokoch odohral dňa 28. marca 2008. Zatiaľ čo v lete sa trápil so závislosťou na alkohole, následkami bankrotu a nahlodanými rodinnými vzťahmi, tentoraz opúšťal šatňu svojho mužstva a všímal si, ako sa Joe Louis Arena po jeho vykročení na ľad mohutne rozburácala. Veľký večer Darrena McCartyho ocenil aj sám Babcock, ktorý ho postavil do otváraciej formácie po boku Krisa Drapera a Kirka Maltbyho. V takého pompézne obnovenie slávnej Grind Line nedúfal snáď nikto.

---

²² McCarty set to join Flint Generals. Brendan Savage, The Flint Journal, 29.12.2007.

²³ McCarty eyes NHL comeback, to play in IHL. Bill Roose, Detroit Red Wings, 8.1.2008.

²⁴ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

²⁵ McCarty plans to suit up for Griffins on Friday. Michael Zuidema, The Grand Rapids Press, 4.2.2008.

²⁶ McCartyho premiéra v drese Grand Rapids Griffins sa odohrala dňa 15. februára 2008. Griffins vtedy hrali proti Lake Erie Monsters, záložnému celku Colorado Avalanche, a vyhrali 6:3. McCartyho veľký večer sledovalo vo Van Andel Arene 10 062 divákov. Mac bol vyhlásený za prvú hviezdu zápasu.

²⁷ Mac's back! Mark Newman, Grand Rapids Griffins, 12.3.2008.

²⁸ McCarty returns home, signs with Red Wings. Bill Roose, Detroit Red Wings, 25.2.2008.

McCarty po svojom návrate žiaril šťastím. Pre médiá vyhlásil, že sa mu splnil ďalší sen. V rozhovore s Larrym Lageom²⁹ uviedol, že sa pohybuje na oveľa lepších miestach a že si kladie otázku, či tento pokus zostať triezvym bude už úprimný. Podľa vlastných slov si uvedomoval, že problémom musí čeliť a že je dôležité byť nielen hokejistom, ale v prvom rade človekom. To bolo niečo, čo v minulosti nevedel.

McCarty absolvoval tri zápasy základnej časti sezóny 2007/08. U Red Wings zostal aj počas následného play-off. Vo vyradovacích bojoch odohral 17 stretnutí. V druhom zápase prvého kola proti Nashville Predators strelil gól, aby sa o niekoľko týždňov na to tešil z ďalšieho víťazstva Stanley Cupu. Spolu s Draperom, Kirkom Maltbym, Tomasom Holmströmom a Nicklasom Lidströmom sa stal synonymom víťazstva, keďže tak ako oni bol pri všetkých štyroch triumfoch Detroitu z prelomu tisícročí.

Znovuzrodený McCarty bol ocenený zmluvou aj na ročník 2008/09.³⁰ Red Wings mu tak umožnili absolvovať už trinástu sezónu v ich drese. Sezónu mu však pokazilo zranenie slabín, pre ktoré trávil viac času na farme v Grand Rapids. Za Detroit odohral 13 zápasov s bilanciou jedného gólu a 25 trestných minút.

Sezóna 2008/09 bola pre McCartyho poslednou v jeho kariére. Na ľade sa rozlúčil dňa 24. novembra 2008 vo Vancouveri. V súboji proti Canucks si odkrútil 12 striedaní a stihol sa aj pobiť. V NHL absolvoval celkom 758 zápasov základnej časti (659 v drese Red Wings) a 174 stretnutí play-off (167 v drese Red Wings). V základnej časti nastriemal 127 gólov, pozbieral 288 bodov a nahromadil 1 477 trestných minút. V play-off pridal 23 gólov, 26 asistencií a 228 trestných minút.

Daň, ktorú treba platiť

Darren McCarty toho zažil naozaj mnoho. Vypracoval sa vo významnú súčasť obávannej lajny Grind Line, bol ústrednou postavou „Krvavej stredy“ a hrdinom, ktorý Detroitu pomohol ukončiť 42 rokov trvajúce čakanie na Stanley Cup. Na ľade vynikal svojimi päťkami, mimo ľadu však dostával viac úderov, ako bol schopný uniesť. Alkohol a patologické hráčstvo ho doviedli až k bankrotu a pokriveniu rodinných vzťahov, no vďaka druhej šanci od blízkych, odhodlaniu a zvyku neustupovať zo žiadneho súboja sa dokázal vrátiť na správnu cestu.

Samozrejme, návrat na správnu životnú cestu nezaručuje, že človek na nej aj ostane. Monštrá a nesváry, ktoré dokážu meniť charakter i fyzický stav, sa s Darrenom McCartyom vlečú naďalej. Reportérka Carol Cain z kanálu CBS Detroit v rozhovore z marca 2014³¹ zistila, že McCarty sám seba už dlhšie obdobie vníma ako alkoholika, ktorý sa dokáže kontrolovať. McCarty podľa vlastných slov pije aj naďalej, nepije ale tak intenzívne ako v minulosti.

McCarty sa po skončení kariéry stal príležitostným televíznym a rozhlasovým analytikom. V tejto funkcii však zotrval len krátko. Neskôr si našiel novú priateľku Sheryl, s ktorou sa odsťahoval na Floridu. Denník Detroit News³² zverejnil v júni 2012 správu o ochrannom príkaze, ktorý mal zabrániť tomu, aby sa vrátil k niekdajšiemu bujarému spôsobu života. Pod udelenie tohto príkazu sa podpísala práve Sheryl, inak zdravotná sestra, ktorá uviedla, že jej druh dostával výhražné správy.

---

²⁹ Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey. Larry Lage, Associated Press, 11.4.2008.

³⁰ McCarty agrees to one-year deal. Todd Beam, Detroit Red Wings, 17.9.2008.

³¹ Darren McCarty faces demons, prepares for next chapter. Carol Cain, Detroit Free Press, 30.3.2014.

³² Darren McCarty, wife get protection order. The Detroit News via ESPN, 6.6.2012.

Koncom roka 2013 vydal Darren McCarty v spolupráci s uznávaným novinárom Kevinom Allenom knihu *My Last Fight: The True Story of a Hockey Rock Star* (Moja posledná bitka: pravdivý príbeh hokejovej rockovej hviezdy).³³ McCarty sa v nej venuje nielen svojim pästným súbojom, veľkým víťazstvám a úspechom, ale aj príležitostnému hraniu v rockovej kapele a mnohým problémom, ktorým čelil v súkromnom živote. Okrem hazardu, alkoholu, rozvodu, bankrotu a falošných priateľstiev popisuje aj svoje problémy s drogami, neveru a smrť otca.

V posledných rokoch sa McCarty začal častejšie ukazovať na komunitných akciách Detroit Red Wings. Začal pravidelnejšie hrať za klubovú starú gardu. Inokedy ho zamestnávali aktivity jeho detí. Chvíľu nosil dlhšie vlasy, mal chrapľavejší hlas a na čele vrásky. Neraz pôsobil unavene a utrápene.

Mnoho priaznivcov Detroit Red Wings dodnes neverí, že McCarty naozaj prestal s veľkým pitím. Mac býva niekedy odsudzovaný i bez toho, že by o jeho pokračujúcom hýrení existoval nejaký hodnoverný dôkaz. To je však daň, ktorú bude musieť platiť, pretože boj s neuhmi zvykne byť bojom na celý život.

---

³³ *My Last Fight: The True Story of a Hockey Rock Star*. Darren McCarty & Kevin Allen, Triumph Books, 1.12.2013.

Ty Conklin a jeho úspešný návrat do Joe Louis Areny

Americký brankár Ty Conklin pôsobil v Detroiti v sezóne 2008/09. Od nasledujúceho ročníka sa pridá k St. Louis Blues a dňa 9. decembra 2009 sa po prvý raz od svojho odchodu predstavil v Joe Louis Arene. Conklin nakoniec svojim bývalým spoluhráčom nič nedaroval a po heroickom výkone vychytal nulu. (10.12.2009)

Prvýkrát od odchodu z tímu Detroit Red Wings sa do Hockeytownu vrátil brankár Ty Conklin. Vo štvrtom tohtosezónnom zápase „Červených krídel“ a „Bluesmanov“ zo St. Louis, ktorý bol zároveň ich posledným vzájomným meraním síl na najbližšie dva mesiace, prispel výborným výkonom k víťazstvu hostí v pomere 0:1.

Conklin dostal v zápase prednosť pred jednotkou Chrisom Masonom. Od samého začiatku pôsobil veľmi pokojným a rozvážnym dojmom. Nakoniec pochytil všetkých 42 striel Red Wings a predĺžil úspešné ťaženie svojho nového zamestnávateľa, ktorý si v doterajších štyroch zápasoch proti Detroitu pripísal sedem z ôsmich bodov.

Hostia síce strelili iba prvý gól za ostatné dva zápasy, beztak im na dôležitý dvojbodový zisk stačil. Blues potrebovali na svoj jediný zásah veľkú aktivitu v samotnom úvode duelu. Akonáhle sa na konci druhej minúty po góle Brada Boyesa dostali do vedenia, umne sa stiahli a začali hrať hokej, ktorý brankárovi ako Ty Conklin vyhovuje. Conklin totiž zaznamenával jeden zákrok za druhým a podčiarkoval tak stúpajúcu nemohúcnosť súpera.

Usmievavý a vždy dobre naladený Conklin žiaril už v úvodnej tretine, ktorú Red Wings vyhrali na strely pomerom 13:4. Podával výborný a sústredený výkon, často držal nahodené puky, prerušoval hru a nepripúšťal žiadne možnosti na dorážanie, v čom mu výrazne pomáhali výborne organizované obranné rady. Blues sa predviedli silným úvodom a záverom prvej časti hry, kedy umne strážili puk, točili ho okolo mantinelov a ľahšie sa s ním dostávali k priestoru pred súperovým brankárom.

Po strelení gólu sa pozornosť Blues preniesla najmä na stráženie červenej čiary. Hostujúci hokejisti k Red Wings výborne dostupovali a napádali ich, odoberali im puky a šikovne dbali na moment prekvapujúcej prihrávky. Red Wings sa snažili proti tejto poctivej obrane bojovať, na hokejkách im ale chýbala rozvaha. Puk ich opúšťal buď priveľmi rýchlo a nepresne, alebo na nich zostal nalepený a brzdil kombináciu. Recept na prekonanie tohto kľča predviedli v závere úvodnej tretiny zadáci Brad Stuart a Brett Lebda, ktorí po vyvezení puku dokázali pevný blok Blues na červenej čiare prelomiť. Conklin však naďalej dominoval.

„Bluesmani“ mali v prvej tretine navrch najmä na vhadzovaní – po prvej časti hry viedli jednoznačným rozdielom 6:20. Dokázali si postrážiť bully vo vlastnom pásme, kde odvádzali výbornú robotu útočníci Andy McDonald a Boyes. Hostia si vhadzovaniami výrazne pomohli aj v oslabeniach, ktoré bezpečne ubránili.

Druhá tretina zápasu priniesla dozaista najzaujímavejší hokej. Blues hrali prím v úvodných ôsmich minútach, a to najmä vďaka dvom presilovým hrám, v ktorých si dokázali vytvoriť niekoľko nebezpečných možností. Domáci gólman Jimmy Howard sa postupne rozchytal a sériou vynikajúcich zákrokov dával svojim spoluhráčom šancu na vyrovnanie.

Zlomová pasáž, ktorá mala rozhodujúci vplyv na konečný výsledok, nastala v polovici 28. minúty. Conklin rozohrával za svojou svätynou puk, odpaľujúc ho hokejkou

o mantinel. Pri tomto úkone však trafil domáceho útočníka Brada Maya do tváre. Zakrvavený May okamžite padol na ľad. Hráči Red Wings i fanúšikovia sa dožadovali vylúčenia, udial sa však presný opak, pretože okamžite po tejto situácii išli do početnej výhody hostia vďaka držaniu, ktorým sa previnil Todd Bertuzzi. Blues túto presilovú hru nevyužili a krátko po jej skončení zabudli práve na Bertuzziho, ktorý sa po vysunutí Henrikom Zetterbergom rútil sám na ich brankára. Conklin ale Bertuzziho bravúrne zastavil pravým chráničom. Frustrácia Red Wings sa ešte znásobila, keď po polovici zápasu nevyužili ani minútovú presilovku o dvoch hráčov. Blues tak zaznamenali už 24. ubránené oslabenie na klziskách súperov v rade.

Najväčším problémom Red Wings v druhej tretine tohto divízneho zápasu bola skutočnosť, že sa nedokázali prebiť k dorážaniu puku. Pred bránou síce operovali Tomas Holmström, Dan Cleary a Bertuzzi, tentoraz to ale žiaden efekt nemalo. Pod tento neblahý fakt sa podpísala aj kvalita domácich streleckých pokusov. Trebárs Pavel Dačiuk vypálil počas druhej tretiny štyri či päť pukov, no zakaždým mieril nepresne.

Tretia tretina stretnutia dala frustrácii domácich hokejistov konečnú podobu. Conklin sa v tejto časti predviedol 15 dominantnými zákrokmi a mal aj potrebné šťastie, keď ho pri strele Nicklasa Lidströma po druhýkrát v zápase zachránila tyč. Z obrany Blues sálal koncentrovaný výkon, založený na veľkej poctivosti. Red Wings si síce dokázali vytvárať gólové príležitosti, o čo sa svojou značnou aktivitou staral najmä štvrtý útok, ale „Bluesmani“ mali všetko pod kontrolou. Ich taktický výkon sa nakoniec stal ozdobou celého stretnutia. „Červené krídla“ sa nedostali k žiadnemu súvislejšiemu tlaku aj preto, že Blues vyvážali puky po krídelných priestoroch, prerušovali hru prihrávkami rukou a dominovali rýchlymi striedaniami.

Príčina konečného úspechu St. Louis Blues bola zrejماً. Hostia sa prezentovali veľmi rýchlym vykonávaním úkonov, dôslednou obranou, pravidelným dostupovaním k súperovi bez ohľadu na to, či mal alebo nemal puk, a výdatným strážením vlastného bránkoviška. Poctivou prácou získali na svoju stranu aj niekoľko odrazených pukov či zblokovaných striel.

Hoci pomer streleckých pokusov znel výrazne v prospech Red Wings (42:26), hostia zvíťazili zaslúžene. Ich defenzíva bola prezentáciou kompaktnosti a pozičnej obozretnosti. Detroit sa síce snažil, ale väčšina jeho streleckých pokusov skončila na pripravenej hradbe menom Ty Conklin. Bývalý góľman Red Wings bol za svoj bezchybný výkon po zásluže vyhlásený za prvú hviezdu stretnutia.

Ty Conklin v tomto prvom návrate do svojho nedávneho pôsobiska potvrdil, že za plnej permanencie zákrokov dokáže výrazne dominovať. A i keď viac nenosí dres Red Wings³⁴, ba dokonca je to Detroit, ktorý práve pokoril, za svoj výborný výkon si zasluhuje uznanie.

---

³⁴ V sezóne 2008/09, svojej jedinej v Hockeytowne, došiel Ty Conklin s Red Wings až do finále Stanley Cupu. V 40 zápasoch základnej časti zaznamenal 25 výhier a šesť čistých kont. Štatisticky to bola jeho najlepšia sezóna v NHL.

Dominantný víkend Todda Bertuzziho

Strelíť po dva góly vo dvoch zápasoch za dve noci nie je obvyklá záležitosť. Útočníkovi Toddovi Bertuzzimu, ktorý sa do Detroitu vrátil po viac ako dva a pol roku, sa to podarilo. Bertuzzi pomohol Red Wings urvať štyri dôležité body, a aby toho nebolo málo, oba zápasy rozhodol víťazným gólom v predĺžení. (14.12.2009)

Detroit Red Wings cez víkend nastúpili na dva zápasy proti súperom, ktorí sa radia medzi širšiu špičku Západnej konferencie. Dve stretnutia v priebehu dvoch nocí nakoniec zvládli po víťazstvách v predĺžení, pričom ich hlavnou postavou bol veterán Todd Bertuzzi.

Todd Bertuzzi má v Detroiti výnimočné postavenie. Je to ten typ ostrieľaného hráča, ktorý je v obľube nielen generálneho manažéra Kena Hollanda, ale aj trénerského tímu na čele s Mikeom Babcockom. Bertuzzi, bývalý forward New York Islanders, Vancouver Canucks, Florida Panthers, Anaheim Ducks a Calgary Flames, navyše už v Hockeystowne pôsobil. Do Detroitu po prvýkrát prišiel pred uzávierkou prestupov 2007, prezentujúc sa vynikajúcimi výkonmi aj napriek tomu, že Red Wings sa s vtedajším play-off rozlúčili po finále Západnej konferencie.

V tento víkend sa Bertuzzi k svojej predošlej úrovni priblížil a potvrdil, že s ním stále treba rátať. Jeho dva góly v predĺžení vo dvoch po sebe nasledujúcich zápasoch hovoria za všetko. Red Wings najskôr 11. decembra 2009 porazili Anaheim Ducks pomerom 3:2, a to po dokonalom obrate, keďže po dvoch tretinách prehrávali 0:2. Rozhodujúci gól v predĺžení bol pre Bertuzziho nielen druhým zásahom v zápase, ale aj jubilejným stým zásahom v presilovej hre v kariére. V naslednom zápase, ktorý „Červené krídla“ absolvovali na druhý deň v Nashville, pomohol Bertuzzi svojmu tímu ďalšími dvoma gólmi. Prvý strelil po krásnej otočke okolo vlastnej osi, ten druhý zaznamenal v predĺžení po efektívnej kľúčke.³⁵

Bertuzziho strelecká potencia pomohla Red Wings urvať štyri dôležité body, ktoré majú za súčasnej situácie s množstvom zranených hráčov cenu zlata. Bertuzzi sa prezentoval ako hrdina vystupujúci z radu; ako líder, ktorý v pravý čas dokáže potiahnuť zvyšok mužstva. K väčšej viditeľnosti mu pomohlo, že v posledných stretnutiach pôsobil výrazne ofenzívnejšie. Zatiaľ čo v úvode ročníka hral defenzívnym štýlom o výbornom bránení a vracaní sa pre puk do vlastného pásma, v súčasnosti je z neho rýdzo ofenzívna zbraň. Na ľade dominuje svojou veľkou postavou a mohutným ťahom na bránu. Výborne kontroluje puk, častejšie strieľa, je efektívny v hre jeden na jedného.

Todd Bertuzzi vzorne ukázal, že pri absencii zranených musí do popredia vystúpiť bojovnosť, pracovitosť, zapálenie, húževnatosť a odolnosť. Jeho dva vydarené víkendové zápasy sú toho jednoznačným dôkazom.

---

³⁵ Bertuzzi dokázal obidvom víkendovým zápasom dominovať a v oboch bol vyhlásený za prvú hviezdu. V domácom súboji s Anaheimom najskôr vyrovnal na 2:2, aby rozhodol v čase 61:07 po prihrávkach Brada Stuarta a Henrika Zetterberga. V nasledujúcom zápase v Nashville dokázal otvoriť skóre a neskôr rozhodnúť v čase 60:24 po asistencii Pavla Daciuka. Medzi hlavné dôvody Bertuzziho úspechu patrila aj rastúca dôvera trénera Mikea Babcocka. Zatiaľ čo v stretnutí s Anaheimom odohral Bertuzzi 15 minút a 35 sekúnd, v Nashville to bolo už 21 minút a 36 sekúnd.

Nebývalé krvácanie Detroit Red Wings

Dlhodobá časť sezóny je náročná a neraz tendenčná. Mužstvá sa väčšinou nevyhnú zraneniam, zlej forme a sérii nesúrodých výkonov, ktorých sa po určitú dobu nevedia striasť. Do takejto mizérie upadli v januári 2010 aj Detroit Red Wings. Dôvodov ich krvácania a nedostatočných výsledkov bolo však viac. (27.1.2010)

Aj po štyroch mesiacoch sezóny 2009/10 zostáva najúspešnejší klub posledných 15 rokov v úzadí. Okrem veľkej maródky a zlej formy kľúčových hráčov je tu aj niekoľko ďalších faktorov, ktoré podporujú slabé výsledky Detroit Red Wings, a síce problémy s nasadením a koncentráciou. Predkladaný článok sa pokúša tieto faktory dostať do popredia a chápať ich ako kľúčový nedostatok súčasných Red Wings.

Detroitu sa v tejto sezóne zatiaľ nedarí tak, ako si predstavoval. Dôvody sú viaceré, čo koniec koncov pripomína aj tento článok. S plynutím základnej časti sa však začína vynárať otázka, či Red Wings nebudú mať problémy s postupom do play-off. Aby sa totiž niečo také nestalo, ich hra sa musí výrazne zlepšiť.

V podobnej situácii, akú v súčasnosti zažívajú v Detroite, boli v lanskom ročníku Pittsburgh Penguins. Penguins sa ešte 14. januára 2009 nachádzali mimo osmičky postupujúcej do play-off, ale po zlepšení výkonov a návrate zranených hráčov si upevnili svoju pozíciu vo Východnej konferencii, do vyradovacích bojov sa dostali, ba dokonca dokráčali až k zisku Stanley Cupu, keď v rozhodujúcom siedmom zápase finále porazili práve Detroit. Vzkrieseniu Red Wings ale zatiaľ nič nenasvedčuje. Ono to totiž nie je také jednoduché, ako sa môže zdať.

V poslednom zápase Detroitu, hranom včera so skóre 4:5 po predĺžení v prospech Phoenix Coyotes, sa po dlhých týždňoch vrátil do zostavy Red Wings obranca Niklas Kronwall. Už vopred sa dalo očakávať, že tento návrat výrazne ovplyvní jeho obvyklého defenzívneho partnera Brada Stuarta, ktorý u Red Wings zastáva snáď najnevďačnejšiu úlohu zo všetkých zadákov, pretože má rýdzo defenzívne poslanie; pravidelne chodíva do situácií, v ktorých súper dominuje (napr. oslabenia); neťaží z produkcie iných hokejistov a neraz je nasadzovaný aj vedľa výkonnostne slabších hráčov, ktorých má zo zadných radov istíť. A tak sa aj stalo, že podľa účasti na ľade pri strelených a inkasovaných góloch skončil Stuart v tomto zápase s nevďačným hodnotením -3. V záverečných dvoch minútach riadnej hracej doby sa Coyotes odhodlali k hre bez brankára, za nepriaznivého stavu 4:2 dvakrát skórovali a klinec do rakvy Red Wings zabili v nadstavení. Stuart síce odvádza solídnu robotu – je predsa jedným z najdôležitejších zadákov mužstva. Na ramenách ale musí nosiť toľko zodpovednosti, že ju nevládze uniesť a z času na čas sa podpisuje pod produkciu veľkých chýb. Samozrejme, chyby k hokeju patria. Red Wings ale momentálne nestrieľajú veľa gólov, takže ich chyby sú oveľa viditeľnejšie než obvykle.

Ako zranenia hráčov Red Wings od začiatku sezóny pribúdali a pribúdali, fanúškovia radi pripomínali koniec januára až začiatok februára, kedy sa všetci maródi začnú vracáť do zostavy a mužstvo bude stúpať tabuľkou. Toto obdobie je tu, optimistické očakávania však ešte neplatia a „Červené krídla“ naďalej zbytočne strácajú cenné body. Ubíjajúci je najmä spôsob, akým im body prechádzajú pomedzi prsty. Predstavy o tom, že po piatich či šiestich zápasoch sa navrátilci dostanú do tempa, zatiaľ nemajú žiadne opodstatnenie. Detroit je po návrate niektorých maródoch silnejší, nemá však vô-

Ľu, nemá iskrú v nohách, nemá potrebné nasadenie a nemá ani dostatočnú koncentráciu na to, aby svoju silu mohol náležite demonštrovať.

Red Wings získali vo svojich posledných šiestich zápasoch iba päť bodov. V štyroch z týchto súbojov viedli už o dva góly, no nakoniec zvíťazili len v jednom prípade – 21. januára 2010 po pretrpených ôsmich sériách samostatných nájazdov na ľade Minnesota Wild.³⁶ Red Wings hrali v tejto šnúre zápasov ešte tri predĺženia. Jedno sa skončilo už popísanou blamážou proti Phoenixu, ďalšie dve prešli až do samostatných nájazdov, v ktorých Red Wings prehrali. Red Wings vo väčšine týchto zápasov viedli, ale záverom začali strácať svoj náskok. V čom je teda chyba? Aké také body prichádzajú, ale beztak to stačí na to, aby Red Wings zbytočne prišli až o sedem bodov, čo sú straty, ktoré rozhodne nie sú zanedbateľné.

Tuhý boj o pozície zaručujúce play-off počíta každý bod, každú minútu a každú sekundu, ktorá zostáva do konca riadneho hracieho času. A práve vtedy prichádzajú situácie, v ktorých Red Wings zvyknú prepadávať. Zatláčenie pri mantineloch vo vlastnom pásme, aktívna hra bez puku, stupňovanie tempa, spomaľovanie hry v strednom pásme, forčeking a bezhlavé tlačenie sa do bránky – to sú herné recepty, ktoré na súčasných Detroit Red Wings stačia. Hrať dobre celých 60 alebo 65 minút je level, na ktorý „Červené krídla“ momentálne nemajú. Tomuto mužstvu chýba obetavosť, odhodlanie a intenzita.

Red Wings sa v súčasnosti snažia hrať taký hokej, aký hrali posledné dva roky. Na túto hru však momentálne nemajú dispozície. Zatiaľ čo v minulosti im aktívny a kombinačný hokej prinášal body a víťazstvá, dnes je zdrojom frustrácie, trápenia a produkovania chybičiek, ktoré protivník dokáže bez mihnutia oka využívať. Azda najväčším paradoxom súčasnej hry Detroitu je skutočnosť, že k víťazstvu sa nakoniec dostáva súper, ktorý je 50 minút opticky v úzadí, takmer neprodukuje a drží sa priam strojových zvyklostí. V závere, až „Červeným krídlam“ dôjdu sily, vytiahne ich protivník mnohé z predtým spomínaných zbraní, strelí niekoľko gólov a z ničoho nič sa raduje zo zisku dôležitých bodov.

Kritika za nedostatočné nasadenie patrí viacerým hokejistom Red Wings. Začať možno Villem Leinom, pomerne šikovným a pribojným fínskym útočníkom, ktorý sa však nachádza v hlbokom útlme. Súčasný Leinov pobyt v prvom mužstve je zrejme len dôsledkom množstva zranení. Medzi fanúšikmi Red Wings dokonca začal kolovať vtíp, že Leino je v súčasnosti užitočný iba na tréningoch, počas ktorých dodáva akú-takú iskrú zotavujúcim sa útočníkom Johanovi Franzénovi a Jasonovi Williamsovi.

Ďalším do očí bijúcim mínusom Red Wings je Jonathan Ericsson, bez potrebného nasadenia priemerný obranca, často nemotorný okolo brány, ktorého však podľa kouča Mikea Babcocka zachraňuje dobrá strela a veľká postava. Je ale pravdou, že Ericsson tieto zbrane nevyužíva tak často, ako by mohol, za čo ho mnoho severoamerických fanúšikov nemá v láske. Ojedinelým pozitívom je iba Speed Line, čo je tretí útok Detroitu v zložení Kris Draper – Darren Helm – Patrick Eaves. Avšak aj táto formácia v ostatnej dobe prestáva účelne brániť a začína kopíť zbytočné fauly a chyby pri striedaní.

Pokiaľ k tomuto súboru nedostatočných výkonov pripočítame dosiaľ slabšie sezóny Pavla Daciuka a Henrika Zetterberga, dostaneme zmes tímu, ktorý na tom nie je až

---

³⁶ Red Wings tento dobre rozbehnutý duel vyhrali s kusiskom šťastia. Zaujímavosťou ôsmich sérií samostatných nájazdov bol krkolomný pokus ich krídelníka Patricka Eavesa, ktorý išiel na nájazd ako dvanásty v poradí. Eaves svoj nájazd ani nezakončil, pretože pri kľučke do strany sa mu zamotali nohy, v dôsledku čoho stratil rovnováhu a celou váhou tela padol na ľad.

tak zle, ale pred ktorým by v tabuľke Západnej konferencie mohli figurovať celky ako Anaheim Ducks, Dallas Stars a Minnesota Wild. Súčasná ôsma pozícia Detroitu v konferencii je veľmi zavádzajúca. Mnoho priaznivcov vidí toto mužstvo vyššie, ale v skutočnosti by mohlo byť ešte nižšie. Navyše, k udržaniu ôsmej priečky mu momentálne pomáha iba tvrdý pád Calgary Flames, ktorí prehrali deväť zo svojich posledných desiatich zápasov.

Zhrnutím všetkých negatívnych faktorov sa zdá, že Detroitu sa nedarí najmä preto, že prišiel o to najdôležitejšie – nasadenie. Pod nesúrodé výkony mužstva sa podpisujú aj mnohé zranenia, nenahradené letné odchody a dosiaľ hluchšie ročníky viacerých opôr. Riešením by mohla byť výmena niektorého hráča³⁷, pomôcť ale musí aj blížiac sa olympijská prestávka. Do jej začiatku Red Wings odohrajú ešte deväť zápasov, po jej skončení si však nebudú môcť dovoliť žiadne zaváhania, pretože ich čas sa s každou ďalšou prehrou neúprosne kráti.³⁸

---

³⁷ Polemizovanie o možnej výmene niektorého hokejistu Red Wings bolo na mieste. Výmena sa nakoniec týkala hráča, ktorý bol v článku kritizovaný. Útočník Ville Leino bol 6. februára 2011 vymenený do klubu Philadelphia Flyers. Red Wings od tejto výmeny prehrali už len sedem z posledných 24 zápasov základnej časti.

³⁸ Red Wings pokračovali v zbieraní prehíer aj v zostávajúcich deviatich zápasoch do olympijskej prestávky – do tej doby prehrali ďalších šesť zápasov. Po olympijskej prestávke sa začali tešiť pevnejšiemu zdraviu i zlepšeným výkonom, čo sa prejavilo 16 výhrami v posledných 21 zápasoch a bezpečným postupom do play-off z piateho miesta Západnej konferencie, s náskokom 12 bodov na prvý nepostupujúci tím.

Hodnotenie série medzi Red Wings a Coyotes

Druhá polovica apríla 2010 priniesla prvé kolo vyradovacích bojov o Stanley Cup. Detroit Red Wings, piaty najlepší celok Západnej konferencie, narazili na štvrtých Phoenix Coyotes. Série týchto dvoch mužstiev sa ako jediná série v konferencii hrala na plný počet siedmich zápasov. Tento článok ju rekapituluje. (29.4.2010)

Séria prvého kola tohtoročného play-off medzi Detroit Red Wings a Phoenix Coyotes sa natiahla na sedem zápasov. Keďže túto konfrontáciu sa mi podarilo sledovať v plnom rozsahu, rozhodol som sa podeliť o niekoľko poznámok a postrehov.

Zápas č. 1: Coyotes vs. Red Wings 3:2 (14.4.2010)

Jobing.com Arena, domáca aréna Phoenix Coyotes, zažila úvodným stretnutím tejto série po prvý raz vo svojej histórii energickú atmosféru play-off NHL. Coyotes sa však nezľakli a svojim fanúšikom predviedli bojovný hokej, v ktorom dominovalo nasadenie, rýchlosť a výborný brankár. Ilja Bryzgalov síce nezačal najlepšie, keď v úvodnej tretine pustil za svoj chrbát ľahký švih Tomasa Holmströma, neskôr však zlepšil svoj pohyb v bránkovisku a aj vďaka výdatnej pomoci svojej obrany bol dominantným prvkom hry domáceho tímu. Obrana Coyotes, najmä jej druhý pár v zložení Keith Yandle – Derek Morris, zohrala v otváracom stretnutí kľúčovú úlohu, pretože okrem obstojnej defenzívnej práce sa výrazne zapájala do útoku a niesla veľký podiel na tom, že domáci hráči strelili všetky svoje góly v presilovkách.

Phoenix pred začiatkom play-off nevyužil 20 početných výhod v rade; v základnej časti skončil v úspešnosti v presilových hrách až na 28. mieste v NHL. Jeho tri využité početné výhody v úvodnom zápase však potvrdili, že play-off je celkom nová súťaž. O góly Coyotes sa postarali Yandle, Wojtek Wolski a Morris, pričom každý z nich skóroval v inej časti hry. V drese Red Wings mieril do čierneho okrem Holmströma aj záďák Nicklas Lidström, ktorý využil presilovú hru v prvej tretine, aby poslal Red Wings do priebežného vedenia 1:2.

V drese Coyotes zaujali okrem už spomenutých hráčov útočníci Matthew Lombardi, Shane Doan a skúsený obranca Ed Jovanovski. V drese Red Wings vyčnievali najmä útočníci Pavel Daciuk, Henrik Zetterberg a obrancovia Lidström a Brad Stuart.

Zápas č. 2: Coyotes vs. Red Wings 4:7 (16.4.2010)

Red Wings urobili pred druhým zápasom dôležitú zmenu v zostave, keď Jasona Williama nahradil na pozícii centra štvrtej lajny Justin Abdelkader, ktorého úlohou bolo priniesť do hry viac tvrdosti. Detroit týmto krokom síce musel oželiť praváka do druhej presilovkovej rady, čím sa dvihol hrací čas záďáka Brada Stuarta, toto rozhodnutie sa však ukázalo ako správne, pretože mladíček Abdelkader patril medzi najlepších hráčov zápasu a v tretej tretine dokonca strelil dôležitý gól. Navyše, presilovka Red Wings v zápase udrela hneď dvakrát.

Prvá tretina tohto stretnutia bola zrejme najslabšou časťou celej série. Phoenix sa nechcel vyrovnáť s opatrnejším poňatím hry a od druhej tretiny ju otvoril, čo sa mu nakoniec stalo osudným. Výsledok snahy o ofenzívne preteky s Red Wings dopadol pre domácich hokejistov kruto, pretože aj keď sa trafili až štyrikrát (skórovali Keith Yan-

dle, Wojtek Wolski, Matthew Lombardi a Shane Doan), sami inkasovali až sedem gólov, z toho až štyri v tretej tretine. Okrem Abdelkadera, ktorý v 43. minúte zvyšoval na 3:4 pre Red Wings, strelili góly hostí aj Henrik Zetterberg (3), Valtteri Filppula (2) a Pavel Daciuk.

Detroit dostal v tomto zápase možnosť dobiedzať do bránky súpera na druhý až tretí pokus, čoho využil najmä v samom závere, kedy domácim hokejistom utekal puk z hokejky vo vlastnom pásme až príliš často. V drese „Červených krídel“ potešili mimo Abdelkadera aj útočníci Filppula, Zetterberg a obranca Niklas Kronwall. U Coyotes dominovali útočníci Doan, Martin Hanzal, Daniel Winnik, Lombardi a bek Yandle.

Zápas č. 3: Red Wings vs. Coyotes 2:4 (18.4.2010)

Phoenix urobil pred tretím zápasom prvú zmenu v zostave, keď sa po dlhšej absencii mohol spoľahnúť na uzdraveného veterána Roberta Langa, bývalého hráča Detroitu. Lang nahradil bojovníka Vernona Fiddlera, ktorý nemohol nastúpiť pre bližšie nešpecifikované zranenie. Tretí duel série priniesol prvý výrazný zlom. Coyotes utrpeli obrovskú stratu, keď prišli o kapitána Shanea Doana, ktorý sa zranil v priebehu druhej časti hry. Pri absencii kapitána hral prím Lee Stempniak, ako aj tretí útok, ktorý bol zložený z Čechov Radima Vrbatu, Martina Hanzala a Petra Průchu.

Pôvodne sa zdalo, že Phoenix vypadnutie svojho kľúčového hráča neustojí, čomu napomáhala i skutočnosť, že Detroitu sa po niekoľkých vynechaných striedaniach vrátil Brian Rafalski, kľúčový obranca pre presilové hry. Opak bol ale pravdou. Coyotes sa s odstúpením svojho kapitána vyrovnali, dokázali sa zomknúť a podporiť českú lajnu, ktorá tento zápas rozhodla. Český útok hral tvrdý, rýchly, šikovný a ofenzívne nebezpečný hokej. Hostia navyše vždy udreli v momente, ktorý im dodal fúru energie a ešte väčšiu dávku psychickej výhody.

Dôležitý bol už úvodný gól Coyotes v 29. sekunde zápasu; jeho autorom bol Sami Lepistö. Nemenej dôležitý bol aj gól zo 40. minúty, ktorým Phoenix vďaka Wojtekovi Wolskimu navýšil svoje vedenie na 1:2. Coyotes v zápase ani raz neprehrávali a v tretej časti hry sa dovezli do víťazného konca po góloch Průchu a Vrbatu. Za Detroit sa presadil iba Valtteri Filppula v prvej a Johan Franzén v tretej časti hry.

Brankár Detroitu Jimmy Howard bol v zápase opäť nevýrazný, tentoraz však treba priznať, že obrana Red Wings mu nepomáhala. Zadné rady Detroitu sa prezentovali slabým bekčekom a množstvom strát a nenáročných odovzdaní puku vo vlastnom pásme. Najlepšími hráčmi Coyotes boli okrem už spomenutých hráčov zadáci Zbyněk Michálek, Keith Yandle a brankár Ilja Bryzgalov. Na strane Red Wings hrali prím predovšetkým útočníci Darren Helm, Henrik Zetterberg a zadáci Nicklas Lidström s Bradom Stuartom.

Zápas č. 4: Red Wings vs. Coyotes 3:0 (20.4.2010)

Detroit pred týmto zápasom urobil ďalšie zmeny v zostave. Svoje formácie postavil v takom zložení, v akom nastupovali na posledných tréningoch. Znamenalo to, že Tomas Holmström spadol do štvrtej lajny, aby jeho miesto v prvom útoku prevzal Danny Cleary, ktorý mal priniesť väčšiu rýchlosť. Po prvý raz v tejto sérii hrala spolu obnovená útočná lajna Speed Line v zložení Kris Draper – Darren Helm – Patrick Eaves. Všetky tieto zmeny nakoniec mali opodstatnenie. Zlepšenie prišlo aj od Jimmyho Howarda, ktorý zažiaril najmä sériou úspešných zákrokov medzi 35. a 40. minútou.

Red Wings predviedli svoj typický koncentrovaný a trpezlivý výkon s kombinačne vyspelým hokejom. Brankára Ilju Bryzgalova zlomili dobré výkony Pavla Daciuka (jeden gól), Henrika Zetterberga (dva góly) a Nicklasa Lidströma (jedna asistencia a skoro 26 odohratých minút). K tejto trojici sa pridala ešte fantastická robota obrancov Brada Stuarta a Andreasa Lilju v hĺbke vlastného pásma a pred Howardovou brámkou.

Naopak Coyotes v tomto zápase nenašli potrebnú rýchlosť, čo pre nich bola strata, ktorá sa stala rozhodujúcou. Hostia vyslali na Howarda 29 striel, neradovali sa však ani raz. V ich tíme sa dobrou robotou prezentovali najmä brankár Bryzgalov, útočníci Matthew Lombardi, Wojtek Wolski, Martin Hanzal, Taylor Pyatt a skúsený bek Adrian Aucoin.

Zápas č. 5: Coyotes vs. Red Wings 1:4 (23.4.2010)

V piatom zápase naskočil do zostavy Coyotes po prvýkrát v tejto sérii špecialista na presilové hry Mathieu Schneider, ďalší bývalý hráč Red Wings. Domáci sa prezentovali tvrdou a nekompromisnou hrou, a aj keď od 18. minúty prehrávali po zásahu Drewa Millera, krátko pred polovicou zápasu sa dočkali zaslúženého vyrovnania. Zadák Ed Jovanovski, ktorý sa postaral o tento zásah, strelil už piaty gól obrany Phoenixu v sérii, čo bolo najlepšie číslo spomedzi všetkých účastníkov play-off. Jimmy Howard bol týmto gólom prekonaný po prvýkrát po 98 minútach a siedmich sekundách, svoj tím však naďalej držal v hre.

Kľúčový moment zápasu prišiel v tretej časti hry, kedy Howard za nerozhodného stavu 1:1 dvomi výbornými zákrokmi v jednom slede zlikvidoval veľké príležitosti domáceho útočníka Martina Hanzala. Phoenix sa po týchto zmarených šanciach dostal do kríča a o pár minút na to ho vytrestali Tomas Holmström a Pavel Daciuk. Klinec do rakvy Coyotes zabil v poslednej minúte strelou do prázdnej brány Henrik Zetterberg.

Pri góloch z tretej tretiny treba pripomenúť, že tréner Red Wings Mike Babcock len krátko pred nimi vrátil skúseného bojovníka Holmströma späť do prvého útoku. Red Wings nakoniec stačilo iba 69 sekúnd, aby vďaka tomuto ťahu zmenili vyrovaný duel na zápas, v ktorom sa bleskovo rozhodlo. V hokeji je síce možné všetko, no v piatom zápase a za vyrovaného stavu série mal tento taktický ťah účel. Najlepší z radov Red Wings boli okrem už spomenutých hráčov aj zadáci Andreas Lilja a Nicklas Lidström. Na druhej strane sa aj napriek porážke nestratili obrancovia Jovanovski, Keith Yandle, Adrian Aucoin a útočník Hanzal.

Zápas č. 6: Red Wings vs. Coyotes 2:5 (25.4.2010)

Akonáhle sa Red Wings po piatom zápase série vrátili z Arizony, zamierili na tréning. Nebol to však šťastný ťah. Ich únava a slabé nasadenie si vybrali daň v šiestom zápase, ktorého scalp dostal Phoenix doslova do daru. Coyotes opäť nastupovali so siedmimi obrancami, pričom veterán Mathieu Schneider tentoraz už aj skóroval v početnej výhode, v ktorej hostia udreli až trikrát. Táto herná situácia mala pre Coyotes značný význam, keďže sa v nej presadili po prvýkrát od úvodného duelu série a podobne ako vtedy, aj tentoraz ňou prakticky rozhodli zápas.

Okrem Schneidera, ktorý sa presadil v 23. minúte a svojím gólom poslal Coyotes do vedenia 0:2, mierili za hostí do čierneho aj Lauri Korpikoski, Radim Vrbata, Wojtek Wolski a Taylor Pyatt. Za Red Wings sa presadili Brad Stuart a Darren Helm.

Detroit v tomto stretnutí predviedol svoj najslabší výkon v play-off. Red Wings nepokrývali súperových hráčov, zbytočne faulovali a neboli dostatočne obozretní pred vlastnou brámkou. Naproti tomu Coyotes hrali rýchlo, jednoducho a účelne. Pozitívom hry Detroitu boli výkony bekov Jonathana Ericssona, Nicka Lidströma, Stuarta a útočníkov Pavla Daciuka a Dana Clearyho. V drese Phoenixu hrali najlepšie forvardi Pyatt, Korpikoski, Vrbata a beci Keith Yandle, Derek Morris a Adrian Aucoin.

Zápas č. 7: Coyotes vs. Red Wings 1:6 (27.4.2010)

V polovici druhej minúty rozhodujúceho zápasu vytiahol Jimmy Howard rýchlu lapačku proti strele Matthewa Lombardiho. O niekoľko minút neskôr začal dominantný výkon Red Wings, ktorý v tejto sezóne nemal veľa obdôb. Detroit predviedol v kritických chvíľach kvalitu, trpezlivosť a skúsenosti, a to nakoniec rozhodlo o jeho postupe.

Drvivý tlak pri presilových hrách, pokojný a dominantný výkon gólmána, fyzická aktivita v osobných súbojoch, bezchybná hra v defenzíve a puk prilepený na hokejkách – to všetko Red Wings v kľúčovom zápase série mali. Tento zápas tiež ukázal, o čom je play-off a o čom je vyrovnaná séria. Celá bitka sa lámala počas prvých 40 minút zápasu, kedy Detroit vyslal 39 striel, aby v závere druhej tretiny položil Yotes na kolena.

Detroit si začal vytvárať svoj náskok v druhej časti hry. Na jej začiatku sa dvakrát trafil Pavel Daciuk a i keď domáci Vernon Fiddler ešte znížil na 1:2, v 34. minúte vrátil Red Wings do dvojgólového náskoku Nicklas Lidström. Následne prišlo ku kľúčovému záveru tretiny. Bolo to 90 sekúnd, ktoré o všetkom rozhodli. Coyotes vtedy dostali možnosť hrať dlhú presilovku piatich proti trom. Voľba ich trénera Davea Tippetta bola však nesprávna, pretože v tejto hernej činnosti sa opieral iba o drvivú strelbu Dereka Morrisa a Mathieua Schneidera od modrej čiary. Phoenix zo svojej veľkej výhody nič nevyťažil, pričom okamžite po jej skončení sa dostal puk k predtým potrestanému Bradovi Stuartovi, ktorý 4,6 sekundy pred koncom druhej tretiny unikol a navýšil náskok Red Wings na rozhodujúcich 1:4.

Detroit predtým vyhral 51 zápasov play-off v rade, pokiaľ v nich skóroval aspoň štyrikrát. Túto obdivuhodnú šnúru nakoniec zveľadil na číslo 52. V tretej tretine uzavreli skóre zápasu na 1:6 Todd Bertuzzi a svojím druhým gólom Lidström.

V siedmom zápase série dominovali Daciuk, Henrik Zetterberg a najmä Lidström, pre ktorého to bolo jedno z najlepších vystúpení za posledné roky.³⁹ „Červené krídla“ podržal aj brankár Jimmy Howard, ktorý pokrýval 32 z 33 striel, a tiež obranca Brian Rafalski. Z tímu Coyotes hrali najlepšie útočníci Fiddler, Lombardi, Lee Stempniak a beci Schneider a Morris. Domáci brankár Il'ja Bryzgalov čelil až 50 strelám.

Zhodnotenie výkonov Coyotes

Od gólmána Il'ju Bryzgalova sa v tejto sérii čakalo viac. Bryzgalov bol v jej priebehu síce vyhlásený za finalistu hlasovania o Vezina Trophy pre najlepšieho brankára v NHL, nepredviedol však obdivuhodnosť potrebnú k tomu, aby mohol vyradiť súpera kalibru Detroit Red Wings. Na Bryzgalovovi bolo zaujímavé, že počas takmer všetkých zápasov série bol sprvoti výborný, no s ich postupom sa iba zhoršoval. Zatiaľ čo po prvých

---

³⁹ Lidström odohral v siedmom zápase série 23 minút a 59 sekúnd. Okrem dvoch gólov si pripísal aj jednu asistenciu, jeden plusový bod a sedem striel na bránu, čo bolo najviac spomedzi všetkých hráčov Red Wings. Za svoj výborný výkon v rozhodujúcich chvíľach bol vyhlásený treťou hviezdou zápasu.

tretinách týchto zápasov dosahoval priemernú úspešnosť zákrokov 96,22 %, v druhých tretinách klesol na 88,6 % a v tretích tretinách už na 84,28 %.⁴⁰

V obrane Coyotes bol mužom číslo jeden Keith Yandle. Tento mladý obranca bol často priam fantastický, avšak nápor, ktorý bol naň kladený, s postupom bojov nezvládal. Yandleovi sekundoval svojou nenápadnou a spoľahlivou hrou Zbyněk Michálek. Veterán Ed Jovanovski mal byť po zranení kapitána Shanea Doana hlavným lídrom tímu, táto rola mu však nesadla. Jovanovski skončil v hodnotení účasti na ľade pri strelených a inkasovaných góloch so zápornou bilanciou -7, čo bolo jednoznačne najhoršie číslo spomedzi všetkých hráčov, ktorí sa v tejto sérii predstavili.

Ostatní zadáci Phoenixu hrali zdanlivo sekundárnu, no popravde dôležitú úlohu. V úvodných zápasoch sa presadzoval hlavne Derek Morris. Jeho výkony na postup nakoniec nestačili, čo bolo demonštrované predovšetkým siedmym zápasom série, kedy v kritickej chvíli nezabránil Pavlovi Daciukovi zvýšiť skóre na 0:2, alebo kedy pri dlhej presilovej hre piatich proti trom nedokázal spolu s Mathieuom Schneiderom vymyslieť viac ako bezhlavú streľbu od modrej čiary.

Schneider naskočil do série v jej priebehu. Hrával na pozícii siedmeho beka, bol využívaný najmä v presilových hrách. Veľa vody nenamútil, priniesol však skúsenosti a rozvahu. Adrian Aucoin začal hrať výborne práve vtedy, keď sa Coyotes prestali výraznejšie presadzovať v ofenzíve. No a nakoniec tu bol Sami Lepistö, ktorý síce začal pomerne obstojne, no s postupom série sa z ľadu celkom vytratil.

Ofenzíva Phoenixu stála po zranení kapitána Doana na Martinovi Hanzalovi, ktorý bol bez okolností jedným z najlepších hráčov tímu v tohtoročnom play-off. Hanzal hral fyzicky, chodil na kľúčové vhadzovania a bol prínosný v oslabeniach, chýbala mu však efektívnosť v koncovke a aspoň nejaký ten gól. Ďalší člen českého útoku Radim Vrba rozhodol sám o sebe tretí zápas série. Lajne s Hanzalom a Petrom Průchom dodával rýchlosť a kombinačnú vyspelosť. Průcha sa zasa staral o tvrdosť a vytváranie chaosu pred bránkou súpera.

Matthew Lombardi bol v tejto sérii v úlohe konštruktívneho forvarda, ktorý každú noc tvoril a popri tom odvádza veľký kus čiernej roboty. Wojtek Wolski bol silný najmä v úvode série, keď skóroval v prvých troch zápasoch. Neskôr sa však z ľadu vytratil. Nevydarené play-off má za sebou útočník Lee Stempniak, zrejme najväčšie sklamanie Coyotes. Stempniak ani raz neskóroval, postupne sa prepadol do tretej lajny a nedokázal nadviazať na svoju úchvatnú streleckú formu zo záveru základnej časti, kedy dal 14 gólov v 18 zápasoch.

Taylor Pyatt, Vernon Fiddler a Daniel Winnik boli hokejistami, ktorí urobili kus roboty v oslabeniach a v boji pred bránkou. Pyatt pôsobil tak odhodlane, že dostával veľa príležitostí aj v kľúčových momentoch zápasov. Veterán Robert Lang, po Schneiderovi druhý bývalý hráč Red Wings v drese Coyotes, naskočil do tretieho duelu série, no veľa príležitostí nedostával. Lauri Korpikoski často pendloval medzi prvou a štvrtou lajnou, a je nutné poznamenať, že vo štvrtej formácii toho predviedol oveľa viac. Zmienku si zasluhuje aj Petteri Nokelainen, ktorý aj napriek minimálnemu využitiu podával dobré výkony. Nokelainen čo do tvrdej hry spočiatku stál v tieni kapitána Doana, ktorý ponúkal aj osem hitov za zápas, no neskôr hral rovnako tvrdo ako on a svojmu štvrtému útoku dodával veľa energie a priestoru v rohoch a za bránkou.

---

⁴⁰ Bryzgalov čelil v prvých tretinách jednotlivých zápasov série dovedna 106 strelám, pričom 104 z nich chytil. V druhých tretinách pochytil 70 zo 79 striel, ktoré na neho smerovali. V tretích tretinách zneškodnil už len 59 zo 70 striel.

Zhodnotenie výkonov Red Wings

Gólman Jimmy Howard bol v tejto sérii spočiatku nevýrazný, ale od štvrtého zápasu začal dominovať. I keď sa Howard v šiestom stretnutí nevyhol menšiemu výpadku, chytal obstojne a na rozdiel od Ilju Bryzgalova to dokázal po celý priebeh jednotlivých zápasov. Kľúčový výkon podal najmä v stretnutí č. 5, v ktorom svojim spoluhráčom pomohol vymaniť sa z veľkého tlaku Coyotes.

V zadných radoch dominoval podobne ako v úspešnom play-off 2008 obranný pár v zložení Brad Stuart – Niklas Kronwall. Obaja títo zadáci priniesli okrem tvrdej hry pred bránkou a výborných oslabení aj radu úspešných ofenzívnych výpadov, ktoré tímu značne pomohli. Nad všetkými obrancami Detroitu čnel kapitán Nicklas Lidström, ktorý na druhý deň po skončení série oslávil okrúhle štyridsiate narodeniny. Jeho dominantný výkon v rozhodujúcom zápase bol ozdobou celej série.

Podobne dominantný ako Lidström bol Brian Rafalski, ktorý dodal ohromné skúsenosti, úžasné korčuliarske zručnosti a hokejku otočenú na pravú stranu, čo sa hodilo najmä pri presilovej hre. Tretí obranný pár Detroitu bol prepojením tvrdosti a jednoduchosti. Jonathan Ericsson hral každý zápas lepšie a lepšie, a je dokonca možné očakávať, že jeho výkony by mohli ísť ešte nahor. Jeho defenzívny partner Andreas Lilja patril v sérii medzi najlepších hráčov Red Wings. Aj keď je pravdou, že Lilja hrával menej, stále bol dôležitým komponentom oslabení a napr. v piatom zápase série zblokoval tri nebezpečné strely súpera.

Henrik Zetterberg bol nielen najlepším útočníkom Red Wings, ale aj najlepším hokejistom celej série. Zetterberg hral výborne aj v tých zápasoch, v ktorých Detroit súperovi podľahol. Mal napr. veľký vplyv na obrovskom zapálení a energii, ktorou sa Red Wings prezentovali od samého začiatku siedmeho zápasu. Pavel Daciuk sa síce rozbiehal pomaly, no v posledných zápasoch série bol kľúčovou postavou diania a k postupu taktiež prispel veľkou mierou.

Johan Franzén bodoval v každom zápase série, čím vytvoril nový klubový rekord v play-off. Dôležité pozície pred bránou súpera si obhájili veteráni Tomas Holmström a Todd Bertuzzi. Holmströmov výkon v piatom zápase mal výrazný vplyv na výsledok série, Bertuzziho neoblomnosť a poctivá robota zasa dodávali priestor na tvorivú činnosť druhej lajny, v ktorej najmä zo začiatku série napredoval Valtteri Filppula.

Darren Helm a Patrick Eaves predvádzali fantastické kúsky pri hre v oslabení. Výborne ich dopĺňal stále rýchly veterán Kris Draper. Drew Miller predstavoval pre hráčov z nižších formácií os, po ktorej bolo možné ofenzívne vymýšľať. Justin Abdelkader priniesol tvrdosť, výborný ťah na bránku a kvalitu na vhadzovaní. Z útočníkov z nižších formácií sa čakalo viac od Jasona Williamsa, ktorý vinou slabšieho pohybu a nasadenia nastúpil iba do prvého zápasu. Nedarilo sa ani Danovi Clearymu, ktorý pendloval medzi prvou a štvrtou lajnou.

Celkové zhodnotenie série

Séria medzi Detroit Red Wings a Phoenix Coyotes nebola typická jedným momentom, ktorý dokáže otočiť priebeh a postaviť na hlavu všetko, čo sa dovtedy udialo. Napriek tomu možno poukázať na jeden okamih, ktorý mal na konečný výsledok série zásadný vplyv. Zranenie kapitána Shanea Doana a jeho absencia vo zvyšných štyroch dueloch bola nakoniec hlavným dôvodom toho, prečo Coyotes z tejto série nevyťažili viac. Po

vypadnutí Doana dostali väčšiu porciu času a dôležitejšie úlohy Martin Hanzal a Ed Jovanovski, a i keď obaja svoje mužstvo ťahali, v rozhodujúcich chvíľach siedmeho zápasu na túto rolu sami nestačili.

Ak ste túto sériu sledovali pozorne, mohli ste si všimnúť jednej zaujímavosti, ktorej sa začal prikladať význam až po odohratí štvrtého či piateho zápasu. Reč je o ofenzívnych výpadoch po krídlach. Zatiaľ čo v prvých troch zápasoch mali Coyotes v tomto smere navrch, vo zvyšku série sa ich krídelná dominancia vytratila a nedokázali sa ňou presadzovať. Podobné to bolo aj s hrou útočných formácií. Phoenix sa spočiatku spoliehal na prvú lajnu, ktorá sa však po zranení Doana rozpadla, takže jej prínos musel byť zastúpený tretím útokom. Obe kľúčové útočné formácie Coyotes neskôr prenechali dominanciu prvému a druhému útoku Red Wings.

Detroit postupne otočil vo svoj prospech aj ďalšie herné atribúty, v ktorých zo začiatku série dominoval Phoenix, a síce ofenzívnu pomoc od obrancov, tvrdosť v osobných súbojoch a dôslednosť v obrane. Coyotes spočiatku využívali každej chyby súpera, avšak postupom času sa táto devíza preniesla na stranu Red Wings.

Záverom sa patrí spomenúť aj vhadzovania vo vlastnom pásme, čo bola herná činnosť, v ktorej oba celky dospeli k nelichotivým výsledkom. Vhadzovania vo vlastnej tretine boli hlavným dôvodom, prečo Phoenix spočiatku staval na hre obrancov v útočnom pásme, a boli tiež dôvodom, prečo saisky váh v siedmom stretnutí priklonili na stranu Red Wings. Na vhadzovaniach nedosiahol ani jeden z tímov nič svetoborné, čo je, samozrejme, varovaním pre Detroit Red Wings, ktorých po postupe cez Coyotes čaká nová séria v semifinále Západnej konferencie.⁴¹

---

⁴¹ Red Wings nastúpili v ďalšom kole play-off proti tímu San Jose Sharks. Napriek tomu, že štvrtý zápas vyhrali po explózii Johana Franzéna (4+2) a Todda Bertuzziho (1+4) vysoko 7:1, všetky ostatné súboje série prehrali o jeden gól a s vyradovacími bojmi sa rozlúčili po prehre 1:4 na zápasy.

K etike vystupovania európskeho fanúšika NHL

Internetové diskusie bývajú živnou pôdou pre neetické vystupovanie, ktoré môže pri dnešnej veľkej prepojenosti internetu s našimi životmi napáchať veľa škody. Eti-ku dnes možno dodržiavať aj v internetových diskusiách o NHL. Tento článok sa zamýšľa nad tým, prečo je o NHL vhodné diskutovať „na úrovni“. (24.7.2010)

Letné obdobie je príznačné podpisovaním nových zmlúv a bilancovaním práve uplynulej sezóny, čo sú v radách priaznivcov Národnej hokejovej ligy veľmi diskutované témy. Európski fanúšikovia, ktorí obvykle nemajú možnosť bezprostrednej konfrontácie s NHL, vyjadrujú svoj názor najmä prostredníctvom internetových diskusií na rôznych domácich weboch, ponúkajúcich čiastočný náhľad do mnohorakého života tejto súťaže. Nie vždy však platí, že sa v týchto diskusiách dodržiavajú zásady etiky vystupovania.

Etika vystupovania dnes nie je ničím neobvyklým. Tento pojem sa v posledných rokoch začal ustáľovať a uplatňovať v rôznych oblastiach, napr. v oblasti práva či marketingu. Ani šport nie je žiadnou výnimkou. Dnes, kedy je význam internetu väčší než kedykoľvek predtým a kedy sa ľudia verejne prezentujú na sociálnych sieťach a webových stránkach, ktoré sú viac alebo menej prepojené s ich osobnými životmi, by sa etika vystupovania rozhodne nemala podceňovať.

Etika vystupovania hovorí o efektívnych nástrojoch z oblasti komunikácie, ktorá je využiteľná pri diskusiách rôzneho charakteru. V etike vystupovania sa rieši problematika argumentačnej rétoriky, kvality komunikácie alebo možností, ako sa prezentovať. V praktickej rovine možno etiku vystupovania vysvetliť ako spôsob, ktorým užívateľ pred svetom vystupuje so snahou robiť to tak, aby neškodil sebe alebo oblasti, o ktorej diskutuje. Do tejto problematiky teda výrazne prehovára aj mravouka a ideál spoločenského správania.

Mravouka či spoločensky vhodné správanie sú v súčasnosti jedným zo základných aspektov úspešnosti. Prísny dohľad nad etikou (anonymného) vystupovania na internete však nie je výsadou všetkých webov. Každá „diskusná rodina“, vrátane tej na serveri SlovakNHL.sk, má svojich inteligentných členov i neprajníkov. Tak to vždy bolo a vždy aj bude. Je ale vhodné mať na pamäti, čo všetko môže prinášať prirodzené dodržiavanie, poznanie a vnímanie etiky vystupovania aj v takej zdanlivo nepodstatnej alebo menej dôležitej sfére, akou sú diskusie o NHL.

Vzťah medzi NHL a Európou je v súčasnosti na majestátnej úrovni, ktorá sa vonkoncom nemôže rovnať predošlým dobám. Zatiaľ čo v minulosti jazdili kluby NHL na starý kontinent iba na sklonku leta, aby tu pred zopár stovkami nezaujatých divákov odohrali niekoľko exhibičných zápasov⁴², dnes sa v Európe zvykne uskutočňovať samotný štart základnej časti, nehovoriac o druhej polovici regulárnej sezóny, v ktorej sa mnoho zápasov vysiela v časoch priaznivých pre európskeho diváka.

---

⁴² Prvý kontakt Európy s NHL sa datuje k aprílu a máju 1938. Kluby Montreal Canadiens a Detroit Red Wings sa vtedy stali prvými organizáciami, ktoré zamierili na starý kontinent, aby na ňom odohrali deväť zápasov. Stretnutia sa hrali len týždeň po skončení sezóny 1937/38; uskutočnili sa medzi 21. aprílom a 14. májom 1938 na území Veľkej Británie a Francúzska. Prvá zmienka o tomto turné pochádza z článku, ktorý bol uverejnený 28. marca 1938 v denníku Montreal Gazette pod názvom „Canadiens and Wings May Visit London, Paris for Exhibitions“. O európskom turné Montreal Canadiens sa v Kanade špekulovalo a písalo už od februára 1935.

NHL si v posledných desaťročiach uvedomila, že náležitú spoluprácu so starým kontinentom skutočne potrebuje. Pri Zápase hviezd či odovzdávaní Stanley Cupu sa stále častejšie hovorí o fanúšikoch, ktorí sú situovaní nielen v konkrétnom meste, štáte, provincii či krajine, ale aj o fanúšikoch situovaných v Európe. NHL je nakoniec plná európskych hokejistov, ktorí sa vo svojich rodných krajinách tešia popularite.

Zatiaľ čo európski a severoamerickí hokejisti majú dnes v NHL prakticky rovnaké možnosti, u fanúšikov je situácia odlišná. Európsky fanúšik sa tomu severoamerickému dokáže priblížiť iba vďaka stále rozsiahlejšej ponuke vysielania. Nie je to dvadsať, no rozhodne ani desať či päť rokov, čo takéto ohromné príležitosti neexistovali. Zdá sa teda, že istá vďačnosť by mala byť samozrejmosťou. Neplatí to však vždy.

Zatiaľ čo Kanadčan alebo Američan môže po celý rok voliť medzi návštevou luxusnej arény a televíznym vysielaním, Európan je zväčša odkázaný len na internet, takže absenciu vlastnej skúsenosti v podobe bezprostredného kontaktu s NHL môže premieňať do neetickej až neprajníckej roviny, ktorá sa ďalej premieta v jeho neobjektívnosti či opovrhovaní cudzím názorom. Ako takýmto fanúšikom ne byť? Nuž, bez náležitej etiky vystupovania to nejde.

Vhodná etika vystupovania by mala byť samozrejmosťou aj v internetových diskusiách o NHL, pretože napomáha zvyšovať objektivitu pohľadu a budovať zdravý rešpekt voči iným názorom, často pochádzajúcim z celkom iných kultúr. Koniec koncov, náležitým mravným správaním sa učíme hokeju nielen rozumieť. Mravné správanie nám dáva aj šancu, aby sme tento krásny šport a osobitne skvost menom NHL ďalej predstavovali ľuďom, ktorí sa oň dovtedy vôbec nezaujímal. A to predsa stojí za to, aby sme sa aj v internetových diskusiách o NHL správali eticky.

No-trade a no-move klauzuly v sezóne 2010/11

Keďže súpiska Detroit Red Wings pre blížiacu sa sezónu 2010/11 je už takmer uzavretá, možno na ňu začať nazerať z rôznych uhlov pohľadu. Tento článok sa zameriava na zaujímavosť, ktorá má v dnešnom severoamerickom športe veľký význam, a síce „no-trade“ a „no-move“ klauzuly v hráčskych kontraktoch. (11.9.2010)

„No-trade klauzula“ (ďalej NTC) je osobitný zmluvný dodatok, ktorý upravuje vzťah hráča a jeho zamestnávateľa k prípadnému odchodu z mužstva. Táto klauzula býva riadnou časťou hráčskeho kontraktu, pričom hokejista a jeho zamestnávateľ ju dohadujú pri podpise novej zmluvy.

NTC je pomerne populárna, no stále je iba tou slabšou odnožou „no-move“ klauzuly (ďalej NMC), ktorá je príznačná pre kontrakty najväčších hviezd. Rozdiely medzi oboma dodatkami sú značné. Hokejista s NTC síce nemôže byť vymenený bez svojho súhlasu, ale klub ho môže umiestniť na waiver listinu a poslať do nižšej súťaže, ktorou je obvykle AHL. Naproti tomu NMC klauzula je jednoznačnejším dodatkom, pretože hokejista, ktorý ju má zakomponovanú vo vlastnej hráčskej zmluve, nemôže byť klubom bez svojho súhlasu ani vymenený, ani umiestnený na waiver listinu, a ani poslaný na farmu.⁴³

V súčasnom kádri Detroit Red Wings možno nájsť šesť hokejistov, ktorí majú vo svojich kontraktoch zakomponovanú klauzulu o ich prípadnej vymeniteľnosti. Podme sa teda pozrieť na to, ktorí hráči Red Wings to sú a aké klauzuly tohto druhu vo svojich hráčskych kontraktoch majú.

Najkomfortnejšiu NTC majú kontrakty veteránov Tomasa Holmströma, Krisa Dropera a Briana Rafalskiho. Samozrejme, tento ich status je spojený aj s historickou úspešnosťou a prínosom pre mužstvo. Holmström a Draper získali dovedna dve zlaté olympijské medaily a osem prsteňov za víťazstvo Stanley Cupu. Bolo by teda prekvapením, ba až sklamaním, ak by obaja neukončili svoje bohaté kariéry v Hockeytowne. Rafalski má NTC od svojej úvodnej detroitskej sezóny 2007/08, na ktorú prišiel ako náhrada za Mathieua Schneidera a výrazne prispel k zisku Stanley Cupu. Rafalski je v Michigane doma – narodil sa v Dearborne, čo je jedna z častí metropolitnej oblasti Detroit. U Red Wings navyše plní rolu kľúčového ofenzívneho obrancu, takže jeho odchod inam sa javí ako vylúčený.

Štvrtým hokejistom do partie je ofenzívne zdatný a neoblomný veterán Todd Bertuzzi, ktorý má vo svojej zmluve s Red Wings plnohodnotnú NTC klauzulu na blížiaci sa ročník 2010/11 a upravenú NTC klauzulu na sezónu 2011/12. Podobne ako Bertuzzi je na tom aj útočník Daniel Cleary. Clearyho NTC klauzula vyprší 30 dní pred uzávierkou prestupov 2012, pričom do skončenia tretieho ročníka platnosti jeho aktuálne platnej zmluvy (2012/13) už nepokračuje.

Posledným hokejistom „Červených krídel“ s dodatkom tohto druhu je Pavel Daciuk, ktorý je držiteľom najhonosnejšej zmluvy v mužstve. Tento ruský kúzelník je jediným hráčom klubu s luxusnou NMC klauzulou, ktorá mu vyprší po sezóne 2010/11. Daciukova NMC prejde na zostávajúce tri roky jeho kontraktu s Red Wings do podoby

---

⁴³ Podmienky platnosti klauzúl NTC a NMC sa môžu obmieňať. Aktuálne informácie o týchto klauzulách možno vyčítať napr. zo súčasnej kolektívnej zmluvy medzi NHL a NHLPA, platnej na roky 2012 až 2022. NTC a NMC sú v tejto zmluve popísané na strane 353.

tzv. modifikovanej NTC klauzuly. Modifikovaná NTC klauzula znamená, že klub môže jej držiteľa poslať na farmu aj bez toho, že by ho musel najskôr umiestniť na waiver listinu a dať k dispozícii iným klubom.

Predstava, že by Detroit Red Wings posielali spomínaných hráčov na farmu a pýtali od nich súhlas na výmenu, sa momentálne javí ako úsmevná až nezmyselná. Klauzuly NTC a NMC však majú svoj význam. Tento význam väčšinou nadobúdajú až vtedy, keď v klube nepanuje spokojnosť s hráčovými výkonmi. Red Wings mali v posledných rokoch šťastie, že sa touto problematikou nemuseli zaoberať. V profesionálnom športe je však možné absolútne všetko. Koniec koncov, stačí si spomenúť, akou príťažou sa stal dodatok NMC v kontrakte, ktorý mal podpísaný kanadský obranca Sheldon Souray s klubom Edmonton Oilers.⁴⁴

---

⁴⁴ Souray sa v sezóne 2009/10 trápil so zraneniami a zlými výkonmi. Napriek tomu, že hral málo a zle, zarábal 5,4 milióna amerických dolárov a vo svojej zmluve mal klauzulu, ktorá mu neumožňovala odísť do iného klubu bez vlastného súhlasu. V lete 2010 sa Souray so svojím zamestnávateľom pohádal a požiadal o výmenu. Oilers ho síce chceli vymeniť, ale jeho vysoký plat, slabšie výkony a problémy so zraneniami to prakticky znemožňovali. Souray sa stal doslova nevymeniteľným hokejistom. Aj z toho dôvodu strávil sezónu 2010/11 na farme a v lete 2011 bol zo svojej štedrej zmluvy vykúpený.

Našinci v organizácii Detroit Red Wings

V NHL dnes nepôsobí toľko Čechov a Slovákov ako v minulých rokoch, stále však možno natrafiť na organizácie, v ktorých sa to len hemží hráčmi a inými persónami zo srdca Európy. Jednou z týchto organizácií sú aj Detroit Red Wings. Poďme si teda pripomenúť, ktorí našinci aktuálne patria pod krídla tohto klubu. (13.9.2010)

Detroit Red Wings sa v ostatných rokoch rozlúčili s viacerými hokejistami z Česka alebo Slovenska. V Hockeytowne sa skončilo pôsobenie veteránov Roberta Langa a Dominika Haška, pred rokom opustil mužstvo aj Tomáš Kopecký. Jiří Hudler zamieril do Európy, odkiaľ nikdy neprišiel Miroslav Blaťák. Hráči ako Ladislav Kohn, Jiří Šlégr či Marián Hossa sa v organizácii zdržali iba krátko.

Dnes sa zdá, že silná česko-slovenská základňa, ktorá bola v novom tisícročí pre mnohé kluby NHL tak typická, vzniká u Detroit Red Wings opäť.

Vlani „Červené krídla“ po prvýkrát po štyroch rokoch draftovali hokejistu z Čiech alebo Slovenska (dokonca z Čiech i zo Slovenska).⁴⁵ V tomto trende pokračovali aj pri nedávnom volení talentov v Los Angeles.⁴⁶ Je síce pravdou, že pred blížiacim sa štartom ročníka 2010/11 má česko-slovenský hokej v klube iba jedného zástupcu so stálym miestom na aktívnej súpiske, ak ale prihliadneme na mladíkov čakajúcich na nováčikovskú zmluvu a krajanov pracujúcich mimo ľadu, česko-slovenská budúcnosť v tejto michiganskej organizácii vyzerá sľubne. V štruktúrach Detroit Red Wings totiž aktuálne nájdeme až sedem našincov.

Stálym členom základnej zostavy je český útočník Jiří Hudler, ktorý sa do Ameriky vracia po sezóne strávenej v KHL. Pre Red Wings je jeho návrat zrejme najcennejším úlovkom leta. Tento technicky mimoriadne zdatný a tvorivý hokejista má mať pripravené miesto na krídle tretieho útoku, v ktorom by mal hrať spolu s Mikeom Modanom a Dannym Clearym.

Hudlerov návrat je pozitívom predovšetkým pre presilovú hru. Práve jeho krížna prihrávka útočným pásmom bola v hre v početnej výhode rozdielovým faktorom, ktorý Detroitu v poslednej sezóne citeľne chýbal. Red Wings vedia, že na Hudlerovi a jeho šikovnosti môžu stavať v mnohých smeroch. Dobre si pamätajú, že to bol práve on, kto dokázal výdatne produkovať, hoci jeho hrací čas bol nízky.⁴⁷

Jiřího Hudlera by mohol v zostave začať dopĺňať ďalší český hokejista, obranca Jakub Kindl. Napriek pretlaku v defenzíve je Kindl voľbou, s ktorou Red Wings počítajú so všetkou vážnosťou. Pozícia šiesteho obrancu tímu by aspoň sprvoti mala patriť skúsenému matadorovi Ruslanovi Saleiovi, Kindl je však niekto, kto si svojou rozvážnou

---

⁴⁵ V drafte 2009, ktorý sa konal 26. a 27. júna 2009 v montrealskom Bell Centre, Red Wings ukázali na sedem hokejistov. Prvými našincami, draftovanými klubom po štyroch rokoch, sa stali Slováč Tomáš Tatar (draftovaný zo 60. miesta) a Čech Andrej Nestrašil (75. miesto).

⁴⁶ V drafte 2010, ktorý sa konal 25. a 26. júna 2010 v Staples Center v Los Angeles, si Red Wings vybrali sedem hokejistov. Jedným z nich bol aj český gólman Petr Mrázek, ktorý bol draftovaný v piatom kole z celkovej 141. pozície.

⁴⁷ V základnej časti sezóny 2009/10 pozbieral Jiří Hudler v 82 zápasoch 57 bodov za 23 gólov a 34 asistencií. Hudler sa priblížil k hranici 60 bodov aj napriek tomu, že v priemere hrával iba 13 minút a 39 sekúnd za zápas. Z hokejistov, ktorí hrávali v priemere 13 až 14 minút za zápas, bol jednoznačne najproduktívnejší v celej NHL.

hrou a dobrou orientáciou na ľade môže získať pozornosť. Kindl urobil prvý dôležitý krok do zostavy už tým, že z pozície siedmeho obrancu vytlačil Dereka Meecha.

Tretím našincom je devätnásťročný slovenský útočník Tomáš Tatar, ktorého vlani sprevádzali nečakané rozhodnutia Red Wings. Tatar totiž obišiel pôsobenie v niektorej z juniorských súťaží, aby bol vrhnutý rovno do farmárskej AHL, čo je súťaž, kde hráči do 20 rokov obvykle nehrávajú po celú sezónu. Aj keď sa od nového roka 2010 začala u Tatara prejavovať únava, zdá sa, že Red Wings sa tento neobvyklý krok vyplatil. Tatarovou hlavnou úlohou pre ročník 2010/11 bude zosilniť a pokúsiť sa vydržať na vysokej fyzickej a hernej úrovni po celý ročník. Ak sa mu to podarí, jeho vstup do NHL sa môže výrazne priblížiť.

Tatar v týchto dňoch reprezentuje Red Wings na tradičnom turnaji mladých hráčov v Traverse City. Na turnaji mu robia spoločnosť ďalší dvaja českí hokejisti – krídelník Andrej Nestrašil a brankár Petr Mrázek.

Pravák Nestrašil vlani zažil solídnu sezónu v tíme Victoriaville Tigres, s ktorým sa dostal až do semifinále play-off QMJHL. Nasledujúci ročník by mal začať v konkurenčnom mužstve Prince Edward Island Rocket. Očakáva sa, že zažije prelomovú sezónu, po ktorej by mohol dostať nováčikovský kontrakt.

Petr Mrázek je čerstvou akvizíciou Red Wings z júnového draftu, v ktorom reprezentoval kanadskú OHL. Tento osemnásťročný brankár by mal dostať prvú šancu už na tohtoročnom turnaji nováčikov, kde bojuje o priestor s Jordanom Pearceom a Thomasom McCollumom.

Poslednými našincami, ktorí uzatvárajú súčasné zastúpenie českého a slovenského hokeja v organizácii Detroit Red Wings na čísle sedem, sú Česi Vladimír Havlůj a Jiří Fischer. Prvý menovaný je európskym skautom, ktorý sa stará o vyhľadávanie talentov. Druhý menovaný je persónou, ktorá talenty sprevádza pri ich rozvoji.

Havlůj pracuje pre Red Wings už takmer 20 rokov. Nie je žiadnym tajomstvom, že práve on stojí za draftom niektorých spomínaných talentov. Fischer zostal súčasťou rodiny Red Wings aj po srdcovom kolapse z 21. novembra 2005.⁴⁸ Hlavnou náplňou jeho práce je hráčsky rozvoj, ktorý je demonštrovaný napr. sledovaním zápasov juniorských súťaží a usmerňovaním mladíkov na tréningoch.

Ako je vidieť, český a slovenský hokej má v organizácii Detroit Red Wings dostatok talentov, ku ktorým možno vzhliadať s nádejou do budúcnosti. Všetci menovaní sú súčasťou jedného z najlepšie pracujúcich klubov v NHL, čo je dostatočne dobrý dôvod na to, aby na nich človek mohol byť hrdý. Zostáva už len držať palce, aby sa dokázali presadiť.

---

⁴⁸ O srdcovom kolapse Jiřího Fischera sa môžete dočítať na stranách 78 až 83.

Bývalí hráči Red Wings v európskych ligách

Kým na štart novej sezóny NHL sa ešte čaká, väčšina európskych súťaží sa už rozbehla. Európsky hokej sa síce nedokáže vyrovnaf NHL, nemožno mu ale uprieť skutočnosť, že z NHL za ním smerujú mnohí hráči, čím ho robia atraktívnejším. V Európe sa o to stará aj viacero bývalých hráčov Detroit Red Wings. (23.9.2010)

Detroit Red Wings sú organizáciou, ktorá sa snaží udržiavať jadro svojich hráčov pohromade aj niekoľko rokov. Pokiaľ z Detroitu niekto odchádza, obvykle je to veterán na sklonku svojej kariéry, alebo mladý hokejista, ktorý stráca trpezlivosť alebo reálnu možnosť prebojovať sa do hlavného kádra.

Pohyb v hráčskom kádri Detroitu je síce menší ako u iných klubov NHL, napriek tomu je príznačný pre viacero hráčov, ktorí sa s „Červenými krídlami“ rozlúčili a odišli hrať do iných súťaží. A keďže hokejová sezóna v Európe sa už naplno rozbehla, predkladaný článok nazerá na bývalých hráčov Detroit Red Wings, nachádzajúcich aktuálne uplatnenie v najlepších a najznámejších hokejových ligách starého kontinentu.

Najviac bývalých „Červených krídel“ momentálne pôsobí v ruskej Kontinentálnej hokejovej lige. Sú nimi brankár Dominik Hašek (hráva za klub Spartak Moskva), zadáci Dmitrij Bykov (Atlant Mytišči), Danny Markov (Víťaz Čechov) a útočníci Mark Hartigan (Dinamo Riga), Sergej Fiodorov (Metallurg Magnitogorsk) a Jurij Bucajev (Sibir Novosibirsk).

Ďalšiu trojicu bývalých hokejistov Red Wings možno v súčasnosti nájsť v najvyššej nemeckej súťaži – DEL. Brankár Marc Lamothe chytáva za Hamburg Freezers, center Matt Hussey pôsobí u ERC Ingolstadt a útočník Nathan Robinson nastupuje za Adler Mannheim.

Dve bývalé „Červené krídla“ v súčasnosti hrávajú v českej Extralige a švajčiarskej NLA. V tíme HC Oceláři Třinec pôsobí útočník Ladislav Kohn, za HC Plzeň 1929 nastupuje forward Josh Langfeld. Vo Švajčiarsku sú to útočníci Stacy Roest (Rapperswil-Jona Lakers) a Mark Mowers (HC Fribourg-Gottéron).

Bývalého hráča Detroitu nájdeme aj v nórskej GET-Ligaen Elitserien (obranca Anders Myrvold z tímu Frisk Asker Tigers) a nadnárodnej Erste Bank EHL (útočník Don MacLean z tímu Medveščak Záhreb).⁴⁹

Samozrejme, zoznam bývalých hráčov Detroit Red Wings v najlepších európskych súťažiach sa môže ďalej meniť a formovať v priebehu sezóny 2010/11. Súpis, ktorý bol v tomto článku prezentovaný, sa tvoril 18. septembra 2010.

---

⁴⁹ Okrem týchto hráčov hráva v Európe aj viacero hokejistov, ktorí za Detroit Red Wings nikdy nehrali, ale boli s nimi v určitom spojení (boli nimi draftovaní, mihli sa ich štruktúrami, nedostali šancu, stratili trpezlivosť pri pôsobení na farme, a pod.). Takýmito hokejistami sú brankári Stefan Liv (Sibir Novosibirsk), Daniel Larsson (HV 71 Jönköping), obrancovia Miroslav Blaťák (Salavat Julajev Ufa), Ole-Kristian Tollefsen (MoDo Hockey) a útočníci Igor Grigorenko (Salavat Julajev Ufa), Carl Corazzini (Straubing Tigers), Blake Sloan (Grizzly Adams Wolfsburg), Vladimír Kútny (HC '05 Banská Bystrica), Evan McGrath (Västerås IK), Johan Ryno (Oskarshamn IK), Dick Axelsson (Färjestad BK Karlstad) a Anton Axelsson (Timrå IK).

Najkontroverznejšie postavy leta 2010

Každé leto prinesie množstvo netradičných správ, ktoré sa líšia od iných tým, že sú menej vídané, rozporuplné, ďalekosiahlejšie, alebo nové a doteraz nepoznané. Tak tomu bolo aj v lete 2010. V predkladanom článku sa za letnými správami a ich hlavnými postavami obzerám formou desaťčlenného rebríčka. (30.9.2010)

Leto 2010 bolo plné pozoruhodností a viacmyselných udalostí, ktorým nechýbala štipka kontroverzie. Na postavy, ktorých sa tieto kontroverzie týkali, som sa rozhodol poukázať bližšie a usporiadať ich do tohto desaťčlenného rebríčka. Rebríček som zostavil a zoradil podľa vlastnej mienky, pridržajúc sa mediálnych ohlasov, ktoré tieto prezentované udalosti a ich hlavní aktéri vyvolali.

10: Darcy Regier vs. Tim Kennedy

Buffalo Sabres pripravili v lete zaujímavosť, ktorá nemá v ére platových stropov obdoby. Značnú pozornosť si vypýtal ich ľavý krídelník Tim Kennedy, ktorý po slušnej sezóne so ziskom 26 bodov nadobudol štatút obmedzeného voľného hráča, neprijal kvalifikačnú ponuku klubu a obrátil sa na arbitrážny súd. Výsledok arbitráže pôsobil prijateľne – jednoročný kontrakt na jeden milión amerických dolárov. Buffalo teda rozhodnutie súdu prijalo a s Kennedym podpísalo nový ročný kontrakt.

Sabres síce zmluvu s Kennedym podpísali, to ale ešte nikto netušil, aké sú ich skutočné plány. Neskôr ho totiž umiestnili na waiver listinu a o štyri dni po arbitráži sa ich generálny manažér Darcy Regier rozhodol, že Kennedyho vykúpi z kontraktu. Mladý útočník, mimochodom rodák z Buffala, zostal z tohto kroku šokovaný.⁵⁰ Táto kontroverzná kauza sa nakoniec dotýkala chabých 150 tisíc amerických dolárov, ktoré tvorili rozdiel medzi sumou, ktorú Kennedy zarobil v sezóne 2009/10, a sumou, ktorú mu určila arbitráž. Manažér Regier v tejto kauze kontroval tým, že Kennedyho platové požiadavky by sa nevošli pod platový strop Sabres, pretože priestor v ňom musela dostať aj nová posila Shaone Morrisonn. Pravda je ale taká, že Buffalu pod platovým stropom zostala niekoľkomiliónová rezerva, takže kontrakt Tima Kennedyho, ktorého nakoniec podpísali New York Rangers, by sa tam bezpečne vošiel.

„Nedáva mi to žiadny zmysel. Každý bol z toho šokovaný,“ uviedol hráčov agent Allain Roy. „Myslím si, že v histórii NHL sa niečo takéto ešte nestalo.“⁵¹

9: Vládnutie bratov Sutterovcov v Calgary

Generálny manažér Calgary Flames Darryl Sutter pred minulou sezónou priviedol do tímu svojho brata Brenta. Rok dozadu boli „Plamene“ pasované za horúceho kandidáta na miešanie kariet v play-off, v lete poskladali jednu z najlepších defenzív v súťaži a so stále výborným Miikkom Kiprusoffom v bránke očakávali ročník, ktorý by ich mohol priblížiť k trónu NHL. Žiaľ, nestalo sa. Flames sa neprebojovali do play-off, pod diktátorskými praktikami kouča Brenta Suttera nehrali dobre a okrem toho sa museli vyrovn-

---

⁵⁰ Spartans in the NHL: Kennedy remains in limbo after Buffalo buyout. Neil Koepke, Lansing State Journal, 21.8.2010.

⁵¹ Report: Buffalo Sabres waive Tim Kennedy, plan to buy him out. Joe Yerdon, Pro Hockey Talk – NBC Sports, 2.8.2010.

nať s významným zásahom do zostavy z dielne manažéra Darryla Suttera, ktorý vymenil kľúčového obrancu Diona Phaneufa do Toronta.

Negatívne emócie nestihli v priebehu leta poriadne vychladnúť a manažér Darryl Sutter opäť priviedol do tímu útočníka Olliho Jokinena, ktorého už v priebehu predošlej sezóny vymenil, aby podľa svojich vtedajších slov mohol lepšie prebudovať mužstvo.⁵² A čo viac, Jokinena, u ktorého mu predtým vadili nedostatočné výkony za vysoký plat, opäť štedro zaplatil, čím prakticky znehodnotil svoje predošlé rozhodnutie.

Spojenie bratov Darryla a Brenta Sutterovcov malo byť pre Calgary Flames nádejou na lepšie časy. Zatiaľ sa však zdá, že ich spoločné vládnutie v tejto organizácii vedie skôr k neúspechu. Vyhliadky navyše nie sú ružové ani pre nasledujúcu sezónu.

8: Steve Yzerman a prievan u Lightning

Na zaradenie Stevea Yzermana do tohto rebríčka možno hľadiť cez prsty. V súčasnosti predsa neexistuje ani ten najmenší dôvod, prečo by sa tento nový generálny manažér Tampa Bay Lightning mal podrobovať nejakej kritike. Do tohto rebríčka ho aj napriek tomu zaraďujem. Vzhľadom na predošlé úspechy a následné tvrdé pády, ktoré sú pre Tampu v posledných rokoch tak typické, totiž nemožno vylúčiť kontroverziu Yzermanových letných zmien.

Steve Yzerman bol v ostatnom období úspešným šéfom na reprezentačnom poli, kde robil najskôr generálneho manažéra a neskôr vedúceho kanadskej reprezentácie. Z jeho letných ťahov zatiaľ vyplýva, že stagnujúci klub z Floridy chce naviesť ku koncepcnej a systematickej práci. Jeho kroky sú odvážne – za všetky hovorí nedávny draft dlhodobého zraneného mladíka Bretta Connollyho. Pre obmieňajúcu sa Tampu je to však dobrá správa.

Či sa to mnohým páči alebo nie, Yzerman bude v Tampe pod tlakom. Fanúšikovia „Bleskov“ by s ním mali mať dostatok trpezlivosti, pretože úspechy sa pravdepodobne nedostavia okamžite.⁵³

7: Väzenie pre Nikolaja Chabibulina

Aj keď je pravdou, že kontroverzná kauza tohto gólmána Edmonton Oilers sa začala už vo februári 2010, kedy sa previnil jazdou pod vplyvom alkoholu⁵⁴, konečný verdikt amerického súdu si mohol vypočúť až počas leta. Chabibulin pri jazde autom v štáte Arizona prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť o viac ako 40 km/h, a aby toho nebolo málo, pri kontrole políciou bol z neho cítiť alkohol.⁵⁵ Z hroziaceho polročného uväznenia nakoniec vyšiel iba s mesačným pobytom za mrežami, proti ktorému sa ešte odvolal. Trestu sa však nevyhne.

---

⁵² Olli Jokinen trade finally official for Flames, Rangers. Greg Wyshynski, Yahoo! Sports, 2.2.2010.

⁵³ Úspechy Tampy sa nakoniec dostavili okamžite – hneď v prvej sezóne pod manažérom Steveom Yzermanom to Bolts dotiahli až do siedmeho zápasu finále Východnej konferencie. Neskôr ale opäť spadli do svojej typickej nevyrovnanosti – v sezóne 2011/12 zostali pred bránami play-off a v skrátenom ročníku 2012/13 skončili až na 28. priečke v NHL.

⁵⁴ Nikolai Khabibulin found guilty on extreme DUI charges, will face at least 30 days in jail. James O'Brien, Pro Hockey Talk – NBC Sports, 27.8.2010.

⁵⁵ Oilers' Khabibulin accused of drunk driving. CBC News, 17.2.2010.

Chabibulin pôsobí v NHL viac ako 15 rokov. Hlavne v začiatkoch svojej kariéry bol známy tým, že cez prestávky medzi tretinami zápasov fajčil cigarety, čo mal mať dokonca odobrené vo svojom hráčskom kontrakte. Chabibulin okrem toho cez prestávky pil veľa kávy, a to v nádeji, že kofeín ho udrží v pozornosti. Po jednom zápase s Toronto Maple Leafs zostal vinou vypitia veľkého množstva kávy taký dehydrovaný, že musel byť hospitalizovaný.⁵⁶

Aby kontroverzie v súvislosti s klubom Edmonton Oilers nebolo málo, nedávno sa prehrešku dopustil aj ich bývalý dlhoročný obranca Jason Smith, ktorý sa však s Chabibulinom u Oilers nikdy nestretol. Smith sa mal previniť domácim násilím; obvinenia na jeho osobu boli ale stiahnuté.⁵⁷

6: Ponuka pre Niklasa Hjalmarssona

Chicago Blackhawks cez leto zaskočila ponuka San Jose Sharks pre ich obmedzeného voľného hráča Niklasa Hjalmarssona. S odstupom času možno túto ponuku vnímať aj ako lišiacky ťah, ktorým Sharks svojho soka oslabili.

Podľa kolektívnej zmluvy medzi NHL a NHLPA na roky 2005 až 2012 môže obmedzeného voľného hráča osloviť iný klub od 1. júla danej sezóny. Zoznam hráčov, ktorých možno takto osloviť (ide o tzv. offer sheet), je známy od 15. mája danej sezóny, pričom možnosti tohto oslovenia sú závislé od toho, či obmedzený voľný hráč dostal od svojho klubu kvalifikačnú ponuku, alebo či sa prihlásil na arbitráž.⁵⁸

San Jose Sharks v lete prišli o obrancu Roba Blakea, ktorý sa rozhodol ukončiť svoju znamenitú kariéru, a tak si zaumienili, že do zadných radov angažujú novú krv. Na súčasnej súpiske „Žralokov“ však nefiguruje žiadny nový obranca, čo naznačuje, že ich zámer im do istej miery vyšiel.

Blackhawks i samotný Hjalmarsson boli z ponuky 14 miliónov amerických dolárov na štyri roky⁵⁹ prekvapení. Hawks museli konať, aby si Hjalmarssona udržali, čo sa im aj nakoniec podarilo, keďže ponuku Sharks dorovnali a s Hjalmarssonom podpísali nový kontrakt – na „Žralokmi“ určené štyri roky za 14 miliónov dolárov.

Hjalmarsson vyšiel z tejto kauzy ako kontroverzný víťaz, pretože medzi odborníkmi i laikmi sa šepkalo o tom, že bol preplatený. Hjalmarsson zarábala v poslednej sezóne pred podpisom tohto offer sheet celkom 666 tisíc dolárov. Po ponuke Sharks stúpil jeho ročný plat na 3,5 milióna dolárov, čo je navýšenie o viac ako 525 %.

A Sharks? Tí sa stali víťazmi tiež, pretože aj keď sa im Hjalmarssona nakoniec nepodarilo získať, „Jastrabom“ uchmatli hrdinu úspešného play-off – brankára Anttiho Niemiho, a to len pre niekoľko stoviek tisíc dolárov, ktoré Chicago pod svojim naplneným platovým stropom už nenašlo.

---

⁵⁶ The waiting is over for Khabibulin. Damian Cristodero, St. Petersburg Times, 10.9.2001.

⁵⁷ Charges against ex-Oiler dropped. Kevin Martin, Toronto Sun via Calgary Sun, 26.10.2010.

⁵⁸ Základné informácie o offer sheet – ponuke iného klubu pre obmedzeného voľného hráča klubu, ktorý naň má prednostné právo – sú v kolektívnej zmluve medzi NHL a NHLPA na roky 2005 až 2012 popísané na stranách 35 až 38.

⁵⁹ Sharks Reach Out To RFA Hjalmarsson. San Jose Sharks, 9.7.2010.

5: Nepotvrdená smrť Pata Burnsa

Nedávno sa svetom prevalila správa o smrti legendárneho trénera Pata Burnsa, ktorý posledné roky bojuje s rakovinou. Pôvodne sa zdalo, že pod záštitou správy sú podpísaní niektorí reportéri z televízie TSN, nakoniec ale vysvitlo, že práve ich komentátor Bob McKenzie bol jedným z prvých reportérov, ktorí túto správu dementovali. K McKenziemu sa rýchlo pridali napr. aj Cliff Fletcher⁶⁰, bývalý generálny manažér a v súčasnosti poradca klubu Toronto Maple Leafs, podobne ako Burnsov brat či viaceré kanadské médiá a internetové portály.

Ludská hlúposť presiahla v prípade tejto kauzy všetky medze. Nekalá informácia o Burnsovej smrti sa začala šíriť od rána 17. septembra 2010. Objavila sa na niektorých sociálnych sieťach, takže si ľahko získala veľkú pozornosť. Nakoniec sa musel ozvať aj sám Burns⁶¹, ktorý prostredníctvom McKenzieho uviedol: „Som stále nažive. Majú ma za mŕtveho už od júna. Vyhlás, že žijem.“⁶²

4: Carey Price vs. Jaroslav Halák

Titulok štvrtej priečky tohto rebríčka by si zaslúžil skôr generálny manažér Montreal Canadiens Pierre Gauthier. Bol to totiž on, kto sa postaral o zotrvanie nevýrazného gólmána Careyho Pricea u Canadiens, a naproti tomu sa zbavil hrdinu posledného play-off a Priceovho konkurenta z bránkoviška Jaroslava Haláka, ktorého vymenil do klubu St. Louis Blues.

Gauthierov krok bol búrlivo označovaný za jeden z najhorších trejdov v histórii súťaže. Pokiaľ by sme sa mali držať výkonov z poslednej sezóny vrátane play-off, tak Gauthier urobil skutočne zlý ťah, pretože poslal preč jednu z veľkých osobností vyradovacích bojov a i dlhodobejšie lepšieho z dvojice brankárov, a miesto neho si udržal gólmána, ktorému síce bola predpovedaná veľká budúcnosť, ale doposiaľ bojoval s nevyrovnanou výkonnosťou.

Fanúšikovia Habs sú z Gauthierovho kroku rozčarovaní. V Kanade sa dokonca hovorí, že takto nahnevaní neboli 60 rokov. Priaznivci zostávajú v presvedčení, že z tímu mal odísť práve Price. Mnohí z nich dokonca tvrdia, že Gauthier týmto rozhodnutím naložil na Priceove plecia ešte väčšiu porciu tlaku, ktorý môže uškodiť nielen jemu, ale i celému mužstvu Canadiens. Price je totiž v Montreale často vnímaný ako nástupca Patricka Roya, hoci to svojimi výkonmi zatiaľ nepotvrdil.

Nemalo by sa však zabúdať, že na hodnotenie tohto rozhodnutia je zatiaľ priskoro. Na vynášanie súdov bude treba počkať aj niekoľko rokov, po ktorých sa ukáže, či bol Gauthierov ťah naozaj taký mizerný, alebo geniálny.⁶³

---

⁶⁰ Ex-Leaf coach Pat Burns returns home, laughs off death reports. Rosie DiManno & Kevin McGran, Toronto Star, 17.9.2010.

⁶¹ Pat Burns dispels rumours of his death. The Globe And Mail, 17.9.2010.

⁶² Pat Burns zomrel 19. novembra 2010 vo veku 58 rokov. O štyri roky neskôr bol uvedený do Siene slávy.

⁶³ Momentálne – pred štartom sezóny 2015/16 – sa zdá, že Gauthierov ťah bol skôr geniálny. Zatiaľ čo Halák od St. Louis Blues už odišiel a stihol si bez väčších ohlasov zachytať aj za Washington Capitals a New York Islanders, Price naďalej zotrúva u Montreal Canadiens, stal sa ich hlavnou osobnosťou, v posledných dvoch play-off ich doviedol minimálne do semifinále konferencie a za sezónu 2014/15 získal prakticky všetky prestížne individuálne trofeje, ktoré mohol získať, od Hart Trophy cez Vezina Trophy až po Ted Lindsay Award.

3: Stan Bowman a rozpúšťanie Blackhawks

Generálny manažér Chicaga Stan Bowman sa síce stal jednou z najkontroverznejších postáv tohto leta, ťažko mu však pripisovať vinu za to, že z tímu víťaza Stanley Cupu odišla takmer polovica základnej zostavy. Dôležitejšie je, aby tento syn legendárneho Scottyho Bowmana presvedčil, že je schopný pokračovať v začatej práci Dalea Tallona, ktorý po vybudovaní víťazného mužstva odišiel k Florida Panthers.

Keď Tallon od Hawks pred rokom odchádzal, zanechal po sebe tím, ktorý dominoval po celú sezónu a zaslúžene uspel v play-off. V Chicagu vedeli, čo ich toto leto čaká, no vzhľadom na víťazstvo Stanley Cupu boli zmeny v kádri ešte výraznejšie, ako sa pôvodne predpokladalo. Blackhawks sa do tejto náročnej situácie dostali vinou veľkej obmedzenosti platového stropu. Ten im totiž nedával žiadnu šancu udržať všetkých svojich hráčov pohromade.⁶⁴

Pri pohľade na rozpadajúci sa káder „Čiernych jastrabov“ bolo zrejmé, že ak by platový strop neexistoval, Hawks by nemali žiadne starosti. Kostru ich súčasného tímu tvoria Jonathan Toews, Patrick Kane, Marián Hossa, Duncan Keith a Brent Seabrook. Toews, Kane a Hossa sú najlepšie platenými útočníkmi tímu – každý z nich zarobí v sezóne 2010/11 minimálne 5,2 milióna amerických dolárov. Na viac ako päť miliónov si príde aj obranca Keith. Ďalším štedro plateným zadákom je Brian Campbell, ktorý má zmluvu s priemerným ročným príjmom 7,14 milióna dolárov. Seabrook zarobí v tejto sezóne 3,5 milióna dolárov, ak však bude pokračovať v doterajších výkonoch, o rok si finančne polepší. Podčiarknuté a spočítané: ďalšia dlhodobo zaviazaná hviezda sa pod platový strop Blackhawks skrátka nevojde.

Éra platových stropov síce priniesla vyrovnanejšiu NHL, no na druhú stranu platí, že víťazi Stanley Cupu alebo inak úspešné mužstvá trpia skutočnosťou, že niekoľko významných hráčov zo svojich kádrov musia skôr či neskôr nechať odísť, pretože ich skrátka nezaplatia. V ére platových stropov môže v každom klube dlhodobo figurovať iba niekoľko kľúčových hráčov, ktorí budú svedkami neustáleho pohybu v kádri. To je situácia, za ktorej to nie vždy musí fungovať, a to je tiež dôvod, prečo môže byť manažér Stan Bowman pod tlakom.

2: Gigantický kontrakt Il'ju Kovalčuka

Kontroverzné letné jednanie generálneho manažéra New Jersey Devils Loua Lamoriella s neobmedzeným voľným hráčom Il'jom Kovalčukom len dokázalo, ako vehementne slabne pozícia NHL pred stále bližším a bližším koncom ročníka 2011/12, kedy vyprší súčasná kolektívna zmluva medzi NHL a NHLPA.

Dvadsaťsedemročný útočník Il'ja Kovalčuk podpísal v júli s New Jersey kontrakt na ťažko uveriteľných 17 rokov za ešte ťažšie uveriteľných 102 miliónov amerických

---

⁶⁴ Chicago sa dostalo do problémov s platovým stropom predovšetkým preto, že od sezóny 2010/11 doň muselo začať počítať nové štedré zmluvy svojich superhviezd Toewsa, Kanea a Keitha. Toewsovi stúpil plat o 764 %, Kaneovi o 732 % a Keithovi o 421 %. V prepočte na milióny začali títo traja hráči stáť o takmer 17,5 milióna amerických dolárov viac ako dovtedy. Aj táto skutočnosť sa podpísala pod to, že Chicago muselo mnoho hráčov vymeniť, alebo ich nechať odísť inam. Kvarteto Ben Eager, Andrew Ladd, Dustin Byfuglien, Brent Sopel bolo vymenené k Atlanta Thrashers. Colin Fraser bol vymenený k Edmonton Oilers a Kris Versteeg k Toronto Maple Leafs. John Madden odišiel k Minnesota Wild, Adam Burish k Dallas Stars a Antti Niemi k San Jose Sharks. To je dovedna deväť hokejistov, ktorí museli odísť iba preto, aby sa Blackhawks vošli pod platový strop.

dolárov.⁶⁵ Vzhľadom na vekom predpokladaný koniec jeho kariéry v NHL, vysokú gážu v prvých rokoch zmluvy, nesmierne nízku gážu v posledných šiestich rokoch zmluvy a tým pádom aj zníženú priemernú sumu, ktorá sa mala započítavať do platového stropu⁶⁶, boli Devils ohodnotení nálepkou hrubého porušenia kolektívnej zmluvy a ich kontrakt s Kovalčukom bol zo strany NHL okamžite vyhlásený za neplatný. Zdá sa však, že kolektívna zmluva medzi NHL a NHLPA je v tomto smere vytvorená necitlivo, pretože NHL toho nakoniec veľa nezmožila a v septembri schválila podobný návrh kontraktu, hovoriaci o 15 rokoch za 100 miliónov dolárov.⁶⁷ Drobnou úpravou Kovalčukovho kontraktu sa síce znížila jeho priemerná sezónna gáža, ktorá sa má započítavať pod platový strop, nič to však nezmenilo na fakte, že jeho zmluva s Devils zostala postavená tak, aby bola pre klub ľahšie stráviteľná vďaka nesmierne vysokým sumám v prvých rokoch jej platnosti a naopak nesmierne nízkym sumám v posledných rokoch⁶⁸, v ktorých už Kovalčuk možno ani nebude pôsobiť v NHL.⁶⁹

Zdá sa tiež, že NHL si bola od začiatku tejto kontroverznej kauzy dobre vedomá svojej faktickej bezmocnosti. Súťaž sa neskôr odhodlala k pokutovaniu New Jersey Devils a ich generálneho manažéra Lamoriella, a podmienky podpisovania nových zmlúv upravila spolu s NHLPA tak, aby vzniku podobných kontraktov mohla zamedziť. Toto rozhodnutie sa však týkalo iba takých zmlúv, ktoré boli uzatvorené od septembra 2010. Inými slovami to znamená, že podobné do očí bijúce, rozvláčne a nerovnomerné zmluvy, ktoré boli v NHL podpísané dovtedy, zostali nedotknuté.

Je viac ako zrejmé, že reakcia smerujúca k zamedzeniu cieľeného obchádzania platového stropu prišla od NHL neskoro. V súťaži totiž možno nájsť celý rad ďalších hráčov, ktorých zmluvy zostanú podobným nesvárom po mnohé nasledujúce roky. Popri Iljovi Kovalčukovi majú takéto zmluvy podpísané aj Marc Savard, Marián Hossa, Roberto Luongo a Chris Pronger. Všetci títo hráči zarábajú alebo nedávno zarábali obrovské sumy v prvých rokoch platnosti svojich kontraktov, ale vzhľadom na výrazne nižšie gáže v posledných rokoch, týkajúcich sa navyše období, v ktorých už pravdepodobne budú na hokejovom dôchodku, sa do platového stropu ich klubov započítavajú pomerne nízke priemerné hodnoty. To, samozrejme, smrdí obchádzaním platového stropu. NHL však pri schválení Kovalčukovej novej zmluvy zdôraznila, že do podobných kontraktov iných hráčov už nijako nezasiahne.

---

⁶⁵ Kovalchuk gets 17-year deal from Devils. Scott Burnside, Associated Press via ESPN, 20.7.2010.

⁶⁶ Zmluva bola cielene rozvrhnutá tak, že priemerný sezónny plat, ktorý by sa zároveň započítaval do platového stropu, bol na hodnote 6 miliónov amerických dolárov. Kovalčuk mal v prvých dvoch rokoch tejto zmluvy zarobiť 6 miliónov dolárov; v ďalších piatich rokoch to malo byť 11,5 milióna dolárov. Pre ôsmy rok jeho kontraktu malo byť pripravených 10,5 milióna dolárov. V ďalších rokoch sa mal jeho plat postupne znižovať na 8,5 milióna; 6,5 milióna; 3,5 milióna a 750 tisíc. V posledných piatich rokoch svojej zmluvy mal Kovalčuk zarábať iba 550 tisíc dolárov ročne. Aby zmluvu dodržal až do jej vypršania, musel by v súťaži hrať do veku 44 rokov.

⁶⁷ Kovy deal registered as NHL, NHLPA reach settlement. Dan Rosen, NHL.com, 4.9.2010.

⁶⁸ V novej zmluve, ktorú NHL schválila, mal Kovalčuk zinkasovať 90 % celkovej sumy v prvých desiatich rokoch kontraktu, pričom v posledných piatich rokoch si mal prísť na zostávajúcich 10 %. Touto úpravou sa zabezpečilo, že jeho priemerný plat, ktorý sa mal započítavať do platového stropu, nadobudol hodnotu 6,667 milióna dolárov. Oproti pôvodnej zamietnutej zmluve to teda nebol žiadny významný rozdiel.

⁶⁹ Pochybnosti o tom, či Kovalčuk môže dodržať takto kontroverzne postavený kontrakt, dozneli svojej pravdivosti už po sezóne 2012/13. Kovalčuk sa totiž v júli 2013 rozhodol, že svoje pôsobenie v NHL ukončí a vráti sa do Ruska. Keď sa tak stalo, bol vo veku 30 rokov a zo svojho horibilného kontraktu s Devils mal ukrojené iba tri z pôvodne plánovaných 15 sezón. Jeho nečakaný odchod teda celú tú blamáž len podčiarkol.

1: Donald Fehr riaditeľom NHLPA

V čele odborovej organizácie, ktorá zastupuje záujmy hokejistov NHL a je známa pod skratkou NHLPA, sa od jej vzniku z roku 1967 vystriedalo množstvo mužov. Jej najnovším šéfom je Donald Fehr, neoblomný právnik, z ktorého skúseností a činov priam sála strach.

Donald Fehr sa dostal k najlepšej hokejovej súťaži na svete po oslovení NHLPA, ktorá si ho pôvodne najala ako poradcu. Stalo sa tak koncom júna tohto roka a len pár dní po tom, čo NHLPA a NHL predĺžili aktuálne platnú kolektívnu zmluvu o ďalšiu sezónu.⁷⁰ Fehr, ktorého sprevádza bohatá minulosť, neskôr prešiel do funkcie výkonného riaditeľa NHLPA. Práve to je správa, ktorá je pre fanúšikov NHL alias odporcov výluky ranou pod pás. Fehr sa totiž preslávil viac ako dvadsaťpäťročným pôsobením v hráčskej organizácii MLB (MLBPA), kde sa prezentoval neústupčivosťou, ktorá v sezóne 1994/95 doviedla túto bejzbalovú súťaž k výluke. Fehrove vtedajšie prísne praktiky dokonca znemožnili odohrať Svetovú sériu 1994 a podpísali sa pod zákaz hráčom MLB hrať bejzbal v iných súťažiach.⁷¹

Niet pochýb o tom, že Donald Fehr bude jednou z postáv, ktoré budú mať zásadný vplyv na budúcnosť NHL. Zdá sa, že súťaž bude v sezóne 2012/13 opäť čeliť výluke, pretože predstavy NHL a NHLPA sú si na míle vzdialené. NHL okrem iného neprejavuje záujem o to, aby jej hráči v roku 2014 hrali na olympiáde v Rusku, zatiaľ čo NHLPA okrem iného kontruje právom na podpisovanie kontraktov, ktoré u NHL vyvolávajú nevôľu (hľa druhé miesto tohto rebríčka). A to všetko je len začiatok.

Je isté, že o pánovi Donaldovi Fehrovi budeme ešte počuť. Jeho prítomnosť v odboroch je pre fanúšikov kontroverzným strašiakom číslo jeden, ktorý by nemal mať konkurenta ani v lete 2012, kedy sa môže zrodiť ďalší škandál menom výluke. Najhoršia je pritom skutočnosť, že Donald Fehr je iba šikovný a prezieravý odborár, ktorý nerobí a ani nebude robiť nič zakázané.

---

⁷⁰ Fehr closer to becoming NHLPA's executive director. USA Today via Associated Press, 11.9.2010.

⁷¹ Podcast: Maury Brown on Possible NHL Teams Relocating, Don Fehr and the NHLPA, More. The Free Library via The Biz of Hockey, 31.3.2010.

Preview pred sezónou 2010/11: Východná konferencia

Pred sezónou 2010/11 som sa rozhodol pripraviť preview podľa zaradenia klubov NHL do konferencií. Keďže predsezónne preview napíše každý človek inak, tieto predpovede sú mojím vlastným názorom. U každého klubu som doplnil aj krátke review, ktoré hovorí o tom, či sa predpovede naplnili, alebo nenaplnili. (5.10.2010)

Atlanta Thrashers

Thrashers v lete postretlo kvantum zmien. Chýbať bude Ilja Kovalčuk, ktorý bol počas minulej sezóny vymenený k New Jersey Devils, i Maxim Afinogenov, ktorý nastrieľal veľa gólov za malé peniaze.⁷² Tím opustili aj Colby Armstrong, Johan Hedberg, Slava Kozlov, Pavel Kubina a Todd White. Na ich miesta Atlanta priviedla štyroch hráčov základnej súpiscky víťaza Stanley Cupu z Chicaga – Andrewa Ladda, Brenta Sopela, Bena Eagera a Dustina Byfugliena. Veľkou posilou môže byť hlavne posledný menovaný Byfuglien, ktorý bol jedným z najlepších hráčov ostatného play-off. Príchod týchto čerstvých šampiónov mužstvo dozaista posilňuje, čo možno tvrdiť aj o pracovitom útočníkovi Fredrikovi Modinovi.

Defenzíva Atlanty stojí predovšetkým na Zachovi Bogosianovi a Tobiasovi Enströmovi, ktorý vlni dosiahol na úctyhodnú hranicu 50 bodov. Lepšiu sezónu by potrebovali beci Johnny Oduya a Ron Hainsey. Nový gólman Chris Mason by mal zvýšiť konkurenciu v bránkovisku, v ktorom sa stále viac presadzuje mladý Ondřej Pavelec. Líderami mužstva by mali byť aj útočníci Nik Antropov, Rich Peverley a agilný Brian Little, ktorý by mal byť schopný dosiahnuť na hranicu 20 gólov. Zlepšiť by sa mali talentovaní mladíci Evander Kane a Niclas Bergfors.

Thrashers sa v lete posilnili a stali sa vyrovnaným mužstvom, ktoré sa môže ešte zlepšovať. Talentu na to majú dostatok. Zatiaľ čo v minulej sezóne stratili na postup do play-off iba päť bodov, tentoraz by do vyraďovacích bojov mohli preniknúť.

Review: Thrashers sa v sezóne 2009/10 nedarilo. V 82 zápasoch inkasovali až 269 gólov, čo bolo najviac spomedzi všetkých tímov Východnej konferencie. So ziskom 80 bodov skončili medzi nepostupujúcimi klubmi; na play-off im chýbalo 13 bodov.

Boston Bruins

Bruins majú za sebou ťažkú sezónu, v ktorej sa vytrápili so zraneniami a trpkým vypadnutím z play-off po menej vídanom obrate Philadelphia Flyers.⁷³ Vinou nedostatku miesta pod platovým stropom zažili pokojnejšie leto. Nateraz si musia vystačiť zväčša s tými hráčmi, ktorými disponovali aj vlni. A najmä v útoku sa zdá, že je to málo.

V bránkovisku sa budú Bruins spoliehať na dvojicu Tim Thomas – Tuukka Rask, čo je jeden z najlepších tandemov v lige. Kľúčovým mužom defenzívy zostáva kapitán Zdeno Chára, ktorý sa však bude musieť vyrovnáť so stratou Dennisa Widemana.

---

⁷² Afinogenov nastrieľal v sezóne 2009/10 až 24 gólov, čím si vytvoril svoje nové sezónne maximum. Zarábal pritom iba 800 tisíc dolárov. Po skončení ročníka sa rozhodol, že sa vráti do Ruska.

⁷³ Bruins sa stali iba tretím tímom, ktorý prehral sériu play-off po tom, čo viedol 3:0 na zápasy. Aby toho nebolo málo, v rozhodujúcom siedmom zápase viedli v 15. minúte 3:0, no napokon ho prehrali 3:4.

Ak majú súčasní Bruins vážne nedostatky, tie sú v ofenzíve, ktorá sa pri porovnaní s mnohými inými mužstvami javí ako nevýrazná. Okolo ofenzívy Bruins sa točili aj dve hlavné postavy leta – Tyler Seguin, ktorý sa stal dvojkou draftu, a Marc Savard, ktorý po úvahách o výmene musel prestáť preverovanie jeho kontroverzného kontraktu, ktorý na NHL pôsobil dojmom, že zámerne obchádza podmienky platového stropu. Ofenzíva okrem týchto dvoch hráčov bude stáť aj na hráčoch ako Marco Sturm, David Krejčí, Patrice Bergeron a Blake Wheeler. Bruins budú dúfať, že sa dočkajú znovuzrodenia preplateného Michaela Rydera. Pozornosť bude venovaná Milanovi Lucicovi, od ktorého sa očakáva dobrý ročník. Bruins budú vzhliadať aj k svojej novej posile Nathanovi Hortonovi, ktorý by mohol nastrieľať 25 gólov.

Podčiarknuté a spočítané: Bruins postúpia do play-off iba vtedy, ak budú hrať typicky defenzívny, hutný a tvrdý hokej, naordinovaný presláveným defenzívnym stratégom Claudeom Julienom. Nič iné im ani nezostáva.

Review: Mnohí odborníci i laici predpokladali, že Bruins sa ani len nedostanú do play-off. Nakoniec im ale vytreli zrak, pretože nielenže vyhrali svoju divíziu, ale i Stanley Cup. Bruins dokázali uspieť aj napriek tomu, že sa im nedarilo v presilovke. Napr. v play-off mali najhoršiu presilovku zo všetkých tímov, ktoré prešli cez prvé kolo.

Buffalo Sabres

Buffalo absolvovalo svoje klasické leto s minimom aktivity na trhu voľných hráčov, šetrením na kontraktoch, posilňovaním o lacných hokejistov a veľkou nenápadnosťou. Sabres aj napriek tomu zostávajú klubom, ktorý už dlhodobo patrí medzi najefektívnejšie v NHL, pretože aj z toho mála dokážu vyťažiť solídnu sezónu.

Hlavnou osobnosťou mužstva zostáva gólman Ryan Miller. Významnejšie zmeny nastali len v obrane, kde na miesta Henrika Tallindera a Tonyho Lydmana prišli Jordan Leopold a defenzívne ladený Shaone Morrisonn. Zadné rady „Šablí“ disponujú aj najlepším nováčikom minulého ročníka Tylerom Myersom a spoľahlivými bekmi Chrisom Butlerom a Steveom Montadorom.

Útok Sabres sa spolieha najmä na centra Tima Connollyho, ktorý je však často sužovaný zraneniami. Lepšie výkony sa očakávajú od štedro plateného Thomasa Vaneka. Na viac má aj ďalší líder ofenzívy Derek Roy. Zaujímavé bude sledovať skúseného Jochena Hechta, tvrdého Patricka Kaletu a onedlho dvadsaťjedenročného Tylera Ennisa, ktorý pomaly rastie vo hviezd.

Tento tím je veľmi talentovaný, dravý, poctivý a nesmierne rýchly. Sabres by play-off nemalo uniknúť i napriek tomu, že najväčší letný ohlas nevyvolala žiadna veľká posila, ale ich spor s jedným zo svojich hráčov. Buffalo potvrdilo svoju prehnane šetrnú politiku, keď sa rozhodlo vyplatiť útočníka Tima Kennedyho zo zmluvy o hodnote jedného milióna amerických dolárov.⁷⁴ Nikde však nie je napísané, že z prehnanej šetrnosti sa nakoniec nemôže vykľuť šikovná prezieravosť.

Review: Sabres naplnili predsezónne očakávania a s 96 bodmi postúpili do play-off. V ňom sa stretli s Philadelphia Flyers a vypadli po siedmich zápasoch.

---

⁷⁴ Kauza Buffalo Sabres vs. Tim Kennedy bola bližšie popísaná na strane 38.

Carolina Hurricanes

Udalosťou leta u „Hurikánov“ bola rozlúčka so slávnym Rodom Brind'Amourom, ktorý po zavesení korčúľ na klinec prešiel do klubovej exekutívy. Z mužstva odišli aj veteráni Manny Legace a Ray Whitney. Najdôležitejšou súčasťou tímu ostáva gólman Cam Ward, ktorý však potrebuje odchytať plnú sezónu bez zranení.

V obrane Hurricanes sa venuje najväčšia pozornosť trom najkvalitnejším a najskúsenejším bekom – defenzívnemu Timovi Gleasonovi, vyťažovanému Jonimu Pitkänevi a ofenzívne stále nebezpečnému Joeovi Corvovi, ktorý je pre klub najväčšou posilou tohto leta. Za zmienku stojí aj talentovaný zadák Jamie McBain.

Ofenzíva sa aj naďalej bude točiť okolo stále mladého a už tak skúseného Erica Staala. Lepšie ofenzívne čísla musia zaznamenať veteráni Sergej Samsonov a Erik Cole. Ak sa bude dariť aj Tuomovi Ruutuovi, Hurricanes môžu zažiť dobrý ročník. Prispieť by k tomu mali aj Jussi Jokinen a Brandon Sutter, rovnako ako celý rad mladých forvardov, ktorí majú ukázať, čo sa v nich skrýva.

V posledných ôsmich rokoch postúpili Hurricanes do play-off iba trikrát a vždy sa dostali ďaleko. Po každom úspešnom ťažení však prišla letargia, ktorá ich uvrhla do nelichotivej pozície a premárnila im celú nasledujúcu sezónu.⁷⁵ V každom z týchto menej úspešných rokov pritom Carolina buď veľmi zle začala, alebo so silami nestačila v závere. Výnimkou nebol ani posledný ročník. Hurricanes preto dúfajú, že v blížiacej sa sezóne 2010/11 dokážu svoju výkonnosť udržať na vyrovnanejšej úrovni. Na play-off toto mužstvo rozhodne má a ak mu nebude chýbať trochu šťastia, mohlo by napodobniť svoje niekdajšie úspechy.

Review: Cam Ward chytal po celý ročník výborne a Eric Staal produkoval takmer bod na zápas, na postup do vyraďovacej fázy to však nestačilo. Hurricanes zaostali za ôsmou priečkou Východnej konferencie o dva body.

Florida Panthers

Najväčšia letná posila Florida Panthers nosí kravatu a sedí za manažérskym stolom. Klub totiž angažoval Dalea Tallona, rešpektovaného znalca, ktorý vybuodoval víťazný tím v Chicagu. Tallon na Floride okamžite začal s ďalšou prestavbou. Najskôr sa zbavil niekoľkých hráčov, ktorí v tomto tíme pôsobili dlhšiu dobu. Išlo najmä o útočníka Nathana Hortona a jeho výmenu do Bostonu, vďaka čomu na Floridu prišiel zadák Dennis Wideman. Práve on by mal byť jedným z lídrov defenzívy, rovnako ako kapitán Bryan McCabe a mohutný Bryan Allen.

Z mužstva odišiel aj obranca Keith Ballard. Medzi najväčšie letné úlovky patria forvardi Chris Higgins a Marty Reasoner. V útoku ich bude dopĺňať produktívny Stephen Weiss, snáď uzdravený David Booth a spoľahlivý Cory Stillman. Viac sa bude čakať od Čechov Michaela Frolíka a Rostislava Olesza.

Manažér Tallon zaujal aj na drafte, kde si vybral až desať mladých hokejistov. Neopredpokladá sa však, že Panthers by mohli v tejto sezóne namútiť veľa vody. Florida

---

⁷⁵ Medzi sezónami 2001/02 až 2009/10 boli Hurricanes priam špecialistami na striedanie výborných a mizerných sezón. V sezóne 2001/02 sa ich úspešná jazda play-off zastavila až vo finále Stanley Cupu, o rok neskôr skončili na poslednom mieste NHL. V ročníku 2005/06 vyhrali svoj prvý Stanley Cup, o rok neskôr sa do vyraďovacích bojov nedostali. Napokon v ročníku 2008/09 to dotiahli do finále Východnej konferencie, ale v ďalšej sezóne zostali pred bránami play-off.

by opäť mala patriť do spodných priečok tabuľky a desiatu sezónu v rade by nemala postúpiť do play-off, čo by bol nový negatívny rekord súťaže.

Argument, ktorý by ďalší neúspech Panthers vyvracal, predsa len existuje. Nájde ho v bránkovisku, ktoré bude strážiť spoľahlivé duo Tomáš Vokoun – Scott Clemmensen. Prvý menovaný gólman sa po sezóne stane voľným hráčom a je viac ako pravdepodobné, že ak pred marcovou uzávierkou prestupov Florida nebude akurát bojovať o play-off, Tallon Vokouna vymení. Prípadná výmena by mohla byť zrealizovaná aj so silnejším tímom, za ktorý Vokoun prakticky nikdy nechytal.

Review: Florida skutočne neprekvapila a so 72 bodmi skončila na poslednej priečke Východnej konferencie. Negatívny rekord v podobe desiatich sezón bez postupu do play-off bol teda na svete. Brankár Tomáš Vokoun v klube nakoniec ešte zotrval, aj keď Florida vyvíjala úsilie k tomu, aby jeho výmenou získala kvalitnú protihodnotu.

Montreal Canadiens

Leto sa u Canadiens nieslo v znamení rošád na brankárskom poste. Generálny manažér Pierre Gauthier nielenže vymenil hrdinu play-off Jaroslava Haláka, ale neskôr prišiel o práva na gólmána Dana Ellisa, čím definitívne spravil prvým brankárom mužstva Careyho Pricea. V NHL človek nenájde mnoho hokejistov, ktorí by boli pod takým veľkým tlakom ako Price. Navyše, tento tlak sa teraz dosť možno rozložil na celý tím, keďže Gauthierove rozhodnutia pobúrili mnohých odborníkov a fanúšikov, ktorí očakávajú adekvátne výsledky.

Priceovi bude kryť chrbát Alex Auld. Z významnejších posíl možno spomenúť veterána Jeffa Halperna. Okrem Haláka odišli aj Sergej Kosticyn, Dominic Moore, Marc-André Bergeron a Paul Mara. Canadiens sa však podarilo predĺžiť zmluvu s útočníkom Tomášom Plekancom, čo bola hlavná priorita leta. Tento český útočník tak zostáva lídrom ofenzívne dravého a poctivo napádajúceho tímu, ktorý sa s výnimkou bránkoviska takmer nezmenil. Kľúčovým mužom ofenzívy Montrealu môže byť aj strelec Mike Cammalleri. V očakávaní je ďalší progres Maxima Lapierrea. Potrebný by bol väčší prínos od Scotta Gomeza a Briana Giontu.

Obrana Canadiens je napriek odchodu Bergerona a Maru naozaj dobrá a stále pôsobí dojmom, že sa perfektne hodí do defenzívneho poňatia hry ostrieľaného trénera Jacquesa Martina. Skúsené opory, akými sú Jaroslav Špaček, Roman Hamrlík, Hal Gill a Andrej Markov, doplní P.K. Subban, objav posledného play-off.

Nevýhodou Montrealu môže byť skutočnosť, že ako kolektív zostal v rovnakej pozícii, v ktorej bol aj pred rokom. Kľúčoví ofenzívni hráči Habs sú totiž nižšieho veku a neraz im chýba dostatočná tvrdosť, čo sa potvrdilo aj pri vypadnutí z play-off s fyzicky hrajúcimi Philadelphia Flyers, ktorí subtilnejších Canadiens prevalcovali.⁷⁶ V každom prípade ale platí, že ak Montreal zostane zdravý, môže postúpiť do play-off.

Review: Montreal postúpil do play-off s päťbodovým náskokom na prvý nepostupujúci tím Východnej konferencie. Po zisku 96 bodov a obsadení šiesteho miesta v konferencii narazil v prvom kole play-off na Boston Bruins. Canadiens otvorili sériu dvomi výhrami na ľade svojho rivala, nakoniec ale vypadli po siedmich zápasoch.

---

⁷⁶ Canadiens a Flyers na seba narazili vo finále Východnej konferencie. Flyers vyhrali 4:1 na zápasy s celkovým skóre 17:7. V prvých dvoch zápasoch série prehral Montreal vo Philadelphii 0:6 a 0:3. Montreal neskóroval až v troch z piatich zápasov tejto série.

New Jersey Devils

Prioritou leta u New Jersey Devils bolo udržanie útočníka Ilju Kovalčuka, čo sa po zdĺhavých a kritizovaných rokovaní podarilo.⁷⁷ Devils okrem toho stihli urobiť niekoľko ďalších zásadných zmien. Do tímu opäť priviedli skúseného Jasona Arnotta a svoje bránkovisko posilnili o Johana Hedberga, ktorý býva považovaný za najlepšiu prirodzenú dvojku v lige. Obrana bola vystužená veľkými a ťažkými európskymi obrancami Henrikom Tallinderom a Antonom Volčenkonom.

V súčasnosti zrejme niet pochýb o tom, že niekdajší klasický defenzívny herný štýl v podaní tohto klubu je už minulosťou. Otázkou však je, ako sa táto skutočnosť môže prejavovať na gólmanovi Martinovi Brodeurovi, ktorý je stále viac ako obstojný v základnej časti, no v posledných rokoch už toľko nedominuje v play-off.

Výrazne dominovať by nemala ani obrana, ktorú opustil Paul Martin, čo je pre mužstvo veľká zmena. Kľúčom k úspechu môže byť vyrovnanosť zadákov, u ktorých budú hrať prím Andy Greene, Bryce Salvador, Colin White a Mark Fraser.

Ofenzíva New Jersey pôsobí hrozivo. Okrem Kovalčuka budú kľúčovými hráčmi aj Travis Zajac a Zach Parise, ktorý má potenciál nastrieľať 40 gólov za sezónu. Skúsenosti dodá Patrik Eliáš. Spoľahnutie je na strelca Briana Rolstona, kapitána Jamieho Langenbrunnera a tvrdého Davida Clarksona. Otázna je pozícia krídelníka Dainiusa Zubrusa. V dobrého hráča môže vyrásť mladučký Rus Vladimir Žarkov.

So štandardne výborným Martinom Brodeurom by tomuto celku play-off nemalo uniknúť. Potrebuje ale dobrý a vyrovnaný štart, ktorým by mohol ušetriť sily.

Review: Devils nakoniec sklamali a do play-off nepostúpili po tom, čo nazbierali 81 bodov a nastrieľali iba 174 gólov, čo bolo najmenej v NHL. Devils sa nedarilo práve vinou zlého štartu. V prvej polovici základnej časti vyhrali iba 10 zo 41 zápasov a i keď sa neskôr zlepšili a začali vo veľkom víťaziť, na play-off to už nestačilo.

New York Islanders

Islanders sa posilnili, čo by im v boji o play-off mohlo pomôcť. „Ostrovania“ disponujú solídnym mužstvom, ktoré však nie je dostatočne široké na to, aby pri prípadných zraneniach mohlo o play-off bojovať po celú základnú časť. Kľúčom k úspechu by preto mal byť zomknutý tímový výkon, ktorý ich udrží na postupovom lane čo najdlhšie.

Klub v lete získal tri posily do obrany. Veľkosť a tvrdosť dodajú Mark Eaton a Milan Jurčina, bojovnosť a nasadenie prinesie James Wisniewski, veľký letný úlovok, ktorý pomôže aj v hre v oslabení. Obrana by mala ďalej stáť na Markovi Streitovi, jednom z najdôležitejších hráčov tímu. Streit je však momentálne zranený a do kolotoča základnej časti sa zapojí zrejme až v roku 2011.

Ofenzíva Islanders pôsobí sľubne, a to najmä s odkazom do budúcnosti. Klub si ešte dvihol ego, keď z piateho miesta draftu siahol po Ninovi Niederreiterovi, ktorý môže vyrásť vo hviezdu. Za hviezdu už možno považovať dvadsaťročného Johna Tavaresa, ktorý sa čoskoro môže zaradiť medzi najproduktívnejších hráčov NHL. Kľúčové budú výkony Matta Moulsona a Kylea Okposa. Pozornosť si zaslúžia aj Blake Comeau a Josh Bailey. Veľa sa očakáva aj od centra Fransa Nielsena. Morálnymi lídrami mužstva by mali byť Doug Weight a Tim Hunter.

---

⁷⁷ Podrobnosti o kontroverznom jednaní Devils a Ilju Kovalčuka ste mohli nájsť na stranách 42 a 43.

Najväčším otáznikom Islanders je bránkoviško. Figuruje v ňom čoskoro štyridsať-jedenročný Dwayne Roloson, ktorý by mohol byť jednotkou. O priestor zabojuje aj zraneniami sužovaný Rick DiPietro, ktorý v ostatných dvoch rokoch takmer nechytal. Ak ale Isles nájdú oporu medzi štyrmi tyčami, môžu sa pretlačiť do play-off.

Review: Nádeje na postup vyprchali, Islanders nazbierali v sezóne 2010/11 iba 73 bodov, s ktorými skončili na predposlednom mieste Východnej konferencie. Inkasovali pritom až 264 gólov, čo bol druhý najhorší výsledok v konferencii.

New York Rangers

Ak by sa v NHL hlasovalo o najhoršom súčasnom generálnom manažérovi, ktorý aj napriek zlým výsledkom už viac ako desať rokov zostáva vo svojej funkcii, meno Glen Sather by bolo skloňované veľmi často. Dôvodom status quo jeho New York Rangers sú predovšetkým pretrvávajúce následky preplácania hokejistov a tým pádom neustále vznikajúce problémy s platovým stropom.

Klenotom tímu zostáva brankár Henrik Lundqvist, ktorý si po angažovaní Martina Birona môže oddýchnuť od enormnej zápasovej záťaže. Rozvíjajúca sa defenzíva trpí preplatenými bekmi Michalom Rozsivalom a Wadeom Reddenom, ku ktorým aspoň dočasne možno priradiť aj honosný kontrakt stále neovereného Marca Staala. Staalovou výhodou je však skutočnosť, že na svojich pleciach poniesie omnoho viac zodpovednosti, podobne ako napredujúci mladíci Michael Del Zotto a Dan Girardi. Zlepšenie sa očakáva aj od zadáka Matta Gilroya.

Ofenzíva „Jazdcov“ sa točí okolo strelca Mariána Gáboríka. Dôležitý bude aj prínos Václava Prospala a novica Alexandra Frolova. V kľúčového centra rastie Brandon Dubinsky. Naopak podpis bitkára Dereka Boogaarda za sezónny plat 1,625 milióna dolárov je ďalším Satherovým prestelením vedľa. Z ofenzívy ešte stoja za zmienku Ryan Callahan, Erik Christensen, Derek Stepan a Mats Zuccarello Aasen.

Rangers vlani prišli o play-off v poslednom možnom zápase, keď doplatili na to, že ich hra stála iba na útočníkovi Gáboríkovi a brankárovi Lundqvistovi. Gáborík sa však v kľúčovom stretnutí nepresadil a Lundqvist – aj keď bol výborný – nevyhral samostatné nájazdy.⁷⁸ Obaja títo hráči síce patria medzi najlepších v súťaži, „Jazdci“ však na nich zostávajú priveľmi závislí, čo im na postup do play-off nemusí stačiť.

Review: Rangers sa do play-off nakoniec dostali z ôsmeho miesta Východnej konferencie. V prvom kole vyradovacích bojov ale nestačili na konferenčných šampiónov Washington Capitals a podľahli im 1:4 na zápasy.

Ottawa Senators

„Senátori“ sa v lete pokúšali vymeniť Jasona Spezzu, zatiaľ sa im to však nepodarilo. Spezza by mal preto aj naďalej plniť rolu prvého centra. Leto ale prinieslo zmenu, ktorá by klub mala posunúť do nových dimenzií. Mužstvo totiž posilnil obranca Sergej Gončar, i keď ho na druhú stranu museli opustiť zadáci Anton Volčenkovi a Andy Sutton. Volčenkovi a Sutton budú chýbať, no s Gončarom prichádza nádej, že Sens budú

---

⁷⁸ Rangers prišli o play-off po srdcervúcej prehre s Philadelphia Flyers v poslednom zápase základnej časti. Stretnutie bolo pikantné z toho dôvodu, že do vyradovacích bojov mohol postúpiť iba víťaz tohto zápasu. Lundqvist pochytil 46 zo 47 striel, ktoré na neho Flyers za 65 minút vyslali, ale v nájazdoch zastavil iba jeden z troch pokusov súpera. Rangers prehrali 1:2 a do play-off postúpili na ich úkor Flyers.

môcť pridať aj niečo navyše. Gončar môže vylepšiť rozohrávku, zefektívniť presilovku a dodať do obrany viac precíznosti, čo je zmena, ktorú Ottawa potrebovala. Ak vezme do úvahy, že v zadných radoch Sens hrávajú aj Chris Phillips, Filip Kuba a Chris Campoli, dostaneme pomerne kvalitné kvarteto, ktoré sa môže vzájomne dopĺňať.

Posilnenie o Gončara je pozitívom aj pre ofenzívu, ktorá sa inak nezmenila. Senators sa zrazu stávajú mužstvom, ktoré by sa podľa mnohých malo pobiť o titul v Severovýchodnej divízii. Lídrom útoku zostáva kapitán Daniel Alfredsson. Lepšie ročníky sa čakajú od Milana Micháleka, Petra Regina a nevyspytateľného Nicka Foligna. Pozornosť si zaslúžia aj hráči ako Alexej Koval'ov, Ryan Shannon a Chris Kelly. Osobitou kapitoulou je mimoriadne cenný stredný útočník Mike Fisher.

Klubu dozaista prospeje, že sa môže odbremeniť od kontraktu vyhasnutého strelca Jonathana Cheechooa, ktorý bol vykúpený. Dôležité však bude, aby všetko fungovalo v bránkovisku, kde figuruje dvojica Brian Elliott – Pascal Leclaire. Leclaire je so svojim honosným kontraktom s priemerom 3,8 milióna amerických dolárov trňom v oku. Sens preto dúfajú, že sa dokáže vrátiť do starej formy. Naproti tomu Elliott je mužom, ktorý svoj tím vlani výrazne podržal a dokázal, že môže byť jednotkou. Senators sú každopádne mužstvom, ktorému veľké šance na postup do play-off nepatria.

Review: Gončar sa nestal veľkým prínosom a Leclaire ani Elliott nechytali najlepšie, čo v konečnom dôsledku znamenalo, že predpovede sa naplnili. Ottawa sa po celú sezónu 2010/11 trápila, na prelome januára a februára 2011 prehrala jedenásť zápasov za sebou a so 74 bodmi skončila na trinástej priečke Východnej konferencie.

Philadelphia Flyers

„Letci“ majú za sebou dve nesmierne rozporuplné sezóny. V ročníku 2008/09 sa radili medzi najdravšie a ofenzívne najzručnejšie tímy, z play-off ale vyleteli už v prvom kole po konfrontácii s pennsylvánskymi rivalmi Pittsburgh Penguins. Vlani sa zasa dlho trápili a o svojom postupe do play-off rozhodli až v nájazdovej lotérii posledného zápasu základnej časti, následne ale dokráčali až do finále Stanley Cupu.

Philadelphia sa v oboch predošlých ročníkoch stretávala s problémami v bránkovisku, čo by sa ale mohlo zmeniť. Klub dúfa, že jeho správnou voľbou sa stane Michael Leighton, hrdina play-off 2011. Leighton síce nikdy dlhodobejšie nechytal na poste jednotky, momentálne je však v takej pozícii, v akej je mnoho ďalších gólmánov v NHL: musí skrátka dokázať, že výkony z druhej polovice minulej sezóny neboli náhodné. Chrbát by mu mal kryť Brian Boucher; miesto nezostalo pre Raya Emeryho.

Flyers urobili väčšie zmeny len v defenzíve, do ktorej priviedli Seana O'Donnella, Matta Walkera a Andreja Meszároša. Zadným radom aj naďalej velí Chris Pronger. Túto štvoricu budú dopĺňať Braydon Coburn, Matt Carle a ofenzívne zdatný veterán Kimmo Timonen.

Najväčšou zbraňou Flyers zostáva ofenzíva, v ktorej sa miesi talent so vzácnymi streleckými schopnosťami a ohromnou fyzickou silou. Kľúčovými útočníkmi budú Mike Richards, Scott Hartnell, Jeff Carter a Claude Giroux. Progres sa očakáva od Jamesa van Riemsdyka. Bude zaujímavé sledovať, či na výkony z play-off dokáže nadviazať Ville Leino. Pamätník starej gardy Simon Gagné bol vymenený, Danny Briere naopak dokazuje, že pri plnom zdraví je stále platným hráčom. Za zmienku stoja aj tvrdí chlapi ako Daniel Carcillo a Ian Laperriere, prípadne šikovný ruský krídelník Nikolaj Žerdev, ktorý prichádza z KHL.

Kombináciou schopností spomínaných hráčov a agresívneho poňatia hry od trénera Petra Laviolettea dostaneme ťažkotonážne a húževnaté mužstvo, o ktorom možno prehlásiť, že play-off by mu vonkoncom nemalo uniknúť.

Review: Flyers sa v bránke nakoniec spoliehali najmä na nováčika Sergeja Bobrovského. V základnej časti nastrieľali 259 gólov, čo bol tretí najlepší výkon v NHL, a so ziskom 106 bodov sa umiestnili na druhom mieste Východnej konferencie. V play-off najskôr vyradili Buffalo Sabres, následne však nestačili na Boston, ktorému podľahli 0:4 na zápasy s celkovým skóre 7:20.

Pittsburgh Penguins

Leto, ktoré bolo pre súčasných Pittsburgh Penguins nezvykle dlhšie, prinieslo iba minimum personálnych zmien. Zato však išlo o zmeny veľmi veľké. Novoty sa týkali najmä obrany, z ktorej po piatich rokoch odišiel Sergej Gončar. Pittsburgh namiesto neho podpísal dlhodobé kontrakty s Paulom Martinom a Zbyňkom Michálkom. Martin a aj Michálek sú však defenzívne ladení beci, ktorých úlohou nebude Gončara nahradiť, ale navrátiť hru vo vlastnom pásme do takých kontúr, aké boli pre Penguins typické počas víťaznej jari 2009.

V ofenzívnom poňatí obrany zostane viac priestoru pre výborných mladíkov Krisa Letanga a Alexa Goligoskiho. Pokroky, ktoré títo benjamíni robia, sú tak veľké, že Penguins neváhali nechať odísť Jordana Leopolda a Marka Eatona. S doplnením Brooksa Orpika by malo ísť o jednu z najlepšie pracujúcich defenzív v NHL. Bude však dôležité, aby obrana pomáhala brankárovi Marcovi-André Fleurymu, ktorý musí pre dobro svojho tímu znova nájsť stratenú formu. Ak bude Fleury vynikajúci, Penguins môžu opäť vyhrať Stanley Cup.

K návratu na popredné priečky by malo dopomôcť aj opätovné spojenie Sidneyho Crosbyho a Jevgenija Malkina. Toto dominantné duo tvorí spolu s defenzívne ladeným Jordanom Staalom najväčšiu útočnú silu Penguins. Veľká sezóna sa očakáva od dvadsaťštyriročného Tylera Kennedyho. Svoj štandard by mali uhrať pracanti Matt Cooke, Pascal Dupuis a Michael Rupp. Potrebné budú lepšie výkony drahého Chrisa Kunitza. Dôležitý bude aj Maxim Talbot, ktorý sa snáď pozviechal zo zranení. V ofenzíve nezostalo miesto pre veteránov Ruslana Fedotenka, Alexeja Ponikarovského, Billa Guerina či Jaya McKeeho. To je zároveň signál, že Pens plánujú dať príležitosť mladším forvardom, akými sú Mark Letestu a Dustin Jeffrey.

Letná obmena defenzívy a príprava priestoru pre mladších hokejistov sú vízie, ktoré majú Pittsburgh vrátiť do čela NHL. Pomôcť má k tomu najlepší hokejista sveta Crosby a jeho dominantný spoluhráč Malkin. Už len títo dvaja hráči sú veľkou zárukou toho, že Pittsburgh bude opäť silný.

Review: Penguins postúpili do play-off zo štvrtého miesta Východnej konferencie, v prvom kole však nestačili na Tampa Bay Lightning a vypadli po sedemzápasovej sérii. Pens pritom vyhrávali už 3:1 na zápasy.

Tampa Bay Lightning

Nový generálny manažér Steve Yzerman prestaval Lightning na nepoznanie. Rozsiahle obmeny, ku ktorým sa Yzerman v lete odhodlal, nezasiahli len hráčsky káder, ale i klubovú exekutívu a realizačný tím.

Jedným z prvých Yzermanových ťahov bolo menovanie tridsaťosemročného Guya Bouchera za hlavného kouča. Do sledu výraznejších zmien sa postupne dostalo viac ako 20 hokejistov. Yzerman priviedol mnoho známych mien, zároveň však mužstvo vyčistil od hráčov, ktorí boli spájaní s neúspechmi z posledných rokov. Klub opustili napr. Kurtis Foster, Zenon Konopka, Alex Tanguay, Stephane Veilleux, Andrej Meszároš a Antero Niittymäki. Pre zvýšenie konkurencie v bránkovisku, ktorému kraľuje Mike Smith, prišiel Dan Ellis. Defenzívu, ktorá je postavená na napredujúcom Victorovi Hedmanovi, posilnili overení veteráni Pavel Kubina a Brett Clark. Svoj štandard by si mal uhrať skúsený Mattias Öhlund.

Ofenzívu zásadné zmeny nepostihli, no predsa ich možno nájsť dostatok. Novic Simon Gagné by mal vytvoriť duo veteránov s Vincentom Lecavalierom. Doteraz nepresvedčivý Sean Bergenheim by mal zvýšiť konkurenciu na ľavom krídle. Dominic Moore prispeje svojou rýchlosťou a neúnavným napádaním. Pohromade zostávajú aj najväčšie tromfy – kontrakt totiž predĺžil skúsený Martin St. Louis, ktorý by mal pripravovať ideálne strelecké pozície pre Stevena Stamkosa, vlani autora 51 gólov. Prínosom by mal byť zlepšujúci sa útočník Steve Downie. Radu dôležitých gólov by mohol nastrieľať aj Ryan Malone.

Mnoho hráčov Bolts vlani zažilo sezónu, ktorú po individuálnej stránke iba ťažko vyrovnajú. Dostatočná sila a hegemonia potrebná na to, aby sa v silnej konkurencii a za tak výrazných zmien prebojovali do play-off, u „Bleskov“ zrejme ešte neexistuje. Dobrý štart do ročníka by ale mohol dopomôcť k tomu, aby o postup do vyraďovacích bojov hrali čo najdlhšie.

Review: Tampa nakoniec využila svojich ofenzívnych kvalít a so 103 bodmi postúpila do play-off z piatej priečky Východnej konferencie. V play-off sa jej cesta zastavila až v siedmom zápase konferenčného finále proti neskorším víťazom Boston Bruins.

Toronto Maple Leafs

Maple Leafs sa v lete odhodlali iba k niekoľkým zmenám. Tie by však mali dodať húževnatosť a lepšiu perspektívu do budúcnosti. Toronto naďalej prechádza rozsiahlym prebudovaním, konečne sa ale zdá, že play-off by sa preň mohlo stať realitou.

V bránke „Javorových listov“ bude nastupovať tandem Jonas Gustavsson – Jean-Sébastien Giguère. Defenzíve, ktorá patrí k najtvrďším v NHL, bude veliť Dion Phaneuf. Problémom však môže byť takmer 30 miliónov amerických dolárov, ktoré obrana Maple Leafs uberá z platového stropu. Generálny manažér Brian Burke síce vyvíjal snahu o výmenu Tomáša Kaberleho, z tohto ťahu ale nakoniec nebolo nič. V zadných radoch zostávajú aj tučne platení beci Mike Komisarek a Jeff Finger. V kľúčového zadáka by mohol vyrásť dvadsaťročný Luke Schenn. Svoju pozíciu by si mal zastať aj Francois Beauchemin.

Najväčšími ofenzívnymi posilami Maple Leafs sú Kris Versteeg, Clarke MacArthur a Colby Armstrong. Všetci traja by mali nastupovať v prvých troch útokoch, podobne ako Nikolaj Kuľomin, Tyler Bozak a Michail Grabovskij. Preraziť by mohli mladíci Nazem Kadri a Christian Hanson. Hlavnou osobnosťou ofenzívy zostáva Phil Kessel. Toronto opäť nebude strieľať veľa gólov, čo by mu však v konkurencii podobne odkázaných divízyoných rivalov z Bostonu a Montrealu nemuselo prekážať.

Aj keď v hokeji platí, že človek nikdy nič nezíska rovnakou cestou, manažér Burke pozná recept na víťazstvo, čo by mohlo Maple Leafs pomôcť už v tomto ročníku. Nejde

ale vylúčiť ani fakt, že Burke sa ani po troch rokoch od zisku Stanley Cupu s Anaheim Ducks neodtrhol od teórií, ktoré v dnešnej NHL už nemusia zaručiť úspech.

Review: Dôvera v obrodenie Toronto Maple Leafs sa z roka na rok nezvykne líšiť. „Javorové listy“ ale znova sklamali a už v šiestej sezóne v rade nepostúpili do play-off, čo sa im ešte nikdy v histórii nestalo. Tentoraz im na postup chýbalo osem bodov; s 85 bodmi skončili na desiatom mieste Východnej konferencie.

Washington Capitals

Najlepší tím lanskej základnej časti vypadol už v prvom kole play-off. Caps zlyhali vinou defenzívnej činnosti, s ktorou si pod trénerom Bruceom Boudreauom nelámali hlavu. Šok, ktorí tomuto talentovanému, ale jednosmerne zameranému mužstvu pripravili Montreal Canadiens, pomohol klubu otvoriť oči a poukázať na fakt, že s hokejom plným útočenia sa v play-off nedá uspieť. Mnoho hrdiel volalo po Boudreauovom odvolaní, tento kamarát a priaznivec hráčov však u Caps zostáva. Či to bolo dobré alebo zlé rozhodnutie, to ukáže až nasledujúci ročník. V ňom sa má Washington poučiť.

Manažér McPhee v lete neurobil žiadne výrazné zmeny. Capitals sa neobzerali po posilách, ich rady akurát opustila trojica pravidelne nastupujúcich obrancov v zložení Shaone Morrisonn, Milan Jurčina, Joe Corvo. Oporou zadných radov zostáva dvojica Mike Green – Jeff Schultz. Zatiaľ čo často riskujúci Green by mával zo svojich ofenzívnych chůtok uberať, opačne ladený Schultz by mohol zostať ligotavým defenzívnym pokladom, ktorým bol vlani, keď pozbieral málo vídaných 50 plusových bodov.

Otázniky visia snáď len nad bránkoviskom. Jednotkou Capitals by mal byť Semjon Varlamov, a to aspoň do tej doby, dokým sa v NHL neusadí takmer rovnako starý Michael Neuvirth. Prehliadať nemožno ani talentovaného Bradena Holtbyho.

Ofenzíva tohto tímu je zrejme najlepšia v NHL. V minulej sezóne žiarila celá rada washingtonských forvardov na čele s Alexandrom Ovečkinom, Nicklasom Bäckströmom a Alexandrom Siominom. Skvele ich dopĺňali Tomáš Fleischmann, Brooks Laich, Eric Fehr a Mike Knuble. Aj títo zruční hokejisti sú dôvodom, prečo by Capitals opäť mali patriť medzi najlepšie mužstvá NHL.

Review: Capitals pokračovali v tom, čo začali v sezóne 2009/10 – opäť vyhrali Východnú konferenciu, tentoraz so ziskom 107 bodov. Okrem toho sa poučili z lanskeho nezdaru v úvode play-off a svojich prvých súperov – New York Rangers – vyradili po päťzápasovej sérii. V ďalšom kole ale nemali nárok a s Tampou prehrali 0:4.

Preview pred sezónou 2010/11: Západná konferencia

Pred začiatkom sezóny 2010/11 som pripravil preview podľa zaradenia klubov do konferencií. Po Východnej konferencii, spracovanej v predchádzajúcom článku, prichádza rad na Západnú konferenciu. K preview každého tímu je opäť doplnené review, ktoré hovorí o tom, či sa predpovede naplnili, alebo nenaplnili. (6.10.2010)

Anaheim Ducks

Ducks zažili nesmierne zaujímavé leto. V prvom rade uspeli na drafte, kde sa im pošťastilo počkať si na talentovaného obrancu Cama Fowlera. Z toho, ako prekvapujúco klesal poradím, sa spočiatku robila tragédia, ale pre Anaheim sa toto klesanie, ktoré sa zastavilo na dvanástej priečke draftu, stalo malou výhrou v lotérii.

Ďalšou potešujúcou správou je, že nestarnúci Teemu Selänne pokračuje v kariére, čoho Anaheim využije najmä v presilových hrách. Zostáva aj potenciálny štyridsaťgólový strelec Bobby Ryan, ktorý podpísal novú päťročnú zmluvu. Menej potešiteľné je, že Ducks musia obmeniť svoj defenzívny prejav. Už po odchode generálneho manažéra Briana Burkea do Toronta sa hovorilo o tom, že časy dominantnej obrany, ktorej vládol Scott Niedermayer, sú minulosťou. V lete sa táto skutočnosť podčiarkla, keďže kapitán Niedermayer ukončil svoju znamenitú kariéru.

Z obrany „Káčerov“ odišli aj Steve Eminger a bojovník James Wisniewski. Defenzíva Ducks je omladená, jej napredovanie si vyžiada čas. Niedermayera by sčasti mohol zastúpiť Ľubomír Višňovský. Zadné rady vystužia posily Toni Lydman a tvrdý Andy Sutton. Bránkovisku by mal vládnuť švajčiarsky gólman Jonas Hiller.

Ofenzíva Ducks bola ukrátená o možnosť angažovať šikovného veterána Paula Kariyu, ktorý oznámil, že pre pretrvávajúce bolesti hlavy vynechá celý nasledujúci ročník. Je to škoda najmä pre Selänneho, s ktorým sú dobrí priatelia. „Fínsky blesk“ bude hrať aspoň s krajanom Saku Koivuom, s ktorým by mal vytvoriť duo skúsených lídrov. Oporou bude aj nový kapitán Ryan Getzlaf, rovnako ako Corey Perry a už spomínaný Ryan. Vcelku by malo ísť o jednu z najlepších ofenzív v NHL.

Niedermayer je síce preč, no Ducks majú svoju silu, ktorú ich tréner Randy Carlyle dokáže transformovať do dobrých výsledkov. Ak Anaheim zvládne formovanie novej obrany a zlepší hru vo vlastnom oslabení, mal by postúpiť do play-off.

Review: Anaheim naplnil predpoklady a do play-off postúpil zo štvrtej priečky Západnej konferencie so ziskom 99 bodov. V prvom kole ale nestačil na Nashville Predators, ktorým podľahol 2:4 na zápasy.

Calgary Flames

Flames stratili nádej na postup do play-off 2010 v závere základnej časti. Pred začiatkom minulého ročníka sa o nich hovorilo ako o tíme s najlepšou defenzívou v NHL. Všetky očakávania však boli predčasné. Beci Calgary neboli súčasťou olympijského výberu Kanady a ich nesúrodosť sa vyriešila odchodom Diona Phaneufa do Toronta.

Obrana bude naďalej stáť na rade overených mien, ktoré však potrebujú výrazné zlepšenie výkonov. Oporami by mali byť Ian White, snáď už uzdravený Staffan Kronwall, Jay Bouwmeester, Mark Giordano a Robyn Regehr. Viac víťazstiev sa očakáva od

gólmána Miikku Kiprusoffa. Prvoradým cieľom však bude zlepšiť streleckú efektívnosť a vôbec útočnú silu mužstva.

Klub opustili menej produktívni forvardi Aleš Kotalík, Nigel Dawes, Jamal Mayers, Eric Nystrom a Chris Higgins. Generálny manažér Darryl Sutter priviedol len bitkára Raitisa Ivanansa a dvojicu veteránov Olliho Jokinena a Alexa Tanguaya, ktorí navyše u Flames už pôsobili. Ofenzíva sa bude opierať o viacero skúsených hráčov, predovšetkým o kapitána Jaromea Iginlu. Ďalšími oporami by mali byť Daymond Langkow a Niklas Hagman. Vyššia produktivita sa čaká od Reneho Bourquea a Matta Stajana. Zlepšiť by sa mal mladík Mikael Backlund i ľavý krídelník Curtis Glencross.

Efekt letných zmien sa preukáže až v priebehu sezóny, zatiaľ je prinajmenšom otázný. Opätovný príchod Jokinena vyvoláva radu rozporuplných reakcií, ba dokonca sa môže zdať, že manažér Darryl Sutter mužstvo vôbec neposilnil. Kritizovaný býva aj jeho brat, kouč Brent Sutter, ktorého prísnosť a jednoznačnosť síce pomáha zvyšovať hutnosť a tvrdosť defenzívy, ale očividne uberá kreativite beztak podpriemerného útoku, ktorý môže mať v silnej Západnej konferencii problém presadiť sa.

Calgary Flames nevyzerajú zle, ale vo veľkej konkurencii, ktorá panuje v Severozápadnej divízii a celej Západnej konferencii, to na play-off stačiť nebude.

Review: Flames bojovali o play-off omnoho dlhšie, než sa pôvodne predpokladalo, nakoniec sa im však postúpiť nepodarilo. So ziskom 94 bodov obsadili desiate miesto v Západnej konferencii. Na prvú postupovú priečku stratili tri body.

Chicago Blackhawks

Blackhawks vopred počítali s tým, že pre nedostatok miesta pod platovým stropom sa budú musieť rozlúčiť s viacerými hráčmi, ktorým skončili kontrakty. Víťazstvo Stanley Cupu a výrazné individuálne prínosy niektorých jednotlivcov však spôsobili uragán, po ktorom odišlo viac ako 40 % základnej zostavy. Prísnosť platového stropu bola podčiarknutá aj preplateným kontraktom pre obmedzeného voľného hráča Niklasa Hjalmarssona, ktorého gázu lišiacky vymysleli konkurenční San Jose Sharks.⁷⁹

Chicago prišlo o významných mužov na všetkých frontoch. Odišli brankár Antti Niemi, beci Kim Johnsson, Brent Sopel a útočníci Kris Versteeg, Dustin Byfuglien, John Madden, Andrew Ladd, Colin Fraser, Adam Burish a Ben Eager. Hawks však disponujú dostatkom talentovaných hráčov, ku ktorým sa môžu pridať aj letné posily Fernando Pisani a Viktor Stålberg. Je len otázne, či to stačí na obhajobu Stanley Cupu.

Výrazná zmena postihla bránkovisko, kam po odchode Niemiho prišiel nevýrazný Marty Turco. Viac priestoru by mohol dostávať mladý gólman Corey Crawford, ktorý na NHL už dozrel. Obrane bude naďalej veliť jeden z najlepších ligových párov, tvorený Brentom Seabrookom a Duncanom Keithom. Spoľahnutie bude aj na veterána Briana Campbella. Napredovať by mohol už spomenutý Hjalmarsson.

Prievan nastal aj v útoku, no rovnako ako u defenzívy, aj tu zostávajú všetky kľúčové hviezdy pohromade. Mužstvo je pod patronátom Jonathana Toewsa a Patricka Kanea, ktorých dopĺňajú agilný Patrick Sharp, skúsený Marián Hossa a talentovaný Troy Brouwer. Viac priestoru môže dostať Tomáš Kopecký. Zlepšiť by sa mali Bryan Bickell a Dave Bolland, ktorý sa snáď už otriasol zo svojich dlhodobých zdravotných problémov.

---

⁷⁹ Podrobnosti o ponuke San Jose Sharks pre Niklasa Hjalmarssona ste mohli nájsť na strane 40.

Obhajcovia Stanley Cupu z Chicaga budú iným tímom ako vlani, no rozhodne budú bojovať o najvyššie pozície. Ich potenciálny úspech v play-off bude závisieť hlavne od toho, ako sa prejaví veľká zmena v bránkovisku.

Review: Chicago sa s postupom do play-off poriadne natrápilo. Nakoniec si ho zabezpečilo až v závere základnej časti. Hawks postúpili z ôsmej priečky Západnej konferencie so ziskom 97 bodov a v prvom kole play-off narazili na víťazov základnej časti Vancouver Canucks. V sérii rýchlo prehrávali 0:3 na zápasy a aj keď sa dotiahli na 3:3, v rozhodujúcom siedmom dueli neuspeli.

Colorado Avalanche

Minuloročný progres „Lavín“ bol príjemným prekvapením. Avalanche po niekoľkých rokoch tápania stúpali tabuľkou, až si zaslúžene zahrli play-off. Mužstvo je plné mladíkov a má značnú dávku talentu, ktorý však generálny manažér Greg Sherman v lete nedoplnil, čo by sa mu mohlo vypomstiť. V Denveri zrejme dúfajú, že väčšina mladých hokejistov sa vyhne syndrómu druhej sezóny.⁸⁰

„Lavíny“ v lete zohнали jedinú zvučnú posilu. Je ňou útočník Daniel Winnik, výborný hráč do oslabení. Winnik tomuto neskúsenému mužstvu dozaista pomôže. Klub okrem toho nechal odísť radu hokejistov, ktorých výkony boli neuspokojivé. Za všetkých hovoria veteráni Brett Clark, Tom Preissing, Ruslan Salei a Darcy Tucker. S organizáciou sa lúčia aj Stephane Yelle, Marek Svatoš a Brian Willsie. Náhrady majú pochádzať z vlastných zdrojov, čo však môže byť problém pri väčšej vlne zranení.

Bránku Avalanche bude ďalej hájiť Craig Anderson, zrejme najužitočnejší hráč tímu. Pre ďalší úspech je však potrebné, aby svoje lanské výkony minimálne zopakoval. Podobne sú na tom aj zadné rady, v ktorých napredujú Kyle Cumiskey, Kyle Quincey a Ryan Wilson. John-Michael Liles a Scott Hannan začínajú byť záťažou, ktorú sa zatiaľ nepodarilo vymeniť. Na druhú stranu je potrebné priznať, že obaja majú skúsenosti, ktorých je v tomto mladom a dravom kolektíve ako šafránu.

Útočné rady sú výstavou úžasných talentov, ktoré môže čakať svetlá budúcnosť. Okrem Matta Ducheneho a Ryana O'Reillyho vie žiariť aj najdôležitejší strelec mužstva Chris Stewart. V nebojácneho bojovníka rastie Brandon Yip. Pozitívom je výkonnostný progres T.J. Galiardiho, Petra Muellera a Davida Jonesa. Jones však potrebuje plný ročník bez zdravotných problémov. Oporami budú aj skúsenejší hráči. Popri hlavnom lídrovi, ktorým je Paul Stastny, nemožno opomenúť ani skúsených útočníkov typu Milana Hejduka a Codyho McLeoda.

Dočasnou výhodou Colorada je fakt, že takmer všetci jeho mladíci hrávajú za menšie peniaze, ktoré sú slastným potešením pre platový strop. Ak sa Avalanche dokážu vyhnúť zlému štartu do ročníka, mohli by sa pobiť o ďalšiu účasť v play-off.

Review: Colorado začalo dobre, v druhej polovici základnej časti mu ale došli sily. Aj vinou zranení vyhrali Avalanche v druhej polovici dlhodobej sezóny len deväť zo 41 zápasov a so ziskom 68 bodov skončili na predposlednom mieste NHL. Inkasovali pri tom až 288 gólov, čo bolo jednoznačne najviac v súťaži.

---

⁸⁰ Syndróm druhej sezóny, alebo tzv. sophomore jinx, postihuje mnohých mladých hokejistov. Po obstojnej prvej sezóne, v ktorej na seba upozornia, sa im v druhom ročníku zrazu prestáva dariť, nemajú toľko energie a v ich hre necítiť ľahkosť. So syndrómom druhej sezóny má čo do činenia aj skutočnosť, že súperim mladíkov už dobre poznajú a preto si na nich dávajú ďaleko väčší pozor ako predtým. Podobný syndróm sa vyskytuje aj u hráčov, ktorí na jednom mieste pôsobia druhý rok, alebo ktorí bojujú o novú zmluvu.

Columbus Blue Jackets

Blue Jackets sú spolu s Minnesota Wild najmladšou organizáciou súčasnej NHL. Možno teda prehlásiť, že v mnohých smeroch ešte zbierajú skúsenosti. Pred dvomi rokmi ich postretla krutá nováčikovská daň v play-off, s ktorým sa rozlúčili po štyroch zápasoch proti Detroit Red Wings. Vlni sa zasa presvedčili o tom, čo môže napáchať kombinácia priveľkých očakávaní a zaspania na vavrínoch. Reč je o gólmanovi Steveovi Masonovi, ktorý po zisku Calder Trophy upadol do priemeru súťaže. Jackets mu však ponúkli nový kontrakt, čím dali najavo, že mu dôverujú.

S podobnou dôverou sa vzhliaďa aj k ostatnému kádru, v ktorom nenastali takmer žiadne zmeny. Jackets nechali odísť beka Nathana Paetscha a na trhu voľných hráčov si vyhliadli Ethana Moreaua, bývalého kapitána Edmonton Oilers. Generálny manažér Scott Howson svojim hráčom dôveruje natoľko, že sa rozhodol vyhodiť prísneho kouča Kena Hitchcocka a na jeho miesto dosadil nováčika Scotta Arniela.

K zlepšeniu Jackets by mala pomôcť defenzíva, ktorá sa popri slabej sezóne Stevea Masona akosi vyhla kritike. Je však pravdou, že Jackets vlni museli čeliť strate dlhodobého zraneného Mikea Commodorea a tiež Rostislava Kleslu, ktorý je najstabilnejším a zrejme aj najdôležitejším mužom zadných radov. Piliermi obrany by mali byť i Anton Stralman a Fiodor Ľutin, napredujúci Kris Russell a obetavý Jan Hejda.

V ofenzíve bude kľúčovou postavou kapitán Rick Nash, okolo ktorého je postavený celý tím. Nash patrí medzi najlepších útočníkov v NHL, aj on však potrebuje lepšiu ako tridsaťgólovú sezónu. Sekundovať by mu mali Antoine Vermette a Kristian Huselius. Výrazného zlepšenia by sa mal dočkať talentovaný český útočník Jakub Voráček. Sklamáním je dvadsaťtriročný Derick Brassard, ktorý dosiaľ veľmi nepresvedčil. Góly budú potrebné aj od bojovníka R.J. Umbergera. O čiernu robotu najvyšších štandardov sa postarajú Chris Clark a Samuel Páhlsson.

Ak Columbus postavíme pred novú štartovaciu čiaru a budeme očakávať, že sa zo svojich chýb pokorne poučí, jeho účasť v play-off by nemusela byť nereálna.

Review: Chris Mason opäť nechytal ako vo svojej prvej sezóne a Rick Nash strelil „iba“ 32 gólov, čo nakoniec znamenalo, že Blue Jackets nepostúpili do play-off. So ziskom 81 bodov skončili na trinástom mieste Západnej konferencie.

Dallas Stars

Dallas Stars majú problém a ten problém má meno Tom Hicks. Tomuto pánovi, ktorý je ich vlastníkom a pomaly ich vedie k bankrotu, patrí aj polovica anglického futbalového klubu FC Liverpool. Na jeho konte sú aj finančné patálie, ku ktorým doviedol bejzbalových Texas Rangers a brazílsky futbalový klub Corinthians São Paulo.

S Hicksom pomaly zhasínajú aj dallaské „Hviezdy“. Dôvodom sú peniaze, ktoré do klubu nie sú pumpované v takej miere, ktorá by slušnejšou formou prekračovala minimálnu hodnotu platového stropu a dovoľovala z mužstva urobiť aspoň aspiranta na play-off. Hicks miesto toho uvažuje o tom, že klub pre finančné problémy predá.⁸¹

V hráčskom kádri Stars je cítiť koniec jednej éry. Dallas sa vzdal služieb brankára Martyho Turca i najväčšej ikony svojej histórie – útočníka Mikea Modana. Odišiel aj le-

---

⁸¹ Liverpool co-owner Tom Hicks could sell NHL team Dallas Stars. The Telegraph, 4.2.2010.

gendárny pracant Jere Lehtinen, ktorý ukončil kariéru. Čo je ešte horšie, mužstvo sa aj vinou spomínaných finančných patálií prakticky vôbec neposilnilo.

Brankárskou jednotkou tímu bude dvadsaťšesťročný Kari Lehtonen. V obrane bude vyčnievať Stephane Robidas, bez okolkov najlepší zadák Stars. Pozornosť si zaslúžia aj beci Trevor Daley, Nicklas Grossmann a Matt Niskanen. Ofenzívnymi mentormi budú tvorca hry Brad Richards, kapitán Brenden Morrow a tvrdohlavý Mike Ribeiro. Väčší priestor by mali dostať mladíci Loui Eriksson, James Neal, Jamie Benn a Fabian Brunnström. Spoločnosť bude aj na obligátny príspevok provokatéra Stevea Otta.

Stars nemajú zlé mužstvo, šance na postup do play-off sú ale vinou vážnych finančných patálií, do ktorých ich dostal majiteľ Hicks, nižšie ako obvykle.

Review: Stars bojovali o play-off až do záveru základnej časti. Nakoniec sa doň neprebojovali a so ziskom 95 bodov skončili na deviatom mieste konferencie. Na ôsmu priečku, na ktorej figuroval obhajca Stanley Cupu z Chicaga, stratili dva body.

Detroit Red Wings

Na Red Wings čaká pokojnejšia základná časť bez osobitých udalostí, ktoré v minulosti pútali značnú pozornosť. „Červené krídla“ sa tentoraz nezúčastnia zápasu pod holým nebom ani prípravy a začiatku sezóny na starom kontinente. Pravdepodobne ich môže obísť aj veľká vlna zranení, ktorá bola príznačná pre minulý ročník. Prispieť by k tomu malo nezvykle dlhé leto, počas ktorého si hráči mali dostatočne oddýchnuť a nabrať chýbajúce fyzické sily.

Detroit nezaznamenal žiaden veľký pohyb v kádri. Mužstvo však doplnil o ikonu Dallasu Mikea Modana a českého útočníka Jiřího Hudlera, vracajúceho sa z KHL. V tíme zostávajú aj skúsení matadori Nicklas Lidström a Tomas Holmström. Kľúčom k úspechu by mala byť dobrá prvá polovica základnej časti, v ktorej budú Red Wings čeliť zohrávaníu nanovo poskladaných obranných párov. Mladý brankár Jimmy Howard by mal potvrdiť výkony, ktoré mu vlni vyniesli nomináciu na Calder Trophy.

Ofenzíva „Červených krídel“ disponuje tromi najvyrovnannejšími útokmi v NHL. S Hudlerom a Modanom, ktorí dostanú priestor aj v presilovej hre, existujú predpoklady na ofenzívne preteky s Washington Capitals o štatút najproduktívnejšieho mužstva súťaže. Zrejme tiež príde k opätovnému spojeniu najväčších hviezd tímu Pavla Daciuka a Henrika Zetterberga. Týchto dvoch lídrov by v ofenzíve mali dopĺňať najmä Todd Bertuzzi, Johan Franzén a Valteri Filppula.

Red Wings disponujú širokým kádrom, ktorý je pod patronátom úspechmi opradeného trénera Mikea Babcocka a ostrieľaného generálneho manažéra Kena Hollanda. Detroit by s týmto arzenálom mohol poškúňovať po čele NHL.

Review: Red Wings naplnili predpoklady a so 104 bodmi skončili na treťom mieste konferencie. V základnej časti strelili 261 gólov, čo bol druhý najlepší počín v NHL. V prvom kole play-off sa stretli s Phoenix Coyotes a vprevedili ich vo výsledku 4:0 na zápasy. V následnom konferenčnom semifinále proti San Jose Sharks rýchlo prehrávali 0:3 na zápasy a hoci sa na súperov dotiahli a vyrovnali na priebežných 3:3, siedmy zápas nezvládli a sériu neotočili.

Edmonton Oilers

Na Edmonton čaká boj o priečky, ktoré by ho znova neuvialli do suterénu NHL. Pre dobro organizácie znie fakt, že ďalší mladý hráč, ktorý by mohol byť vybraný na jednom z prvých troch miest draftu 2011, by sa do mužstva už asi nevošiel. „Olejári“ by sa teda konečne mohli venovať celej základnej časti.

Edmonton disponuje najtalentovanejšími hráčmi posledných rokov, akými sú Taylor Hall, Jordan Eberle a Magnus Pääjärvi-Svensson. Klub sa netají tým, že všetci títo benjamíni vstúpia do NHL už v ročníku 2010/11. Je však zrejmé, že ešte nebudú mať schopnosti na to, aby ho potiahli sami. V podobnej pozícii je aj šikovný Linus Omark, a pre nádejné obrodienie defenzívy snáď aj Theo Peckham a Taylor Chorney.

Bránkovisko bude okupovať veterán Nikolaj Chabibulin, ktorému by mal sekundovať mladík Devan Dubnyk. Obrane velí Ryan Whitney, od ktorého sa však očakáva viac, čo je tiež prípad Ladislava Šmída. Defenzívu posilnili veteráni Kurtis Foster a Jim Vandermeer. Nesvárom je nemožnosť vymeniť často zraneného a preplateného bombardéra, ktorým je Sheldon Souray.

Do podobnej situácie, v akej je momentálne Souray, sa môže dostať aj Shawn Horcoff, ktorý je najdrahším mužom ofenzívy, avšak už dávno hrajúcim za zenitom. Najdôležitejšou útočnou silou zostáva Aleš Hemský, u ktorého budú Oilers dúfať v pevné zdravie, ktoré by mu umožnilo absolvovať celý ročník. Už v tomto roku mu môže konkurovať dvadsaťjedenročný objav poslednej sezóny Sam Gagner. Dôležitú pozíciu bude zastávať robustný Dustin Penner, rýchly Andrew Cogliano a agilný Gilbert Brule.

Oilers môžu zo súčasnej situácie jedine vyťažiť. Ak sa raz umiestnili na dne, môžu sa už len zlepšovať. To je skutočnosť, ktorá bude tento tím benjamínov hnať dopredu. Vzhľadom na kvantum mladých hráčov je ale možné predpokladať, že Oilers nebudú stačiť s dychom po celú základnú časť a do play-off sa opäť nedostanú.

Review: Oilers podľa očakávaní nič svetoborné nepredviedli a piaty rok v rade nepostúpili do play-off. Znova pritom skončili poslední v NHL so ziskom 62 bodov.

Los Angeles Kings

Po výbornej lanskej sezóne, ktorá mužstvo katapultovala do play-off, sa vedenie klubu odhodlalo k odvážnemu kroku. Kings si zaumienili, že privedú ofenzívnu hviezdu, ktorá by hokej v meste spopularizovala. V L.A. sa preto pustili do boja o služby Ilju Kovalčuka, ktorý však zostal na lane New Jersey Devils. Tieto prieťahy stáli Kings veľa úsilia i pozornosti, čo sa po vyčistení trhu s voľnými hráčmi aj prejavilo. Kings nakoniec boli vďační aj za podpis nevýrazného útočníka Alexeja Ponikarovského, ktorý by aspoň šťastie mohol nahradiť odchádzajúceho Alexandra Frolova.

Mužstvo v lete prišlo nielen o útočníka Frolova, ale aj o obrancov Randyho Jonesa a Seana O'Donnella. Chýbať mu môže aj pracovitý forward Fredrik Modin. Odchody veterána Jeffa Halperna a bitkára Raitisa Ivanansa sa naopak očakávali.

Dorovnávanie výborných výsledkov z lanského ročníka sa bude týkať brankára Jonathana Quicka, ktorý bol oporou a hlavným dôvodom, prečo „Králi“ prenikli do play-off. Quickovou tohtoročnou úlohou bude dokázať, že lanské výkony neboli náhodné. Aby to ale Quick nemal také jednoduché, na chrbát mu bude dýchať nemenej talentovaný brankár Jonathan Bernier.

Defenzíva Kings bude naďalej stáť na mladej dvojici Drew Doughty – Jack Johnson. Toto duo by sa malo neustále zlepšovať. Obranu vystužil aj príchod zodpovedného a skúseného Willieho Mitchella. O obetavosť sa postará Rob Scuderi.

Najväčšou slabinou tímu zostáva ofenzíva. Anže Kopitar je síce osobnosťou, ktorá má to najlepšie ešte len pred sebou, takéto predpoklady však nemusia platiť u minulo-ročných opôr. Kings zažili krásnu sezónu 2009/10 aj preto, že viacero ich forvardov prekvapilo. Vynikajúce výkony z predchádzajúceho ročníka by potrebovali zopakovať Ryan Smyth, Jarred Stoll, Michal Handzuš, Justin Williams a Brad Richardson. Napredovať môže kapitán Dustin Brown i krídelník Wayne Simmonds.

Súčasný tím L.A. bude musieť vynaložiť množstvo úsilia na to, aby sa opäť zapojil do boja o play-off. Ak ale nebude mať problémy s ofenzívou, môže prekvapiť.

Review: Kings pokračovali v solídnych výkonoch aj v sezóne 2010/11. Do play-off sa dostali so ziskom 98 bodov, čo stačilo na siedme miesto v konferencii. V prvom kole vyradovacích bojov nestačili na San Jose Sharks a podľahli im 2:4 na zápasy.

Minnesota Wild

Minnesota Wild sa vlani v mnohých smeroch hľadali. Mužstvo sa ďalej odbremeňovalo od niekdajšieho rýdzo defenzívneho poňatia hry, pričom zo získaných skúseností by mohlo profitovať už v blížiacom sa ročníku. Napriek tomu, že Minnesota vlani nepostúpila do play-off, v jej mužstve nastalo iba minimum zmien, čo svedčí o odvahe generálneho manažéra Chucka Fletchera.

Najväčšou letnou udalosťou bolo predĺženie kontraktu s kapitánom tímu Mikkom Koivuom o ďalších sedem rokov. U Wild tomuto centrovi veria tak ako žiadnemu inému hokejistovi v ich kratučkej histórii, takže na boj o play-off sa vzhliada s pomerným optimizmom.

Kľúčovým faktorom, ktorý môže rozhodnúť o tom, či sa mužstvo dokáže pretlačiť do najlepšej osmičky, bude ofenzíva, ktorá aj napriek kvalitám kapitána Koivua patrí iba medzi priemer NHL. Štandard by mal zvýšiť krídelník Pierre-Marc Bouchard, ktorý sa vracia po viac ako ročnej prestávke zavinenej zranením. Okrem Koivua a Boucharda bude rozhodujúci prínos Martina Havláta, ktorý snáď zostane zdravý a začne sa presadzovať. Dôležité budú aj výkony skúsených opôr Andrewa Brunettea a Anttiho Miettina. Na lepšie strelecké časy by sa mohol rozpomenúť Chuck Kobasew. Nádeje sa vkladajú aj do energicky hrajúceho Cala Clutterbucka, neoblomného Jamesa Shepparda a nevyspytateľného Guya Latendressea, ktorý u „Divochov“ nebývalo ožil. Pomôcť by mali aj dve letné posily – veteráni Matt Cullen a John Madden.

Nosnú kostru obrany tvoria ofenzívne ladený Marek Židlický a defenzívnejší bojovník Greg Zanon. Spoľahnutie bude aj na Nicka Schultza a Cama Barkera. Výrazne lepšiu hru by mal predvádzať solídny zadák Brent Burns. Otáznik visí nad bránkoviskom, kde budú pôsobiť Niklas Bäckström a José Theodore. Prvý menovaný predstavuje dlhoročne overenú kvalitu, na ktorú sa možno spoľahnúť, hoci je pravdou, že v poslednom ročníku mierne poľavil. Skúsený, ale výkonnostne nepredvídateľný Theodore môže byť veľkou záhadou, pretože tento tím posilnil iba preto, že sa mu vážne zranil dvadsaťšesťročný Josh Harding.

Wild disponujú radou preverených hokejistov, ktorí už dokázali, že vedia dominovať. Ak sa väčšine z nich podarí zaznamenať svoje lepšie ročníky, môžu sa po dvoch rokoch opäť pozrieť do play-off.

Review: Nevýrazný ofenzívny prejav, ktorý bol s 206 nastrieľanými gólmi druhý najslabší v Západnej konferencii, bol pre Wild priveľkou prekážkou na to, aby to doťahli do play-off. S 86 bodmi skončili na dvanástom mieste Západnej konferencie.

Nashville Predators

Nashville Predators sú organizáciou, ktorá pracuje v obmedzených finančných podmienkach a v súčasnosti sa spolieha na výchovu svojich vlastných talentov viac než hocaký iný klub NHL. Predators vlni odohrali výbornú sériu prvého kola play-off proti neskoršiemu víťazovi Stanley Cupu Chicagu a dobre si pamätajú, ako málo im chýbalo k postupu do druhého kola⁸², kam sa ešte nikdy nepozreli. Ich cieľ pre nasledujúcu sezónu je teda jednoznačný.

Leto prinieslo niekoľko zásadných zmien, ktoré majú tento tím posunúť vpred. Mužstvo ukončilo prietahy o post brankárskej jednotky medzi Danom Ellisom a Pekkom Rinne. Ellis odišiel a Rinne zostáva, aby sa stal jednou z najdôležitejších súčastí Predators. Nashville totiž pôsobí dojmom, že v nasledujúcej sezóne sa bude spoliehať na svoj defenzívny systém hry ešte viac ako doteraz, takže dôležitosť Rinneho výkonov bude mimoriadna.

Odišiel aj Dan Hamhuis, takže lídrmi defenzívy sa definitívne stávajú Ryan Suter a Shea Weber. Dvadsaťpäťročný Weber bol v lete vymenovaný za kapitána, čo je ďalší dôkaz toho, že v súčasnosti je zrejme najväčšou osobnosťou klubu. Dôležitú rolu bude zastávať aj spoľahlivý veterán Francis Bouillon a šikovný mladík Cody Franson.

Weber prevzal kapitánske céčko po útočníkovi Jasonovi Arnettovi, ktorého Preds nechali odísť domov do New Jersey. Nosnými hráčmi ofenzívy by sa mali stať mladíci Colin Wilson, Joel Ward a Patric Hörnqvist. Útok Predators je ale priemerný. Chýbajúca kvalita v zakončení je nahrádzaná skúsenosťami a vysokým odhodlaním. Prím môže hrať aj dostatočne ostrieľaný a konečne zdravý Steve Sullivan. Prvým centrom by sa mohol stať Dean Lombardi, veľká letná posila z Phoenixu. Lombardiho budú dopĺňať najmä David Legwand, Marcel Goc a mladík Cal O'Reilly. Zaujímavé bude sledovať Sergeja Kosticyna, ktorý prišiel z Montrealu. Kvalitu by mali dodať aj skúsenejší hráči ako Jean-Pierre Dumont a Martin Erat.

Hokejisti, ktorí pôsobia v systéme generálneho manažéra Davida Poilleho a trénera Barryho Trotza, sú typickí svojou zodpovednosťou, nasadením a enormnou pracovitosťou. Ak sa Nashville dokáže pravidelne presadzovať na klziskách súperov, postup do play-off by mu rozhodne nemal uniknúť.

Review: Nashville zaznamenal na ľade súperov viac víťazstiev ako prehier v riadnom hracom čase, čo mu pomohlo obsadiť piate miesto v konferencii so ziskom 99 bodov. Predators splnili aj svoj druhý cieľ, keď sa po vyradení Anaheim Ducks v úvodnom kole play-off (4:2) po prvýkrát v histórii dostali do semifinále Západnej konferencie. Tam už ale nestačili na Vancouver Canucks, ktorým podľahli 2:4 na zápasy.

---

⁸² Ktovie, čo všetko by Nashville Predators v play-off 2010 dokázali, ak by sa im podarilo vyradiť Chicago Blackhawks. Predators viedli v tejto sérii 1:0 i 2:1 a v piatom zápase v Chicagu za stavu 2:2 v sérii vyhrávali ešte 15 sekúnd pred koncom riadnej hracej doby 4:3. Nakoniec ale dovolili Blackhawks vyrovnať v oslabení a neskôr rozhodnúť v predĺžení. Šiesty zápas už nezvládli a po prehre 3:5 vypadli.

Phoenix Coyotes

Dlhotrvalé finančné problémy Phoenix Coyotes vlani vyvrcholili a mužstvo z Glendale sa dostalo do nútenej správy NHL. Špekulácie o sťahovaní tohto klubu do iného mesta neberú konca kraja, takže o to väčšie prekvapenie spôsobovali jeho lanské výkony. Coyotes sa bez okolkov stali najväčším pozitívom posledného ročníka. NHL ohúrili výborne poskladaným a lacným tímom, ktorý sa svojou agresivitou a rýchlosťou predieral nielen do play-off, ale dokonca do čela samotnej Západnej konferencie. Brankár Ilja Bryzgalov patril medzi nominovaných na Vezina Trophy, generálny manažér Don Maloney a tréner Dave Tippett sa najlepšimi vo svojej kategórii aj stali. V lete však prišlo k niekoľkým zmenám.

Phoenix sa nedohodol na kontrakte s jedným zo svojich najlepších forvardov Deanom Lombardim. Odísť nechal aj nevyužívaných veteránov Roberta Langa a Mathieua Schneidera. Výraznými stratami sú odchody obrancov Zbyňka Micháleka a Jima Vandermeera. Mužstvo opustil aj pracovitý krídelník Daniel Winnik, špecialista na hru v oslabení. Jeden z hlavných strojcov lanského nečakaného úspechu – gólmán Bryzgalov – naproti tomu zostáva. Bryzgalov vlani chytal vskutku fantasticky, no je viac než pravdepodobné, že tak výbornú sezónu zrejme nevyrovná, čo pri tom minimálnom posilnení a ofenzívnom oslabení môže hrať veľkú rolu.

Defenzíva Coyotes bude po odchode Micháleka vyzeráť inak. Aj naďalej sa však môže pýšiť výborným Keithom Yandleom a cennými veteránmi Adrianom Aucoinom a Derekom Morrisom. Dôležitá úloha bude náležať aj Edovi Jovanovskimu. Zlepšiť sa musí Sami Lepistö, keďže na šancu čaká talentovaný Oliver Ekman-Larsson.

Útočná sila Coyotes je bez Lombardiho priemerná. Aj v ofenzíve bude pre radu hráčov ťažké vyrovnať výborné lanské výkony. Viac hokejového umu sa čaká od kapitána Shanea Doana. Strelcom sa môže stať Lee Stempniak. Ešte výraznejšie by mohol preraziť Wojtek Wolski, ktorý začne hrať aj ako center. Pozornosť si zasluhujú tiež Radim Vrbata a Martin Hanzal. Preraziť by mohli mladíci Kyle Turris a Mikkel Bødker. Konečne zdravý by mohol zostať Scottie Upshall.

Dokážu byť Phoenix Coyotes lepší ako vlani? Vylúčiť sa to nedá, no pre toto ťažko skúšané mužstvo bude úspechom už len to, ak sa do bojov o play-off aspoň zapojí.

Review: Coyotes opäť fascinovali a po zisku 99 bodov prenikli do play-off zo šiesteho miesta konferencie. Tak ako v roku 2010⁸³, znova narazili na Detroit Red Wings. Tentoraz ale nemali nárok a s play-off sa rozlúčili po štyroch zápasoch.⁸⁴

St. Louis Blues

„Bluesmani“ v lete využili váhanie Montreal Canadiens a do svojho tímu priviedli ich brankára Jaroslava Haláka, jedno z najpríjemnejších prekvapení play-off. Keď neskôr nechali odísť gólmána Chrisa Masona a prizerali sa tomu, ako Keith Tkachuk ukončuje kariéru a Paul Kariya ohlasuje, že vynechá celý ročník, rovno vyhlásili novú éru.

Halák je nádejou, že klub sa dostane z útlmu, v ktorom sa nachádza už nejaký ten rok. K zlepšeniu by mal dopomôcť aj náhradník Ty Conklin. Títo dvaja brankári už dokázali, že sa im darí aj vtedy, keď čelia ostrej paľbe. Tej sa u Blues dočkajú.

---

⁸³ Séria medzi Coyotes a Red Wings z roku 2010 bola podrobne popísaná na stranách 24 až 30.

⁸⁴ O sérii medzi Coyotes a Red Wings z roku 2011 sa môžete dočítať na stranách 121 až 125.

Výkony novej brankárskej dvojice budú nesmierne dôležité i vzhľadom na to, že na defenzívu je v St. Louis väčšie spoľahnutie ako na ofenzívu. Platí to obzvlášť vtedy, ak si svoje zdravie dokáže ustrážiť mladý Erik Johnson. Vlni sa mu to podarilo, čo znamenalo, že sa okamžite stal najlepším bekom tímu. Podobne je na tom Alex Pietrangelo, ktorý však miestami pôsobí dojmom, že na NHL ešte nedozrel. Kvalitu zadných radov zvyšujú aj skúsení zadáci Barret Jackman a Carlo Colaiacovo. Jedným z kľúčových obrancov mužstva bude Roman Polák.

Zatiaľ čo bránkovisko a obrana pôsobia solídne, ofenzíva je veľkou slabinou. Práve na útočnej sile mužstva bude záležať, či sa Blues do boja o play-off vôbec zapoja. V St. Louis pritom disponujú veľmi vyrovnaným útokom, z ktorého však nikto nedokáže vystúpiť z radu. Kvality nechýbajú mladšej generácii hráčov, ktorú tvoria David Perron, T.J. Oshie, David Backes a Patrik Berglund. Lídrmi budú aj Andy McDonald, Alexander Steen a Brad Boyes. Je ale otázne, či to na postup do play-off bude stačiť.

Review: So strieľaním gólov to nakoniec nebolo také zlé, keďže Blues napli siete súperov až v 240 prípadoch. Nakoniec ale pozbierali iba 87 bodov, čo stačilo na jedenašieste miesto v konferencii. Na postup do play-off im chýbalo 10 bodov.

San Jose Sharks

Sharks vlni po šiestich rokoch postúpili do finále konferencie, takže sa zdalo, že na svoju nízku úspešnosť v play-off nechávajú zabudnúť. Opak bol ale pravdou. San Jose v súboji s rozbehnutým Chicagom nemalo nárok a s vyradovacími bojmi sa rozlúčilo po hladkej prehre 0:4. Generálny manažér Doug Wilson sa tak znova presvedčil, že veľkým vynikajúcemu tímu, ktorý však dokáže dominovať iba v základnej časti.⁸⁵

Wilson nemal v lete odvalu na to, aby sa rozlúčil s veteránmi Joeom Thorntonom a Patrickom Marleauom; poslal však preč brankára Jevgenija Nabokova. Nabokov musel odísť aj napriek tomu, že po celý rok predvádzal veľmi dobré výkony. Miesto neho prišla do tímu dvojica fínskych góľmanov – Antero Niittymäki, dovtedy brankár Tampy, a Antti Niemi, čerstvý víťaz Stanley Cupu z Chicaga. Nie je isté, či Wilson týmito krokmi svoje bránkovisko skutočne vylepšil. Nateraz je len zrejmé, že získal dvoch veľmi vyrovnaných mužov, ktorí sa môžu preťahovať o pozíciu jednotky.

Defenzívu Sharks zasiahol odchod Roba Blakea, ktorý sa rozhodol ukončiť kariéru. Lídrom obrany zostáva Dan Boyle, jeden z piatich najlepších obrancov v NHL. Väčšiu porciu času na ľade by mal dostať tvrdý Douglas Murray. Pozornosť si zasluhujú aj Jason Demers a Marc-Édouard Vlasic. Cenný môže byť ostrieľaný Niclas Wallin.

Ofenzívu zastihla iba jedna výrazná zmena. Na miesto odchádzajúceho Mannyho Malhotru, špecialistu na hru v oslabení, prišiel Jamal Mayers, pre zmenu tvrdší a razantnejší hráč. Prvé dva útoky mužstva v zložení Marleau – Thornton – Dany Heatley a Ryane Clowe – Joe Pavelski – Devin Setoguchi patria medzi najlepšie v NHL. Aj vďaka týmto formáciám budú Sharks strieľať veľa gólov. Navyše, v závese za prvými dvoimi útokmi sú ešte schopní mladíci Jamie McGinn a Logan Couture.

---

⁸⁵ Povest' tímu, ktorý je schopný dominovať v základnej časti, ale v play-off vyhoriť, sa u San Jose Sharks vytvárala od sezóny 2003/04. V sezónach 2003/04 až 2009/10 zbierali Sharks v základnej časti priemerne 108 bodov a zakaždým patrili medzi najlepšie mužstvá NHL. V play-off to ale nikdy nedotiahli ďalej ako do finále konferencie. V troch prípadoch vypadli v druhom kole, v jednom roku hneď v prvom kole.

Sharks sú kandidátmi nielen na víťazstvo vo svojej Pacifickej divízii, ale aj v celej Západnej konferencii a súťaži ako takej. To je však zatiaľ všetko. Posledné roky totiž ukázali, že play-off je pre toto mužstvo oveľa náročnejším levelom.

Review: Predpoklady sa u Sharks potvrdili, a to v základnej časti i v play-off. V dlhodobej sezóne skončili so 105 bodmi na druhom mieste konferencie. V play-off vyradili tímy Los Angeles Kings (4:2 na zápasy) a Detroit Red Wings (4:3), v konferenčnom finále ale opäť stroskotali, tentoraz na Vancouver Canucks (1:4).

Vancouver Canucks

Canucks skončili svoju lanskú púť vyrad'ovacími bojmi po súboji s Chicagom, čo sa im stalo už druhý rok v rade a znova v semifinále Západnej konferencie. V roku 2009 tak silným mužstvom ešte nedisponovali, vlani zasa narazili na súpera, ktorý bol až priveľmi dobrý a nakoniec dokráčal k zisku Stanley Cupu.

Letné zmeny v tomto kanadskom klube napovedajú, že nezdary z vyrad'ovacích bojov by mohli doznať svojho konca. Klub sa vzdal služieb niekoľkých hráčov, ktorí predvádzali neuspokojivé výkony (Matt Pettinger, Pavol Demitra, Andrew Raycroft či Willie Mitchell) a svoj káder doplnil o štyri posily. Sú nimi skúsení zadáci Keith Ballard a Dan Hamhuis, veterán Manny Malhotra a pracovitý útočník Raffi Torres.

Už letný pohľad na súpisu „Kosatiek“ napovedá, že za všetkými týmito zmenami je jediný cieľ: Stanley Cup. Postavou, ktorá bude mať pri ceste za pohárom rozhodujúci význam, je gólman Roberto Luongo. Luongo vo februári 2010 ustál veľký tlak, keď na domácej olympiáde, ba dokonca priamo na vancouverском ľade, vychytil Kanade zlaté medaily. V klubovom drese sa mu ale príliš nedarilo, čo bolo spôsobené aj ofenzívnym poňatím hry jeho mužstva a množstvom zranení v defenzíve.

Z obrancov, ktorí boli súčasťou kádra aj v minulom ročníku, patria medzi najdôležitejšie postavy Alexander Edler, Christian Ehrhoff a Kevin Bieksa. V útoku figurujú dominantné dvojčatá Daniel a Henrik Sedinovci. Medzi najväčšie ofenzívne esá možno zaradiť aj bojovného Ryana Keslera. Ofenzívne príspevky prinášajú aj Mikael Samuelsson, Mason Raymond a Alexandre Burrows.

Canucks by v tejto sezóne mali patriť medzi najsilnejšie a najofenzívnejšie mužstvá v NHL. Ak existuje nejaký kanadský klub, ktorý pre kolísku hokeja môže vyhrať prvý Stanley Cup po 18 rokoch⁸⁶, tak je to s priepastným náskokom práve Vancouver.

Review: Canucks potvrdzovali svoju dominanciu v celej základnej časti. Vyhrali najviac zápasov (54), nastrieli najviac gólov (262) a získali najviac bodov (117), vďaka čomu si odniesli Prezidentovu trofej pre víťaza dlhodobej sezóny. V play-off na tretí pokus konečne vyradili Chicago Blackhawks (4:3 na zápasy) a následne si poradili aj s Nashville Predators (4:2) a San Jose Sharks (4:1). Finále Stanley Cupu proti Bostonu začali dvomi výhrami na domácom ľade. Následne ale prehrali štyri z piatich stretnutí a ich sen o historicky prvom zisku strieborného pohára sa znova rozplynul. V stretnutiach, v ktorých s Bostonom prehrali, zaznamenali výrazne negatívne skóre 3:21.

---

⁸⁶ Posledným kanadským klubom, ktorý dokázal vyhrať Stanley Cup, bol v roku 1993 Montreal. Aspoň jeden klub z Kanady sa odvtedy predstavil v štyroch finálových sériách, zakaždým však neuspel.

Bývalí hráči Red Wings v severoamerických ligách

Niektorí z nich sú považovaní za zradcov a zapredancov. Iní sa nepresadili. Ďalší boli vymenení, alebo museli odísť, pretože o nich nebol záujem. Na bývalých hráčov Detroit Red Wings možno nazerať vskutku rozmanito. Ak si ich ale vážite, možno sa vám zíde tento súpis ich súčasných pôsobísk v NHL a AHL. (10.10.2010)

V prvom drobnohľade tohto druhu⁸⁷ sa spomínalo, že „Červené krídla“ obvykle neprichádzajú o svojich hokejistov vo veľkých počtoch. Pri mapovaní dvoch najlepších severoamerických súťaží (NHL, AHL) možno toto tvrdenie len a len podčiarknuť.

V Európe hráva viac bývalých hráčov mužstiev NHL aj preto, že sú tam na nich kladené menšie nároky. Odísť k priamej konkurencii v NHL alebo AHL ale nemusí byť jednoduché. Prepojením týchto aspektov človek nakoniec zistí, že v Kanade a Spojených štátoch hráva skutočne málo bývalých hráčov Red Wings. Detroit sa snaží svojich hráčov udržať, a ak mu predsa len odchádzajú, tak miera hlavne na menej náročný starý kontinent.

Predkladaný súpis bývalých hráčov Red Wings v pomaly sa rozbiehajúcich severoamerických súťažiach je príslušný súčasným aktívnym súpisom klubov NHL. Tieto súpisky museli byť klubmi oznámené najneskôr do stredy 6. októbra 2010. V článku sú okrem regulárnych hráčov základných zostáv spomenutí aj takí hráči, ktorí sa do hlavných kádrov klubov NHL nedostali z dôvodu zranenia, štartu sezóny v AHL, či zmluvy podpísanej iba na úrovni AHL.

V NHL nemožno začať iným tímom než obhajcom Stanley Cupu Chicagom, v ktorom pôsobia niekdajší útočníci Detroitu Tomáš Kopecký a Marián Hossa. Ďalších bývalých hráčov Red Wings možno nájsť vo Phoenixe (útočník Ray Whitney), Vancouveri (útočník Mikael Samuelsson), St. Louis (brankár Ty Conklin), Colorade (obranca Kyle Quincey), Tampe (útočník Mattias Ritola), u New York Rangers (útočník Sean Avery) a vo Philadelphii (útočník Ville Leino). Títo deviaty hokejisti sú momentálne pevnou súčasťou kádra svojho klubu. Niečo také sa zatiaľ nedá prehlásiť o obrancovi Brettovi Lebdovi, ktorý doposiaľ nebol zapísaný na súpisu klubu Toronto Maple Leafs, pretože v deň nahlasovania aktívnych súpisiek figuroval na listine zranených hráčov s boľavým ramenom.

Hokejisti, ktorým sa na aktívne súpisky klubov NHL dostať nepodarilo, začínajú novú sezónu vo farmárskych oddieloch v AHL. Z bývalých členov rodiny Red Wings sú takými hráčmi obranca Garrett Stafford (San Antonio Rampage – farma Phoenix Coyotes) a forvardi Matt Ellis (Portland Pirates – farma Buffalo Sabres) a Kris Newbury (Hartford Wolf Pack – farma New York Rangers).

Početná je aj skupina bývalých „Červených krídel“, ktoré zatiaľ nemajú zmluvu. Sú nimi napr. obrancovia Andy Delmore, Mathieu Schneider a útočníci Kyle Calder a Robert Lang. Niektorí ďalší hráči dostali šancu v prípravných kempoch, no neuspeli v nich a sú taktiež bez zmluvy. Sú nimi brankár Manny Legace (skúšal to v kempe Carolina Hurricanes) a obrancovia Anders Eriksson (New York Islanders) a Andreas Lilja (San Jose Sharks).

---

⁸⁷ O bývalých hráčoch Red Wings v najlepších európskych ligách ste sa mohli dočítať na strane 37.

Do nepríjemnej situácie sa dostal najmä Lilja. Tento dlhoročný obranca Detroitu v lete odmietol ponuku Red Wings na ročný kontrakt na jeden milión amerických dolárov a miesto toho si zaumienil vyskúšať svoju cenu na trhu s voľnými hráčmi. Po určitom čase si svoje rozhodnutie rozmyslel, Red Wings však na jeho pozíciu už angažovali bieloruského veterána Ruslana Saleia. Lilja svoj počin trpkó oľutoval⁸⁸, neskôr neuspel v kempe San Jose Sharks a aj naďalej zostáva neobmedzeným voľným hráčom bez vyhliadok na nový kontrakt.⁸⁹

---

⁸⁸ Lilja regrets not signing with Wings. Chuck Pleiness, The Oakland Press, 3.9.2010.

⁸⁹ Lilja nakoniec získal nový kontrakt len niekoľko hodín po zverejnení tohto článku a len niekoľko hodín pred vypršaním svojich víz. Krátko po začiatku novej sezóny 2010/11 si ho upísali Anaheim Ducks, ktorí potrebovali zodpovedajúcu náhradu za zraneného zadáka Andyho Suttona.

Legendárne postavy z úzadia súčasnej NHL

Hlavnými tvármi NHL sú v prvom rade hokejisti. Po hráčoch sa dostáva veľkej pozornosti aj trénerom, generálnym manažérom, majiteľom. Čo však takí komentátori, hlásatelia a pracovníci arén? Nie sú až takí dôležití a neustále sa menia – poviete si možno. Ale u Detroit Red Wings je tomu presne naopak. (17.10.2010)

Nenastupujú do zápasov, nie sú členmi vedenia, trénerského tímu, manažmentu, ani administratívy. Aj napriek tomu sú dôležitými postavami, bez ktorých si dnešnú NHL nemožno predstaviť.

Ľudí, ktorých náplňou práce je starostlivosť o technický chod NHL alebo prinášanie toľko potrebných informácií, často míňa hlavné svetlo reflektorov. Sedia za mikrofónmi alebo klávesnicami, pôsobia ako predĺžené ruky na televíznych obrazovkách, prípadne si z každého zápasu berú len niekoľko krátkych minút slávy, počas ktorých zaspievajú hymnu, upravia ľad, alebo vyhlásia oznam pre priaznivcov.

Mnohé z týchto postáv sú nenápadné, svojou dlhoročnou prácou si však vydobyli rešpekt a pozornosť. Niekoľko takýchto postáv pracuje aj pre Detroit Red Wings a niekoľko z nich predstavuje aj tento článok.

Ken Daniels

Hlavný televízny komentátor Red Wings, pracujúci pre stanicu Fox Sports Detroit, čo je odnož národného kanála Fox Sports. Ken Daniels pôsobí v pozícii hlavného komentátora televíznych zápasov Red Wings od ročníka 1997/98. Pred získaním tohto miesta pracoval v podobnej pozícii v organizácii Toronto Maple Leafs, vďaka čomu ho miestami bolo počuť aj v slávnom programe Hockey Night in Canada. Daniels je v okruhu svojich kolegov považovaný za jedného z najtalentovanejších komentátorov.

Ken Kal

Hlavný komentátor rozhlasovej stanice, ktorej rádiové vysielanie možno naladiť v blízkosti 22 najväčších miest štátu Michigan, od Detroitu cez Grand Rapids až po kanadský London.⁹⁰ Ken Kal pôsobí vo funkcii rozhlasového komentátora Red Wings od roku 1995, pričom 11 predošlých liet strávil v rovnakej pozícii na University of Michigan. Kal nahradil v tejto funkcii legendárneho komentátora Brucea Martyna. Jeho rozhlasovým partnerom je nemenej známy Paul Woods⁹¹, ktorý za Detroit aj hrával.

Budd Lynch

Jedna z najväčších osobností svojho druhu v histórii NHL. Budd Lynch, deväťdesiattri-ročný rodák z kanadského Windsoru, pracuje pre Red Wings neuveriteľných 62 rokov, čo je v tejto organizácii bezpečný rekord. Lynch v Detroitu začínal v roku 1949 ako komentátor, neskôr bol riaditeľom pre styk s verejnosťou a v roku 1985 prestúpil na pozí-

---

⁹⁰ Detroit Red Wings' Network Affiliates Guide. Detroit Red Wings – Red Wings Multimedia – Radio Affiliates.

⁹¹ Paul Woods bol útočníkom, ktorý za Detroit hral v rokoch 1977 až 1984. Za Red Wings odohral 501 zápasov so ziskom 196 bodov za 72 gólov a 124 asistencií. V sezóne 1978/79 bol jedným z kapitánov tímu.

ciu hlásateľa v Joe Louis Arene.⁹² V rokoch 1975 a 1985 chcel odísť do zaslúženého dôchodku, Red Wings ale zakaždým našli spôsob, ako ho vo svojom klube udržať.⁹³

Karen Newman

Profesionálna speváčka, pochádzajúca z Michiganu, ktorej náplňou práce je odspievanie štátnej hymny pred začiatkom domácich zápasov Red Wings. Karen Newman pracuje pre „Červené krídla“ už viac ako dve desaťročia. V minulosti sa podobných úloh zhostila aj na tenisových turnajoch v Spojených štátoch, na ľade farmárskeho mužstva Grand Rapids Griffins, alebo na palubovke basketbalových Detroit Pistons. Mnohí fanúšikovia Red Wings ju považujú za najpríťažlivejšiu ženu v brandži.

Mickey Redmond

V súčasnosti najbližší spolupracovník Kena Danielsa, vtipný a priamočiary tieňový komentátor televíznej stanice Fox Sports Detroit. Ako analytik a spolukomentátor televíznych zápasov Red Wings pracuje už viac ako 26 rokov, čo je obdivuhodné aj preto, že počas istého obdobia bojoval s rakovinou.⁹⁴ Redmond za Detroit aj hrával, ba dokonca sa stal historicky prvým hokejistom, ktorému sa v jednej sezóne podarilo za Red Wings nastrieľať 50 gólov. Redmond to dokázal v sezónach 1972/73 a 1973/74.

Al Sobotka

Všeobecne známa postava, pre priaznivcov Detroitu akýsi neoficiálny maskot, ktorého meno nesie aj chobotnica spúšťajúca sa k ľadu pri zápasoch play-off. Al Sobotka je viac ako tri desaťročia hlavným ľadárom v domácej Joe Louis Arene. Jeho náplňou práce pritom nie je iba úprava ľadovej plochy, ale aj zber mŕtvych chobotníc, ktorých hádzanie na ľad sa stalo tradíciou v roku 1952. Sobotka je známy tým, že chobotnicami mohutne máva nad hlavou, vďaka čomu dostáva fanúšikov Red Wings do varu.

---

⁹² Red Wings mourn passing of legendary announcer Budd Lynch, who spent 63 years with club. Ansar Khan, MLive.com, 9.10.2012.

⁹³ Budd Lynch zhrnul svoj fascinujúci životný príbeh do knihy *My Life: From Normandy to Hockeytown*. Knihu vydal v roku 2007 v spolupráci s uznávaným novinárom Bobom Duffom. Lynch zomrel v októbri 2012 vo veku 95 rokov. Svoj zamestnanecký pomer s Detroit Red Wings natiahol na 63 rokov.

⁹⁴ TV analyst Redmond to have surgery to remove tumor. John Hahn, Detroit Red Wings, 10.2.2008.

Úspešný návrat Phoenix Coyotes do Detroitu

Phoenix Coyotes a Detroit Red Wings odohrali v play-off 2010 sedemzápasovú sériu, ktorá je v tejto knihe popísaná na stranách 24 až 30. V podobnom duchu som zdokumentoval aj prvý návrat Coyotes do detroitskej Joe Louis Areny. V ňom sa Phoenix pomstil za vypadnutie z ostatného play-off víťazstvom 4:2. (29.10.2010)

Preview: konfrontácia odlišných herných systémov

Po prvý raz od vypadnutia z posledného play-off sa hokejisti Phoenix Coyotes vrátili do Detroitu, aby sa domácim Red Wings postavili v ďalšom vzájomnom meraní síl. Na ľade Joe Louis Areny sa predstavili naposledy 25. apríla 2010 v šiestom stretnutí prvého kola vyraďovacej časti, kedy zvíťazili 5:2 a sériu vrátili domov do Arizony, kde však neuspeli v rozhodujúcom siedmom zápase.

„Červené krídla“ vstupovali do včerajšieho druhého vzájomného súboja v prebiehajúcej sezóne 2010/11 ako mierny favorit. Prvý vzájomný duel, ktorý sa hral pred necelými dvomi týždňami – 16. októbra 2010 v Glendale – skončil triumfom hosťujúceho Detroitu po výsledku 2:1 po predĺžení.⁹⁵ Vzhľadom na aktuálnu formu oboch celkov sa očakávalo, že Red Wings by mohli v tomto zápase uspieť.

Coyotes zvíťazili vo svojich posledných siedmich zápasoch iba raz, zatiaľ čo Red Wings pred týmto súbojom ťahali sériu troch triumfov v rade. Detroit v tomto zápase nemohol počítať so zranenými útočníkmi Justinom Abdelkaderom a Krisom Draperom, obrancami Jonathanom Ericssonom a Brianom Rafalskim, a ani s gólmanom Jimmym Howardom, majúcim problémy s chrbtom. Phoenixu chýbal forward Martin Hanzal; ďalší forward Wojtek Wolski bol poslaný iba na tribúnu. Do domácej brány sa postavil veterán Chris Osgood. Na druhej strane nastúpil Ilja Bryzgalov, ktorý v doterajšom priebehu ročníka prehral v riadnej hracej dobe iba jeden zo šiestich zápasov.

Stretnutie malo byť zaujímavou konfrontáciou odlišných herných systémov, ktoré presadzujú tréneri Mike Babcock (Detroit) a Dave Tippett (Phoenix). Red Wings nastupovali s vierou v udržanie vysokého tempa hry s pukom, spoliehajúc sa najmä na príspevky svojich troch najväčších lídrov, a síce Nicklasa Lidströma, Pavla Daciuka a Henrika Zetterberga. Naopak Coyotes sú už druhý rok typickí obozretnou hrou vo svojom pásme, vysokou rýchlosťou a intenzívnym napádaním. Napádanie v útočnom pásme (t.j. forčeking) malo byť v tomto zápase jedným z kľúčových aspektov úspešnosti, keďže do vzájomnej konfrontácie mali prísť dva výrazné defenzívne herné systémy 2-2-1 (ten momentálne presadzuje Detroit) a 2-1-2 (hlboké celoplošné napádanie, v súčasnosti typické pre Phoenix).

Prvá tretina: skorá dominancia Coyotes

Detroit sa momentálne nachádza uprostred dlhejšnůry domácich duelov. Navyše, jeho zápasu s Phoenixom predchádzala štvordenná herná pauza. Coyotes hrávajú pravidel-

---

⁹⁵ Detroit v tomto zápase prestrelal Phoenix pomerom 33:26 a uspel po góloch Pavla Daciuka z 28. minúty a Niklasa Kronwalla, ktorý sa presadil 16 sekúnd pred koncom predĺženia. Za Coyotes sa trafil krátko pred koncom prvej tretiny Martin Hanzal. Pre Phoenix išlo o prvé stretnutie od návratu z NHL Premiere v Prahe, kde odštartoval svoju sezónu dvomi zápasmi proti Boston Bruins.

nejšie, no od začiatku sezóny zatiaľ nenašli potrebný rytmus, ktorý by im dopomohol ustáliť výkonnosť. V prvej tretine tohto zápasu sa ale všetko zmenilo. Phoenix využil svoju rýchlosť a tromi gólmi v rozpätí 296 sekúnd sa už v 12. minúte dostal do vedenia 0:3, ktoré si do prvej prestávky aj udržal.

Pri prvom góle hostí zlyhal domáci nováčik Jakub Kindl, ktorého si obhodil a prešprintoval Radim Vrbata. U druhého zásahu Coyotes chyboval gólman Chris Osgood, ktorý išiel priskoro do kolien, takže Keith Yandle nemal problém zamieriť pod hornú žrdku. Tretí gól bol pre Detroit ranou pod pás, keď pri vlastnom oslabení potiahol puk hosťujúci Lauri Korpikoski a jeho perfektný švih z krídla nešťastne tečoval domáci kapitán Nicklas Lidström.

Red Wings opäť predviedli zlý a nemotorný vstup do stretnutia, v ktorom im chýbalo tempo, kvalitné dostupovanie k hráčom vo vlastnom obrannom pásme a trvalejšie usadenie sa v útočnej tretine. To Coyotes držali svoju defenzívu pred vlastným obranným pásmom, pri bránení výborne využívali svojich hokejok a vďaka adekvátnej rýchlosti sa prezentovali lepšou pozíciou hrou.

Phoenixu vyšlo v prvej tretine priam všetko, na čo siahol. Coyotes mohli ťažiť aj zo svojho efektívneho blokovania striel a aktívneho pohybu okolo mantinelov a v rokoch klziska. „Červené krídla“ boli po prvýkrát nebezpečné až v 13. minúte, no svoj tlak do brány súperu a ani niekoľko ďalších šancí nevyužili.

Obranca Yandle zaznamenal v tejto časti hry štyri strely. Red Wings boli lepší iba v hitoch, ktoré ovládli pomerom 7:4. Na vhadzovaní excelovali domáci Darren Helm (4/4) a hosťujúci Vernon Fiddler (4/6). Najlepšími hráčmi Coyotes boli beci Ed Jovanovski, Yandle, Oliver Ekman-Larsson a útočníci Vrbata, Taylor Pyatt, Fiddler. V drese Red Wings hrali dobre Niklas Kronwall, Daciuk, Darren Helm a Patrick Eaves.

Druhá tretina: Red Wings znova v hre

Domáci tréner Babcock začal od úvodu druhej časti hry dávať viac priestoru veteránovi Toddovi Bertuzzimu, ktorého zaraďoval aj do tretej útočnej formácie k Dannymu Clearymu a Mikeovi Modanovi. To zároveň znamenalo, že Jiří Hudler zostával sedieť na lavičke.

Red Wings sa okamžite dostali k dominantnému držaniu puku a do 27. minúty na hostí výrazne tlačili na ich vlastnej polovici. „Červené krídla“ zvýšili pohyb i kombinačnú pestrosť a dostali sa do rytmu, čomu pomohli aj ich obrancovia, ktorí sa začali výraznejšie zapájať do ofenzívy. Na hosťujúceho gólmána Bryzgalova sa zrazu tlačili aj traja či štyria hráči Red Wings, ktorí vzadu nechávali iba jedného páliaceho beka. Najčastejšie ním bol Lidström, na ktorom stála celá ofenzíva Detroitu v druhej tretine.

Coyotes v druhej tretine často strácali puk vo vlastnom pásme, čo vyvrcholilo gólom domáceho Johana Franzéna v 34. minúte. Red Wings však svoje vysoké tempo neudržali a od spomínaného gólu patrilo viac iniciatívy a kľúčových ťahov hráčom Phoenixu, čo platilo najmä v závere tretiny.

Domáci brankár Osgood mal v tejto časti menej práce, zaznamenal však niekoľko dobrých zákrokov, z ktorých vyčnievali dva, ktoré Red Wings dodávali nádej na zvrät. Prvý z nich prišiel ešte v úvode tejto tretiny za stavu 0:3. Red Wings vtedy tlačili, no po odraze puku od zadného mantinelu sa dostal do úniku hosťujúci Fiddler, ktorý mohol zoči-voči domácomu gólmanovi zvýšiť na rozdiel štyroch gólov. Druhý skvelý zákrok vytiahol Osgood v závere tretiny, kedy sa do samostatného úniku dostal kapitán „Ko-

jotov“ Shane Doan, ktorého vysunula ideálna kolmica z hokejky bývalého hráča Red Wings Raya Whitneyho.

Výborné zákroky Osgooda pomohli zmeniť obraz hry, čo sa po druhej tretine prejavilo aj štatisticky. Red Wings dominovali v odobratých pukoch pomerom 7:4 a stratili o štyri puky menej ako ich súper (8:12). Najlepšími hráčmi hostí v tejto časti hry boli Bryzgalov, Ekman-Larsson, Whitney a Fiddler. Na strane Red Wings dominovali najmä Osgood, Lidström a Daciuk.

Tretia tretina: klinec do rakvy v závere

Úvod záverečnej časti hry sa niesol v znamení dominancie prvej domácej útočnej formácie, ktorá na ľad vletela ako uragán a koncom 44. minúty sa postarala o zníženie na 2:3. Daciuk vtedy predviedol ďalšie úžasné odobratie puku a po pase Zetterberga zakončoval v obrovskej šanci, s ktorou si Bryzgalov ešte poradil, no na dobiedzanie Tomasa Holmströma už nestačil. Detroit sa týmto zásahom dostal na dostrel hostí, ktorí okamžite zvýšili obrátky, no svojimi rýchlymi krídelnými útokmi narážali iba na pozornú obranu Red Wings.

Krátko po kontaktnom góle domácich prišlo ku kontroverznému vylúčeniu Todda Bertuzziho, popri ktorom si rozhodcovia nepovšimli faul Franzéna. Coyotes, ktorí popravde mali hrať presilovku o dvoch hráčov, napokon po pol minúte sami faulovali a taktiež sa poslali do štyroch. Za tohto pomeru hráčov na ľade, ako aj pri následnej krátkej domácej presilovke, prišla rada veľkých detroitských príležitostí, ktoré ale zneškodnil stále lepšie a lepšie chytajúci Bryzgalov.

Prvý útok Detroitu v tejto tretine výrazne dominoval, Coyotes však účelne bránili a v závere využili z minima maximum. „Červené krídla“ stratili možnosť vziať si oddychový čas už v úvode tretej časti hry; nemuseli to však ľutovať. Tréner Babcock poslal svojich najlepších hráčov na ľad už dve minúty pred koncom riadnej hracej doby, a navyše si mohli oddýchnuť po zakázanom uvoľnení „Kojotov“ a následnom oddychovom čase hosťujúceho kouča Tippetta. Už 76 sekúnd pred koncom tretej tretiny sa Detroit odhodlal k hre bez brankára, no Coyotes sa presile súpera nepoddali a 58 sekúnd pred vypršaním riadnej hracej doby sa po chybe domáceho beka Kronwalla dostal k puku Korpikoski, ktorý strelou do opustenej svätyne Red Wings zaznamenal svoj druhý gól v zápase.

Coyotes v tretej časti kontrolovali svoju hru v zadných radoch a keď to bolo potrebné, výrazne ich podržal gólman Bryzgalov, ktorého úspešné zákroky boli kľúčové. Red Wings aj napriek ofenzívnemu tlaku nedokázali využiť podpory obrancov, ktorá už nebola tak výdatná ako v druhej tretine. Najlepšími hráčmi tejto časti hry boli Bryzgalov, Kyle Turris, Eric Belanger za hostí a Daciuk, Zetterberg, Lidström a Brad Stuart za domácich.

Výsledok: Coyotes víťazia pomerom 4:2

Víťazstvo Phoenix Coyotes možno považovať za zaslúžené, a to aj preto, že svojmu typickému hernému prejavu boli verní vo väčšej miere ako ich súper. Phoenix predviedol rýchle protiútoky, solídnu hru vo vlastnom pásme, aktívne dostupovanie k hráčom súpera a v konečnom dôsledku aj väčšiu zodpovednosť, ktorú svojim výborným výkonom ešte podčiarkol brankár Bryzgalov. Detroit začal zle, bol menej dôrazný v osobných súbojoch i v prechode stredným pásom, nedostupoval k hráčom súpera a rých-

lo sa dostal do trojgólového deficitu. Od druhej tretiny Red Wings ťažili z ofenzívnejšej hry svojich zadákov (najmä Lidströma), tvrdou prácou a tlačением sa do bránky dosiahli zníženie na 2:3, no záver duelu už nezvládli.

Hokejistom, ktorý v závere okato zlyhal, bol najmä Kronwall. V 58. minúte najskôr nevyužil lahodnú prihrávku do druhej vlny od Daciuka a v dobrej pozícii mieril iba do pripraveného Bryzgalova, ktorý si proti jeho strele umne vykorčuľoval z bránky. Kronwall bol nevýrazný aj v absolútnom závere riadneho hracieho času, kedy Red Wings hrali bez brankára. Daciuk vtedy síce vyhral kľúčové vhadzovanie v pásme hostí, no Kronwall stratil puk na útočnej modrej čiare, vyhnan svoje mužstvo z útočného pásma a jeho následnú laxnú rozohrávku na Lidströma pohodlne vystihol Korpikoski, ktorému zostávalo už len trafiť opustenú bránku. Áno, aj takýto vie byť hokej – zatiaľ čo predchádzajúci zápas Detroitu a Phoenixu rozhodol Kronwall gólom v predĺžení, tentoraz pomohol svojimi chybami k triumfu súpera.

Kronwall nebol jediným obrancom, ktorý to „Kojotom“ v tomto zápase uľahčil. Pri góle na 0:1 nehorázne prepadol mladý Kindl, pri zásahu na 0:3 bol nešťastníkom Lidström, ktorý nechtiac zmenil dráhu letiaceho puku z hokejky Korpikoskiho. Coyotes žiadne podobné problémy nemali, v zápase si pripísali aj 13 zblokovaných striel a svoju dominanciu prezentovali v každej frekventovanej hernej situácii, keďže skórovali pri vyrovnanom počte hráčov na ľade, v presilovke, v oslabení i strelou do prázdnej bránky. Coyotes po celý zápas oplývali aktívnym forčekingom, rýchlosťou, výborným pohybom okolo vlastnej modrej čiary i nečakanou kolmou prihrávkou, ktorá v mnohých prípadoch dokázala zmeniť tempo hry. Naopak Detroit svoje šance nevyužil, Bryzgalova rozchytal a sám sa dopustil troch lacných ofenzívnych faulov (dvakrát takto chyboval Holmström, raz Bertuzzi), ktorými svojho súpera zbytočne posadil na koňa.

V celkovom ponímaní stretnutia dominoval na strane Coyotes fantastický brankár Bryzgalov, pohyblivý a rozvážny obranca Ekman-Larsson a agilný útočník Fiddler. Na strane Red Wings to bol aktívny kapitán Lidström, nenápadný defenzívny zadák Stuart a šikovný útočník Daciuk.

Phoenix Coyotes a Detroit Red Wings na seba narazia aj o desať dní, kedy sa opäť stretnú v Joe Louis Arene.⁹⁶ Bude to ich tretia konfrontácia v tohtosezónnej základnej časti, pričom ich posledný vzájomný zápas príde 5. marca 2011 v Glendale.^{97 98}

Red Wings po dnešnej prehre padli na posledné miesto vo svojej divízii, v Západnej konferencii im však patrí celková siedma priečka. Potvrďuje sa tým sila Centrálnej divízie, ktorá by sa mohla radiť medzi najvyrovnanejšie v súťaži – veď aktuálny rozdiel medzi prvými Nashville Predators a poslednými Detroit Red Wings činí iba dva body. Phoenix sa po dnešnom víťazstve odpútal z dna tabuľky Západnej konferencie a momentálne v nej figuruje na trinástej priečke. Ako však vieme, sezóna sa len rozbieha, takže oba celky budú mať ešte veľa možností na to, aby sa posunuli vyššie.

---

⁹⁶ Tretie meranie síl Detroitu a Phoenixu v sezóne 2010/11 sa skončilo víťazstvom Red Wings v predĺžení. Red Wings uspeli pomerom 3:2 po 40 strelách na bránku a góloch Dannyho Clearyho, Nicklasa Lidströma a Henrika Zetterberga. Za Coyotes, ktorí vypálili 31-krát, skórovali Martin Hanzal a Keith Yandle.

⁹⁷ Vo štvrtom vzájomnom zápase Red Wings a Coyotes v sezóne 2010/11 sa opäť predlžovalo. Tento raz ale došlo až na samostatné nájazdy, ktoré vyhrali domáci Coyotes, aby celkovo zvíťazili pomerom 5:4. Jediným úspešným exekútorom v nájazdoch bol Radim Vrbata. Detroit ešte v 42. minúte viedol 1:4.

⁹⁸ Po skončení základnej časti sa ukázalo, že Detroit Red Wings a Phoenix Coyotes si znova predĺžia svoje sezónne merania síl aj o vzájomnú sériu v play-off. Séria to však bola krátka, pretože Red Wings ju ovládli po štyroch víťazstvách v rade. Séria je podrobne zdokumentovaná na stranách 121 až 125.

Nezabudnuteľných 17 miliónov pre góľmanov

Pred zavedením platových stropov sa kluby NHL delili na bohaté a chudobné. Bohaté kluby mohli zaplatiť prakticky ktoréhokoľvek voľného hráča, na ktorého si ukázali. K týmto klubom patrili aj Detroit Red Wings, ktorí boli v sezóne 2003/04 natoľko štedrý, až vyrobili zaujímavosť, ktorá v NHL nemá obdoby. (7.11.2010)

Na sklonku základnej časti sezóny 2002/03 si Detroit Red Wings užívali sladkej prvej priečky v NHL. Mužstvo porážalo jedného súpera za druhým, jeho hráči sa predbiehali v prepisovaní historických štatistík a adekvátne obhajovali výkony, ktoré ich v predšlom ročníku dovedli k zisku Stanley Cupu. Pobyt „Červených krídel“ na výšni ale netrval dlho.

Vyraďovacie boje 2003 sa pre Red Wings skončili v najkratšom možnom čase – po štyroch zápasoch. O prekvapujúce vypadnutie Detroitu sa postarali Anaheim Mighty Ducks. Tento dravý a pracovitý tím trénera Mikea Babcocka dominoval vďaka úchvatnému predstaveniu brankára Jeana-Sébastiena Giguèrea, ktorý na svoje výkony nadväzoval až do finálovej série a i napriek neskoršej porážke od New Jersey Devils (3:4 na zápasy) sa stal držiteľom Conn Smythe Trophy pre najužitočnejšieho hráča play-off.

Keď sa Red Wings pokúšali hľadať príčiny svojho trpkého konca, jedna z najväčších kritik sa ušla skúsenému brankárovi Curtisovi Josephovi. Joseph v play-off 2003 síce nechytal zle, ale jeho ročný plat o hodnote osem miliónov amerických dolárov nebol premietnutý do tímového úspechu. A to bol fakt, ktorý Red Wings a ich fanúšikov patrične sklamal.

Joseph prišiel do Detroitu v lete 2002 po tom, čo po zisku Stanley Cupu ukončil kariéru Dominik Hašek. Red Wings si vtedy vybrali z trojice kandidátov. Okrem Josepha, v tom čase brankára Toronto Maple Leafs, boli v hre i Mike Richter (New York Rangers) a Ed Belfour (Dallas Stars). CuJo tento minisúboj vyhral a s Red Wings podpísal trojročnú zmluvu na 24 miliónov dolárov. Jeho osemmiliónový ročný plat bol identický s tým, ktorý v Detrote bral – a nebyť konca kariéry, mal brať aj naďalej – Hašek.

Red Wings chceli do ročníka 2003/04 vstúpiť s brankárskym tandemom Joseph – Manny Legace. V auguste 2003 však prišla správa, ktorá šokovala celý hokejový svet. Dominikovi Haškovi sa zacnelo po hokeji natoľko, že sa rozhodol, že sa do NHL vráti a že sa s Red Wings pokúsi vyhrať ďalší Stanley Cup.

Reakcia Detroitu prišla prakticky okamžite. Red Wings využili opčné právo, ktoré na Haška mali, priviedli ho späť do svojho tímu a začali si uvedomovať, že niektorého z trojice svojich góľmanov budú musieť vymeniť.

Detroit mal na vyriešenie nadbytočného stavu vo svojom bránkovisku celú polovicu leta 2003. Jeho situácia sa stala druhou najdiskutovanejšou témou v NHL – viac mediálneho priestoru dostávala iba blížiac sa výluka. Neustále sa špekulovalo o tom, kto z klubu odíde, kam odíde a kedy výmena prebehne.

Tak sa začala jedna nezabudnuteľná sága, ktorá nemá v histórii NHL obdoby. Neskôr sa totiž ukázalo, že nikto nikam neodišiel. Red Wings v lete opustili slávni útočníci Luc Robitaille, Igor Larionov a Sergej Fiodorov, prišli veteráni Derian Hatcher a Ray Whitney, ale v bránke, kde bol pohyb očakávaný najviac, zostalo všetko po starom.

K cti Red Wings slúži skutočnosť, že na výmene niektorého zo svojich brankárov začali pracovať. Keď sa už rozhodovali medzi góľmanom, s ktorým na jar 2002 vyhrali

Stanley Cup, a gólmanom, ktorý o rok neskôr neuspel v jedinom stretnutí play-off, nebolo ťažké uhádnuť, že odísť by mal Curtis Joseph.

Do boja o Josephove služby sa zapojili Boston Bruins, New York Rangers a St. Louis Blues. Blues patrili medzi najsilnejšie kolektívy v NHL a aj napriek tomu, že na výmenu chceli ponúkať ofenzívne hviezdy Pavla Demitru či Douga Weighta, Detroit od ich záujmu upustil, aby ich ešte viac neposilnil. Zo snahy Rangers zišlo veľmi rýchlo, takže v hre nakoniec zostal iba Boston. Bruins ponúkali útočníka Martina Lapointeho, ktorý by sa tým pádom vrátil späť do Hockeytownu, a ako jediní mali dostať povolenie vykonať lekársku prehliadku. Tá však u Josepha odhalila zranenie členka a nevyhnutnosť operácie.

Joseph zostal po absolvovaní operačného zákroku na niekoľko týždňov mimo mediálnej pozornosti i tréningu, čo bola situácia, ktorá Red Wings náramne vyhovovala, pretože novú sezónu mohli začať s dvojicou Hašek – Legace. Red Wings stavili v prípravnom kempe aj na mladého brankára Marca Lamotheho, ktorého sa táto situácia dotkla taktiež, pretože mal byť jednotkou na farme v Grand Rapids, kde si na jar 2003 zahral semifinále play-off AHL a stal sa dokonca najlepším brankárom ligy.

V nepríjemnej situácii bol aj Manny Legace, ktorý v minulosti robil dvojku ako Josephovi, tak i Hašekovi. Detroit ho nechcel poslať na farmu, takže rozhodol, že Legace začne sezónu v NHL spolu s Hašekom, zatiaľ čo Lamothe sa postaví do čela záložných Griffins a Joseph po doliečení buď odíde, alebo zostane na farme.

Hašek a Joseph vstupovali do sezóny 2003/04 ako druhí najdrahší gólmanci NHL. Viac peňazí mal poberať už len Martin Brodeur (New Jersey Devils). Tridsaťosemročný Hašek bol zároveň najstarším brankárom ligy.

Detroit si mohol nechať Haška i Josepha, pretože patril medzi kluby, ktoré na platy svojich hráčov vynakladali horibilné sumy (v prípade Red Wings išlo o čiastku okolo 80 miliónov amerických dolárov). Podobne štedrý boli i u Colorado Avalanche, New Jersey Devils, Dallas Stars, Philadelphia Flyers či New York Rangers. Takmer všetky tieto kluby patrili v roku 2003 medzi najhodnotnejšie v NHL. Rangers čneli na výslní s obchodnou hodnotou 272 miliónov amerických dolárov, Stars ich stíhali na druhom mieste s hodnotou 270 miliónov. Flyers boli štvrtí (252 miliónov), Red Wings piati (245 miliónov) a Avalanche šiesti (229 miliónov).⁹⁹

Podčiarknuté a spočítané: dvaja osemmiliónoví gólmanci Hašek a Joseph dopĺňali 655-tisícového Legacea, čo znamenalo, že Detroit Red Wings sa v sezóne 2003/04 chystali len na platy svojich brankárov vynaložiť nevídaných 16,6 milióna amerických dolárov. Tejto sume sa nevyrovnali ani prví traja gólmanci dvoch bohatých klubov Rangers a Flyers, a to dohromady.¹⁰⁰ Navyše, ak by sme toto číslo zaokrúhlili na rovných 17 miliónov, dostali by sme viac ako 60 % sumy hráčskych miezd klubu Minnesota Wild na celú sezónu 2003/04.

Je vhodné podotknúť, že Detroit bol štedrý aj k hokejistom z iných postov. V mužstve mal najdrahšieho zadáka ligy Nicklasa Lidströma, ktorý zarábala 10 miliónov dolárov ročne. Chris Chelios a Brendan Shanahan poberali 6,5 milióna. Kapitán Steve Yzerman a čerstvá posila Derian Hatcher brali po šesť miliónov. Brett Hull čerpal 5,5 miliónov.

---

⁹⁹ NHL – Forbes. Forbes, 8.12.2003.

¹⁰⁰ Prvých traja brankári New York Rangers (Mike Dunham, Jussi Markkanen a Jamie McLennan) zarobili v sezóne 2003/04 spolu 4 592 500 amerických dolárov. Prvých traja brankári Philadelphia Flyers (Jeff Hackett, Robert Esche a Sean Burke) zarobili v sezóne 2003/04 spolu 8 060 000 dolárov. Najvyššie zárobky zo spomínanej šestice patrili Burkeovi (4,5 milióna), Dunhamovi (3,3 milióna) a Hackettovi (tri milióny).

na. Najdrahšími hráčmi vtedajšej NHL boli útočníci Peter Forsberg (Colorado Avalanche) a Jaromír Jágr (Washington Capitals) – obaja poberali 11 miliónov ročne.

Nekonečné špekulovanie o brankárskych rošádach sa malo skončiť so začiatkom základnej časti, no až samotné dianie na ľade naozaj ukázalo, do akej miery bola situácia v bránkovisku Red Wings zamotaná.

Sezónu 2003/04 začali Hašek a Legace. Joseph po vyliečení putoval na waiver listinu, no pre vysoký príjem si ho z nej nik nestiahol, takže sa na sklonku októbra 2003 za napätej atmosféry ukázal v prvom tíme Detroitu po boku Hašeka. Josephovu prítomnosť odniesol Legace, ktorý musel púťovať do AHL. V nižšej súťaži sa však nezdržal, pretože musel rýchlo zaskakovať za Hašeka, ktorý utrpel zranenie slabín.

Hašek utrpel zranenie slabín aj v novembri a decembri. Jeho problémy sa ešte znásobili, keď sa počas rekonvalescencie opätovne otvoril jeho prípad s obvinením za ublíženie na zdraví, ktorého sa mal dopustiť ešte počas ročnej pauzy pri zápase in-line extraligy v Pardubiciach.¹⁰¹ Na pokoji mu nepridávali ani povinnosti súvisiace s prienikom jeho obchodnej spoločnosti Dominator Clothing v štáte Michigan.¹⁰²

Medzitým – v decembri 2003 – sa Joseph usadil v prvom mužstve Red Wings. Zostať mal do ďalšieho Hašekovho návratu; neskôr mal byť znova umiestnený na waiver listinu. Hašek začal krátko po novom roku 2004 tvrdiť, že jeho zranenie si vyžiada ešte niekoľko týždňov absencie. Medzitým absolvoval niekoľko tréningov, na ktorých mu niektorí nahnevaní spoluhráči cielene páľili do prilby.¹⁰³ Nakoniec ale 10. februára 2004 vyhlásil, že v sezóne 2003/04 dochytal.¹⁰⁴

Hašek na určitý čas odišiel do Čiech. Po návrate do Spojených štátov ukázal veľké gesto: v marci 2004 sa zriekol značnej časti platu, ktorý mu Red Wings mali vyplatiť za zvyšok sezóny.¹⁰⁵ Neskôr sa definitívne zbavil obvinení z českej in-line extraligy a v závere základnej časti pozoroval, ako si zranenie člena privodil aj Joseph.

Ako to neraz chodí: kde sa dvaja bijú, tretí víťazí.

Legace, ktorý stál v tieni oboch slávnych góľmanov, neraz bol vnímaný iba ako tretí brankár a podľa vlastných slov ani nepočítal s tým, že by mohol po ich boku odchytať čo i len desať zápasov¹⁰⁶, nakoniec chytal pravidelne, nastúpil aj do série prvého kola play-off proti Nashville Predators a dokázal ju dotiahnuť do stavu 2:2 na zápasy.

Políciu jednotky následne prebral uzdravený (a dlho nechcený) Joseph, ktorý chytal vskutku výborne, Red Wings posunul do súboja druhého kola proti Calgary Flames a dlho udržiaval šance na postup do konferenčného finále. Nádeje Detroitu vyprchali až po tom, čo ich kapitán Yzerman utrpel vážne zranenie oka. „Červené krídla“ sa bez svojho lídra ofenzívne zosypali, piaty a šiesty zápas série prehrali pomerom 0:1 a nakoniec vypadli po celkovej prehre 2:4 na zápasy.

---

¹⁰¹ Hašek bude asi obviněn z ublížení na zdraví. Sport.cz via ČTK, 12.6.2003.

¹⁰² Dominik Hasek opens first North American Dominator Clothing stores in Michigan. Dominator News, 14.12.2003.

¹⁰³ The Good, the Bad, & the Ugly: Detroit Red Wings: Heart-Pounding, Jaw-Dropping, and Gut-Wrenching Moments from Detroit Red Wings History. Ted Kulfan, Triumph Books, 1.10.2009.

¹⁰⁴ Groin injury ends Hasek's season. Larry Lage, The Florida Times-Union via Associated Press, 11.2.2004.

¹⁰⁵ Dominik Hasek refuses about \$3 million of salary while out with injury. Mike Householder, Associated Press, 12.3.2004.

¹⁰⁶ The Good, the Bad, & the Ugly: Detroit Red Wings: Heart-Pounding, Jaw-Dropping, and Gut-Wrenching Moments from Detroit Red Wings History. Ted Kulfan, Triumph Books, 1.10.2009.

O vyriešenie vyhrotenej situácie v bránkovisku Detroitu sa teda nepostarala výmena, ako sa to pôvodne očakávalo, ale zranenia. Red Wings sprvoti vzhliadali najmä k Haškovi, ktorý im nie tak dávno vychytil Stanley Cup, ale nakoniec im bol dobrý aj podceňovaný Legace a sprvoti nadbytočný a nechcený Joseph.

Manny Legace mužstvu pomohol rozhodujúcou mierou, keďže v dlhodobej časti sezóny odchytil najviac duelov (41), dosiahol najlepšie štatistiky a neustratil sa ani v začiatkoch play-off. Hašek, ktorý bol neustále uprednostňovaný, skončil neúspešnú etapu svojej kariéry už po 14 dueloch základnej časti. Joseph odchytil 31 zápasov základnej časti a deväť zápasov play-off.

Red Wings si s nadbytkom svojich góľmanov nedokázali poradiť ani po skončení sezóny 2003/04, takže o definitívne vyčistenie ich bránkoviska sa postarala až celosezónna výluka z ročníka 2004/05.

Hašek opäť ukončil kariéru, po výluke sa do NHL vrátil, po vynechanom ročníku 2008/09 ohlásil ďalší návrat, neskôr vychytil titul pre Pardubice a svoju kariéru definitívne uzavrel až v roku 2011 po pôsobení v KHL. Joseph odišiel po skončení výlukovej sezóny k Phoenix Coyotes a neskôr si ešte zachytil za Calgary Flames a Toronto Maple Leafs. Legace zostal v Detroitu aj po skončení výluky, neskôr odišiel k St. Louis Blues či Carolina Hurricanes a na sklonku kariéry si zachytil aj v nemeckej DEL.

Pôvodne plánovaná suma pre troch brankárov Red Wings o hodnote bezmála 17 miliónov amerických dolárov bola nakoniec vyplatená v celkovej hodnote 15,1 milióna dolárov.¹⁰⁷ Táto suma nie je okresaná o časť platu, ktorého sa vzdal Hašek (keďže išlo o jeho vlastné rozhodnutie), a sú k nej prirátané bonusy, ktoré si zarobil Legace. V každom prípade ide o historicky najtučnejší jednosezónny balík, ktorý bol investovaný do bránkoviska jedného mužstva NHL.

Či tento balík naozaj stál za to, to vie zrejme každý z nás.

---

¹⁰⁷ Curtis Joseph dostal osem miliónov, Dominik Hašek si zarobil šesť miliónov a Manny Legace si okrem základného platu 655 tisíc dolárov prišiel aj na ďalších 445 tisíc dolárov, ktoré získal vďaka bonusom.

Spomienka na temný november 2005

Rozbehnutá sezóna NHL niekedy pôsobí nezastaviteľne. Ide však iba o dojem, pretože stačí málo na to, aby sa celý ten zábavný priemysel zabrzdil a dostal pripomienku o tom, že existujú hodnoty, ktoré sú ďaleko dôležitejšie. Svoje o tom vie aj český obranca Jiří Fischer, ktorý v novembri 2005 bojoval o svoj život. (21.11.2010)

Sezóna NHL sa v novembri dostáva do zvyšujúceho sa stupňa varu. Hráči zabúdajú na uvoľnené leto a zvykajú si na nové pozície a úlohy, ktoré dostávajú na ľade. Striehnu na nich zranenia a na chrbát im dýchajú kumpáni, ktorí by radi prevzali ich miesto. Vo farmárskych oddieloch začína boj o telefonát z centrálnych tímov.

Súperenie organizácií neutícha ani na chvíľu. Tréneri zvyknú varovať pred silou konkurentov už v skoré ráno – na bielych magnetických tabuliach deň čo deň svieti úspešnosť protivníkov v presilovkách a oslabeniach. V útrobach šatní je cítiť znenazdajky nezatvorené akrylové pero, ktorého aróma pôsobí tak výrazne, tak čerstvo.

Áno, sezóna sa skutočne rozbehla.

Mužstvá vo veľkom brázdia severoamerický kontinent, podstupujú hodiny strávené cestovaním a snažia sa navodiť príjemnú atmosféru, ktorá by aspoň sčasti dala zabudnúť na cnenie za rodinami a blízkymi. Hlavne na východnom pobreží USA je touto dobou poznať tmavú, unavujúcu a akúsi smutnejšiu jeseň.

V pondelok 21. novembra 2005 niet najmenších pochyb o tom, že ďalší rozbehnutý ročník nemožno pribrzdiť. NHL spomína na včerajší deväťstý zápas Teemu Selänneho, hľadá však aj na zajtrajšok, kedy si Buffalo Sabres uctia ďalšiu legendu a pod strop svojej HSBC Areny vyvesia plaketu s číslom 18, ktoré nosil slávny kanadský útočník Danny Gare, svojho času aj hráč Detroit Red Wings.

V dvadsiaty prvý novembrový deň roku 2005 sú v NHL na programe tri stretnutia. Do Denveru prichádzajú Calgary Flames, aby si zmerali sily s domácimi Colorado Avalanche. V Edmontone sa na duel s tamojšími Oilers chystajú San Jose Sharks. Nashville Predators sa popri hurikánoch, ktoré práve panujú v štáte Tennessee, posnažia prísť na iné myšlienky v Detroite, pri zápase proti domácim Red Wings.

S nastupujúcim súmrakom panuje v „Meste motorov“, ako sa Detroitu hovorí, nebývalý pokoj. Na Woodward Avenue i Civic Center Drive možno postretnúť menej ľudí, než by človek čakal. Sezóna bejzbalových Detroit Tigers sa dávno skončila, na domáci zápas sa nepripravujú ani u futbalových Detroit Lions.

Prázdnejšou reštauráciou Hockeytown Cafe, ktorá je obľúbená u fanúšikov i hokejistov Red Wings, sa nesie vôňa populárnej čiernej kávy a pizze. Menej rušno je aj v zariadení Cheli's Chili Bar, patriacom Chrisovi Cheliosovi. Fanúšikovia Red Wings si totiž naďalej užívajú návrat svojich obľúbencov z trojzápasového tripu na severozápade Kanady a na zápas s Predators sa chystajú osobne. Na ich príchod sa pripravuje aj zástavka nadzemnej dráhy, ktorá leží neďaleko Joe Louis Areny.

Snáď sa Red Wings vrátia na víťaznú cestu – v posledných štyroch zápasoch totiž prehrali. Z výjazdu na severozápad Kanady si priniesli jediný bod a pred dvomi dňami podľahli na vlastnom ľade tímu St. Louis Blues 2:3. Bol to síce pekný pohľad – vidieť, ako sa klziskom preháňajú všetci štyria aktívni obrancovia s minimálne tisíčkou odohratých zápasov (Nicklas Lidström, Chelios, Mathieu Schneider a Eric Weinrich), avšak to, že Detroit dnes potrebuje plný bodový zisk, sa viac nezľahčuje.

Vypredaná Joe Louis Arena je svedkom ďalšieho křčovitého začiatku Red Wings. Úvodný gól inkasuje Manny Legace, ktorého prekonáva hosťujúci kapitán Greg Johnson, pracovitý center, ktorý svoju kariéru rozbiehal práve v Detroite. V polovici 12. minúty sa tak Nashville dostáva do vedenia 0:1.

Po vhadzovaní nasleduje zopár nepresných prihrávkov v strednom pásme. O puk pred lavičkou domácich bojujú hosťujúci forvardi Martin Erat a David Legwand. Po ich výbornej práci ho znova dostáva do držby Johnson, ktorý ho pomáha vrátiť nazad do obranného pásma Red Wings. Puku sa ujíma Chelios, ktorý najskôr chvíľu čaká na vystriedanie svojich spoluhráčov a po založení nového útoku odchádza striedať aj on sám. Henrik Zetterberg sa v rýchlosti presúva na pravé krídlo a šikovnou prihrávkou vysúva Pavla Daciuka. Daciuk sa mu snaží puk vrátiť, jeho pas pred bránku hosťujúceho gólmána Tomáša Vokouna je však nepresný.

Puk odskakuje do rohu a pomaličky sa kotúľa k modrej čiare Predators. Časomiera ukazuje sedem minút a 30 sekúnd, ktoré zostávajú do konca prvej tretiny. Niekoľko ich záverečných desiatín zrazu sprevádza mohutný rev, prichádzajúci zo striedačky „Červených krídel“, ba aj od niektorých hráčov na ľade.

Rozhodcovia konečne reagujú. Čas sa zastavuje. Doslova.

Z konca lavičky, kde sedí Chelios, začína uskakovať ako on, tak i ďalší zadáci, ktorí na tomto mieste sedávajú v prvej a tretej tretine. Diváci situovaní nad domácou striedačkou prekvapene vstávajú. Tréner Mike Babcock vydesene máva smerom za Vokounovu bránku, odkiaľ zvykne vychádzať roľba. Kouč Red Wings volá po rýchlejšej ambulancij pomoci.

K opustenému koncu lavičky zoskakuje tímový lekár Tony Colucci, v ktorého okolí badať množstvo šokovaných tvári. Nad Coluccim krúžia hlavne Chelios a kapitán Steve Yzerman. Na ľade sa nervózne motajú aj Jason Williams, Mathieu Schneider, Andreas Lilja a Nicklas Lidström. Nepokojní sú aj hokejisti Predators, najmä Scott Hartnell. Akciu zblízka sledujú aj rozhodcovia a domáci trénerský tím.

Pôvodne sa zdá, že na lavičku mohol vypadnúť fanúšik. Po nejakej minúte sa však nehybné ľudské telo darí obrátiť na chrbát a až pri tomto akte jedna z televíznych kamier zachytáva číslo červeného dresu.

Je to číslo 2 – na zemi leží český obranca Jiří Fischer.

Lekári začínajú s oživovaním srdca. V aréne sa pri pohľade na ich ponáhľanie objavujú desivé výkriky. Hráči Predators odchádzajú svojím tunelom do šatne, po chvíli ich rovnakou cestou nasledujú hokejisti Red Wings. U mantinelov a v blízkosti miesta incidentu zostávajú len tréneri, vrátane tých z Nashvillu, a niekoľko domácich hráčov, menovite Yzerman, Chelios, Kris Draper, Brendan Shanahan a Robert Lang.

Práca lekárov sa ešte väčšmi schováva za mantinel. O šesť minút prichádza smerom k bránke Predators predtým dožadovaná ambulancia. Aréna tentoraz upadá do hrobového ticha – toho nepríjemného mlkva, v ktorom je síce počuť aký-taký ruch rozprávjúcich sa úst, ale žiadne z nich sa neodváži niečo vykřiknúť.

Keď sa z ambulancie vyťahnu mobilné nosidlá, bleskovo po ne odchádzajú Yzerman a Draper. Až tento moment vyvoláva u vystrašených fanúšikov prvý väčší ohlas a jasot, ktorý však rýchlo utícha.

Oživovanie Jiřího Fischera stále pokračuje, na čo ľudia začínajú reagovať už aj plačom. Televízna kamera si všíma dve fanynky Predators s tvárami plnými slz. Zdesenie je ďalej badať na pohľadoch zopár hráčov, ktorí nervózne krúžia po ľade a možno ešte

netušia, čo sa to stalo. Ohromený zostávajú aj hosťujúci tréner Barry Trotz a rozhodcovia, ktorí tak ako mnohí ďalší podobnú situáciu nikdy nezažili.

Lang a Shanahan po desiatich minútach od prerušenia hry nakorčuľujú smerom k pripravenej ambulancii a na ľad privádzajú Fischerovu priateľku Avery, ktorú k nemu obaja vedú, držiac ju za ruku. Krátko po jej príchode sa ale nosidlá odkladajú a nadohro odnášajú smerom do šatne Predators. Koľko ľudí teraz asi premýšľa o tom, či je to dobré, alebo zlé znamenie?

Zo scény odchádza aj Trotz, slečna Avery a taktiež Shanahan, v ktorého pohľade je vidieť strach. Po dvanásťminútovej práci lekárov je smerom do domácej šatne odnesený aj samotný Jiří Fischer.

Dráma nakoniec doznáva dobrého konca: Jiří je späť – žije.

Že kompromitovanou osobou je Jiří Fischer, o tom sa diváci pri televíznych obrazovkách dozvedajú asi po dvanástich minútach od prerušenia hry. Väčšina ľudí v Joe Louis Arene však netuší takmer nič a v otrasenom nevedomí zostáva zhruba 40 minút. Domáci hlásateľ Budd Lynch onedlho oznamuje, že rozohraný zápas sa po úprave ľadu dohrá. Mnohým priaznivcom však stále nie je jasné, čo sa vlastne stalo.

Až po 45 minútach od incidentu prichádza oznam, ktorým sa dostávajú potrebné informácie aj vydesenému publiku v Joe Louis Arene. Ticho, ktoré panuje v útrobach haly, je teraz priam hrôzostrašné. Ak sa predtým ozval nejaký ten výkrik, v tomto momente nepočuť jeden jediný hlások.

Hlásateľ dáva na známosť, že českému obrancovi prestalo biť srdce. Zároveň však pripomína, že Fischer je späť pri vedomí a že bol v stabilizovanom stave odvezený do detroitskej nemocnice. Zopakovanie toho, že je v poriadku, počuť ešte niekoľkokrát. Až následne prichádza jasot a jeden hromadný výdych.

Neskôr sa ukázalo, že Jiřího Fischera zachránil defibrilátor – prístroj, ktorý elektrickými výbojmi dostal jeho zastavené srdce späť k životu.¹⁰⁸ Talentovaný bek, ktorý hráva v jednej obrannej dvojici s Cheliosom, skolaboval krátko po príchode na striedačku, kedy sa predklonil a padol na ľavý bok medzi mantinel a lavičku. Jeho pád si ako prví všimli zadáci sediaci v jeho blízkosti. Prítomnosť Colucciho bola nakoniec kľúčová, keďže tímový lekár sedáva hneď za hokejistami a ľahko k nim môže zoskočiť.

Fischer pri incidente upadol do bezvedomia. Výstroj z jeho tela musela byť rozstrihaná, keďže na vyzliekanie nebol čas. Späť k vedomiu sa dostal počas prevozu do nemocnice. Práve vtedy prišiel oznam o jeho zdravotnom stave z ruchových mikrofónov vystrašenej Joe Louis Areny.

Akonáhle sa Fischer dostal do stabilizovaného stavu, v nemocnici ho navštívila asi polovica spoluhráčov a tréneri.¹⁰⁹ Niekoľko ďalších dní u neho zostala priateľka Avery, študentka psychológie, ktorá mu v náročných chvíľach pomohla. Obľúbený Fíša začal rozprávať pár hodín po nehode, na nič si však nepamätal.

Keď sa celý incident skončil, pred novinárov predstupovali hlavne Mike Babcock, Brendan Shanahan a kapitán Steve Yzerman. Nikomu sa ale nechcelo priveľmi rozprávať – v každej hŕstke slov bol stále cítiť strach.

---

¹⁰⁸ Red Wings keep thoughts with Fischer, prepare for Avs. Kevin Allen, USA Today, 22.11.2005.

¹⁰⁹ Red Wings' Fischer hospitalized after seizure during game. Helene St. James, USA Today via Detroit Free Press, 22.11.2005.

Zápas sa, samozrejme, nedohral. Za tých niekoľko minút naň všetci zainteresovaní zabudli. Rozhodnutie o nepokračovaní bolo rozumnou voľbou, na ktorej sa zhodli rozhodcovia, tréneri i zástupcovia vedenia NHL. Po všetkom, čo sa na lavičke Red Wings udialo, sa hokej stal druhoradým. Nikoho nezaujímali dovtedajšie štatistiky; náhradný termín, v ktorom by sa malo súperenie Detroitu a Nashvillu dohrať; alebo iné detaily, ktoré sú pre bežné fungovanie NHL tak typické. Hokej sa za tých niekoľko hrôzostrašných okamihov dostal stranou a zdanlivo nemožné pribrzdzenie rozbehnutej súťaže bolo v ten temný novembrový večer skutočnosťou.

Krátko po Fischerovom kolapse sa začali vynárať spomienky na tréningový kemp pred sezónou 2002/03. To bolo totiž obdobie, kedy sa problémy so srdcom u Fischera objavili po prvýkrát. Nepravidelný tlkot jeho srdečného svalu bol vtedy diagnostikovaný kardiogramom na predsezónnych testoch. Fischer zostal dočasne vyradený; po podrobnejších vyšetreniach sa nič vážnejšie nepotvrdilo.¹¹⁰ Následky tej čerstvej skúsenosti, pri ktorej takmer prišiel o život, ale začali jeho kariéru vážne ohrozovať.

Vrcholová kariéra tohto českého zadáka sa naplno rozbehla v zámorí, kde pôsobil od svojich sedemnástich rokov. Ako odchovanca kladenskej školy si ho Red Wings vybrali na drafte 1998 zo svojej prvej voľby (celkovo 25. miesta). Fischer sa vypracoval vo vyformovaného športovca s ohromnými svalovými partiami a mohutnou postavou. Patril medzi najpocitivejších a fyzicky najpripravenejších hokejistov v lige. I vzhľadom na tieto skutočnosti bol jeho srdcový kolaps nespravodlivou ranou osudu.

Fischer bol so svojimi parametrami (výška blížiac sa dvom metrom, váha presahujúca 100 kilogramov) nádejným defenzívnym bekcom, ktorý si rýchlo získal patričný rešpekt. Vždy bol známy ako veľmi pocitlivý, pokorný a obozretný človek. Rozprával tichým a mäkkým hlasom. Vzorne sa stravoval. Oplýval výbornou životosprávou. Mimo fyzických dispozícií mu nechýbala ani sila mysle a ducha.

Často sa vtipkovalo o tom, ako vehementne sa vyhýba alkoholu. Platilo to aj v dobách, kedy zažíval veľké športové úspechy (víťaz Stanley Cupu 2002, semifinalista Svetového pohára 2004, majster sveta 2005). Začal dokonca s cvičením jogy, len aby tú hromadu svalov dokázal na ľade rozhábať.

Práve po zisku Stanley Cupu 2002, kedy si všetci spoluhráči užívali slastného leta, si Fischer dokončil maturitu. Vždy však pôsobil ako vzdelaný človek. V NHL sa nenašlo mnoho hokejistov, ktorí by o lige vedeli toľko ako on. Fischer si pamätal osobitý spôsob hry jednotlivých tímov, voľby v drafte či draftovaných hráčov, ktorí do NHL práve vstupovali. To všetko sú detaily, o ktoré sa bežný hokejista nestará. Fischer skrátka trávil čas inak ako jeho spoluhráči a protivníci.

Hneď v utorok 22. novembra 2005 zorganizovalo vedenie Red Wings tlačovú konferenciu. „Červené krídla“ na nej priblížili detaily onej temnej noci a poďakovali fanúšikom za ich podporu. Klub zverejnil adresu, na ktorú ľudia mohli Fischerovi poslať dary a písať listy. Tejto možnosti boli venované aj špeciálne ďakovné kartičky s nápisom „Come back soon, Fisch“ („Vráť sa skoro, Fisch“).

V priebehu niekoľkých ďalších dní sa v Joe Louis Arene nahromadilo toľko kvetov, že klub ich poslal do detroitskej nemocnice, kde Fischer zo svojho platu pravidelne prispieval. Pozdravných listov sa objavilo ešte viac. Z tohto dôvodu bola do verejných útrob arény umiestnená veľká magnetická tabuľa s ďalším ďakovným nápisom („Get

---

¹¹⁰ Red Wings' Fischer hospitalized after seizure during game. Helene St. James, USA Today via Detroit Free Press, 22.11.2005.

well soon, Fisch!“ – „Uzdrav sa skoro, Fisch!“) a Fischerovým číslom 2. Tabuľa slúžila ako miesto, kde mohli fanúšikovia zanechávať svoje prania a odkazy.

„Želám len to najlepšie, uzdrav sa skoro“ (autorkou tohto prania bola Allison Fraser); „uzdrav sa skoro, myslíme na teba!“ (Kelly Jennings); „nech sa cítiš lepšie a zostaneš skvelý“ (J-K); „skoré uzdravenie“ (Dylan P.); „držím palce, nech sa vrátiš na play-off. Boh ťa žehnaj“ (Bill Madurski) – to sú len niektoré zo stoviek dobrosrdečných prání a odkazov, ktoré sa na podpisovej tabuli objavili.

Ako sa Fischerov stav pomaličky zlepšoval, tlačovú konferenciu pripravilo aj vedenie NHL. Liga najskôr oznámila, že neukončený zápas Detroitu a Nashvillu sa dohrá 16. apríla 2006, čo by však znamenalo, že Red Wings by nastúpili na štyri stretnutia za štyri dni. Iný termín však Detroitu a ani Nashvillu nevyhovoval. NHL nakoniec začiatkom decembra 2005 vyhlásila, že duel sa dohrá 23. januára 2006, kedy si vymení termín s iným vzájomným zápasom týchto tímov, pôvodne naplánovaným v Nashville, pričom toto stretnutie sa presunie na záver marca 2006. Vedenie súťaže rozhodlo, že súboj začne od úvodnej minúty, avšak so zachovaným skóre 0:1 v prospech Predators (Nashville tento dohrávaný zápas nakoniec vyhral 2:3).

Fischera medzitým prepustili do domáceho liečenia, kde dostal naordinovaných šesť týždňov bez akejkoľvek fyzickej či psychickej záťaže. Avšak už o tri dni od incidentu – 28. novembra 2005 – bol pre nepravidelný tlkot srdca hospitalizovaný znova.¹¹¹ Prepustenie preto sprevádzala podmienka, že podstúpi ďalšie testy.

Fischer od tej doby niekoľkokrát predstúpil pred médiá a priamo či nepriamo vyhlásil, že by sa rád vrátil do zostavy Red Wings¹¹², za ktorých hrával celú profesionálnu kariéru. Začal posilňovať, čo mu povolili lekári, ktorí na neho neustále dohliadali. Ondlho sa pripojil k svojim Red Wings v sérii prvého kola play-off proti Edmonton Oilers a jazdil so spoluhráčmi do Kanady, aby ich morálne podporil. Touto dobou mohol cvičiť už trikrát týždenne.

Po všetkých problémoch, ktoré Fischer v súvislosti so svojím kolapsom mal, sa začali objavovať aj ďalšie dobré správy. Jiřímu sa najskôr narodil syn. V auguste 2007 si zobral Avery za ženu.¹¹³ V tej dobe už podrobne študoval problematiku činnosti srdca a neustále sa zaoberal pátraním po tom, ako sa mohol jeho kolaps objaviť. Stretával sa s odborníkmi a lekármi, chodieval na rehabilitácie do Joe Louis Areny a hoci hokej nehrával, naďalej zostal súčasťou kádra Detroit Red Wings.

Aj napriek viere v návrat bol Jiří Fischer neskôr nútený od kariéry profesionálneho hokejistu upustiť. Vďaka svojej inteligencii, veľkej pomoci Avery a narodeniu syna Lukáša sa dokázal zmieriť s tým, že k aktívnemu hokeju sa už nikdy nevráti. Na svoj kolaps začal hľadieť ako na znamenie, pre ktoré má svoj život zmeniť.

Fakty z posledného zápasu Jiřího Fischera v NHL zostali nezmenené. V osudovú noc z 21. novembra 2005 odohral štyri minúty a 52 sekúnd. Nastúpil do šiestich striedaní; v jednom z nich si pripísal mínusový bod. Krátko na to bojoval o život, a to i pred zrakmi svojich krajanov Roberta Langa, Tomáša Vokouna, Martina Erata alebo Mareka Židlického. Po tom, ako tento boj vyhral, jeho život sa radikálne zmenil. Za Red Wings

---

¹¹¹ Wings defenseman Fischer again treated at hospital. George Sipple, USA Today via Detroit Free Press, 30.11.2005.

¹¹² Heartfelt thanks: Jiri Fischer is glad to be alive, still has desire to play hockey. Larry Lage, The Argus-Press via Associated Press, 13.12.2005.

¹¹³ Fischer happy, but dreams of return. Ansar Khan, MLive.com, 21.11.2007.

stihol odohrať dovedna 305 zápasov základnej časti a 38 stretnutí v play-off. Do pamäte fanúšikov a ľudí z organizácie sa ale nezapísal pre to, čo ho postretlo, ale najmä pre to, akým skvelým človekom bol a akým skvelým človekom zostal.

Skorý odchod z vrcholového hokeja sa stal nesmierne trpkou skutočnosťou, neskôr sa však našlo aspoň niekoľko chvíľ, v ktorých sa Fischer opäť objavil na ľade. Jedna takáto sa datuje k 1. marcu 2008, čo bolo takmer dva a pol roka od jeho kolapsu. Fischer sa vtedy po prvýkrát predstavil na verejnom ľade, keď nastúpil do dobročinného stretnutia jeho nadácie Healthy Hope Foundation, ktorá na akcii zozbierala takmer 20 tisíc amerických dolárov pre školy a hokejové haly v štáte Michigan, aby za ne mohla nakúpiť a rozdať defibrilátory.¹¹⁴

Charitatívny duel sa uskutočnil v nádhernej saginawskej Wendler Arene pred zápasom OHL medzi miestnymi Saginaw Spirits a hosťujúcimi Windsor Spitfires. Okrem Fischera boli prítomní napr. Don Edwards (víťaz Vezina Trophy z roku 1980) a Warren Rychel (bývalý hráč NHL, ktorý v Saginawe – kedysi pôsobiacom v IHL – hrával v rokoch 1987 až 1989). Títo a ďalší hokejisti sprevádzali mladíkov rozdelených do dvoch družstiev – Shocks a Saves. Fischer nastúpil za oba tímy, zo 45 minút trvajúcej exhibície si ukrojil 15 minút a 24 sekúnd a po celý čas bol pod dohľadom lekára Tonyho Colucciho, muža, ktorý mu zachránil život.

Koncom februára 2009 sa charitatívne podujatie Jiřího Fischera uskutočnilo opäť. Tentoraz v ňom nastúpili nielen mladí a starší hokejisti, vrátane bývalých hráčov Detroitu Davea Lewisa, Larryho Murphyho, Joeyho Kocura a Shawna Burra, ale aj americkí lekári a zdravotnícki pracovníci.¹¹⁵ Nadačné stretnutie prilákalo najmä rodičov s deťmi, ktoré boli nadšené z prítomnosti mnohých niekdajších hokejistov zo slávnej NHL. Podujatie plnilo úlohu preventívneho programu ochrany zdravia, čím reflektovalo Fischerov veľký záujem o prínos vysvetlení, ktoré by srdcové kolapsy nielen zachraňovali, ale im aj predchádzali.

Tieto a mnohé iné Fischerove aktivity nezostali bez povšimnutia ani u Detroit Red Wings, ktorí zo svojho bývalého zadáka urobili riaditeľa hráčskeho rozvoja, čo je pozícia, ktorú Fischer zastáva prakticky dodnes. Fischer v tejto funkcii v roku 2008 vyhral svoj druhý Stanley Cup a neskôr sa dokonca netajil tým, že by to chcel dotiahnuť na post generálneho manažéra v NHL.¹¹⁶

Jiří Fischer sa s aktívnym hokejom síce musel rozlúčiť predčasne, rozlúčil sa však veľkým víťazstvom v tom najdôležitejšom zápase svojho života. A to je triumf, ktorému sa nevyrovná žiadny iný.

---

¹¹⁴ Red Wings' Jiri Fischer returns to ice. USA Today via Associated Press, 1.3.2008.

¹¹⁵ EMTs get their just due, belately, from sports writer. Mark Constantine, MLive.com via The Saginaw News, 4.3.2009.

¹¹⁶ Fischera práce v Detroitu naplňuje, chce byť generálním manažerem. Sport.cz via ČTK, 22.12.2014.

Zlaté časy útočnej formácie Grind Line

Slávne hokejové útoky sú obvykle tvorené hráčmi, ktorí výdatne produkujú a ohrujú streleckými alebo kombinačnými schopnosťami. V drese Detroit Red Wings sa však preslávila aj útočná formácia, ktorá dominovala silou, bojovnosťou a defenzívnymi kvalitami. Fanúšikovia ju aj preto nazvali Grind Line. (3.12.2010)

Vo finále Stanley Cupu 1995 stálo proti Red Wings mužstvo New Jersey Devils. Bol to tím prešpikovaný množstvom tvrdých a veľkých hráčov, ktorí na ľade dokázali dominovať svojou ohromnou silou a húževnatosťou. Traja z nich – Randy McKay, Bobby Holík a Mike Peluso – tvorili obávanú Crash Line, ťažkotonážnu štvrtú útočnú formáciu, ktorá na ľade valcovala všetko, čo jej prišlo do cesty.

„Červené krídla“ proti tejto formácii nasadzovali najmä Darrena McCartyho, Krisa Drapera a Stua Grimsona, no nakoniec jej nestačili a „Diablom“ podľahli po výsledku 0:4 na zápasy. Crash Line však poslúžila ako inšpirácia pre trénera Red Wings Scottyho Bowmana, ktorý o rok neskôr poskladal tzv. Grind Line.

V Grind Line začali hrať Kirk Maltby, Kris Draper a Joey Kocur, ktorého neskôr vymenil Darren McCarty. Tak sa v druhej polovici deväťdesiatych rokov minulého storočia zrodil jeden z najslávnejších útokov v histórii Detroit Red Wings.

História „Červených krídel“ si pamätá veľa úspešných útokov. Na prelome štyridsiatych a päťdesiatych rokov v NHL vládla Production Line, tvorená Sidom Abelom, Gordiem Howeom a Tedom Lindsayom. K nezabudnuteľným sa radí tiež HUM Line, ktorú v šesťdesiatych rokoch tvorili Paul Henderson, Norm Ullman a Bruce MacGregor. Aj v druhej polovici deväťdesiatych rokov mali Red Wings formáciu, ktorá súperom naháňala strach. Nešlo pritom o útočnú formáciu, ale rovno o kompletnú päťku – legendárnu „Ruskú päťku“, ktorá hrávala v zložení Viačeslav Fetisov, Vladimir Konstantinov, Sergej Fiodorov, Igor Larionov a Viačeslav Kozlov.

Grind Line sa do popredia dostávala postupne. Pre Detroit Red Wings, klub hladný po veľkom úspechu, sa stala mimoriadne dôležitou formáciou, pretože po utrápených sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch bola schopná priniesť takú tvrdosť, ktorú bolo možné zosúladiť s ofenzívnou i defenzívnou víziou hlavného trénera.

Scotty Bowman, ktorý Red Wings trénoval v rozmedzí rokov 1993 až 2002, pôvodne dosadzoval k Draperovi a Kocurovi rôznych hokejistov. Grind Line dostala definitívnu podobu v roku 1996, kedy z klubu Edmonton Oilers prišiel krídelník Kirk Maltby, ktorý do tejto tvrdej a energetickej formácie perfektne zapadol.

Grind Line sa preslávila už o dva roky po neúspešnom finále s New Jersey. V roku 1997 Red Wings bojovali o Stanley Cup s tímom Philadelphia Flyers, pričom Grind Line, ktorej výdatne asistoval aj McCarty, sa rozhodujúcou mierou podpísala pod triumf 4:0. Grind Line napr. dokázala ustrážiť Legion of Doom, čo bol hviezdny útok Flyers, tvorený Ericom Lindrosom, Johnom LeClairom a Mikaelom Renbergom.

Grind Line nielenže zastavila najväčšie ofenzívne esá Flyers, ale popri tom dokázala ofenzívne produkovať. Trojica Maltby – Draper – Kocur pozbierala v prvých dvoch zápasoch finále tri góly, dve asistencie a sedem plusových bodov, čo bol víťaný prídavok, pretože skôr ako body sa od nej čakala obrana a tvrdosť. Darren McCarty, ktorý sa do tohto útoku stále viac tlačil, prispel víťazným gólom vo štvrtom zápase, po ktorom sa Detroit tešil z prvého víťazstva Stanley Cupu po dlhých 42 rokoch.

Dominantná Grind Line pokračovala v nastolenom trende aj nasledujúci rok, kedy prispela k finálovému víťazstvu nad Washington Capitals (4:0 na zápasy) a emotívnej obhajobe Stanley Cupu pre Vladimira Konstantinova. Štvorica Maltby, Draper, McCarty, Kocur nahromadila v tomto play-off až 23 bodov, z toho 11 gólov.

Grind Line sa rýchlo stala významnou súčasťou Red Wings. Vyformovala sa z nej unikátna checking line, ktorá znechucovala hokej súperom a zároveň strieľala dôležité góly. Starnúceho Kocura v nej neskôr nahradil McCarty, a o ďalšie štyri roky – v sezóne 2001/02 – opäť pomohla vybojovať Stanley Cup.¹¹⁷

Po celosezónnej výluke 2004/05 a následnom McCartyho odchode sa lajna rozpadla, aby sa znova obnovila v sezóne 2007/08. Staronoví spoluhráči Maltby, Draper, McCarty vyšli spoločne na ľad 28. marca 2008 v domácom zápase proti St. Louis Blues (3:4 po predĺžení). Obnovená Grind Line sa dočkala veľkých ovácií publika, čomu pomohol aj tréner Mike Babcock, ktorý ju poslal na úvodné vhadzovanie stretnutia.

Opätovné spojenie Grind Line bolo kratučké, napriek tomu malo značný význam. Red Wings, ktorí na jar 2008 získali už svoj štvrtý Stanley Cup v priebehu jedenástich rokov, sa vďaka nej presvedčili, čo im v predchádzajúcich ročníkoch chýbalo k tomu, aby znova vystúpili na vrchol a zasadli na trón NHL.

Zlaté časy formácie Grind Line doznali svojho definitívneho konca v priebehu sezóny 2008/09, kedy svoju kariéru ukončil Darren McCarty.¹¹⁸ Kirk Maltby skončil v roku 2010, Kris Draper v roku 2011.

Mnohí fanúšikovia Red Wings dodnes veria, že bez Grind Line by sa všetkých tých úspechov nikdy nedočkali. Maltby, Draper, McCarty a Kocur neboli ofenzívne hviezdy, ale pre svoju enormnú bojovnosť, agresivitu a pravé hokejové srdce boli enormne populárni a obľúbení. O Grind Line sa písalo a diskutovalo, v obchodoch sa predávali jej sošky a tričká, jej členovia boli jednotní aj v charitatívnej činnosti.

Skrátka, Grind Line bola pre fanúšikov Red Wings formáciou, na ktorú mohli byť právom hrdí.

---

¹¹⁷ Víťazné mužstvo Red Wings z roku 2002 bolo nabité ofenzívnymi hviezdami a budúcimi členmi Siene slávy, Grind Line ale nijak nepoľavila a opäť priniesla svoju obligátnu tvrdosť a víťanú produkciu. Trojica Maltby, Draper, McCarty pozbierala v play-off 86 trestných minút a 19 kanadských bodov (9+10).

¹¹⁸ O kariére Darrena McCartyho ste sa mohli dočítať na stranách 12 až 17.

Inteligencia ako základ modernej hokejovej výchovy

O hokejistoch sa neraz hovorí, že veľa inteligencie nepobrali, resp. že vo svojej kariére ju ani nepotrebnú. Posledné roky však ukazujú, že z tohto rozšíreného názoru sa vyklúčil mýtus, ba až predsudok. Neveríte? Stačí sa pozrieť na veľké rozdiely v juniorskej kategórii, na ktorej je vidieť, aká je inteligencia dôležitá. (8.12.2010)

Na prelome rokov 2010 a 2011 sa uskutoční ďalší juniorský svetový šampionát. Verejnosť už dostáva pod nos nespočetné množstvo rôznych predpovedí a analýz, v ktorých sa ale veľmi nehovorí o odlišných spôsoboch výchovy talentov. Súčasná juniorská kategória by pritom nemala byť zasadzovaná iba do konfrontácie metodiky jednotlivých krajín, ale tiež do medzikontinentálneho zrovnávania. V ňom sa totiž ukazuje napr. aj to, aký veľký je rozdiel medzi Severnou Amerikou a strednou Európou.

Moderný trend hokejovej výchovy mladých talentov vychádza z prepracovaných metód, ktoré v súčasnosti diktuje predovšetkým zámorie. IIHF si túto skutočnosť náležite uvedomuje – Severnej Amerike napr. umožnila usporiadať MS juniorov v rokoch 2009 a 2010, a dôveru do nej vložila aj pre tohtosezónny i budúce sezónny turnaj.

Samozrejme, národné federácie Kanady a Spojených štátov amerických nie sú týmto spôsobom oceňované iba pre svoje úspechy na ľadovej ploche, ale i vďaka komplexnej práci s mladými hráčmi, tzn. vďaka ich výchove, príprave a zázemiu, ktoré im ponúkajú. Výhodou Kanady a USA je aj množstvo odborných poznatkov, ktorými určujú mladým hráčom vhodný herný smer, ktorými ich bedlivo vzdelávajú a ktorými systematicky nabádajú verejnosť k tomu, aby výchove mladých hokejistov venovala značnú pozornosť.

Výsledkom tohto kanadsko-amerického poňatia je skutočnosť, že zámorskí junióri si na medzinárodnej scéne užívajú zlatých období. Veď posledných sedem titulov juniorských majstrov sveta patrí práve Kanade (5) alebo Spojeným štátom (2). Usadenie tohto turnaja v zámorí a úspechy tamojších výberov teda evokujú fakt, podľa ktorého sú výchovné metódy kanadských a amerických federácií tými metódami, ktoré sú v súčasnosti najefektívnejšie.

Ako je ale možné, že rozdiely medzi zámorím a strednou Európou sú také veľké?

Zámorie má v súčasnosti navrch vďaka prepracovanému juniorskému programu, s pomocou ktorého majú hráči už vo veľmi mladom veku stanovený presný cieľ svojho uplatnenia a osobnostného rastu. Kanada profituje z kvalitných a divácky ostro sledovaných juniorských súťaží, ktoré okrem iného učia talenty aj veľkej pozornosti verejnosti a zodpovednosti. Spojené štáty zasa dominujú osobitými projektmi pre najlepších mladíkov a rozsiahlou sieťou stredoškolských šampionátov alebo univerzitných programov, v rámci ktorých sa na vzdelanie a inteligenčný rast kladie rovnako veľký dôraz ako na samotný rozvoj hry na ľade.

Stredoeurópske podmienky reprezentujú najmä dobové liahne, z ktorých zvykne domáca federácia profitovať len po určitú dobu. Klasickými príkladmi z minulosti boli napr. politicky vybudované hokejové továrne Dukly (Jihlava, Trenčín). Klasický rast je u nás dobiehaný stále populárnejšími kempmi a akadémiami, ktoré však pracujú v obmedzených možnostiach a nedokážu pokryť celonárodné záujmy. Inými slovami: vychovávajú iba zopár najlepších, zatiaľ čo majorita mladíkov stráda.

Výchova a intelligenčný rast sú faktory, ktoré hokejistu sprevádzajú nielen v jeho profesionálnej kariére, ale prakticky po celý život. V zámorí, ktoré disponuje predtým spomínanými kvalitnými programami, je preto neporovnateľne väčší hlad po neustáлом zveľaďovaní vlastnej osobnostnej pozície, zatiaľ čo stredná Európa vníma podobné celoplošné poňatie skôr ako tabu a ekonomicky nerealizovateľnú ideu.

V tejto súvislosti možno spomenúť zaujímavé slová Tomáša Krála, od júna 2008 nového predsedu ČSLH. Král vo februári 2010 verejne volal po inteligencii a vôbec výchove mladých hokejistov ešte z nižších ako juniorských kategórií, keď pri ohliadnutí za jednou z reprezentačných akcií uviedol, že až 17 z 22 českých reprezentantov do 17 rokov na polročnom vysvedčení prepadlo z minimálne jedného predmetu na strednej škole. „Produkujeme analfabetov,“ povedal bez servítky prvý muž českého hokeja vo svojej šokujúcej výpovedi¹¹⁹, hovoriac pritom o reprezentantoch celej krajiny, ktorí majú predstavovať to najlepšie, čím federácia disponuje.

Král vo svojej výpovedi narážal na skutočnosť, že ak hokejista nie je inteligentný – ak napr. nerešpektuje svojho učiteľa v škole – potom logicky nerešpektuje ani svojho trénera, čo nakoniec môže znamenať, že ani svoje povinnosti na ľade si neplní tak, ako by mal, takže dosť možno nenaplní svoj potenciál.

Táto skutočnosť akoby vystihovala súčasný stav v stredoeurópskom hokeji. V Čechách a na Slovensku sa síce neustále hovorí o zmenách systému, o nasadzovaní mladíkov do zápasov a ich prístupe k tréningu, no vôbec sa nekladie dôraz na ich intelligenčnú výchovu, ktorá aj napriek tomu, že jej mnohí neveria, má veľký vplyv.

Kanadské a americké podmienky i úspechy na juniorskej úrovni sú dnes jednoznačným dôkazom toho, že pokiaľ sa hokej neuberie intelligenčnou cestou výchovy, nepohne sa nikam. Táto rovnica by rozhodne mala platiť aj na starom kontinente, a to aj napriek tomu, že stredná Európa bojuje s menšou popularitou tohto športu, horším finančným zázemím a menším záujmom o celoplošné vzdelávanie, čo je demonštrované aj často pretriasanými zastaranými metódami a zatrpknutými trénermi.

Preto sa nazdávam, že ak si v Čechách a na Slovensku kompetentní nezložia ružové okuliare a nezačnú sa inšpirovať postupmi a metódami, ktoré sú preukázateľne úspešné a ktoré dokazujú, že mladých hráčov treba v prvom rade učiť a popri hre kladť dôraz na ich inteligenciu, tak úroveň výchovy v českom a slovenskom hokeji sa nezlepší a plodov tejto výchovy, majúcich svetové parametre, bude stále menej a menej.

---

¹¹⁹ Král: Hokej je zkrachovalou firmou, která produkuje analfabety. Sport.cz via ČTK, 26.2.2010.

Pocta pre Chrisa Cheliosa v Chicagu

Chicago Blackhawks začali s uctievaním osobností, ktoré nosili ich dres. V decembri 2010 sa Hawks rozhodli, že jednu slávnostnú noc venujú aj svojmu bývalému kapitánovi Chrisovi Cheliosovi. Keď sa tak stalo, v aréne nechýbalo ani očakávané bučanie. Nič to však nezmenilo na fakte, že Chelios si túto poctu zaslúžil. (18.12.2010)

Keď záverom augusta tohto roka ohlásil legendárny obranca Chris Chelios ukončenie svojej dlhočiznej hráčskej kariéry, len o niekoľko dní neskôr sa vedenie Chicago Blackhawks – klubu, v ktorom dlhé roky pôsobil – rozhodlo, že pre neho usporiada pripomienkový večer a vzdá mu hold pred vlastným publikom.

Honosná Chris Chelios Heritage Night sa skončila len pred niekoľkými hodinami. Chelios si po rokoch znova obliekol tmavý dres Hawks s číslom 7 a kapitánskym céčkom, ktoré tu nosil v rokoch 1995 až 1999, dočkal sa podpory ďalších osobností klubu a v krátkosti prehovoril smerom k fanúšikom.

Chelios, zhodou okolností rodák z Chicaga, začal svoju kariéru v NHL u Montreal Canadiens, za ktorých hrával v rokoch 1983 až 1990. V Chicagu pôsobil v rokoch 1991 až 1999. Jeho príchod do mesta bol sprevádzaný nespokojnosťou tamojších fanúšikov, ktorí sa sprvoti nedokázali zmieriť s výmenou milovaného útočníka Denisa Savarda. Chelios však rýchlo dokázal, že pre Hawks bol správnou voľbou.

Obranca, ktorý sa zvykol prezentovať štipľavou hrou, odohral v drese Blackhawks 664 zápasov v základnej časti s bilanciou 1 495 trestných minút. Tento súčet je dodnes platným klubovým rekordom. Počas pôsobenia v Chicagu si sedemkrát zahral v Zápase hviezd a trikrát bol zvolený do prvého All-Star tímu sezóny. V jeho drese získal aj svoju druhú a tretiu Norris Trophy pre najlepšieho zadáka NHL.

Blackhawks Cheliosa pri jeho príchode do klubu nevelebili. Medzičasom si ho síce obľúbili, ale keď neskôr odišiel k nenávideným rivalom Detroit Red Wings, nespokojnosť sa u niektorých priaznivcov objavila znova. Chelios hral v Detroite v rokoch 1999 až 2009. Mnohí priaznivci Chicaga mu to nikdy neodpustili i preto, že počas svojho pôsobenia u Blackhawks vyhlásil, že za „Červené krídla“ by nikdy nenastúpil.¹²⁰

Tieto nezabudnuté krivdy bolo cítiť už počas prípravného zápasu Chicaga a Detroitu z 25. septembra 2010 (4:2), kedy sa oznam o pripravovanej Chris Chelios Heritage Night dostal k fanúšikom v chicagskom United Center. Popri aplauze sa totiž v aréne objavilo aj očakávané bučanie. Bolo to navyše len niekoľko dní po tom, čo sa Chelios opäť zamestnal v organizácii Red Wings – tentoraz v exekutive.

Na začiatku včerajšej slávnosti, ktorá predchádzala ďalšiemu zápasu s Red Wings, sa občasné bučanie objavovalo opäť. Prvých desať tisíc fanúšikov v United Center dostalo špeciálne šiltovky venované tomuto večeru, aby po odohraní pripomienkového filmu upriamilo svoju pozornosť na ľad, na ktorom sa objavil ich niekdajší kapitán, patrične zaodetý v drese Hawks s kapitánskym céčkom a číslom 7. Chelios bol sprevádzaný svojou rodinou (manželka Tracee a deti Dean, Jake, Caley a Tara), ako aj kvartetom chicagských legend (Denis Savard, Tony Esposito, Stan Mikita a Jeremy Roenick), ktoré si v United Center užili svoju vlastnú noc slávy v predchádzajúcich sezónach.

---

¹²⁰ Chris Chelios: Made in America. Chris Chelios & Kevin Allen, Triumph Books, 1.11.2014.

Počas Cheliosovho príhovoru začalo bučanie niektorých ukřivdených priaznivcov Blackhawks silnieť. Nenapodobiteľný americký bek ho však nonšalantne umlčal, keď tribúny vyzval, aby „nechali minulosť minulosťou“. V závere slávnosti vhodil Chelios vhadzovanie medzi domáceho Duncana Keitha a hosťujúceho Nicklasa Lidströma, aby si neskôr vychutnal zápas, v ktorom Blackhawks vyhrali 4:1. Krátke filmy o jeho kariére v drese Chicaga nechýbali ani pri ďalších a ďalších prestávkach a prerušeníach.

Chris Chelios Heritage Night bola skromnou oslavou jednej nenapodobiteľnej kariéry a zrejme len prvou z mnohých slávností, ktorých sa Chris Chelios dočká. Vzhľadom na všetko, čo v hokeji dosiahol, predsa nemôže byť žiadnym tajomstvom, že jeho majestátna kariéra si takéto slávnosti doslova pýta.

Bojovnosť a fyzická pripravenosť Chrisa Cheliosa dala ľadovému hokeju celkom nový rozmer. Ved' Chelios ukončil aktívnu kariéru ako štyridsaťosemročný harcovník po ťažko uveriteľných 26 sezónach v NHL, počas ktorých si stihol zahrať aj za Atlanta Thrashers, vo švajčiarskej najvyššej súťaži a v AHL.

Celkové súčty Chrisa Cheliosa v podobe 1 651 zápasov v základnej časti a 266 zápasov v play-off predstavujú najvyššie hodnoty u amerického hokejistu v celej histórii NHL. Oných 266 duelov, ktoré si Chelios odkrútil v play-off, sú dokonca najlepším výkonom spomedzi všetkých hokejistov, ktorí si v súťaži zahráli. Ďalším z jeho množstva rekordných zápisov je aj nevídaných 24 účastí v play-off.

Aby bol súpis najväčších úspechov a míľnikov Chrisa Cheliosa kompletný, je nutné dodať, že trikrát vyhral Stanley Cup (1986, 2002 a 2008), raz vyhral Svetový pohár (1996), jedenásťkrát si zahrál v Zápase hviezd, štyrikrát sa ukázal na olympiáde, trikrát na Kanadskom pohári a dvakrát na Svetovom pohári.

Chrisa Cheliosa možno považovať za mimoriadny vzor bojovnosti a málo vídanej odolnosti. Staré krivdy niekedy síce zvyknú prísť na myseľ, ale cez to všetko by nemali byť silnejšie ako mnohé nádherné spomienky, ktoré tento odvážny muž svojim fanúšikom, vrátane fanúšikov Blackhawks, zanechal.

Cesta Red Wings za víťazstvom Stanley Cupu 2002

Po rýchlom konci v play-off 2001 sa Detroit Red Wings rozhodli, že vybudujú mužstvo, ktorého jediným cieľom bude Stanley Cup. Plán to bol odvážny a neraz dostal trhliny, nakoniec bol ale úspešný. No a mužstvo, ktoré tento plán v roku 2002 splnilo, je dodnes považované za jedno z najlepších v histórii NHL. (24.12.2010)

Žigmund Pálffy, Adam Deadmarsh, Mathieu Schneider či Félix Potvin boli hlavné dôvody, pre ktoré Detroit Red Wings skončili svoju púť v play-off 2001 už v prvom kole. Po úvodných dvoch víťazstvách favorizovaných „Červených krídel“ si vybrali svoju daň zranenia Stevea Yzermana a Brendana Shanahana, vďaka ktorým sa Los Angeles Kings podarilo vývoj série prekvapujúco otočiť vo svoj prospech a nakoniec triumfovať pomerom 4:2.

Nezvyčajne dlhé čakanie na leto bolo v Detroite plné bolesti a otázok. Red Wings však na ne našli odpovede už krátko po otvorení trhu s voľnými hráčmi. Rozhodli sa totiž, že ďalší úspech budú naháňať s mužstvom snov.

Skladanie mužstva snov

Honba na veľké hviezdy začala ešte pred otvorením trhu s voľnými hráčmi – 30. júna 2001. Do Hockeytownu vtedy prišiel Dominik Hašek, dlhoročný brankár Buffalo Sabres a posledný držiteľ Vezina Trophy, ktorú vyhral už šiestykrát. Hašek túžil byť vymenený do mužstva, v ktorom by mal reálnu šancu na zisk Stanley Cupu. Zároveň ale trval na tom, aby svoj nový klub pri výmene veľmi neoslabil. Generálny manažér Sabres Darcy Regier jeho želaniam vyhovel a od Detroitu si vypýtal iba veterána Viačeslava Kozlova, výber v prvom kole draftu 2002 a budúce vyrovnanie, z ktorého sa taktiež stala draftová voľba.

S fenomenálnym Hašekom na súpiske sa Red Wings podarilo povýšiť na nový level. Nasledujúce dni pritom ukázali, že angažovanie tohto českého mága bolo len začiatkom veľkého letného posilňovania.

Onedlho do Detroitu zamieril aj slávny kanonier Luc Robitaille, ktorý so smútkom, ale zároveň s odhodlaním opustil milované Los Angeles. Ofenzívny arzenál Red Wings bol koncom leta 2001 doplnený ešte ostrostrelcom Brettom Hullom, ktorý bol rovnako ako Hašek a Robitaille známy ako jeden z najlepších hokejistov na svojom poste v histórii. Hull dokonca odmietol lukratívnejšie ponuky od iných klubov, len aby sa pripojil k tímu, ktorý má šancu vyhrať Stanley Cup.¹²¹

Títo hráči sa pridali k silnému jadrú, v ktorom už figurovali Steve Yzerman, Sergej Fiodorov, Nicklas Lidström, Brendan Shanahan, Chris Chelios, Igor Larionov, Tomas Holmström, Steve Duchesne, ďalší novic Fredrik Olausson, Kris Draper, Kirk Maltby, Darren McCarty a úspechmi opradený tréner Scotty Bowman, aby vytvorili mimoriadne silný káder, aký nemal v NHL obdoby.

Leto 2001 bolo pre Red Wings spočiatku veľmi dlhé a trpké, na jeho konci ale Hockeytown disponoval zvučným tímom, ktorý bol právom pasovaný za hlavného kandidáta na zisk strieborného pohára.

---

¹²¹ Hull skates to Detroit, takes less cash to chase the Cup. Nicholas J. Cotsonika, Knight Ridder Newspaper, 22.8.2001.

Prelet základnou časťou

Papierové predpoklady sa začali naplňovať od samého začiatku novej sezóny 2001/02. Hviezdami nabité mužstvo Detroitu svojich súperov doslova valcovalo, keď vyhralo až 22 z prvých 27 stretnutí základnej časti.¹²²

Červeno-biela mašina si neoddychla ani počas olympijskej prestávky. Na reprezentačný turnaj snov, hraný vo februári 2002 v americkom meste Salt Lake City, zamierila viac ako polovica hráčskeho kádra Red Wings, pričom až siedmi hokejisti mužstva si z olympijských hier odniesli medailu.¹²³

Krátko po opätovnom rozbehnutí súťaže dosiahli Red Wings na hranicu 100 bodov. Podarilo sa im to 9. marca 2002, teda o mesiac skôr ako ostatným stobodovým tímom, ktorými sa stali Boston Bruins a Toronto Maple Leafs. Karta sa však začala obracať hneď v nasledujúci deň – 10. marca. Red Wings vtedy nastúpili v Buffale, kam sa po prvý raz od svojho odchodu vrátil Dominik Hašek. „Červené krídla“ tento duel nezvládli, po zlom výkone prehrali 1:5, a čo bolo najhoršie: upadli do letargie, z ktorej sa nevedeli prebrať.

Red Wings v tomto období čelili nedostatku motivácie, pretože si s predstihom zabezpečili postup do play-off a celkové prvenstvo v základnej časti, takže už nemali o čo hrať. Letargia ich ale zadržala na lane nedostatočnej výkonnosti, vinou ktorej nevyhrali záverečných sedem zápasov regulárnej sezóny. Detroit predvádzal nesúrodé výkony, ktoré by ho za iných okolností do play-off ani nedostali. Vyraďovacie boje sa jednoducho musia stať vykúpením – dúfalo sa v apríli 2002 v Hockeytowne.

Povstanie proti Canucks

Prvé kolo play-off sľubovalo konfrontáciu s mohutne finišujúcimi Vancouver Canucks, ktorí vyhrali päť zápasov za sebou a na poslednú chvíľu sa predrali na ôsmu priečku Západnej konferencie. Canucks si svoju dobrú formu preniesli aj do vyraďovacích bojov a zle hrajúcim víťazom základnej časti uchmatli prvé dva zápasy v Joe Louis Arene. Niektorí fanúšikovia „Červených krídel“ boli zo zlého vstupu tímu do play-off natoľko nahnevaní, že na ľad začali hádzať dresy s Haškovým menom a číslom 39.

Strelecký účet tretieho stretnutia série síce otvoril ubolený kapitán Detroitu Steve Yzerman, Red Wings sa ale netešili dlho. Krátko na to totiž prišlo vyrovnanie domáceho Todda Bertuzziho, po ktorom sa sezóna mužstva snov ocitla na pokraji svojho konca. Potom prišiel záver druhej tretiny a okamih, ktorý všetko zmenil.

Red Wings dokázali povstať vďaka Nicklasovi Lidströmovi, ktorý svojou ďalekostnou strelou od červenej čiary prekvapil gólmána Dana Cloutiera. Preklopenie psychickej výhody na stranu Detroitu bolo poznať aj na Haškovovi, ktorý v ďalšom priebehu tretieho zápasu zlikvidoval veľkú príležitosť Eda Jovanovskího a neskôr aj Bertuzziho trestné strieľanie.

---

¹²² Výborný vstup Red Wings do sezóny 2001/02 s 22 výhrami v úvodných 27 zápasoch trval od 4. októbra do 30. novembra 2001. Detroit počas tejto sezóny dokázal zaznamenať dve série šiestich víťazstiev v rade; v riadnom hracom čase prehral iba trikrát. V druhej polovici novembra získal až 15 zo 16 možných bodov a svojich súperov gólovo prestrieľal pomerom 34:17.

¹²³ Medailistami z olympiády boli Brendan Shanahan, Steve Yzerman (obaja zlato), Brett Hull, Chris Chelios (obaja striebro) a Igor Larionov, Sergej Fiodorov a Pavel Daciuk (všetci bronz). Red Wings mali v hlavnej fáze turnaja až jedenásťčlenné zastúpenie. Okrem už spomenutých hráčov sa na olympiáde predstavili aj Nicklas Lidström, Fredrik Olausson, Tomas Holmström a Dominik Hašek.

Red Wings sa nakoniec otriasli, tretí zápas série vyhrali a po svojom rozbehnutí sa nenechali zastaviť. Vo štvrtom súboji sa spoľahli na kapitána Yzermana, v piatom na Sergeja Fiodorova a v šiestom na Bretta Hulla, ktorý k štvrtému víťazstvu Red Wings v rade a postupu do semifinále Západnej konferencie prispel hetrikom.¹²⁴

S Yzermanom cez Blues

Rozletené „Červené krídla“ nedokázali zadržať ani St. Louis Blues, ktorí na ne nestačili v prvých dvoch zápasoch semifinálevej série Západnej konferencie. V treťom zápase sa im však darilo nad očakávania a Detroit na domácom ľade porazili presvedčivým rozdielom 6:1. Blues zrazu cítili, že sériu by ešte mohli otočiť vo svoj prospech.

O zlom vo vývoji série sa pokúšal najmä kapitán Blues Chris Pronger, ktorý vedel, že jeho náprotivok Steve Yzerman hrá s poraneným kolenom. V jednom okamihu štvrtého zápasu, kedy sa na ľade stretli, sa Pronger pokúsil Yzermana naraziť na mantinel. Yzermanovo koleno však minul, po nevydarenom hite nešťastne padol na ľad a scénu nakoniec opustil s vlastným pošramoteným kolenom.

„Bluesmani“, ktorí svojho kapitána potrebovali tak, ako človek potrebuje kyslík, od tohto momentu strácali energiu, štvrtý súboj (aj kvôli jednému gólu Yzermana) prehrali a s play-off sa nakoniec rozlúčili po piatom zápase série.¹²⁵

Ťažká séria s Avalanche

Ako sa hokejový svet vo februári 2002 dočkal očakávaného olympijského finále medzi výbermi Spojených štátov a Kanady, tak sa v druhej polovici mája 2002 dočkal žiadaného finále Západnej konferencie. Opäť totiž došlo ku gigantickému stretu medzi rivalmi Detroit Red Wings a Colorado Avalanche.

Konfrontácia týchto dvoch titánov mala štatút predčasného finále Stanley Cupu. Veď v drese Avalanche nastúpili hráči ako Joe Sakic, Peter Forsberg, Patrick Roy, Rob Blake, Chris Drury, Adam Foote či Milan Hejduk, zatiaľ čo v tíme „Červených krídel“ sa predstavili budúci členovia Siene slávy ako Steve Yzerman, Brendan Shanahan, Sergej Fiodorov, Brett Hull, Nicklas Lidström, Chris Chelios, Igor Larionov, Luc Robitaille a Dominik Hašek. NHL sa skrátka dočkala bitky, ktorú chceli vidieť všetci.

Prvý zápas série získali po hetriku Darrena McCartyho „Červené krídla“. O odpovedi „Lavín“ rozhodol v predĺžení druhého stretnutia Chris Drury. Vyrovnané boli aj ďalšie dva zápasy. Red Wings v sérii znova viedli po presnom zásahu Fredrika Olaussona z predĺženia tretieho zápasu, zatiaľ čo štvrté meranie síl sa stalo korisťou Avalanche. Predĺženie rozhodovalo aj v piatom súboji, ktoré ukončil coloradský útočník Peter Forsberg, zarmucujúc detroitskú Joe Louis Arenu.

V prvých piatich zápasoch tejto série ani raz neplatilo, že by Detroit skóroval ako prvý. Red Wings vstupovali do šiesteho súboja s nožom na krku, opäť sa však dočkali zlomového momentu, ktorý otočil vývoj.

Obrat v zápole medzi Coloradom a Detroitom začal v záverečnej minúte úvodnej tretiny šiesteho duelu. Gólman Avalanche Patrick Roy vtedy zlikvidoval veľkú prí-

---

¹²⁴ Štvrtfinále Západnej konferencie medzi Detroit Red Wings a Vancouver Canucks sa hralo od 17. do 27. apríla 2002. Red Wings postúpili po výsledku 4:2 na zápasy (3:4 po predĺžení, 2:5, 3:1, 4:2, 4:0, 6:4).

¹²⁵ Semifinále Západnej konferencie medzi Detroit Red Wings a St. Louis Blues sa hralo od 2. do 11. mája 2002. Red Wings postúpili po výsledku 4:1 na zápasy (2:0, 3:2, 1:6, 4:3, 4:0).

ležitosť Yzermana a svoj výborný zákrok demonštroval zdvihnutím lapačky do vzduchu. Tento jeho ťah však skončil nešťastne. Royovi puk vypadol, čoho využil Brendan Shanahan a poslal ho do siete. „Svätý Patrick“ sa okamžite chytil za hlavu, tušiac, že jeho chyba môže poznačiť zvyšok série.

V pokračujúcom priebehu zápasu vystúpil do popredia aj Hašek, ktorý predviedol svoj zrejme najlepší výkon v play-off. Red Wings sa gólom Darrena McCartyho dostali do vedenia 2:0, Avalanche sa však nevzdávali. Iskiерku nádeje chceli vykreslať pri vlastnej presilovke, keď požiadali rozhodcov o to, aby premerali čepeľ Hašekovej hokejky. Ukázalo sa však, že hokejka je v súlade s pravidlami. Pokojný Hašek ju dostal späť do svojej držby, udržal si čisté konto a Avalanche tým zasadil rozhodujúci úder, z ktorého sa viac nedokázali spamätať.

Siedmy zápas veľkolepej série bol pre Colorado deštrukciou. „Lavíny“ znova neskórovali a v Hockeytowne utrpeli debakel 0:7. Roy, ktorý o osude série nešťastne rozhodol, opustil scénu po šiestom inkasovanom góle za burácania Joe Louis Areny.¹²⁶

Na jeden krok od triumfu

S postupom cez papierovo najťažšieho protivníka vyleteli Red Wings do výšin, z ktorých ale po prvom zápase finále Stanley Cupu proti Carolina Hurricanes spadli. Prekvapujúci finalisti z mesta Raleigh totiž uspeli po zásahu Rona Francisa v predĺžení, čím umocnili svoju málo vídanú dominantnosť v tejto fáze zápasu, keďže z gólu v nadstavenom čase sa v play-off 2002 tešili už po siedmy raz.

V druhom zápase finále sa „Červené krídla“ dostali späť, keď v závere tretej časti skóroval Nicklas Lidström, aby krátko na to upravil na konečných 3:1 Kris Draper. Finálová séria bola po prvých dvoch detroitských zápasoch vyrovnaná, takže sa zdalo, že najbližšie stretnutie v Raleighu môže byť kľúčové.

Tretí zápas finále sa dlho vyvíjal lepšie pre domácich Hurricanes, ktorí ešte 74 sekúnd pred koncom riadneho hracieho času vyhrávali 2:1. Avšak Red Wings si vďaka gólu Bretta Hulla vybojovali predĺženie. Pôjde v ňom o prelomenie karolínskej vervy, alebo o ďalšie víťazstvo Hurricanes v nadstavení? To bola otázka, ktorej zodpovedanie malo mať veľký vplyv na ďalší vývoj finálovej série.

Odpoveď na túto otázku na seba nechala čakať až do tretieho predĺženia. Po takmer 115 minútach hry sa pred domácim gólmanom Arturom Irbem objavil najstarší hokejista súťaže Igor Larionov, ktorý chladnokrvne poslal puk pod hornú žrdku a rozhodol tak tretie najdlhšie finále Stanley Cupu v histórii.

Larionovov gól dodal Red Wings veľkú psychickú výhodu. Štvrté stretnutie série sa pre Detroit začalo s vedomím, že v prípade výhry bude už len jeden krok od zisku vytúženého strieborného pohára. Skóre štvrtého finále otvoril svojím stým gólom v kariére play-off ostrostrelec Brett Hull. Carolina mohla vyrovnať kapitánom Ronom Francisom, ktorý však v čistej šanci trafil iba tyčku odkrytej bránky Dominika Haška. Nočné mory Hurricanes doznali svojho vrcholu, keď Red Wings zvíťazili 3:0 a ujali sa vedenia 3:1 na zápasy.

---

¹²⁶ Finále Západnej konferencie medzi Detroit Red Wings a Colorado Avalanche sa hralo od 18. do 31. mája 2002. Red Wings postúpili po výsledku 4:3 na zápasy (5:3, 3:4 po predĺžení, 2:1 po predĺžení, 2:3, 1:2 po predĺžení, 2:0, 7:0).

Sen sa stáva skutočnosťou

Záver druhej tretiny piateho stretnutia finále priniesol kontaktný gól, ktorým Carolina znížila na 2:1. Tento stav platil po väčšinu tretej časti hry. Zatiaľ čo Hurricanes potrebovali jediný zásah na to, aby vyrovnali, Detroit už tušil, že je blízko. A tak to aj v Joe Louis Arene vyzeralo: priaznivci stáli na nohách, hra sa kúsokovala a Hurricanes sa nevedeli dostať k ucelenej akcii, ktorá by im dodala toľko potrebný pokoj.

Tvár Luca Robitaillea vyzerala v posledných minútach inak ako zvyčajne. Lucky Luc ťažko držal vztýčenú hlavu, na ktorej sa mu začínali ligotať oči. Dominik Hašek neustále poškuľoval po časomiere. Fredrik Olausson a Steve Duchesne trávili záverečné okamihy v napätí, počúvajúc burácajúcu Joe Louis Arenu, ktorá si mohutne pýtala Stanley Cup – aj pre týchto štyroch veteránov, ktorí ho ešte nikdy nezískali.

Necelých 45 sekúnd pred koncom riadneho hracieho času trafil opustenú bránku Hurricanes Brendan Shanahan. Red Wings tým navýšili svoje vedenie na 3:1 a už vedeli, že sezónu 2001/02 ukončia ako víťazi.

Shanahan sa vrhol do objatia s Yzermanom. Hašek od radosti vyštartoval zo svojej bránky a spontánne sa ponáhľal za spoluhráčmi k červenej čiare. Jeho ruky sa víťazoslávne dvíhali k stropu arény – k časomiere, na ktorej sa pomaly blížil nádherný koniec nádhernej sezóny. Steve Duchesne nadšene poskakoval na lavičke, kde nechýbali ani Jiří Fischer, Jiří Šlégr či slávny Vladimír Konstantinov.

Keď hrací čas pomaly uplynul, Chris Chelios sa otočil chrbtom k stredovému kruhu a so zdvihnutými rukami zamieril za jasajúcim Dominikom Hašekom, odvážny sen hviezdnych Detroit Red Wings sa stal skutočnosťou.¹²⁷

Medzi najlepšimi v histórii

Krátko po skončení finále sa niektorí starší hráči nevenovali iba oslave so spoluhráčmi, ale aj ďakovaniu Scottymu Bowmanovi. Niektorí z nich už vedeli, že tento veľký tréner práve ukončuje svoju epochálnu kariéru. Jedným z ďakujúcich bol aj obranca Nicklas Lidström, ktorý si následne ako prvý Európan v histórii NHL prišiel po Conn Smythe Trophy, cenu pre najužitočnejšieho hokejistu play-off.

Bowman bol prvým mužom, ktorý prebral Stanley Cup z rúk kapitána Yzermana. Po tom, čo strieborný pohár zdvihol nad hlavu sám Yzerman, prišli na rad Hašek, Robitaille, Duchesne a Olausson – skúsení bojovníci, ktorým sa po obdivuhodných kariérach a dlhých rokoch čakania splnil veľký sen.

Príbehy, ktoré v tomto play-off napísali Bowman, Lidström, Hašek, Robitaille, Duchesne a Olausson, boli vskutku mimoriadne. Ale zrejme žiaden z nich sa nevyrovnal tomu, ktorý ponúkol Steve Yzerman. Práve on bol dôvodom, prečo sa toto mužstvo plné silných individualít dokázalo otriasť zo zlého vstupu do play-off, zomknúť a nakoniec dokráčať k Stanley Cupu, pre ktorého zisk bolo predurčené.

Človek by márne hľadal hokejistu, ktorý vo vyradovacích bojoch 2002 prekročil svoj tieň tak výrazne, ako to urobil kapitán Detroitu. Yzerman hrával s pošramoteným pravým kolenom, pre ktoré ani netrénoval a na ľade sa sotva hýbal. Priaznivci, ktorí do domácej arény prichádzali s predstihom, sa neraz divili, čo to ich kapitán pri rozkorču-

---

¹²⁷ Finále Stanley Cupu medzi Detroit Red Wings a Carolina Hurricanes sa hralo od 4. do 13. júna 2002. Red Wings zvíťazili 4:1 na zápasy (2:3 po predĺžení, 3:1, 3:2 po trojnásobnom predĺžení, 3:0, 3:1).

Íovaní stvára. Nebolo dňa, kedy by hokejový svet neobľetovali obrázky jeho bolestivého výrazu tváre a lopotného korčuľovania do strán, kedy často padal a vyzeral ako žiak zoznamujúci sa s ľadom.

Yzerman na lavičku iba odkrívkaľ, no práve vďaka nemu sa Red Wings obrátili k lepším výkonom. Napriek bolesti nahromadil 23 kanadských bodov a v produktivite play-off skončil druhý za Petrom Forsbergom z Colorada.

Mužstvo, ktoré Yzerman viedol, bolo vybudované s jediným cieľom. Aj vďaka tomu, že na tento cieľ dosiahlo, ho mnoho expertov radí medzi najlepšie mužstvá, ktoré kedy hrali v NHL. Napr. podľa magazínu The Sporting News a jeho špeciálneho rebríčka z februára 2011 je toto mužstvo šieste najlepšie v histórii NHL.¹²⁸

---

¹²⁸ Sporting News: 1977 Canadiens greatest NHL team. NHL.com via The Sporting News, 10.2.2011.

Kauza Petr Mrázek & Adam Polášek

Príprava českej reprezentácie na svetový šampionát juniorov 2011 bola sprevádzaná kauzou, nad ktorou možno len krútiť hlavou. Znie to až komicky: dvaja hráči, ktorí odišli za more bez toho, aby so svojim materským klubom podpísali nový kontrakt, boli za tento čin potrestaní zákazom reprezentovať. (25.12.2010)

V českom klube HC Vítkovice Steel sa v ostatnej dobe prevalil škandál v súvislosti s jeho dvomi odchovancami – brankárom Petrom Mrázekom a obrancom Adamom Polášekom. Títo mladíci boli pôvodne nominovaní do širšieho výberu Českej republiky na juniorský svetový šampionát, na podujatí si ale nemôžu zahrať pre zákaz ich bývalého klubu, ktorý je platný aj napriek tomu, že s ním nemajú podpísaný kontrakt.

Mrázek a Polášek pôsobia druhým rokom za morom. Oba na seba upozornili vo vlaňajšej sezóne, kedy si po dobrých výkonoch v kanadských juniorských ligách získali pozornosť na drafte 2010. Mrázeka, ktorý onedlho oslávi svoje devätnáste narodeniny, si v piatom kole zo 141. pozície vybrali Detroit Red Wings. Polášek prišiel na rad o niekoľko minút neskôr, kedy si ho zo 145. miesta zvolili Vancouver Canucks.

Keď sa okolo 20. novembra 2010 tvorila širšia nominácia českého výberu pre nadchádzajúci svetový šampionát juniorov, tréner Miroslav Přerost nezabudol ani na túto dvojicu.¹²⁹ Nenápadná kauza sa tak dostala na svetlo sveta.

Nádejní českí hokejisti dostali zákaz reprezentovať za to, že pred odchodom do zámoria odmietli so svojim materským klubom podpísať zmluvy, čo vyvrcholilo tým, že Vítkovice im neudelili súhlas na účasť v reprezentácii.¹³⁰ Možno sa pýtate, prečo by to Mrázek a Polášek robili – prečo by tie kontrakty podpísali, keď je viac než pravdepodobné, že v drese Steel sa roky nepredstavia? Nuž, ako sa ukázalo neskôr, činovníkov HC Vítkovice zaujímala finančná stránka ich odchodu. Ak sa totiž hokejista so zmluvou v Európe dokáže presadiť až do NHL, materský klub za to môže byť (aspoň mierne) finančne ohodnotený. Pokiaľ ale hokejista zmluvu s materským klubom pri svojom odchode podpísanú nemá, je tomu presne naopak.

Čo je na tejto kauze najzaujímavejšie, výpovede generálneho manažéra Steel Petra Husičku a samotných hráčov sa neskôr priveľmi nezhodovali, takže človek si môže vybrať, ktorá z nich sa mu páči viac.

Husička položil na stôl argumenty, voči ktorým nemožno priveľmi namietat'. Rozhodnutie o zákaze reprezentovať vychádza priamo zo stanov zväzu a materský klub má po všetkých tých rokoch nárok na kompenzáciu, keďže mladíkov dlhodobo vychovával a preto by to mal byť práve on, kto bude z uplatnenia svojich odchovancov profitovať. Je tiež pravdou, že ak by rovnaký prístup volili všetci mladíci, výchova mládeže by vlastne nemala zmysel a pre české kluby by bola ekonomicky nevýhodná.¹³¹

Vo vzťahu medzi Európou a NHL je na mieste jeden detail, ktorý má v tejto kauze ohromný význam. Je ním zmluva medzi NHL a IIHF o odchodoch hráčov. Žiadna ta-

---

¹²⁹ Dvacítka zná širší nominaci na mistrovství světa, jsou v ní i potrestaní Mrázek s Poláškem. Václav Jáchim, Hokej.cz, 22.11.2010.

¹³⁰ Dvacítka zná širší nominaci na mistrovství světa, jsou v ní i potrestaní Mrázek s Poláškem. Václav Jáchim, Hokej.cz, 22.11.2010.

¹³¹ GM Petr Husička: Mrázkovi s Poláškem jsme nabídli nové smlouvy, dodnes neodpověděli. HC Vítkovice Steel, 11.12.2010.

káto zmluva totiž neexistuje. NHL sa v ostatných rokoch pokúšala s IIHF dohodnúť na odstúpanom, ktoré by európskym materským klubom vyplácala. Niečo také sa však nepodarilo a preto sa NHL k tomuto problému začala stavať individuálne.

Čochvíľa to bude rok, čo majú osobitnú dohodu s NHL podpísanú Švédi. Po Švédoch sa dohodli Fíni a neskôr i Nemci. Počas tohto leta prišlo k oficiálnej dohode medzi NHL a Slovenskom. Slováci sa dohodli na tom, že za každú sezónu počas platnosti zmluvy zaplatí NHL národnej federácii tzv. poplatok za rozvoj vo výške 225 tisíc amerických dolárov za každého prestupujúceho hráča, ktorý sa usadí v NHL.¹³²

Česi, ako aj rada ďalších hokejových krajín Európy, žiadnu zmluvu s NHL podpísanú nemajú. A keďže Mrázek a Polášek nepodpísali zmluvu ani pred svojím odchodom, čo by HC dávalo možnosť jednať aspoň individuálne, klub nedostane za ich odchod jediný dolár (jediný cent, jedinu korunu). Je teda správne obviňovať samotných hráčov, ktorí s týmito prietahmi vo svojej hlbokkej podstate nič nemajú?

Ako je vidieť, v strednej Európe to možné je. Údajne vinní sú mladíci, ktorí neprevjavujú vzťah k svojim materským klubom, pričom materské kluby sú údajne ukrivdené a ich nechota dohodnúť sa s NHL na odškodnom nie je ničím iným iba výsledkom toho, že NHL im – skrátka a dobre – ponúka málo.

Akosi sa však zabúda na to, že Mrázek a Polášek odišli preto, pretože na sebe zapracovali, lepšie zúročili svoj talent, dokázali sa presadiť v silnej konkurencii a keď už odchádzali, nemali predsa dôvod nič podpisovať. Práve za to všetko majú byť odsudzovaní, práve za to všetko sa materský klub snaží na nich zarobiť?

V okolí HC Vítkovice Steel a ani ostatných českých extraligových klubov sa o tomto škandále veľmi nehovorí. Servítku pred ústa – nech už je tomu z akéhokoľvek dôvodu – si však nemusí dávať zvyšok sveta a najmä zámorie, ktoré o týchto prapodivných postupoch hovorí ako o komunizme a niečom, čo v dnešnej dobe snáď ani nie je možné, ako to pre české médiá referoval sám Mrázek.¹³³

Petr Mrázek a Adam Polášek sú dnes obviňovaní za to, že potenciálne jednania so zväzom o prehodnotení ich statusov otvorili preto, pretože na blížiacich sa MS juniorov sa chceli ukázať (doslova takto to vo svojej výpovedi¹³⁴ uviedol generálny manažér Steel Petr Husička). Zväz, poťažne Husička však akosi pozabudol na to, že ide o kvalitných hráčov, ktorí za morom už majú výborné meno.

Petr Mrázek, chytajúci druhým rokom za Ottawa 67's, vyhral 18 zo svojich prvých 27 zápasov v prebiehajúcej sezóne a s úspešnosťou zákrokov nad 92 % patrí medzi najlepších brankárov OHL. Adam Polášek je zasa najproduktívnejším obrancom mužstva Prince Edward Island Rocket v QMJHL.

Pre Mrázeka je ranou pod pás aj skutočnosť, že úvodnú časť prípravného kempu v zámorí strávili českí mladíci práve v Detroit. Českí juniori sa popri tréningových dávkach zúčastnili zápasu medzi Red Wings a St. Louis Blues (5:2), kde zažili prvý hetrik Nicklasa Lidströma v NHL. Neskôr si vychutnali zápas basketbalových Detroit Pistons, ktorí v NBA podľahli Los Angeles Clippers 88:109.¹³⁵ Toto všetko sa dialo za prí-

---

¹³² Už aj Slováci podpísali zmluvu s NHL o prestupe hráčov. Sme.sk via SITA, 8.7.2010.

¹³³ Mrázek: Říkají mi, že je to jako za komunismu. iSport.cz, 15.12.2010.

¹³⁴ GM Petr Husička: Mrázkovi s Poláškem jsme nabídli nové smlouvy, dodnes neodpověděli. HC Vítkovice Steel, 11.12.2010.

¹³⁵ Dvacítka už má za sebou přesun z Detroitu do Rochesteru, junioři viděli zápasy NHL i NBA. Václav Jáchim, Hokej.cz, 20.12.2010.

tomnosti asistenta trénera českého juniorského výberu a riaditeľa hráčskeho rozvoja Red Wings Jiřího Fischera, ktorý si prial mať Mrázeka a Polášeka v národnom mužstve tak ako mnohí iní členovia realizačného tímu.

Pre český národný výber a jeho fanúšikov je mínusom predovšetkým to, že obaja potrestaní mladíci budú chýbať na turnaji, na ktorom by bol postup Čechov z ťažkej skupiny „B“ skôr prekvapením. Je to skrátka blamáž po viacerých stránkach, pričom je viac ako zjavné, že táto kauza priamo zasahuje celý český hokej.

Nie je to zvláštne, že talentovaní mladíci, akými sú Mrázek a Polášek, túžia obliecť národný dres, v tíme ich chcú vidieť spoluhráči, aj napriek zákazu si ich vďaka výborným výkonom vybrali tréneri, ale ich účasť na svetovom šampionáte juniorov beztak nie je možná, aj keď žiadne podmienky v zásade neporušili?

To nie je ani tak zvláštne ako smutné.

Maródka Detroit Red Wings sa rozrastá

Nedielnou súčasťou NHL sú zranenia. Niekedy ich je menej, niekedy sa s nimi nao-pak roztrhne vrece, ako tomu bolo napr. u Detroit Red Wings na prelome rokov 2010 a 2011. V pozadí rozrastajúcej sa maródky Wings bolo aj napriek tomu možné nájsť niekoľko pozitív, ktoré zdôraznili často velebenú šírku kádra tohto tímu. (11.1.2011)

Lanská sezóna Detroit Red Wings sa niesla v znamení množstva zranení, ktoré mužstvo sprevádzali až do skončenia olympijskej prestávky. Po odstupe času sa zdalo, že s toľkou utrápenosťou to už nemôže byť horšie. Posledné týždne sa však stali opakom tohto tvrdenia a trpkým pripomenutím nedávnej minulosti. I keď sa väčšina prvej polovice základnej časti aktuálnej sezóny 2010/11 zaobišla bez väčšieho počtu zranení, v súčasnosti sú v tomto klube opäť zaznamenávané nové a nové straty. Aktuálny pohľad na maródku Detroit Red Wings teda nevyzerá ružovo.

Prvá veľká strata bola zaznamenaná v závere novembra 2010, kedy pre poranenie zápästia vypadol zo zostavy legendárny útočník Mike Modano. Pohľad na jeho zafixovanú pravú ruku vyvolával úvahy o tom, že tento štyridsaťročný veterán by sa k hokeju už nemusel vrátiť. Nôž korčule útočníka R.J. Umbergera z tímu Columbus Blue Jackets mu nešťastne preťal šľachu a pomliaždil nerv, operácia a prvotná rekonvalescencia ale dopadla dobre, takže Modano by mohol byť späť v priebehu marca 2011.¹³⁶

Ďalšie dlhodobejšie zranenia zastihli Red Wings okolo Vianoc. Útočníci Pavel Daciuk a Danny Cleary vypadli na približne mesiac pre zlomeninu ruky, resp. členka. Daciukovi sa stal osudný pád cez bývalého spoluhráča Mikaela Samuelssona v stretnutí s Vancouver Canucks, Cleary neunesol silný zásah pukom v zápase s Minnesota Wild. Vážnosť týchto strát vykresľuje fakt, že Daciuk bol s 39 bodmi najproduktívnejším hráčom a Cleary so 16 gólmi najlepším strelcom mužstva.

Začiatkom roka 2011 sa s ďalšími zraneniami už roztrhlo vrece, keď Patrick Eaves pauzoval s poraním lakťa a Valtteri Filppula so slabunami. Podobne ako Daciuk alebo Cleary, aj títo dvaja útočníci sa zranili v dobe, kedy sa im darilo a kedy výkonnostne ťahali celý tím. Eaves musel odpočívať po hetriku a jednej asistencii zo zápasu s Dallas Stars, Filppula nútene pauzoval po tom, čo v predošlých deviatich stretnutiach pozbieral deväť bodov.

Zranenia Eavesa a Filppulu už pootvorili dvierka mladíkom, ktorí boli povolani z záložného tímu Grand Rapids Griffins z AHL. Krátkodobej anabázy v prvom mužstve Red Wings sa dočkali útočníci Tomáš Tatar a Jan Muršak, aby sa v posledných dňoch prepracovali k svojim premiérovým gólom v NHL.¹³⁷

Detroitu okrem toho pomohlo, že začiatkom decembra sa vrátil veterán Kris Draper, ktorý pauzoval od prvého dňa prípravného kempu so slabunami. Eaves a Filppula sú späť tiež, pričom pozitívom je aj fakt, že boľavý chrbát Henrika Zetterberga a poranená tvár Tomasa Holmströma sa zaobišli bez zápasovej absencie. Red Wings môže tešiť aj to, že v dobrom kondičnom stave sú hokejisti, ktorí sa so zraneniami trápili v mi-

---

¹³⁶ Hobbled Modano holds onto hope that he will play again. John Niyo, The Detroit News, 7.12.2010.

¹³⁷ Tatar sa v NHL premiérovovo trafil hneď vo svojom úvodnom zápase, hranom 31. decembra 2010 na domácom ľade proti New York Islanders (3:4 po predĺžení). Muršak strelil svoj prvý gól v NHL vo svojom ôsmom zápase, hranom 10. januára 2011 na ľade Colorado Avalanche (Red Wings prehrali 5:4).

nulosti, ako napr. Niklas Kronwall, Johan Franzén a Ruslan Salei. Dôvodov pre absolútnu spokojnosť však stále nie je veľa.

Je to len niekoľko hodín, čo Red Wings prišli o dvojicu hráčov zo zadných radov. Obranca Brad Stuart si pri surovom faule na hlavu od Toma Kostopoulouosa z mužstva Calgary Flames zlomil čeľusť a brankár Chris Osgood sa po vyšetrení vo Philadelphii pripravuje na operáciu slabín.¹³⁸ Obaja veteráni budú chýbať šesť až osem týždňov, čo sú pre Red Wings ďalšie citeľné straty.

Aj napriek značnému množstvu zranení platí, že Red Wings sa zatiaľ netrápia tak ako vlani. So súčtom 59 bodov zo 43 zápasov trónia na druhej priečke NHL, pričom nedávno sa im podarilo poraziť celkového lídra súťaže z Vancouveru na jeho vlastnom ľade. Mužstvo sa môže spoľahnúť na kapitána Nicklasa Lidströma, gólmana Jimmyho Howarda (aktuálneho lídra súťaže v počte víťazstiev) a forvarda Henrika Zetterberga (najproduktívnejšieho hráča NHL od konca novembra). „Červené krídla“ strieľajú najviac gólov v lige, darí sa im v presilovkách i oslabeniach a môžu sa spoliehať na zdravých hokejistov, ktorí sú schopní vystúpiť z radu a aspoň sčasti nahrádzať zranených spoluhráčov.

Argumentov, ktoré by Red Wings zosadzovali z pozície tímu s najširším a najvyrovnanejším kádrom v NHL, nie je mnoho. Na druhú stranu je ale nutné pripomenúť, že žiadne podobné problémy obvykle nie sú iba lokálneho charakteru. Podobné starosti so zranenými hráčmi má aj mnoho ďalších klubov NHL, o čom svedčí napr. fakt, že v rámci celej súťaže v súčasnosti nútene pauzuje viac ako 140 hráčov, pričom viacerí z nich v tejto sezóne do hry viac nezasiahnu. Detroit Red Wings sa takéto konečné ortiele doposiaľ nedotkli, takže aj napriek mnohým zraneniam sa stále možno tešiť minimálne z toho, že všetci maródi si v tomto ročníku ešte majú zahrať, a že hráči, ktorí ich zatiaľ zastupujú, hrajú viac ako dobre.

---

¹³⁸ Red Wings' Chris Osgood to have sports hernia surgery, will be sidelined 6-8 weeks. Ansar Khan, MLive.com, 10.1.2011.

Pozoruhodná strelecká séria Henrika Zetterberga

Počas rozbehnutej sezóny nás zavalujú správy o mužoch z popredia bodovania, najlepšie chytajúcich góľmanoch či iných interesantných počinoch, ktoré možno vyjadriť štatisticky. Vzácnnej streleckej sérii útočníka Detroitu Henrika Zetterberga sa však žiadna pozornosť nevenovala, čo napravuje práve tento článok. (23.1.2011)

Štatistiky NHL sú do istej miery len zavádzajúce a zjednodušené informácie, ktoré človeku o konkrétnom hokejistovi síce veľa napovedia, no tie rozhodujúce skutočnosti mu často neodtaja. Nezriedka ani nezáleží na tom, či ide o strelené góly, úspešnosť zákrokov, plusové body, alebo trebárs zblokované strely. Štatistiky sú hrou čísel, ktoré možno obracať z rôznych uhlov pohľadu, a rovnako rôzne ich možno ohodnocovať, preceňovať, alebo podceňovať.

Pozoruhodná séria, ktorou v súčasnosti disponuje Henrik Zetterberg, nie je výnimkou. Tento útočník Detroit Red Wings dokázal zaznamenať minimálne dve strely na bránku v dovedna 86 zápasoch základnej časti v rade. Je to len drobné a bezvýznamné číslo, alebo ďalší dôkaz výnimočnosti a pracovitosti tohto hráča? Nuž teda, poobračajme si dané číslo z niekoľkých uhlov pohľadu.

Zetterbergova pozoruhodná séria sa rozbehla pred viac ako rokom. Dňa 9. januára 2010 pri víťazstve Detroitu na ľade San Jose Sharks (4:1) Zetterberg nevystrelil na bránku ani raz, v nasledujúcich 86 zápasoch základnej časti – vrátane včerajšieho stretnutia s Chicago Blackhawks, ktorí vyhrali 4:1 – však vyslal na súperovu bránku vždy minimálne dva puky. Navyše, ak k týmto 86 stretnutiam základnej časti prirátame ďalších 12 zápasov z play-off 2010, v ktorom sa mu podaril rovnaký kúsok, táto šnúra sa natiahne na úchvatné číslo 98.

Strelecká séria Henrika Zetterberga je úchvatná predovšetkým vzhľadom na odstup od ostatných hráčov, ktorým sa darilo strieľať s rovnakou pravidelnosťou a početnosťou. Druhým mužom v poradí aktívnych hokejistov je kapitán Calgary Flames Jarome Iginla so sériou o 24 dueloch. Za ním nasledujú Jason Pominville (Buffalo Sabres; 20 zápasov za sebou), Daniel Sedin (Vancouver Canucks; 17), Phil Kessel (Toronto Maple Leafs; 16), Dustin Byfuglien (Atlanta Thrashers; 15), Brad Richards (Dallas Stars; 14) a Nathan Gerbe (Buffalo Sabres; 13).¹³⁹ Žiadny Sidney Crosby, žiadny Alexander Ovečkin, žiadny Steven Stamkos.¹⁴⁰

V posledných 38 zápasoch základnej časti lanskej sezóny 2009/10 zaznamenal Zetterberg až sedem zápasov o siedmich a viac strelách. V následnom play-off 2010 zaznamenal trikrát šesť a viac pokusov. V aktuálnom ročníku 2010/11 sa už šesťkrát dostal na hranicu siedmich striel v zápase. Pri návrate k včerašiemu súboju „Červených krídel“ a „Čiernych jastrabov“ zistíme, že Zetterberg v ňom vystrelil až osemkrát, čím si vytvoril tohtosezónne maximum a ako tretí hokejista ročníka sa prešvihol cez hranicu 200 streleckých pokusov.

---

¹³⁹ Počet striel hráčov NHL v jednotlivých zápasoch možno vyčítať napr. z ich Game Logu na oficiálnom webe NHL (NHL.com).

¹⁴⁰ Crosby mal do svojho januárového otrasu mozgu na konte sériu ôsmich zápasov v rade s minimálne dvomi strelami na bránku. Ovečkin vystrelil minimálne dvakrát iba raz vo svojich posledných dvoch zápasoch. Stamkos vo svojom poslednom zápase pred zverejnením tohto článku nevystrelil ani raz.

Len málo ľudí si uvedomuje, koľko Zetterberg v skutočnosti strieľa. Napr. v posledných troch ročníkoch sa vždy dostal na hranicu 300 a viac vyslaných pukov.¹⁴¹ Opomínanie jeho vysokej streleckej aktivity je zapríčinené tým, že aj napriek častej streľbe už neprodukuje toľko gólov ako v minulosti.¹⁴² I napriek tomu je jeho pravidelná streľba pre Detroit nenahraditeľná. Posúďte sami: počas Zetterbergovej 86 zápasov trvajúcej série s minimálne dvomi strelami na bránku vyhrali Red Wings takmer 60 % stretnutí, pričom 78 % zápasov vyhrali vtedy, keď Zetterberg nielenže vystrelil na bránku, ale aj napol sieť.

Okrem okázalého čísla Henrika Zetterberga si možno posvietiť aj na samotný akt streľby. Dva pokusy na zápas, v ktorom sa hokejista ako on dostáva na ľad na nejakých 19 až 20 minút, zdanlivo nie sú veľa. Dva pokusy sú napr. strelou a následným bezprostredným dorážaním, teda v tomto konkrétnom prípade úkonom o niekoľkých sekundách. Ako je potom možné, že ostrostrelci ako Crosby, Ovečkin a Stamkos neraz zo zápasov vychádzajú naprázdno a s nulou streleckých pokusov na konte?

Vysvetlenie je veľmi jednoduché: títo hráči patria medzi najstráženejších v NHL. Súperi proti nim nasadzujú svojich najlepších defenzívnych špecialistov, ktorí ich majú zodpovedne brániť a nesmú im dať priestor. Zetterbergova šnúra s 86 (98) stretnutiami s aspoň dvomi strelami na bránku tým pádom pôsobí ešte obdivuhodnejšie.

Čísla, ktoré sú v tomto článku rozoberané, možno rozviesť aj do porovnávania istých dobových daností, keďže inak by takéto šnúry vyzerali v osemdesiatych rokoch, kedy bol hokej ako utrhnutý z reťaze, a inak napr. v deväťdesiatych rokoch, ktoré boli príznačne hákujúcou hokejkou súpera, sústavne prišpendlenou na najlepších hráčoch. O tom, aký presný historický význam táto strelecká séria Henrika Zetterberga má, neexistujú bližšie informácie. Štatistiky NHL má na starosti agentúra Elias Sports Bureau, ktorá však v tomto smere žiadne fakty nepriniesla a podobne ako severoamerické a domáce médiá, ani ona tejto streleckej sérii nevenovala žiadnu pozornosť.

Samozrejme, z praktického hľadiska nie je také dôležité, akú číselnú hodnotu táto málo vídaná strelecká séria Henrika Zetterberga má a do akej miery ešte môže narásť. Dôležité je nakoniec iba to, že Zetterberg so svojou streleckou aktivitou preukázateľne pomáha Detroit Red Wings víťaziť.¹⁴³

---

¹⁴¹ V ročníkoch 2009/10 a 2008/09 poslal Zetterberg na bránku súpera zhodne 309 striel, s ktorými skončil na štvrtom, resp. piatom mieste v NHL. V ročníku 2007/08 vypálil na súperových brankároch až 358-krát, čo bol druhý najlepší výkon v NHL.

¹⁴² Zetterbergova úspešnosť streľby sa v posledných štyroch sezónach konštantne znižovala. V ročníku 2006/07 sa trafil 33-krát z 224 pokusov, čo znamenalo úspešnosť streľby 14,7 %. V ročníku 2007/08 skóroval až 43-krát, čo pri 358 streleckých pokusoch znamenalo úspešnosť 12 %. V nasledujúcich dvoch sezónach sa trafil v 31 a 23 prípadoch, vďaka čomu zaznamenal úspešnosť streľby 10 % a 7,4 %.

¹⁴³ Strelecká séria Henrika Zetterberga s minimálne dvomi streleckými pokusmi na bránku súpera začala dňa 12. januára 2010 pri porážke Detroitu na ľade New York Islanders v pomere 6:0 a skončila tri dni po zverejnení tohto článku – 26. januára 2011 – pri víťazstve Detroitu nad New Jersey Devils v pomere 3:1. Spolu s dvanástimi zápasmi play-off 2010, v ktorom Zetterberg taktiež pálil vždy minimálne dvakrát, dosiahla séria hodnotu 99 stretnutí v rade.

143 mizerných minút streleckej nemohúcnosti

Každá ofenzívna mašina sa z času na čas zasekne a strieľanie gólov sa i pre ňu stane záhadou, ktorú nie a nie vylúštiť. Detroit Red Wings, patriaci medzi gólovo najplodnejšie mužstvá sezóny, sa o tom presvedčili začiatkom februára 2011. Po gólových hodoch ich totiž zastihlo obdobie, v ktorom dlho nevedeli napnúť sieť. (8.2.2011)

Nie je to tak dávno, čo útočník Johan Franzén predviedol málo vídaný kúsok, keď v zápase v Ottawe nastrieľal päť gólov.¹⁴⁴ Franzénove gólové predstavenie bolo reprezentatívnym odrazom útočnej sily Detroit Red Wings, ktorí sa radia medzi najproduktívnejšie mužstvá tejto sezóny. Počas posledného víkendú sa však karta obrátila a obvykle produktívne „Červené krídla“ zrazu zabudli strieľať góly.

Strelecká nemohúcnosť „Červených krídel“ sa začala rozmáhať v piatok 4. februára, kedy vo svojej Joe Louis Arene vyhrali pomerom 3:0 Columbus Blue Jackets; predĺžila sa v následnom sobotňajšom zápase v Nashville, kde domáci Predators uspeli rovnakým pomerom; a pokračovala po celú prvú tretinu včerajšieho zápasu s New York Rangers. Čierna séria Red Wings nakoniec trvala 143 minút a 26 sekúnd. Pod jej ukončenie sa podpísal uzdravený navrátiliec Pavel Daciuk, ktorý otvoril skóre zápasu s „Jazdcami“ v úvode druhej tretiny, aby svojmu tímu pomohol zvíťaziť 3:2.

Red Wings zaznamenali dva zápasy v rade bez streleného gólu aj vlani, a to hneď vo dvoch prípadoch. V závere novembra 2009 dosiahla séria bez napnutia siete hodnotu 175 minút a 57 sekúnd (išlo v nej aj o dve domáce prehry – 0:2 s Atlanta Thrashers a 0:3 s Calgary Flames). Krátko pred a po vianočnej prestávke 2009 trvala strelecká nemohúcnosť Red Wings dovedna 167 minút a 38 sekúnd (išlo v nej aj o dve porážky 0:3 od tímu Chicago Blackhawks).

Strieľanie menšieho počtu gólov je problém najmä na domácom ľade, kde sa Detroitu nedarí do takej miery, ako na klziskách súperov. Red Wings síce stále okupujú prvú priečku vo svojej Centrálnnej divízii a už takmer tri mesiace patria medzi dve najlepšie mužstvá Západnej konferencie a päť najlepších mužstiev v celej NHL, ich náskok na týchto pozíciách sa však v posledných dňoch rapídne znížil.

Buďme teda radi, že tých 143 minút streleckej nemohúcnosti je minulosťou.

---

¹⁴⁴ Franzén nastrieľal päť gólov dňa 2. februára 2011 pri víťazstve 7:5 na ľade Ottawa Senators. Za posledných 15 rokov predviedli takýto kúsok iba Marián Gáborík (Minnesota Wild; 2007) a Sergej Fiodorov (Detroit Red Wings; 1996).

Aktuálne z klubu tisíckárov s Toddom Bertuzzim

Odohrať v NHL tisíci zápas základnej časti – to rozhodne nie je každodenná udalosť. Keď sa tejto udalosti dočkal útočník Detroitu Todd Bertuzzi, bol to dostatočne dobrý dôvod na to, aby ju človek vyzdvihol a aby si okrem toho pripomenul, koľko je v histórii hokejistov, ktorým sa na túto métu podarilo dosiahnuť. (22.2.2011)

„Mladosť a nadšenie vás dostanú len po určitú hranicu.
Po zápase som aj Iggymu povedal, že v akejkoľvek chvíli
chcem byť radšej starý a šikovný ako mladý a hlúpy.“

(Brett Hull; 9. jún 2002, Raleigh)

Vyššie uvedený výrok legendárneho kanoniera Bretta Hulla prišiel krátko po treťom finále Stanley Cupu 2002, v ktorom sa jeho Detroit Red Wings v sérii s Carolina Hurricanes dostali do vedenia 2:1 a v ceste za desiatym pohárom lorda Stanleyho sa viac nenechali zastaviť. Hull reagoval na zásah vtedy štyridsaťjedenročného útočníka Igora Lariónova, ktorý v 115. minúte ukončil tretí najdlhší finálový zápas všetkých čias.

Priznám sa, že dlho som hľadal článok, do ktorého tento (môj obľúbený) výrok zaradiť. Je to výrok, ktorý by v dnešnej NHL pôsobil veľmi štipľavo, no cez to všetko má pripomenúť, že človek by si mal vážiť aj starších hráčov, pretože ak by takí dobrí naozaj neboli, ani v tej dnešnej NHL, plnej mladých hokejistov, by nehrali.

Patričnej úcte by sa mali tešiť najmä tí, ktorí dosiahli na méty, na aké nejde dosiahnuť v inom než staršom veku. Jedným z takýchto hráčov je aj skúsený útočník Detroitu Todd Bertuzzi, ktorý sa v nedeľu 20. februára 2011 na ľade Minnesota Wild stal v poradí 263. hokejistom histórie s tisíckami zápasmi v základnej časti NHL.

Bertuzzi oslávil svoj tisíci zápas vo veľkom štýle. V riadnom hracom čase odohral 18 minút a aj keď nijak neprispel k stavu 1:1, ktorý medzi Wild a Red Wings vydržal až do samostatných nájazdov, nájazdovú lotériu sám ukončil, presadzujúc sa po bekhen-dovej strele pod hornú žrdku brankára Niklasa Bäckströma.

Bertuzzi po zápase žiaril šťastím. V rozhovore pre médiá uviedol, že nie je lepšie miesto, kde možno získať dva body a ešte aj skórovať, ako práve Minnesota.¹⁴⁵ Týmto vyhlásením narážal na celozápasové bučanie tamojších priaznivcov, ktorí ho nemajú v obľube ešte od čias, kedy bol ich súperom v drese Vancouver Canucks.

V súčasnosti sa možno tešiť aj z toho, že Toddovi Bertuzzimu, ktorý sa pred rokmi ako hráč Vancouveru prezentoval jedným z najšpinavších faulov v histórii NHL¹⁴⁶, je venovaná už len pozitívna pozornosť. Tisícka zápasov v základnej časti totiž nie je jedným tučným číslom, na ktoré v ostatnej dobe dosiahol.

---

¹⁴⁵ Wings beat Wild in Bertuzzi's 1,000th game. NHL.com, 21.2.2011.

¹⁴⁶ Bertuzzi sa tohto faulu dopustil 8. marca 2004 v nervóznom zápase jeho Vancouver Canucks proti Colorado Avalanche (2:9). Bertuzzi v tretej tretine vyzval mladého coloradského útočníka Steva Moorea, aby sa s ním pobil. Keď Moore na túto výzvu nereagoval, Bertuzzi na neho zaútočil zozadu, udril ho do hlavy a zvalil ho na ľad, čím mu spôsobil devastačné zranenia, vinou ktorých musel skončiť s aktívnou kariérou. Bertuzzi bol za tento špinavý zákrok vedením NHL dlhodobo suspendovaný a neskôr musel čeliť obvineniu z ublíženia na zdraví s trvalými následkami. Prípady Bertuzzi vs. Moore sa uzavrel až v roku 2014 mimosúdny vyrovnaním.

Bertuzzi pred polovicou vlaňajšej sezóny najskôr zaznamenal svoj stý gól v presilovej hre, vďaka čomu sa dostal do vzácnej spoločnosti 130 hráčov, ktorým sa to podarilo. V závere dlhodobej sezóny 2009/10 sa prekročením hranice 1 300 trestných minút priblížil prvej dvojstovke histórie. V úvode sezóny 2010/11 sa vďaka 400. asistencii vo svojej kariére dostal do úzkej skupinky 230 mužov, ktorí na túto hranicu dosiahli.

Dnes sú to takmer tri týždne, čo Bertuzzi oslávil svoje tridsiate šieste narodeniny. Len pred desiatimi dňami sa stal 202. hráčom, ktorý to dotiahol na hranicu 700 bodov v NHL. A aby toho nebolo málo, v nedávnom zápase v Sunrise proti Florida Panthers sa stal 163. hráčom histórie so súčtom 40 víťazných gólov.

Bertuzzi nepríde o svoju pozíciu dosiaľ posledného hráča s tisícami zápasmi v základnej časti NHL minimálne do polovice marca tohto roka, keďže z aktívnych hokejistov majú k tisícke najbližšie iba beci Wade Redden (New York Rangers) a Adrian Aucoin (Phoenix Coyotes). Redden, ktorý si dosiaľ odkrútil 994 zápasov v NHL, hráva iba v nižšej súťaži, zatiaľ čo Aucoin (989 zápasov) je momentálne zranený.

Skupina 263 hokejistov, ktorí v NHL odohrali tisíc zápasov základnej časti, možno nepôsobí nejako ohromujúco – veď na takých 1 500 zápasov v NHL dosiahlo už len 13 hráčov. Ak však vezmeme do úvahy fakt, že NHL existuje už 93 rokov, počas ktorých v nej nastúpilo dovedna 5 999 korčuliarov a 661 brankárov, pridáme na to, že skupina 263 hokejistov s tisícovou stretnutí na konte je predsa len veľmi úzka, pretože je tvorená iba 3,9 % všetkých mužov, ktorí si kedy v NHL zahráli.

Tisícka zápasov znamená rešpekt, vážny prístup generálnych manažérov a uznanie okolia. Znova ale platí, že toto okružie číslo nemusí byť tou najvýpovednejšou hodnotou. V počiatkoch NHL sa predsa hrávalo iba 20 zápasov za sezónu, aby sa postupom rokov až desaťročí prechádzalo k 40, 60, 70, 80 až dnešným 82 zápasom základnej časti. Rovnako tak platí, že hokejista sa nestáva slávnym len po dovŕšení tejto hranice. Za všetky príklady hovoria napr. slávni forvardi Mario Lemieux (915 zápasov základnej časti v kariére), Mike Bossy (752) a Howie Morenz (550), či v prípade Red Wings záďák Reed Larson (904) a útočníci Syd Howe (697) a už spomínaný Larionov (921).

Ak tisícka zápasov niečo zaručuje, tak je to neprehliadnuteľná kariéra. Žiaden veterán by si toľkú pozornosť nevyslúžil, ak by nebol naozaj kvalitným hráčom, čo platí aj v prípade Todda Bertuzziho.

Todd Bertuzzi je dnes v poradí 62. hokejistom, ktorý v NHL absolvoval aspoň tisíc stretnutí v základnej časti a popri tom si obliekol dres Detroit Red Wings. Piaty z týchto hráčov sú stále aktívni – okrem Bertuzziho ešte hrávajú Mike Modano, Nicklas Lidström, Kris Draper a Ray Whitney (Phoenix Coyotes).

Päťoro je aj hráčov, ktorí odohrali tisíc zápasov základnej časti iba v drese Detroit Red Wings. Okrem Lidströma a Drapera sú nimi Gordie Howe, Steve Yzerman a Alex Delvecchio. Howe je so svojimi 1 767 zápasmi v NHL aj samotným historickým lídrom, ba dokonca prvým hráčom, ktorý na tisícku dosiahol.

Záverom ešte kompletný prehľad 62 hráčov, ktorí odohrali minimálne tisíc zápasov základnej časti NHL a počas svojej kariéry nastúpili aj za Detroit Red Wings:

Hokejisti, ktorí v Detroite trávili celú kariéru alebo jej podstatnú časť: obranca Nicklas Lidström; útočníci Gordie Howe, Steve Yzerman, Alex Delvecchio, Sergej Fiodorov, Kris Draper, Kirk Maltby a Ted Lindsay.

Hokejisti, ktorí v Detroite trávili časť svojej kariéry: obrancovia Chris Chelios, Paul Coffey, Mathieu Schneider, Larry Murphy, Red Kelly, Bill Gadsby, Brad McCrim-

mon, Marcel Pronovost, Steve Duchesne, Terry Harper, Bob Rouse a Harold Snepsts; útočníci Brendan Shanahan, Norm Ullman, Dean Prentice, Marcel Dionne, Adam Oates, Dino Ciccarelli, Viačeslav Kozlov, Frank Mahovlich, Garry Unger, Michael Foligno, Dallas Drake a Todd Bertuzzi.

Hokejisti, ktorí v Detroite trávili krátku časť svojej kariéry, alebo sa v jeho mužstve iba mihli: obrancovia Marc Bergevin, Leo Boivin, Börje Salming, James Macoun, Brad Park, Doug Harvey, Todd Gill, Dave Lewis, Charles Marsh, Ulf Samuelsson, Michael Ramsey, Jean-Guy Talbot, Derian Hatcher a Fredrik Olausson; útočníci Mike Modano, Luc Robitaille, Brett Hull, Pat Verbeek, Steve Thomas, Adam Graves, Ray Whitney, Murray Oliver, Pit Martin, Bernie Federko, Darryl Sittler, Murray Craven, Andy Bathgate, Mike Sillinger, Ivan Boldirev a Brad May.

O slabinách, vráskach a výkričníkoch pred play-off

Detroit Red Wings mali v marci 2011 vykročené za dvadsiatym postupom do play-off v rade. Z toho dôvodu som sa rozhodol pripraviť preview, ktoré by bolo platné aj v prípade, že by sa do vyraďovacích bojov nedostali. Nešlo totiž o klasické preview silných stránok, ale o preview hovoriace skôr o slabinách a nedostatkoch. (9.3.2011)

Od začiatku vyraďovacích bojov pre 16 najlepších klubov NHL nás delí už len päť týždňov. Väčšina tímov sa v súčasnosti zamestnáva tuhým zápasom o možnosť zúčastniť sa tejto veľkolepej šou, no popri tom je tu zopár mužstiev, ktoré sa v tabuľke držia na komfortných pozíciách a s play-off už počítajú ako s reálnym premietnutím svojej celoročnej snahy. Jedným z týchto mužstiev sú aj Detroit Red Wings, ktorí smerujú k jubilejnej dvadsiatej účasti v nadstavbovej časti za sebou, čím by zveľadili aktuálny rekord v štyroch najväčších severoamerických súťažiach (NHL, MLB, NFL, NBA).

„Červené krídla“ v súčasnosti síce pôsobia nehrozene, no aj ony sa stretávajú s viacerými aspektmi, ktoré ich môžu obmedziť či zastaviť. A práve na tieto aspekty sa sústreďí predkladaný článok. Článok je zostavený tak, aby platil aj v prípade, že by sa Red Wings dostali do nevídaného křča a o pohodlný postup do play-off by prišli.

Takéto a podobné preview zvyknú hovoriť najmä o tom, čo musí ten alebo onen tím urobiť, aby sa tešil na úkor súpera. Veci sa však dajú vziať aj z druhého konca, tzn. predostrieť ich formou, ktorá zhrňa možné príčiny zlyhania či vypadnutia. Tento článok preto možno vnímať aj ako súbor najväčších nedostatkov Detroit Red Wings, alebo súbor dôvodov, pre ktoré by „Červené krídla“ nemuseli vyhrať Stanley Cup.

Predkladaný súbor je mojím osobným názorom. Popisované aspekty sú zoradené na základe môjho posúdenia ich závažnosti, s odstupňovaním od detailu najmenšieho významu (# 10) až po predpokladaný kľúčový faktor (# 1). Mnohé iné aspekty (napr. presilová hra, zlé výsledky Red Wings na domácom klzisku, nálada v mužstve, zranenia, vek hráčov, kvalita defenzívy a pod.) sú zámerne vynechané, i keď je samozrejme, že v konečnom dôsledku môže rozhodovať čokoľvek.

10: Vášeň, schopnosti a vzdor voči tlaku

Vášeň, ktorú Hockeytown pociťuje od prelomu tisícročí, zaväzuje hráčov Red Wings k dôrazu kladenému na play-off. „Červené krídla“ disponujú najstarším a najskúsenejším ligovým tímom, pre ktorý je najdôležitejšie víťazenie vo vyraďovacej časti. Wings nie sú stavaní na naháňacky ich hráčov v popredí kanadského bodovania, alebo na zisk vysokých volieb v drafte. Jediné, o čo v Detroite skutočne ide, je play-off.

Rovnica tohto efektu je veľmi jednoduchá: ak raz vyhráte, všetci očakávajú, že to urobíte znova, čo v prípade Red Wings a ich štyroch víťazstiev Stanley Cupu v posledných 13 rokoch platí hneď niekoľkonásobne.

Táto rovnica sa v kľúčových obdobiach sezóny môže podčiarkovať kvalitatívnymi schopnosťami kádra a istým mentálnym podtextom. Ostatné kluby sa v posledných rokoch snažili Red Wings dohnať, no žiadny z nich sa k ich úspechom ani nepriblížil. Ak všetky tieto aspekty premietneme do reality, zistíme, že v Detroite ide o obrovský tlak a veľkú zodpovednosť.

9: Hlad po výhre a energickosť prejavu

Vôľa víťaziť je v play-off polovicou úspechu. Pokiaľ mužstvo disponuje hráčmi, ktorí po víťazstve bažia každou minútou, má veľký arzenál, ktorý ho neustále ženie dopredu. Red Wings takýto skrytý arzenál pri svojich posledných víťazstvách skutočne mali (1997: zisk prvého Stanley Cupu po 42 rokoch; 1998: emotívna obhajoba pre Vladimira Konstantinova; 2002: prítomnosť dlho čakajúcich veteránov Fredrika Olaussona, Stevea Duchesneho, Dominika Haška a Lucea Robitaillea; 2008: splnenie dlhoročného sna pre veterána Dallasa Drakea). Majú ho aj v súčasnosti? Strieborný pohár zatiaľ nevyhrali veteráni Ruslan Salei a Todd Bertuzzi. Zaujímavým faktorom môže byť aj michiganský rodák Mike Modano. Či to ale bude viesť k väčšiemu hladu po výhre, to je otázne.

Káder Red Wings sa v posledných rokoch výraznejšie nemení, čo môže mať vplyv aj na energický prejav v hre. Hráči ako Justin Abdelkader, Brad Stuart, Johan Franzén či Niklas Kronwall síce dokážu hrať tvrdo, svojou tvrdosťou ale nedokážu otočiť priebeh hry (platí to aj u Kronwalla, ktorý sa prezentuje devastujúcimi hitmi). Súčasní Red Wings tvrdo nehrajú a tak skoro ani nebudú, čo môže z času na čas chýbať.

8: Kilometre verzus hodiny v lietadle

Už letmý pohľad na mapu NHL napovedá, že mužstvá zo Západnej konferencie trávajú v lietadlách oveľa viac času ako tie z Východnej konferencie. Tento faktor môže mať pri súčasnej vyrovnanosti súťaže svoj význam. Je totiž stále dôležitejšie, v akej vzdialenosti sa cieľová destinácia nachádza, a je stále dôležitejšie, do akej miery sa séria so súperom z iného časového pásma naťahuje. Samozrejme, tento aspekt je dôležitý pre kluby postupujúceho do ďalšieho kola, keďže vždy existuje možnosť, že v ňom narazia na protivníka, ktorý sa toľko nenacestoval.

Priamy vplyv vzdialenosti sa premieta aj do tréningu. Určitý rozdiel medzi Západnou a Východnou konferenciou tkvie v tomto smere hlavne v dôraze kladenom na rané rozkorčuľovanie pred večerným zápasom. Trebárs Carolina Hurricanes ako zástupcovia Východnej konferencie, kde sa toľko necestuje, boli nie tak dávno typickým tým, že neraz vypúšťali tréningy, čo bolo v NHL nezvyklé, no i napriek tomu si v krátkom čase zahráli vo dvoch finále Stanley Cupu, pričom v jednom prípade aj triumfovali.

Letieť však na prvé kolo do Kalifornie, na ďalšie do Kanady a na finále napr. niekde na Floridu – to je niečo, čo žiaden z priamo zainteresovaných tímov Centrálnej divízie Západnej konferencie dozaista nechce.

7: Začarované kruhy a mäkkosť rohov

Red Wings hrajú sezónu čo sezónu zdanlivo rovnako, so založením svojej hry na celoplošnej aktivite a kombinačnej vyzretosti. V detaile sa však snažia klásť dôraz na rôznorodý prejav, čím je demonštrovaná pestrosť práce ich trénera Mikea Babcocka. Popri tom sa ale objavujú aspekty, v ktorých sa Detroit trápi.

Činnosťou, v ktorej sa „Červeným krídlam“ už druhý rok v rade veľmi nedarí, sú najmä vhadzovania. Vhadzovania mali mimoriadny význam už v lanských bojoch Red Wings v play-off – Phoenix Coyotes vďaka nim ťažili z produkcie obrancov a San Jose Sharks nimi prakticky rozhodli o svojom postupe.

„Červené krídla“ na vhadzovaní už toľko nevyužívajú Dannyho Clearyho a Krisa Drapera, čo by sa malo zmeniť, ak sa nezlepšia Valtteri Filppula a Darren Helm. Wings už toľko nevyužívajú ani tzv. podvádžania na bully, čo je štipľavo znejúci, no skutočný a neodmysliteľný aspekt hry každého postupujúceho tímu, nútiaci k tvrdej robote okolo kruhov na vhadzovanie i priamo na nich s cieľom (doslova) urvať puk.

Samozrejme, boj a verva by nemali chýbať ani v rohoch klziska – každé mužstvo totiž dokáže zavrieť súpera do zámku a točiť puk okolo mantinelov, no nie každé dokáže toto ťaženie aj premietnuť do gólovej produkcie. Štvrtá lajna Detroitu s tým v základnej časti problém nemala, je ale otázne, či by bola takto efektívna aj v play-off.

6: Vzácne čierne esá a tí ostatní

Hokejisti, ktorí v play-off nie sú súčasťou zápasovej súpisky, alebo ktorí doplnili mužstvo z farmy a trénujú s prvým tímom, bývajú označovaní slovným spojením „čierne esá“. Prítomnosť takýchto hráčov v tíme zvykne byť pozitívom, pretože môžu vytvárať konkurenčné prostredie, môžu prinášať nové impulzy, a čo je najdôležitejšie, kedykoľvek môžu zasiahnuť do bojov a postarať sa o prípadný obrat alebo zlom v sérii.

Red Wings v minulosti touto formou objavili vzácne dispozície napr. u útočníkov Darrena Helma a Justina Abdelkadera, či u obrancu Jonathana Ericssona. Podobný nečakaný prídavok by sa im dozaista hodil aj v tohtoročnom play-off.

Z hráčov, ktorí by mohli výraznejšie vystúpiť z radu, možno menovať zadáka Jakuba Kindla a z farmy v Grand Rapids forvarda Jana Muršaka. Okrem prídavkov od „čiernych es“ je potrebná aj výraznejšia podpora z druhej vlny, dávajúcej možnosť vydýchnuť hlavným ťahúňom. Ak si svoju formu zo základnej časti udržia sekundárni hráči ako Jiří Hudler a už spomínaný Ericsson, Red Wings môžu ísť ďaleko.

5: Výhody v nevýhode a neslávne závery

Detroitská hra v oslabení sa v ročníku 2008/09 natoľko zhoršila, že spadla medzi šesť najhorších v celej NHL.¹⁴⁷ Mužstvo Red Wings odvtedy v tomto smere urobilo drobné pokroky a dnes sa radí aspoň medzi ligový priemer. Red Wings už dlhodobo patria do úzkej skupinky mužstiev, ktoré na ľade súperov hrávajú viac vlastných presiloviek ako oslabení, takže priemerná hra v početnej nevýhode by ich v play-off nemusela pochovať. Dôležité však bude, aby sa ich úspešnosť hry v oslabení, ktoré je dnes na hodnote okolo 80 %, nijak výrazne neznížila.

Dôležitým hráčom oslabení bude v závere tohtosezónnej základnej časti venovaná kľúčová pozornosť, keďže ich dobrá forma je nevyhnutná pre úspech v play-off. Bez tvrdej práce zadákov Niklasa Kronwalla a Brada Stuarta i forvardov Darrena Helma, Patricka Eavesa a Drewa Millera to „Červené krídla“ nikam nedotiahnu.

Väčšie nasadenie a koncentráciu bude treba aj v posledných okamihoch tretín alebo zápasov. Nedostatočná pozornosť v týchto pasážach, pripravujúca „Červené krídla“ o radu bodov, by v play-off mohla mať devastačné následky.

---

¹⁴⁷ Red Wings boli po základnej časti sezóny 2008/09 s úspešnosťou hry v oslabení o hodnote 78,3 % až na 25. mieste v NHL. Na ľade súperov boli v tomto smere druhí najhorší v NHL s úspešnosťou 76,4 %.

4: Puk a jeho nevyhnutná lepkavosť

Za všetkými úspechmi, ktoré Red Wings v posledných rokoch dosiahli, stojí ich spôsob hry s pukom „nalepeným“ na hokejkách. Kľúčovými hráčmi mužstva sú šikovní a hraví Európania, ktorí už dokázali, že kombinačná hra s aktívnou kontrolou puku („puck possession game“) môže byť v NHL úspešná.

Ak hokejisti Detroitu majú svoj deň, hrať proti nim je mimoriadne náročné, pretože ich súper im často môže konkurovať len tvrdým a trpezlivým bojom, pri ktorom sa k puku nedostáva často.

Medzi najúčinnejšie metódy ničenia hry s pukom patrí neustály forčeking, aktívna hra bez puku, tvrdosť vo vlastnom obrannom pásme, časté prerušovanie hry, kontrola priestoru v strednom pásme a nátlak vyvíjaný na súperovu bránku. Ak sú tieto a ďalšie zbrane voči kombinačnej hre s pukom účinné, kombinácia stráca efekt, čo sa prejavuje stratami puku v útočnom pásme a súperovými gólmi z rýchlych protiútokov alebo prečíslení. Nie je žiadnym tajomstvom, že Red Wings z týchto situácií inkasujú často. Nejde však o ich slabinu, ale o logický negatívny dôsledok aktívnej hry s pukom. Horšie to je iba vtedy, keď kombinačná hra s pukom neprináša žiadané ovocie – góly.

Aby teda Red Wings boli úspešní, ich kombinačná hra musí byť účinná aj v play-off. V opačnom prípade sa môže stať, že vyhoria proti súperovi, ktorí bude hrať zdanlivo horšie, avšak v skutočnosti efektívnejšie.

3: Zhovievavosť puku a zbláznený gólman

Kouč Detroitu Mike Babcock niekedy zvykne hovoriť o viaczmyselnom termíne „puck luck“, čo je nevyhnutnosť šťastia pri hre, pretože aj bez ohľadu na taktickú, hernú, kvalitatívnu alebo fyzickú pripravenosť sa puk môže odrážať ľubovoľnými smermi a stavať tak všetku vynakladanú snahu na hlavu.

Pri nesúrodej hre opúšťa puk hokejku prirýchlo a nepresne, alebo naopak veľmi pomaly, čím sa brzdí kombinácia a spomaľuje tempo hry. Jediný účinný spôsob, akým možno „puck luck“ získať na svoju stranu, je tvrdá práca, pri ktorej sa kľč v istom momente predsa len stráca a snaha vynakladaná na dosiahnutie požadovaných úkonov sa zrazu javí ako menej náročná. Skrátka: ak sa darí, tak ide všetko samo, a naopak ak sa nedarí, tak sa to prejavuje hneď v niekoľkých smeroch.

„Červené krídla“ sa zvyknú zlepšovať až s postupom času, čo neplatí len pre ich stúpajúcu silu s plynutím play-off, ale aj v rámci jednotlivých zápasov (totižto, ich prvé tretiny bývajú horšie ako ostatné časti hry). „Puck luck“ sa často prejavuje pri zdanlivo „nespravodlivých“ góloch, kedy skóruje súper, ktorý je zdanlivo horší a hrá pod tlakom zdanlivo lepšieho protivníka. Platí to najmä pri konfrontácii „puck luck“ s výborným brankárom, kedy možno urobiť priam čokoľvek, no presadiť sa nedarí.

Red Wings sa v minulosti týmto spôsobom vytrápili napr. na Tomášovi Vokounovi (Nashville Predators) alebo Miikkovi Kiprusoffovi (Calgary Flames), no takmer za každým postúpili. V horších prípadoch sa však neotriasli a s play-off sa rozlúčili veľmi rýchlo, ako napr. v roku 2003, kedy ich nevidane potupil gólman Jean-Sébastien Giguère (Mighty Ducks of Anaheim).

Na tvrdú prácu, ktorou možno zhovievavosť puku preklopiť na svoju stranu, treba dávať pozor od prvých sekúnd prvého zápasu play-off, pretože ak sa „puck luck“ prikloní na stranu súpera, šanca na postup sa môže znižovať.

2: Zrod nečakaných hrdinov v pravý čas

Henrik Zetterberg, Johan Franzén a Pavel Daciuk patria k najdominantnejším útočníkom v play-off v povýlukovej NHL. Spolu s obrancami Nicklasom Lidströmom, Brianom Rafalskim a ďalším útočníkom Tomasom Holmströmom tvoria úzku skupinu hráčov, ktorí sú pre Red Wings smerodajní. Vďaka ich produkcii sú „Červené krídla“ nebezpečné, keďže týmto hráčom sa vo vyradovacích bojoch darí trvale a pravidelne.

Nič však netrvá večne a aj vlaňajšie play-off ukázalo, že bez produkcie či aspoň zapojenia ostatných členov kádra to na súperov nemusí stačiť. Spoliehanie na niekoľko kľúčových hráčov nie je na mieste nikdy, takže aj keď „Červené krídla“ disponujú pomerne širokým a vyrovnaným kádrom, je nevyhnutné, aby svoju hĺbku potvrdili práve v play-off. Hrdinovia nemusia byť tradičnými hviezdami, ako to v roku 2008 ukázali Brad Stuart, Niklas Kronwall a Darren Helm. Je iba potrebné, aby sa popri lídroch objavili v pravý čas.

1: Prívetivosť troch červených tyčí

Záverom žiadne prekvapenie: najväčší otáznik Red Wings pre play-off zostáva v bránkovisku. Jimmy Howard už druhým rokom patrí medzi gólmánov s najvyšším počtom víťazstiev v základnej časti, ale vo vyradovacích bojoch je jeho bilancia negatívna (päť výhier a sedem prehier). A práve to by sa pre dobro tímu malo zmeniť.

Howard je jednou z najdôležitejších súčastí Red Wings a aj keď má mnohých kritikov, chytá spoľahlivo. Bolo by ale potrebné, aby sa zlepšila jeho spolupráca s obranou. Defenzíva Red Wings si pred začiatkom ročníka stanovila za cieľ inkasovať menej ako 2,5 gólu na zápas. Už dnes je isté, že túto hranicu sa jej uhájiť nepodari.

Jednou z posledných Howardových slabín je pokrývanie odrazených pukov. Práve to je oblasť, v ktorej je potrebná výrazná pomoc zadných radov. Samozrejme, podstatná miera zodpovednosti leží na Howardových pleciach. Howard totiž musí byť výborný aj sám od seba. Ide predsa o gólmána, čo je ten najcitlivejší hokejový post, ktorý navyše možno spájať so všetkými doteraz prezentovanými aspektmi.

Aby teda Red Wings boli úspešní, Howard musí byť energický, musí sa popasovať s tlakom, musí chytáť výborne v oslabeniach (príslovie o tom, že najlepším hráčom do oslabenia je brankár, platí v play-off dvojnásobne), musí si postrážiť vypäté závery zápasov, musí cítiť podporu, musí byť pokojný a občas sa musí stať hrdinom.¹⁴⁸

---

¹⁴⁸ Detroit Red Wings do play-off 2011 bezpečne postúpili a v každej sérii, ktorú odohrali, urobili poriadny víťaz. V úvodnom kole vyradovacích bojov boli jediným tímom, ktorý svojho súpera vyradil 4:0 na zápasy. Red Wings si týmto pomerom poradili s Phoenix Coyotes. V následnom semifinále Západnej konferencie im nechýbalo veľa k tomu, aby sa postarali o historický obrat z 0:3 na zápasy proti San Jose Sharks. V siedmom zápase proti „Žralokom“ ale neuspeli a s play-off sa museli rozlúčiť. O zápasoch Red Wings v play-off 2011 bližšie pojednávajú niektoré nasledujúce články tejto knihy.

Niektoré diskutované témy trochu inak

Niektoré skutočnosti sa javia dojmom hotovej veci, ktorú nemožno vnímať inak. Ak sa však na dianie v NHL pozrieme z pohľadu manažéra, vlastníka či hokejistu, zistíme, že každý z nich má o určitej skutočnosti celkom iné presvedčenie. Presvedčme sa o tom aj my na príklade vybraných diskutovaných tém v NHL. (15.3.2011)

Prítomnosť platového stropu, odvrátená strana pôsobenia tvrdých hráčov, alebo vynášanie ortielov nad hlavami hokejistov, ktorí sú nevýrazní. Skutočnosti, o ktorých význame sme možno skalopevne presvedčení a nič by nás na nich nemalo prekvapiť. Pokúsme sa však na chvíľu zabudnúť na to, že nie sme priamymi aktérmi, a pozrime sa, ako niektoré vybrané skutočnosti v NHL môžu vyzeráť v očiach generálnych manažérov, vlastníkov klubov či samotných hokejistov.

Hlava alebo orol? (kruté vreckové)

Pod lanský triumf Chicago Blackhawks sa podpísalo množstvo hrdinov, ktorí prichádzali do úvahy ako potenciálni držitelia Conn Smythe Trophy pre najužitočnejšieho hráča play-off. Brankár Antti Niemi a forvardi Dustin Byfuglien a Patrick Kane ale nehrali skvele v celých vyradovacích bojoch, čo bol jeden z hlavných argumentov, ktoré trofej posunuli mladému kapitánovi Jonathanovi Toewsovi.

O Toewsových zásluhách na celkovom víťazstve Blackhawks nemožno pochybovať. Napriek tomu sa mohlo nájsť niekoľko persón, ktoré si želali čokoľvek iné, len aby Toews túto trofej nezískal. Vlastne, v organizácii Chicago Blackhawks sa skutočne našli. Mnohým totiž bolo jasné, že ak cena pre najužitočnejšieho hráča play-off skončí v rukách Toewsa, leto 2010 bude pre Hawks ešte ťažšie.

Mladý kanadský center Toews podpísal začiatkom decembra 2009 s Chicagom novú zmluvu na päť rokov s priemerom 6,3 milióna amerických dolárov na sezónu.¹⁴⁹ Táto zmluva mala nadobudnúť platnosť až od ročníka 2010/11, keďže v sezóne 2009/10 ešte platil posledný rok jeho trojročného nováčikovského kontraktu. Kapitán Toews síce zarábal iba 850 tisíc amerických dolárov, avšak vďaka bonusom si v sezóne 2009/10 prišiel na ďalších 2,15 milióna dolárov, z toho 1,3 milióna inkasoval za víťazstvo prestížnej Conn Smythe Trophy. Blackhawks mali možnosť zarátať túto čiastku do platového stropu za sezónu 2009/10, ale keďže tento bol pred vrcholom play-off už naplnený, predmetná suma sa presunula do platového stropu pre ročník 2010/11.

Aj s ďalšími výkonnostnými bonusmi pre iných hokejistov sa Blackhawks už pred otvorením trhu s voľnými hráčmi museli zmieriť s tým, že v platovom strope pre sezónu 2010/11 budú držať „slepú“ sumu 4,158 milióna, len aby dobehli nedoplatené bonusy z predchádzajúceho ročníka. Mužstvo muselo vinou naplnenia platového stropu opustiť až desať hráčov základnej zostavy, vrátane Byfugliena a Niemiho, ktorý odišiel len pre niekoľko stoviek tisíc dolárov, ktoré Hawks chýbali.¹⁵⁰

Je teda zrejmé, že ak by Toews Conn Smythe Trophy nezískal, Hawks a ich generálny manažér Stan Bowman by nemuseli počítať toľké letné straty.

---

¹⁴⁹ Kane, Toews, Keith agree to contract extensions. Brandon Hicks, CBC Sports, 3.12.2009.

¹⁵⁰ Veľkému prievanu u Chicago Blackhawks po víťazstve Stanley Cupu 2010 sa venovalo viacero článkov a strán tejto knihy. Podrobnosti ste mohli nájsť napr. na stranách 40, 42, 56 a 57.

Pomôžeme ti, pretože ťa chceme späť

Hokej je kontaktný šport, takže jedným z jeho poznávacích znamení je tvrdosť. Tvrdosť je tiež jedným z hlavných dôvodov, pre ktoré je väčšina severoamerických hokejových arén permanentne zaplňaná. Tvrdá hra však nemá ďaleko od negativizmu, u ktorého sa často prejavuje nedostatok rešpektu voči súperovi.

Pre hráčov, ktorí sa dopustia vážneho priestupku v konfrontácii s dobrými mravmi, zriadila NHL spolu s NHLPA špeciálny odvykací program, zvaný Substance Abuse Program. Úlohou tohto programu je prinavrátiť hokejistom možnosť, ako sa striasť problémov a vrátiť sa na správnu životnú cestu. Program pomáha napr. hráčom, ktorí majú problémy s alkoholom, návykovými látkami, psychikou či usporiadaním svojho osobného života. Tieto problémy nemusia vznikáť priamo pri hokeji, ich symptómy ale môžu byť okato viditeľné trebárs u hokejových bitkárov, ktorí sa nepasujú iba so súpermi, ale aj s nadmernou koncentráciou adrenalínu. Zásadou programu je pomôcť už pri náznaku presahovania určitých hraníc a bez ohľadu na to, či je problém priamo alebo nepriamo spojený s NHL.

Odvykaciu kúru Substance Abuse Program absolvovalo už mnoho hráčov. V minulosti sa v médiách objavili správy o tom, že išlo o mená ako Kevin Stevens, Claude Lapointe, Theoren Fleury, Mark Bell¹⁵¹, Sandis Ozoliņš, Brian McGrattan, či Jordin Toootoo.¹⁵² Z pohľadu NHL je vyliečenie a návrat takýchto hráčov istou potrebou, pretože je zrejmé, že súťaž potrebuje pozitívnu reklamu.

Podstatou tejto a obdobných foriem pomáhania je presvedčenie o tom, že čokoľvek, čo sa javí negatívne, treba z pohľadu NHL otočiť v pozitívum a verejnosti priniesť silný príbeh, ktorý súťaž zviditeľní, a nie blamáž, ktorá na ňu uvrhne tieň neúspešnosti alebo neschopnosti popasovať sa s problémami.

Keď boj je trápením a trápenie bojom

Hľadieť na dianie v NHL rôznymi pohľadmi síce môže byť zaujímavé, no takéto pohľady nemusia byť zásadne skalopevné či spoločensky určujúce. Kľúčový je totiž pohľad fanúšikov, ktorí sú popri majiteľoch ďalšími osobami, ktoré celý ten špás platia.

Názor širokej verejnosti je pre ligu tým najlepším merítkom úspechu alebo neúspechu. Davy dokážu dať najavo, čo sa im páči, ale tiež upozorní na niečo, čo im dvakrát nevoní. Tréneri, generálni manažéri alebo vlastníci klubov sa neraz dokážu prípadnej priamej kritike fanúšikov vyhnúť, čo však nemusí platiť o samotných hokejistoch, ktorí boli, sú a vždy budú hlavným stredobodom pozornosti.

Aby človek spoznal skutočnú kvalitu jednotlivých hráčov, naozaj nie je potrebné voliť pohľad z opačnej strany. Priaznivcom niekedy postačí, ak sa na problém dokážu pozrieť s nadhľadom; postačí, ak sa vynasnažia pohľadať pozitívny aspekt a naučiť sa voliť potrebnú dávku rešpektu a pochopenia. Ak sa nad trápením a bojom jednotlivých mužov zamyslíme, môžeme prísť až do bodu, kedy hokej nemusí byť prioritou.

---

¹⁵¹ Bell Placed in NHL/NHLPA Substance Abuse Program. Toronto Maple Leafs, 4.9.2007.

¹⁵² Konkrétny prameň, ktorý by potvrdzoval účasť všetkých menovaných hráčov v programe Substance Abuse Program, v tomto prípade nečakajte. NHL i NHLPA zvyčajne držia detailné fungovanie tohto programu v tajnosti a rovnako nezverejňujú mená hráčov, ktorí ho práve absolvujú. O účastníkoch programu sa verejnosť dozvedá často iba náhodou, napr. z bulvárnych médií, či prípadne z neskorších priznaní samotných hokejistov, ktorí bojovali s problémami.

Dôvodov, pre ktoré sa môže hokejista na ľade trápiť a podávať slabšie výkony, je nekonečné množstvo. Pri oprostí od bežného odmeraného pohľadu možno zistiť, že väčšinou nejde o akési „slabosti“ či „kvalitatívne nedostatky“, ktoré sa v takýchto prípadoch u fanúšikov užívajú ako bežný povrchný termín.

Trebárs z pohľadu zmluvného štatútu hráčov platí, že rada z nich pôsobí v konkrétnom klube druhú sezónu, čo so sebou prináša určité nepísané trápenie, a to v hociakom veku a nielen u nováčikov, pre ktorých je horší druhý ročník (tzv. syndróm druhej sezóny) tak typický. Za vynikajúcimi predstaveniami jednotlivca sa zasa môže skrývať skutočnosť, že daný hráč hráva v poslednom roku kontraktu, kedy okrem iného bojuje o novú (a najlepšie štedrejšiu) zmluvu.

V neposlednom rade nemožno zabúdať na to, že aj hokejisti sú len ľudia. Hráč môže mať problémy alebo povinnosti v rodine; očakávať sobáš, rozvod či príchod dieťaťa; trpieť stratou blízkeho človeka – skrátka mať pred sebou výnimočné chvíle, ktoré môžu jeho profesionalitu viac alebo menej odsúvať na vedľajšiu koľaj.

Za častý dôvod stagnácie jednotlivca sa neraz považuje aj zanedbanie letnej prípravy a strata sebavedomia. Čím dlhšie je hokejista neistý, bez kontraktu a v napätých vzťahoch, tým neskôr sa môže dostať do tempa. Hráč nemusí niesť zodpovednosť ani za svoje chronické zranenia, ktoré ho opakovane prenasledujú. Pokiaľ napr. utrpel viacero otrasov mozgu, aj cez všetku snahu už nikdy nemusí hrať ako predtým. Fanúšikovia si často neuvedomujú ani to, že otrepaný termín „slabnutie“, ktorý sa v týchto intenciách zvykne používať, je sčasti reakciou metabolizmu, ktorý sa nedá ovládať.

O žiadne výnimočné obrazy a teórie nejde, ak však fanúšik neprihliada na rešpekt a pochopenie a nesnaží sa na kritické udalosti pozeráť aj z iného uhla pohľadu, všetky tieto obrazy vidieť, pochopiteľne, nemôže.

Nemenné dve strany mince

Samozrejme, diskutovaných tém, ktoré možno týmto spôsobom obracať na ruby a hľadieť na ne inak ako doteraz, je v NHL neúrekom. Bez ohľadu na to, o akú konkrétnu tému sa jedná, podstatou iného uhla pohľadu je skutočnosť, že každá minca má dve strany a že takýto pohľad skrátka patrí k životu.

Len si predstavte, koľko prízemnej a povrchnej kritiky by sa z NHL stratilo, ak by sme sa na problémy pozerali aj z iného uhla pohľadu, ak by sme sa naučili brať tento pohľad v úvahu a nezatvárali by sme pred ním oči.

Naozaj nezabudnuteľný Nicklas Lidström

Koľko hokejistov si môže povedať, že je po nich pomenovaná ulica? Obranca Detroitu Nicklas Lidström je niekto, kto si to povedať môže. Lidström sa dočkal takejto pocty v piatok 24. marca 2011 v michiganskom mestečku Novi, v ktorom žije po väčšinu svojej kariéry. Tento článok bol oznamom danej udalosti. (24.3.2011)

Celý rad rôznych celospoločenských vyznamenaní sa športovcovi udeľuje zväčša po jeho smrti. Ojedinele však možno natrafiť aj na výnimky. Platiť to bude aj dnes večer, keď sa obranca Detroitu Nicklas Lidström dočká honoru, o ktorom sa nedá snívať; ktorý nemožno očakávať. Legendárny švédsky bek podčiarkne svoj prínos michiganskému športu a vplyv na napredovanie mladých hokejistov na slávnosti v meste Novi, kde po ňom bude pomenovaná jedna miestna ulica.

Ceremónia v Novi začína o 23:30 stredoeurópskeho času. Okrem samotného Lidströma, jeho manželky Anniky a ich štyroch detí sa jej osobne zúčastnia aj vybraní zástupcovia Red Wings, lídri mesta Novi vrátane starostu Davida B. Landryho, a tiež ktoľvek, kto si chce tieto neobyčajné chvíle vychutnať na vlastnej koži.¹⁵³

Zhruba 50-tisícové mesto Novi leží 51 kilometrov severozápadne od Detroitu. Je akousi pokojnou zastávkou pred Motownom, ktorý je zasa známy značným stupňom kriminality a rasovými nezhodami obyvateľstva. Lidström žije mimo hlavného diania frekventovaného veľkomesta už po mnoho rokov. Pobyť v neďalekej časti Northville si okrem neho pochvaľuje aj tréner Red Wings Mike Babcock. V Novi žijú okrem Lidströma aj jeho švédski spoluhráči Tomas Holmström, Niklas Kronwall, Johan Franzén a Jonathan Ericsson.

Lidström demonštroval svoj kladný vzťah k Novi aj tým, že v tamojšej Novi Ice Arene nechal hrať všetky svoje deti.¹⁵⁴ Práve širokánska plocha pred touto útlou arénou bude hlavným dejiskom slávnosti, keďže hala leží na konci ulice Arena Drive, ktororej pomenovanie sa po dnešku zmení na Nick Lidstrom Drive.

Novi Ice Arena bola otvorená v septembri 1998. Je to útlý stánok s dvomi klziskami, ôsmimi priestranými šatňami, reštauráciou, dvomi poschodiami, dvomi hľadiskami pre 750 a 250 divákov, či miestnosťou pre rozhodcov. Pôvodná Arena Drive leží len kúsok od frekventovaného dopravného ťahu Novi Road a podobne ako samotná hala pôsobí pokojne, jednoducho a nenápadne.

Pokoj, jednoduchosť a nenápadnosť sú vlastnosti, ktoré sú typické aj pre Nicklasa Lidströma.

Nie je to tak dávno, čo americký reportér Nicholas J. Cotsonika polemizoval o tom, že Nicklas Lidström môže so svojou prezieravosťou a riadením presiloviek nastupovať v NHL aj do päťdesiatky, ak bude chcieť.¹⁵⁵ S postupom veku je u hokejistov prirodzené, že ich výkonnosť sa znižuje a že postupne ustupujú zo svojich niekdajších pozícií. U Lidströma však možno prehlásiť, že zreje ako dobré víno.

---

¹⁵³ Novi to honor Detroit Red Wing Captain Nicklas Lidstrom with a street re-naming ceremony. Tracie Ringle, City of Novi & John Hahn, Detroit Red Wings, 16.3.2011.

¹⁵⁴ What a Drive! Bill Roose, Detroit Red Wings, 15.3.2011.

¹⁵⁵ Wings' Lidstrom flirts with perfection. Nicholas J. Cotsonika, Yahoo! Sports, 17.11.2010.

Prirodzene, generálny manažér Red Wings Ken Holland dobre vie, že Nicklas Lidström nebude hrať večne. Deň, kedy čoskoro štyridsaťjedenročný kapitán Red Wings ohlási koniec svojej nenapodobiteľnej kariéry, je možno za rohom. Takéto úvahy však Lidströmovi nevoňajú, pretože on je istým prototypom súčasnosti.

Sám Holland na začiatku tejto sezóny vyhlásil to, čo sa vie už dlho, a síce že Nicklas Lidström „je najlepším zadákom na svete“.¹⁵⁶ Všimnite si, že Holland nepovedal, že Nick ním kedysi bol. Miesto toho povedal, že ním stále je.

U fenoménu menom Nicklas Lidström sa nikdy nemuselo spomínať na lepšie výkony, ktoré predvádzal v minulosti. Lidström sa týmto výrazne líši od ostatných hokejistov, aktuálne kráčajúc za ziskom siedmej Norris Trophy a vedúc svojich spoluhráčov do vyradovacích bojov, v ktorých ešte nikdy nechýbal.

Už dnes je isté, že akonáhle Lidström s hokejom skončí, zaradí sa po bok Gordieho Howea a Stevea Yzermana, aby dotvoril súbor troch najväčších osobností, ktoré kedy obliekali dres Detroit Red Wings. A nebude to len preto, že aj Howe a Yzerman venovali svoje mená rôznym objektom. Nicklas Lidström je totiž podobne ako Howe a Yzerman niekým, o kom sa nikdy, ale naozaj nikdy nemuselo pochybovať.

---

¹⁵⁶ Wings' Lidstrom flirts with perfection. Nicholas J. Cotsonika, Yahoo! Sports, 17.11.2010.

Krutý osud Colorado Avalanche v play-off 2008

Bola to veľká sláva, keď sa Colorado Avalanche na jar 2008 po dvoch rokoch znova prebojovali do semifinále Západnej konferencie. Ale podobne ako v roku 2006, aj na jar 2008 boli ich nádeje na postup do konferenčného finále pochované hladkou porážkou 0:4. Z play-off 2008 ich takto kruto vyprevadili Detroit Red Wings. (5.4.2011)

V play-off ako takom sa na všetky dovtedajšie pozitívne čísla a štatistiky zvykne zabúdať, keďže v popredí stojí najbližší boj, počas ktorého nemožno poľaviť a spoliehať sa na to, že všetko pôjde podľa očakávania. Ak je tento boj vyrovnaný, pozitívne čísla sa môžu objaviť znova. Čo však očakávať, keď je boj nerovný?

Svoje o tom vedia hokejisti, ktorí v play-off 2008 nastupovali za Colorado Avalanche. „Lavíny“ sa spočiatku tešili z pozitívnych čísel, ktoré boli vyjadrením ich postupu cez divíznych rivalov Minnesota Wild v pomere 4:2 na zápasy. Následne ale narazili na Detroit Red Wings, ktorí všetky tie pozitívne čísla obrátili naruby. O vyrovnanom boji s ich niekdajšími veľkými rivalmi totiž nemohlo byť ani reči.

Avalanche sa v súboji s Red Wings stretli s vlnou zranení svojich kľúčových hokejistov. Okrem dlhšie absentujúceho Mareka Svatoša im postupne vypadli aj Scott Hannan, Wojtek Wolski, Ryan Smyth a Paul Stastny. Slávny Peter Forsberg hrával aj so zranením, celkom zdravý nebol ani gólman José Theodore. V súčte síce nešlo o vysoký počet maródov, avšak všetci menovaní boli tými súčasťami, na ktorých stála hra celého tímu. Oslabené „Lavíny“ sa tak bez nich dočkali jedného veľkého výbuchu.

Slávne časy niekdajšej obrovskej rivality Colorada a Detroitu pripomínal iba úvodný a tretí duel, ktorý Red Wings zvládli vhodným pomerom 4:3. V druhom zápase série sa Detroit tešil po víťazstve 5:1, aby klinec do rakvy „Lavín“ zabil vo štvrtom súboji v Denveri, kde svojho súpera znemožnil výpraskom 8:2.

Avalanche si takýto krutý koniec ročníka nezaslúžili, ale na rozbehnutý červeno-biely stroj, ktorý neskôr dokráčal až k zisku Stanley Cupu, nemali. Nerovný boj Detroitu a Colorada bol demonštrovaný v mnohých smeroch. V porovnaní s Red Wings zlyhala coloradská defenzíva, hra v početnej výhode i hra v početnej nevýhode.

Čísla, ktoré sa objavili u Red Wings, vyrážali dych. Napr. útočník Johan Franzén nastrieľal v tejto sérii až deväť gólov, čím prekonal niekoľko bradatých rekordov NHL. Ten najstarší v podobe počtu presných zásahov v jednej sérii držal od roku 1949 Gordie Howe, ktorému sa podarilo nastrieľať osem gólov v sedemzápasovej sérii.¹⁵⁷ Wings dali Avalanche až 21 gólov, pričom Franzén skóroval toľkokrát ako celý tím Colorada dokopy. Detroit dominoval najmä v hre v početnej výhode, v ktorej nasúkal sedem gólov. Okrem Franzéna (9+1) vyčnievali aj Henrik Zetterberg (5+4) a Pavel Daciuk (2+6).

Veľký prepád Colorado Avalanche nespôsobili len zranenia kľúčových hráčov zo základnej zostavy, ale aj zlyhanie skúseného brankára Josého Theodorea. Theodore po-

---

¹⁵⁷ Okrem prekonania rekordu Gordieho Howea v počte gólov v jednej sérii play-off zaznamenal Franzén aj ďalšie pozoruhodné zápisy. Jeho deväťgólová smršť sa stala aj novým rekordom NHL v sérii, ktorá sa hrala iba na štyri zápasy. Deväť gólov v jednej sérii play-off bolo jedným hokejistom nastrieľaných len deviaty raz v histórii. Franzén sa stal prvým hráčom NHL od roku 1985 s dvomi hetrikmi v jednej sérii. Prekonal tiež klubový rekord Red Wings v počte gólov jedného hráča v jednom play-off (po sérii s Coloradom ich mal na konte 11; predošlé maximum predstavovalo 10 gólov). Švédsky buldozér strelil víťazný gól až v troch zápasoch série a trikrát bol vyhlásený za prvú hviezdu.

chytal chudobných 82,5 % striel Red Wings a až v troch zo štyroch zápasov série musel byť vystriedaný.

Pri absencii viacerých hráčov základnej zostavy Avalanche dostali viac priestoru hokejisti z nižších formácií, nikto z nich však nedokázal zabezpečiť obrat. Vlna kritiky sa síce dotýkala najmä známejších mien, Colorado ale sklamalo aj vinou menej sledovaných hráčov, ktorých čísla tak negatívne nepôsobili, ale s negatívami spojené vskutku boli. Jedným príkladom za všetky bol nenápadný útočník Ben Guité.

Guité si na jar 2008 odkrútil svoje jediné zápasy v play-off NHL v kariére. Sériu s Red Wings absolvoval v nižších formáciách Colorada, na ľade trávil niečo medzi 10 až 14 minútami za zápas, pravidelne naskakoval do oslabení a s výnimkou úvodného a posledného zápasu obstojne zvládal vhadzovania.¹⁵⁸

Guité aj napriek dobrému dojmu a relatívne neutrálnym číslam vyrobil dve na prvý pohľad drobné, no v konečnom dôsledku významné chyby, ktoré sa podpísali pod dva výrazné pády jeho mužstva. Dve vysoké víťazstva Red Wings s Guitého príspevom nakoniec ukázali, ako kruto dokážu akúkoľvek snahu boriť malé zaváhania a nenápadné detaily, o ktorých vyradovacie boje sú.

V úvode druhej tretiny druhého a štvrtého zápasu série bol Guité zakaždým zbytočne vylúčený, konkrétne pre zdržiavanie hry (vyhodenie puku z vlastného obranného pásma mimo ľadovú plochu). Tieto darované presilovky – vo štvrtom dueli na moment v pomere piatich proti trom – zakaždým priniesli dôležité góly Detroitu a zakaždým sa podpísali pod ešte väčšie naštrbenie už tak nahlodanej psychiky Avalanche.

V druhom stretnutí série sa Guitého zbytočný prehrešok preniesol do dvojjádrového vedenia Wings. Zakrátko prišla séria ďalších vylúčení Avalanche, ofenzívna smršť Detroitu a jeho odskočenie na nedostihnuteľných 4:0. Vo štvrtom zápase bolo Guitého vylúčenie potrestané gólom na 4:1. Red Wings týmto zásahom definitívne ovládli hru, „Lavínam“ nastrieliť ďalšie štyri góly a poľahky ukončili sériu.¹⁵⁹

Guité pritom nehral zle – po celý čas tvrdo bojoval a občas predviedol aj dobré ťahy. Jeho nepozornosti boli ale rázne potrestané kvalitnejším súperom. A presne takýto bol osud celého tímu Colorado Avalanche.

Krutý koniec ročníka 2007/08 znamenal, že Avalanche nevylepšili ani svoju celosezónnu bilanciu v zápasoch s Detroitom, ktorému predtým podľahli vo všetkých štyroch zápasoch základnej časti.¹⁶⁰ Inými slovami s ním v sezóne 2007/08 prehrali osemkrát z ôsmich pokusov, čo sa v modernej NHL len tak nevidí.

Skrátka, Colorado Avalanche si vypili svoj kalich trpkosti až do dna.

---

¹⁵⁸ V prvom zápase série vyhral Guité iba dve zo šiestich vhadzovaní, vo štvrtom zápase dokonca iba dve z dvanástich. Jeho celková bilancia v sérii proti Red Wings predstavovala jeden mínusový bod, štyri strely na bránku, deväť hitov, 10 trestných minút a úspešnosť na vhadzovaní o hodnote 39,47 %.

¹⁵⁹ V druhom zápase série prišlo Guitého vylúčenie za zdržovanie hry v čase 23:17. Red Wings darovanú presilovku využili po 47 sekundách, keď sa presadil Johan Franzén, ktorý zvýšil na 2:0. Vo štvrtom súboji série sa Guité previnil v čase 21:46. Avalanche sa jeho nedovoleným vyhodením puku z vlastného pásma dostali do oslabenia o dvoch hráčov, keďže po skončení prvej tretiny bol za seknutie Pavla Daciuka vylúčený obranca Kurt Sauer. Detroit využil ponúknutej výhody po 29 sekundách od Guitého vylúčenia, keď sa presadil Henrik Zetterberg, ktorý tak zvýšil na 4:1.

¹⁶⁰ V základnej časti nestačilo Colorado na Detroit po výsledkoch 2:4, 0:1, 0:2 a 0:4.

Najligotavejší klenot Hockeytownu? Pavel Daciuk!

Pred začiatkom vyradovacích bojov 2011 vznikol malý priestor na priblíženie vybraných štatistík a zaujímavostí zo základnej časti sezóny 2010/11. V tomto článku som sa zameril na netradičnú analýzu vyhlasovania troch hviezd zo všetkých 82 zápasov Detroit Red Wings v dlhodobej časti ročníka 2010/11. (13.4.2011)

Ak by sme mali menovať najužitočnejšieho hráča Detroit Red Wings v základnej časti sezóny 2010/11, voľba by zrejme padla na Nicklasa Lidströma alebo Henrika Zetterberga. Lidström sa stal druhým najproduktívnejším obrancom ligy a opäť raz horúcim adeptom na získanie Norris Trophy pre najlepšieho beka NHL, Zetterberg sa umiestnil na deviatom mieste kanadského bodovania súťaže so ziskom 80 bodov.

Lidström a Zetterberg vynikali, svoje mužstvo ťahali a po celý ročník mu dodávali vysokú hernú kvalitu. Súčasný kapitán a jeho najpravdepodobnejší nástupca boli skrátka skutočnými hviezdami základnej časti.

Kredit za výborné výkony sa však neudeľuje iba celoročne, mesačne, alebo týždenné. Pozornosť si zaslужujú aj tri hviezdy každého zápasu, s čím prichádza síce krátkodobá, ale tá najaktuálnejšia žiara reflektorov.

Tri hviezdy každého zápasu NHL zvyčajne vyberajú niektoré médiá píšuce o domácom tíme, čo platí aj v prípade Detroit Red Wings. Rozhodovanie o najlepších hokejistoch zápasov konaných v Joe Louis Arene mal v ostatných rokoch pod palcom najmä Bruce MacLeod z michiganského denníka Macomb Daily. V súčasnosti v tomto smere náleží hlavné slovo jeho kolegovi Chuckovi Pleinessovi.¹⁶¹

Na výber troch hviezd zápasu vplýva množstvo faktorov, ktoré nemusia byť odrazom štatistík alebo podaných výkonov. Niekedy je na udelenie honoru „hviezda zápasu“ potrebný skvelý výkon s množstvom úžasných kúskov. Inokedy stačí efektne premenený samostatný nájazd alebo nevídaná gólová akcia. Do voľby môže prehovoriť aj víťazná bitka, vysoká bodová produkcia, ale aj dobrý obranný alebo brankársky zárok, ktorý mal veľký vplyv na konečný výsledok.

Vyhlasovanie troch hviezd uprednostňuje najmä útočníkov a nie vždy vystihne solídnu defenzívnu robotu zadáka, tvrdosť a energickosť hráča zo štvrtej lajny, alebo plnohodnotný výkon brankára. Rovnako sa stáva, že medzi troch najlepších hráčov zápasu sa nedostane hokejista, ktorý by tam podľa všetkého mal byť. Vyhlasovanie hviezd je súčasťou šou, takže je možné, že sa pri ňom zájde ešte ďalej a že sa prihliada aj na také skutočnosti, ktoré priamo neovplyvnili konečný výsledok.

Takáto zdanlivo nelogická voľba sa objavila napr. v zápase medzi Montreal Canadiens a Detroit Red Wings zo 4. decembra 2007. Montrealské médiá usúdili, že hosťujúci veterán Chris Chelios, ktorý začal svoju kariéru v NHL práve v drese Habs, sa už v Bell Centre nemusí objaviť, takže mu umožnili vyjsť pozdraviť divákov v pozícii tretej hviezdy aj bez toho, že by pri víťazstve Red Wings v pomere 4:1 dominoval.

Podobnou výnimkou býva aj útočník Pavel Daciuk, ktorý však nemá osobitnú pozíciu len v rámci jedného klubu, ale na úrovni celej súťaže. Daciuk je totiž tak technicky

---

¹⁶¹ Pokiaľ chcete pátrať po tom, ktorí hráči boli vyhlásení za hviezdy zápasu NHL a kto ich za ne vyhlásil, najlepšie je zamerať sa na oficiálny web NHL (NHL.com) a podrobné štatistiky jednotlivých zápasov. Podrobnosti o vyhlasovaní troch hviezd sú uvádzané napr. v zápasovom resumé Game Summary.

a herne zdatný, že jeho nominácia na hviezdu zápasu človeka neprekvapí ani vtedy, keď práve neoslňuje strieľaním gólov či zbieraním bodov. Tento tridsaťdvaročný ruský klenot je dnes pre oko fanúšika zrejme najlahodnejším hráčom na svete. Oplýva skromnosťou, nenapodobiteľnou ľahkosťou, úžasnou palicovou technikou, vzácnou stabilitou na korčuliach a nevšednou schopnosťou miešať puk, čo v konečnom dôsledku znamená, že medzi hviezdami zápasu býva nominovaný pravidelne.

Kto teda bol tým najligotavejším klenotom Detroit Red Wings v základnej časti sezóny 2010/11? Áno, bol ním práve Pavel Daciuk.

Daciukove prvenstvo vo vyhlasovaní hviezd zápasov Red Wings bolo neodškriepiteľné. Vôbec pritom nezáležalo na tom, či človek hodnotil hviezdy zápasu na základe pridelenia určitého počtu bodov, alebo podľa celkového počtu vyhlásení.

Zo všetkých hráčov Red Wings bol Daciuk vyhlásený za jednu z troch hviezd zápasu až dvadsaťkrát, čo nevyrovnal ani vysoko produktívny Zetterberg (15 honorov). Daciuk pritom v tejto sezóne odohral iba 56 zápasov, čo znamená, že medzi tri hviezdy sa dostal vo svojom približne každom treťom stretnutí.

Daciukove majstrovstvo sa premietalo aj v ďalších tímových maximách. Napr. až trikrát bol vyhlásený za prvú hviezdu vo dvoch po sebe nasledujúcich zápasoch, čo sa nepodarilo žiadnemu inému hráčovi Detroitu. Za prvú hviezdu zápasu bol v základnej časti vyhlásený celkovo jedenásťkrát, v čom mu konkurovali iba Zetterberg (7x) a brankár Jimmy Howard (5x). U vyhlásení druhej hviezdy sa k Daciukovým (rovnako) rekordným šiestim honorom priblížil iba útočník Dan Cleary (5x). V počte honorov tretej hviezdy zápasu už Daciuk nedominoval; tu boli najčastejšími voľbami Zetterberg (6x), Lidström a Cleary (obaja 5x).

Záverom ešte kompletný zoznam všetkých detroitských hráčov, ktorí boli v základnej časti sezóny 2010/11 minimálne raz vyhlásení za hviezdu zápasu. Súpis je usporiadaný podľa celkového počtu bodov, ktoré sú odvodené od súčtov o hodnotách 5 bodov (pridelených za titul prvej hviezdy zápasu); 3,5 bodu (druhá hviezda) a 1,5 bodu (tretia hviezda). Konečné poradie má preto presnú číselnú podobu.

Prvé tri priečky zvoleného bodového hodnotenia obsadili Pavel Daciuk (80,5 bodu), Henrik Zetterberg (51) a Jimmy Howard (41,5). Za týmito hokejistami nasledovali Danny Cleary (35), Valtteri Filppula (27), Darren Helm (26,5), Todd Bertuzzi (24), Niklas Lidström (21), Niklas Kronwall (15), Patrick Eaves (13), Jiří Hudler (11,5), Brian Rafalski (10,5), Johan Franzén (10), Kris Draper, Joey MacDonald (obaja 8,5), Justin Abdelkader, Tomas Holmström (obaja 8), Chris Osgood, Jonathan Ericsson (obaja 5) a Drew Miller (1,5).

Z hokejistov, ktorí boli v priebehu základnej časti sezóny 2010/11 aspoň raz vyhlásení za hviezdu zápasu, nezískali honor celkovej prvej hviezdy iba obrancovia Rafalski s Ericssonom a útočník Miller. Hokejistami, ktorí boli počas dlhodobej edície aspoň raz vyhlásení za hviezdu zápasu na každom z troch stupienkov, boli Daciuk, Howard, Filppula, Cleary, Franzén, Lidström, Kronwall, Zetterberg, Hudler a Helm. Z hokejistov, ktorí v základnej časti sezóny 2010/11 odohrali v drese Detroit Red Wings minimálne jeden zápas, neboli za žiadnu z troch hviezd zápasu vyhlásení Brad Stuart, Mike Modano, Ruslan Salei, Jakub Kindl, Cory Emmerton, Jan Muršak, Tomáš Tatar, Doug Janik a Thomas McCollum.

Prvé kolo play-off 2011 bez straty kvetinky

Detroit Red Wings a Phoenix Coyotes si to na jar 2010 rozdali v sedemzápasovej sérii úvodného kola vyradovacích bojov o Stanley Cup. Rok sa zišiel s rokom a na jar 2011 sa tieto tímy v prvom kole play-off stretli opäť. Tentoraz ale rozhodli o postúpajúcom už úvodné štyri zápasy. Tento článok ich rekapituluje. (22.4.2011)

Štvrtfinále play-off Západnej konferencie medzi tretími Detroit Red Wings a šiestymi Phoenix Coyotes skončilo v najkratšom možnom čase – už po štyroch zápasoch. „Červené krídla“ svojmu staronovému súperovi¹⁶² nedovolili jediné víťazstvo a ako prví si zabezpečili postup do ďalšieho kola vyradovacích bojov.

Detroit porazil svojho protivníka v play-off v minimálnom počte zápasov po prvýkrát od roku 2009, kedy najrýchlejším možným spôsobom vypevradil mužstvo Columbus Blue Jackets. Pripomeňme si, ako sa séria medzi Red Wings a Coyotes vyvíjala a čo všetko priniesla.

Zápas č. 1: Red Wings vs. Coyotes 4:2 (13.4.2011)

Elektrizujúcu atmosféru naplnenej Joe Louis Areny podčiarkli tri chobotnice, ktoré pristáli na ľade za znenia americkej štátnej hymny. Bez prítomnosti stále zraneného Henrika Zetterberga mal vedúcu rolu v ofenzíve Detroitu prebrať Pavel Daciuk, Red Wings však zostali úvodom zápasu aj napriek svojim skúsenostiam zaskočení. Už po 136 sekundách hry sa totiž presadil hosťujúci forward Kyle Turris, čo domácich okamžite napadlo k zvýšenej tvrdości a agresivite.

Ďalšie krušné chvíle „Červených krídel“ prišli v úvode druhej tretiny, kedy svoje šance pred gólmanom Jimmym Howardom spálili Ray Whitney a Martin Hanzal. Howard dodal svojmu tímu potrebnú istotu, čoho Red Wings využili tromi presnými zásahmi. Do konca druhej časti hry sa v priebehu 11 minút postupne presadili Daciuk, Johan Franzén a Brian Rafalski. Elektrizujúcu atmosféru v hľadisku ešte znásobila bitka Todda Bertuzziho s hosťujúcim bekem Rostislavom Kleslom. V polovici zápasu sa tak arénou nieslo mohutné skandovanie priezviska domáceho útočníka s číslom 44.

Druhá tretina bola jedným z najlepších dejísk „Červených krídel“ v celom ročníku. Mužstvo sa po nej úspešne odrazilo i do začiatku záverečnej časti hry, keď Jiří Hudler po presnom švihu z ľavého krídla zvýšil na 4:1. Coyotes skóre už iba korigovali zásluhou Radima Vrbatu, ktorý sa presadil v 48. minúte.

Phoenix mohol pri svojom neúspešnom vstupe do play-off ľutovať predovšetkým nevyužitú presilovú hru. Red Wings prestáli všetkých šesť svojich oslabení, vrátane 91 sekúnd trvajúcej nevýhody o dvoch hráčov z úvodnej tretiny. Dobré výkony v oslabení, Howardove zákroky a Bertuzziho päste sa stali kľúčom k ich úspechu. Stupňovanie psychickej výhody domácich sa odrazilo na ich dominantnosti v počte odobratých pukov (16:5) i zblokovaných striel (18:8).

Okrem brankára Howarda bol veľkou postavou Detroitu Daciuk, ktorý hýril aktivitou a entuziazmom, čo demonštroval aj po skončení zápasu, kedy nečakane potľapkal po pleci reportéra Darrena Panga z televízie Versus. Toto gesto zreteľne naznačilo, že Red Wings si vstup do play-off užili.

---

¹⁶² Séria Red Wings a Coyotes z roku 2010 bola popísaná na stranách 24 až 30.

Zápas č. 2: Red Wings vs. Coyotes 4:3 (16.4.2011)

Dominantný výkon „Červených krídel“ z prvého zápasu série sa preniesol aj do nasledujúceho súboja. Už po 21 minútach a 11 sekundách hry bolo 4:0 pre domácich, k čomu dopomohol najmä Pavel Daciuk, autor jedného gólu a troch asistencií. Ruský útočník na ľade znova kúzľil. Pri treťom góle svojho tímu si dokonca dovolil efektnú strelu po medzi nohy, ktorou síce neskóroval, no odrazom puku od chrániča brankára Ilju Bryzgalova ideálne nabil úspešne dorážajúcemu Darrenovi Helmovi.

Rozletené „Červené krídla“ nezabrzdilo ani nepríjemné zranenie Johana Franzéna z úvodnej časti hry, kedy po hite od Shanea Doana vletel hlavou do mantinelu a z ľadu sa odobral rovno do šatne. Jeho zdravotný stav bol hodnú dobu záhadou, až sa v priebehu druhej tretiny prekvapujúco objavil na lavičke. S niekoľkými štychmi na tvári, so zakrvavenou dózou v nose a aj napriek neistej reakcii kouča Mike Babcocka sa Franzén vrátil do hry, čo v Joe Louis Arene vyvolalo ďalší aplauz, znova podporený mohutným skandovaním hráčovho priezviska.

Hostujúci Coyotes sa aj napriek nepriaznivému priebehu nepoddali a zápas ešte dokázali zdramatizovať. Po tom, ako v druhej časti hry znížili na 1:4 zásluhou Radima Vrbatu, dočkali sa aj dvoch zásahov od svojho kapitána Shanea Doana, ktorý sa presadil v 46. a 49. minúte a dostal svoje mužstvo na dostrel. Vyrovnávajúci gól už ale neprišiel. „Červené krídla“ hrali v posledných minútach solídne a poľavenie z druhej polovice zápasu sa im nevypomstilo.

Phoenix strelil všetky svoje góly v presilových hrách. Detroit sa v presilovke presadil pri svojich úvodných dvoch presných zásahoch. Zápas to bol znova tvrdý – pomer hitov znel 41:38 v prospech „Červených krídel“, ktoré ale nemohli byť spokojné s tým, že vo dvoch domácich stretnutiach hrali až 13 oslabení.

Okrem fenomenálneho Daciuka, ktorý si mimo štyroch kanadských bodov pripísal ešte aj 16 vyhratých vhadzovaní, tri zblokované strely a tri odobraté puky, sa výraznejšie presadzovali hostujúci hráči Doan (2+1), Vrbata (1+2) a Keith Yandle (0+3). Phoenix síce opäť prehral, no zo zvyšku zápasu vyťažil presne to, čo pre ďalší priebeh série potreboval: zlepšený výkon svojho gólmána Bryzgalova, efektívitu v presilovej hre a aké-také psychické nakopnutie.

Zápas č. 3: Coyotes vs. Red Wings 2:4 (18.4.2011)

Prvoradým cieľom Red Wings pri presune série do Arizony bolo ustrážiť úvodných 10 minút, v ktorých sa očakával tlak domácich. Pôvodné plány Coyotes ale dostali vážne trhliny, pretože „Červené krídla“ ich prekvapili a v rozmedzí 44 sekúnd medzi druhou a treťou minútou zápasu skórovali po zásahoch Ruslana Saleia a Drewa Millera. Značne zaskočený Phoenix odpovedal v prvej tretine len tvrdosťou, viac mu totiž nedovolil skvelý Jimmy Howard, ktorý svoje mužstvo opäť výrazne podržal.

Úvodné pasáže všetkých tretín sa nakoniec zmenili na domáce nočné mory, pretože Detroit skóroval zo svojho prvého streleckého pokusu aj v druhej a tretej časti hry. Na 3:0 zvyšoval v 23. minúte Valtteri Filppula, aby po korigovaní Davida Schlemka definitívne rozhodol Johan Franzén, skórujúci po 45 sekundách tretej tretiny zo samostatného úniku.

Coyotes sa opäť darilo v presilových hrách, keď využili dve z troch možností a sami sa ubránili všetkým štyrom početným výhodám Red Wings. Avšak aj v treťom zá-

pase série vstupovali do záverečnej časti riadnej hracej doby s minimálne dvojgólovou stratou, ktorú nezmazali. Paradoxom je, že tak ako v prvých dvoch zápasoch, aj tentoraz sami uzavreli skóre, keď v 47. minúte znížili na 2:4 vďaka Rayovi Whitneyemu.

Arizonský tím síce dokázal ubrániť Pavla Daciuka, nedokázal ale obmedziť ofenzívne chůtky súperovej defenzívy, ktorá pozbierala štyri kanadské body (1+3). Najvýraznejšie sa presadili zadáci Niklas Kronwall a Salei, zaznamenajúc po tri plusové body. Hostujúci gólman Howard pochytil 28 z 30 striel a znova bol lepší ako Ilja Bryzgalov, ktorý mnoho pukov nevidel a pred vlastnou svätynou nemal veľa pokoja.

„Červeným krídlam“ sa tentokrát nedostalo neprebernej produkcie od lídrov predošlých dvoch zápasov, ale okrem svojej obrany sa mohli spoľahnúť aj na bodové príspevky tretieho útoku a periodickú rýchlosť štvrtej lajny. Neúnavný forčeking „Červených krídel“ robil „Kojotom“ trvalé problémy – pri vyrovnanom počte hráčov na ľade sa z domácich dokázali presadzovať iba hráči zo štvrtého útoku, menovite Kyle Turris a Mikkel Bødker. Red Wings boli znova mierne lepší na kľúčových vhadzovaniach. Zatiaľ čo hosťujúci Justin Abdelkader zvládol 11 zo 16 vhadzovaní, predtým dominujúci domáci útočník Vernon Fiddler zlyhal, keď uspel iba v troch z dvanástich pokusov.

Číselne alebo herne, Detroit udržal opraty série vo vlastných rukách.

Zápas č. 4: Coyotes vs. Red Wings 3:6 (20.4.2011)

Phoenix vstupoval do štvrtého zápasu série s nožom na krku. Možno i preto sa rozhodol urobiť prvú zmenu v zostave, keď krídelníka štvrtej útočnej formácie Andrewa Ebbetta nahradil doteraz pauzujúci Paul Bissonette. Svoju prvú zmenu v zostave urobil aj Detroit – boľavý členok Johana Franzéna posunul do diania legendárneho Mikea Modana. Modano sa svojej šance chopil a hneď v úvodných minútach zápasu zaznamenal svoj prvý bod, keď asistoval pri góle Tomasa Holmströma. Primárnu prihrávku na prvý gól zápasu si pripísal Pavel Daciuk, ktorý predviedol ďalší výstavný kúsok v podobe bravúrnej zadovky, metúcej domácu obranu.

Coyotes sa nepriaznivému vývoju nepoddali a po góloch Taylora Pyatta a Shanea Doana sa po druhýkrát v sérii dostali do vedenia. To však v závere prvej tretiny zmazal hosťujúci Patrick Eaves, profitujúci z výbornej roboty Darrena Helma. Prestrelka pokračovala až do 25. minúty. V počiatkoch druhej tretiny sa oba tímy presadili v presilovkách a skóre 3:3 zostalo na dlhé pasáže hry nezmenené. Phoenix hral výborne najmä v prvých dvoch tretinách – napr. v prvej časti hry zaznamenal iba jednu stratu puku. Bojovný výkon domácich bol podporený aj solídnym Iljom Bryzgalovom.

Nerozhodný stav 3:3 priniesol zrejme najvyrovnanejší a najútočnejší hokej celej série. Oba celky sa predbiehali nielen vo vytváraní dobrých príležitostí, ale aj v ich nepremieňaní. Red Wings mohli ľutovať tyčku Valtteriho Filppulu a nepresné dorážanie do odkrytej bránky od Briana Rafalskiho. Coyotes nemali šťastie pri tečovaní Leeho Stempniaka do žrdky. Bryzgalovove veľké zákroky prichádzali už v prvej tretine, v ktorej dvakrát vychytil Todda Bertuzziho. Jeho náprotivok Jimmy Howard podržal likvidáciou úniku Kylea Turrisa z 33. minúty. Zápas bol sprevádzaný aj častými súbojmi domáceho zadáka Keitha Yandleho s hosťujúcim forvardom Helmom.

S blížiacim sa koncom riadnej hracej doby sa zdalo, že Yotes by pri troche šťastia mohli dosiahnuť na prvé víťazstvo v sérii. V záverečných pasážach však nastal pre domácich šok. Končiaca 54. minúta totiž priniesla lišiacku gólovú strelu Dannyho Clearyho z nulového uhla. O necelé dve minúty úspešne zakončoval po vykorčuľovaní spoza

domácej bránky aj Bertuzzi, ktorý zvýšil už na 3:5. Klinec do rakvy Coyotes bol zabitý v 60. minúte po strele Eavesa do opustenej svätyne.

Phoenix bol blízko, ba možno najbližšie v celej sérii, ale Detroit jeho nádeje pochoval a po víťazstve 6:3 sa tešil z uzavretia bojov na 4:0 a postupu do ďalšieho kola.

Zhodnotenie série

Pátranie po kľúčových momentoch, ktoré určili sérii obraz a nakoniec ju aj uzavreli, možno začať hráčmi, ktorí poznajú pôsobenie v oboch kluboch. Na samom začiatku druhej tretiny úvodného zápasu to bol bývalý hráč Detroitu Ray Whitney, kto mohol dať Coyotes obrovskú výhodu. Whitneyho dorážanie, po ktorom si to puk mieril k ľavej žrdke, bolo v poslednej chvíli zastavené výborným zákrokom Jimmyho Howarda, ktorý tak nedovolil súperovi odskočiť na nebezpečných 0:2. V posledných minútach štvrtého duelu, kedy bol stav vyrovnaný a Coyotes dúfali v preklopenie skóre na svoju stranu, to bol zasa bývalý hráč Phoenixu Danny Cleary, ktorý svojou nečakanou strelou z rohu klziska nachytil nepripraveného Ilju Bryzgalova, čím súperovi zasadil ranu, z ktorej sa viac nespamätal.

Ako tieto momenty už naznačili, veľkými postavami série boli aj brankári Howard a Bryzgalov. Ich rozdielna výkonnosť sa nakoniec podpísala pod jednoznačný priebeh i výsledok merania síl týchto dvoch celkov. Zatiaľ čo víťazný Howard v bránke exceloval a v každom stretnutí predviedol množstvo výborných zákrokov v pravý čas, Bryzgalov sa natrápil, s výnimkou väčšiny štvrtého zápasu nechytal tak uvoľnene ako vlani a nakoniec nevyhral ani jeden jediný zápas.

Kvalitné zákroky Howarda boli zatienené ofenzívnymi predstaveniami útočníkov a výbornou prácou zadákov Red Wings, zatiaľ čo Bryzgalov občas pustil aj ľahšie puky a mnoho ďalších vôbec nevidel. Rozdiel v hre pred bránkou bol u týchto tímov skutočne veľký. Detroit navyše naznačil, že z ľanskej vzájomnej konfrontácie si odniesol viac poznatkov a skúseností. Red Wings pálili najmä do horných partií bránky, čo im proti góľmanovi chytajúcemu štýlom motýlika prinieslo žiadanú efektívnosť. To Howard pôsobil oveľa pohyblivejšie a agresívnejšie, pričom hráči Phoenixu ho dokázali prekonať nanajvýš trikrát za zápas, čo bolo z ich pohľadu málo. Coyotes nenastrieľali viac gólov aj vinou nižšej produktivity svojich obrancov, čo bol jeden z hlavných rozdielov medzi tohtoročnou a minuloročnou sériou.

Coyotes sa v tejto sérii v mnohých smeroch nedarilo, v jednej činnosti ale vynikali. Touto dominantnou činnosťou bola presilová hra, ktorá síce v prvom zápase série ešte mlčala, no vo zvyšných troch súbojoch bola ich najväčšou zbraňou, ktorá bola pravidelne účinná a schopná ovplyvňovať sled udalostí. V posledných desiatich početných výhodách série sa Coyotes tešili z gólu až šesťkrát, na čo Detroit reagoval pravidelnejším nasadzovaním svojho kapitána Nicklasa Lidströma. „Červené krídla“ boli často vylučované najmä v domácich stretnutiach, neskôr už faulovali pomenej a pri plynúcej hre piatich proti piatim nedávali súperovi žiadnu šancu. Zatiaľ čo Phoenix skóroval pri vyrovnanom počte hráčov na ľade iba štyrikrát (v druhom a treťom stretnutí sa mu to nepodarilo ani raz), Detroit to dokázal až trinásťkrát.

Red Wings si mohli dovoliť aj laxnosť v zakončovaní do opustenej bránky pri hre proti šiestim hokejistom Coyotes. Zakončenie do prázdnej brány dvakrát odmietol Pavel Daciuk, v inom prípade trafil Danny Cleary iba hornú tyčku. Táto laxnosť však nebola potrestaná a nezmenila pohodlnú jazdu Detroitu prvým kolom play-off.

O tom, že jazda to bola pomerne jednoduchá, svedčí napr. pohľad na dobu, v ktorej ten alebo onen tím vyhrával. Red Wings mali v každom z prvých troch zápasov série vytvorený slušný náskok, ktorý si v tretej časti strážili. Zo všetkých 240 minút, ktoré boli v tejto sérii odohraté, si Coyotes ukrojili iba 34 minút a tri sekundy, v ktorých sami vyhrávali. Nerozhodný stav platil 58 minút a 20 sekúnd, pričom po zvyšných viac ako 147 minút série boli vo vedení Red Wings.

Z individuálneho hľadiska potešili predovšetkým výkony fenomenálneho Pavla Daciuka, na ktorého bolo v arizonských zápasoch nakázané osobné bránenie Martina Hanzala. Lídrom Coyotes bol kapitán Shane Doan, ktorý však miestami pôsobil dojom jediného skutočného bojovníka. Doanovi postupom času sekundovali Kyle Turris, Eric Belanger, David Schlemko a Mikkel Bødker. U Coyotes boli sklamaním výkony obrancov Adriana Aucoina a Michala Rozsívala. Podobne ako vlani, nepresvedčivý bol aj ofenzívne trápiaci sa krídelník Lee Stempniak.

Na strane Detroitu dominovali okrem Daciuka a gólmána Howarda aj center Valteri Filppula a zadák Niklas Kronwall. Red Wings v sérii čerpali zo šírky svojho kádra – v takmer každom kľúčovom momente ich potiahol iný hokejista, čo dokumentuje aj skutočnosť, že do kanadského bodovania sa zapísalo hneď 16 hráčov. „Červené krídla“ pritom hrali bez svojho najproduktívnejšieho muža v základnej časti Henrika Zetterberga a od druhého zápasu sa nemohli priveľmi opierať o čiastočne zraneného Johana Franzéna, ich najlepšieho strelca.

Po lanskej sedemzápasovej sérii medzi Red Wings a Coyotes by človek možno čakal ďaleko vyrovnanejší priebeh, iné výsledky, alebo iných víťazov. Novodobá rivalita mužstiev, ktoré si v posledných dvoch sezónach zmerali sily až v 19 vzájomných zápasoch¹⁶³, sa však voči Phoenix Coyotes zachovala opäť kruto. Tú krutosť bolo cítiť v závere štvrtého zápasu a bolo ju cítiť aj po následných oslavných choráloch stoviek priaznivcov Red Wings v aréne v Glendale. Jobing.com Arenou sa rozlieval i smútok, a nech človek stál na akejkoľvek strane, pri pohľade na desiatky uplakaných očí z arizonských tribún mu bolo domáceho tímu s jeho dlhodobou nevyjasnenou budúcnosťou ľúto. Coyotes nielenže nevedia, čo ich čaká v ďalších rokoch, ale ku všetkému nezmenili svoj prekliaty osud vo vyraďovacích bojoch, pretože už trinásty raz za sebou (od ročníka 1986/87) nevyhrali sériu play-off. Hokejisti tohto púštného tímu sa i napriek tomu dočkali uznanlivého hromadného aplauzu v stoji a dojemnej rozlúčky v stredovom kruhu, z ktorého mohli odkorčuľovať so vztýčenými hlavami, pretože ich verní priaznivci im dali najavo, že sa rozhodne nemajú za čo hanbiť.

Zatiaľ čo sezóna Phoenix Coyotes doznala svojho konca, na Detroit Red Wings čaká najdlhšia pauza zo všetkých tímov, ktoré si zahrajú v ďalšom kole play-off. Aspoň nateraz je isté, že „Červené krídla“ zostanú neporazené minimálne do konca apríla, kedy začnú boje v semifinále Západnej konferencie.

---

¹⁶³ V 19 vzájomných stretnutiach, ktoré Red Wings a Coyotes v sezónach 2009/10 a 2010/11 odohrali, dvásťkrát zvíťazil Detroit. Coyotes vyhrali iba tri z 11 zápasov s Red Wings v play-off 2010 a 2011.

Red Wings vs. Sharks: ako sa vrátiť späť?

Play-off 2010 začalo pre Detroit Red Wings vyradením Phoenix Coyotes a následnými dvomi porážkami od San Jose Sharks. Takmer do roka a do dňa sa toto súperenie zopakovalo, ba dokonca bolo sprevádzané identickým priebehom. Po ďalších dvoch prehrách so Sharks sa tak naskytla otázka, ako sa do zle začatej série vrátiť. (2.5.2011)

Lanský prelom apríla a mája postavil Detroit Red Wings po vyradení Phoenix Coyotes pred trpký začiatok semifinále série Západnej konferencie na ľade San Jose Sharks. „Červené krídla“ vtedy odchádzali z Kalifornie po dvoch porážkach 3:4 a za okamžitej straty 0:2 v sérii, na obrat sa nezmohli a s play-off sa rozlúčili po prehre 1:4 na zápasy. Nech to pre fanúšikov Red Wings znie akokoľvek frustrujúco, história sa zatiaľ opakuje. Red Wings opäť vyradili Phoenix a do roka a do dňa opäť prehrali úvodné dva duely v San Jose, keď v aréne HP Pavilion utrpeli dve prehry 1:2.^{164 165}

Prognózy pred štartom série so Sharks boli benevolentné, realita je však krutá a séria dosiaľ jednoznačná. Red Wings narazili na výborne pripraveného protivníka, ktorý im v prvých dvoch zápasoch nedal veľa času a priestoru na vydýchnutie. Tím Detroitu tak začína vstupovať do rovnakej rieky.

Pochopiteľne, hráči Red Wings nechcú o zrovnávaní s vlaňajškom ani počuť – nemôžu sa predsa obracať späť a zostávať prikovaní k neúspechu. Úvodné dve stretnutia série v Kalifornii však naznačili niečo iné, takže inak bežná trpezlivosť „Červených krídel“ bola vystriedaná menej vídanou nervozitou. Bola to nervozita zväzujúca zakončenie, rozohrávku a um v hre pri mantineloch. Bola to nervozita, pod ktorou sa Wings násilne snažili natrafiť na nejaký nečakaný moment, stavajúci dovtedajšie dianie a vývoj série na hlavu. Bola to nervozita, ktorou sa pri napadnutí Joea Pavelskiho či Joea Thorntona po prerušení hry prezentoval brankár Jimmy Howard. Bola to nervozita, ktorá naznačovala, že hráči Red Wings by mohli mať lanské stroskotanie na hokejkách Sharks ešte stále vo svojich hlavách.

Tvorba takýchto teórií môže byť pri rozbiehaní série až priveľmi odvážna. Takáto atmosféra v okolí mužstva nemá vznikať, hráči sa jej musia prísne strániť a v žiadnom prípade sa medzi nimi nesmie rozrásť. Dvojzápasové vedenie Sharks, ktoré možno vnímať ako zaslúžené, je ale faktom – možno tvrdým a krutým, ale faktom.

V prvom stretnutí série bol Detroit blízko, ale jeho porážka po predĺžení nakoniec nebola nespravodlivá. Vo včerajšom druhom zápase boli Red Wings pre Sharks už viac ako vyrovnaným súperom, no ich pád sa stal ďalším zaslúženým ovocím pre oponenta. V play-off totiž nevyhráva horší. Vždy v ňom víťazí ten, kto si k triumfu nájde cestu a víťazstvo si tvrdo vybojuje, nech už to vyzerá akokoľvek. „Červené krídla“ síce dokázali „Žralokom“ konkurovať na vhadzovaniach, pasovať sa s ich ohromnou silou a šikovnosťou v rohoch klziska a ubrániť niektoré kritické oslabenia. Napriek tomu z toho nič významné nevyťažili a momentálne sú už len dve prehry od konca sezóny.

---

¹⁶⁴ Prvý zápas sa hral 29. apríla 2011. Red Wings viedli od 10. minúty po góle Nicklasa Lidströma, Sharks sa na nich dotiahli v 51. minúte po presnom zásahu Joea Pavelskiho v presilovej hre. Sharks svoj obrat dokonali v predĺžení, v ktorom sa tešili po svojej 46. strele na bránku Jimmyho Howarda.

¹⁶⁵ Druhý zápas sa hral 1. mája 2011. Sharks otvorili skóre po 294 sekundách hry zásluhou obrancu Iana Whitea a v 42. minúte svoj náskok navýšili po góle zadáka Niclasa Wallina. Detroit dokázal už len korigovať na 2:1 zásluhou Henrika Zetterberga, ktorý na konci 54. minúty využil presilovú hru.

Ako teda poraziť San Jose Sharks? Ako sa vrátiť späť do tejto zle začatej série? To sú otázky, na ktoré Red Wings musia odpovedať nielen zlepšenými výkonmi, ale už aj skutočným dovŕšením svojej snahy a ziskom víťazstiev.

Za súčasnej situácie zrejme niet pochýb o tom, že osemdňový oddych po štvorzápasovom zmietnutí Phoenixu mužstvu skôr uškodil ako pomohol. Psychická výhoda je na strane „Žralokov“, z ktorých pohľadu je tiež pravdepodobné, že táto výhoda nebola nahlodaná ani po väčšinu tretej tretiny druhého zápasu, kedy boli Red Wings pod tlakom dvojgólovej straty po prvý raz v sérii tým lepším tímom.

Sharks majú momentálne navrch aj preto, že vo svojej hre dokázali nájsť detaily, ktoré v nej predtým neboli; detaily, ktoré niečo zmenili a zlepšili. Trebárs v prvom zápase sa o ich víťazný gól v predĺžení postaral mladík Benn Ferriero, ktorý hral v deň svojich dvadsiatych štvrtých narodenín vôbec prvý zápas play-off NHL v živote. Nikto sa nestará o to, že si v ňom odkrútil sotva päť a pol minúty, keď svojou tečovanou strelou zo začiatku 68. minúty priniesol potrebný brejk a rozhodol.

Podobne rozdielové sú aj výkony gólmána Anttiho Niemiho, ktorý sa v prvom kole play-off proti Los Angeles Kings poriadne trápil, ale vo dvoch zápasoch proti Detroitu už predvádzal výborné zákroky, chytajúc 57 z 59 striel.¹⁶⁶ Red Wings môže tešiť, že podobne výborný je aj ich gólmán Jimmy Howard, ktorý doteraz zneškodnil 79 z 83 striel Sharks. Čo sú ale tieto čísla proti dvom víťazstvám na jednej a dvom porážkam na druhej strane? Red Wings sa dočkali dvoch viac ako solídnych výkonov Howarda, ich význam ale sami premrhali, čo ich môže ešte mrziť. Veď Niemiho dosiaľ prekonal iba Nicklas Lidström a Henrik Zetterberg, a to po pohotových strelách spomedzi kruhov, kde Niemi nemal šancu na prípravu.

V ďalšom zrovnávaní doterajšieho priebehu majú Sharks navrch aj vďaka hre, ktorou sa prezentuje ich kapitán Joe Thornton. Jeho súboje s Pavlom Daciukom sú zatiaľ ozdobou série, pričom na prekvapenie mnohých je to práve Thornton, kto je najlepším kompletným mužom na ľade, výborným v ofenzíve i defenzíve.¹⁶⁷ Veľký Joe je naozajstným lídrom tímu, a že dosiaľ zaznamenal iba jednu asistenciu, to nehrá žiadnu rolu. Thorntonova hra je vskutku obdivuhodná a na Wings je cítiť, že s tým nerátali.

Tieto a ďalšie príspevky hráčov Sharks sú možno drobné a na papieri nevýrazné, no faktom je, že boli kľúčom k úspechu. Na strane Red Wings takýto kľúč zatiaľ nefiguruje, i keď je pravdou, že napr. u Henrika Zetterberga je badať istý progres, vychádzajúci z jeho výkonov v druhom zápase, v ktorom hral stále lepšie a lepšie. Pre Detroit však bude dôležité, aby sa k nemu dokázali pridať aj ďalší hráči, vrátane tých z druhej vlny, ako napr. Dan Cleary, Valtteri Filppula a dosiaľ neviditeľný Patrick Eaves.

Čo teda Red Wings potrebujú, aby sa vrátili späť?

Zamiešať zostavou, vpustiť do hry skúseného Krisa Drapera, alebo vytiahnuť eso, akým by mohol byť veterán Mike Modano? Je to otázka mentálnej odolnosti, o ktorej zvykne hovoriť kapitán Nicklas Lidström? Je vôbec možné poraziť a v konečnom dôsledku vyradiť takto dobre hrajúce mužstvo San Jose? Je možné prekonať ten minimálny priestor pred súperovou brámkou, výborne chytajúceho Niemiho, celoplošnú obranu a napádanie, pri ktorom niet dostatku voľnosti? Je možné vylepšiť bilanciu desia-

---

¹⁶⁶ V sérii s L.A. Kings, ktorých Sharks vyradili 4:2 na zápasy, pochytal Niemi iba 86,33 % striel a vo dvoch zápasoch bol striedaný. V prvých dvoch stretnutiach s Detroitom chytil už 96,61 % striel.

¹⁶⁷ V prvom zápase odohral Thornton 23 minút a 40 sekúnd, prihral na vyrovnávajúci gól a vyhral 10 zo 17 vhadzovaní, do ktorých sa postavil. V druhom zápase série si odkrútil 19 minút a 11 sekúnd, vyhral 10 z 20 vhadzovaní, zaknihoval dva odobraté puky a pri hre piatich proti piatim efektívne bránil.

tich prehier z posledných dvanástich vzájomných zápasov a ukončiť sériu piatich zápasov play-off na kalifornskom ľade s piatimi jednogólovými prehrami? Je možné proti súčasným Sharks vyhrať štyri zápasy z piatich? Je možné odniesť si výhru zo všetkých stretnutí v Joe Louis Arene, ktorá pre Detroit v tejto sezóne nebola dvakrát prívetivá, a popri tom aspoň raz triumfovať na horúcom ľade Sharks? Sú „Červené krídla“ schopné takéhoto zásadného obratu?

Čo bude a čo nebude možné, o tom sa presvedčíme až v nasledujúcich zápasoch. Nateraz je isté iba to, že Detroit Red Wings by potrebovali brejk, ktorým by dokázali získať psychickú výhodu. Brejk v podobe šťastného odrazu puku či nečakaného gólu, ktorým by dokázali zmeniť priebeh série a otočiť ju vo svoj prospech. Takýto moment zaiste príde. Prichádza vždy, pretože o ňom celé play-off je. Je len na tom ktorom mužstve, či ho dokáže alebo nedokáže využiť – či sa preň stane výhodou, alebo či sa stane výhodou pre súpera. Skôr alebo neskôr sa niečo udeje – niečo zdanlivo malé, no v konečnom dôsledku ohromné. Niečo, čo rozhodne.

Detroit Red Wings by mali byť pripravení, pretože keď ten moment príde, mali by sa chopiť šance a maximálne ho využiť. Ak sa im to nepodarí, ich sezóna môže skončiť presne tak, ako v roku 2010 – prvotným postupom cez Phoenix Coyotes a následným trpkým vypadnutím so San Jose Sharks.

Opatrné oprášovanie historických kroník

Tak ako vlani, Detroit Red Wings padli v semifinále play-off Západnej konferencie proti San Jose Sharks do straty 0:3 na zápasy. Karta sa však začala obracať po dvoch triumfoch Red Wings v pomere 4:3. Stav 2:3 v sérii zrazu dával Detroitu nádej na dokonalý obrat, ktorý mohol poriadne oprášiť historické kroniky. (9.5.2011)

Ešte pred piatimi dňami visela sezóna Detroit Red Wings na vlásku. Tím z Hockeytownu stratil výborne rozohratý tretí zápas semifinále Západnej konferencie so San Jose Sharks po prehre 3:4 v predĺžení a dostal sa do zdanlivo nedostihnuteľnej straty 0:3 na zápasy.¹⁶⁸ V posledných dvoch stretnutiach však triumfovali Red Wings, ktorí tak v sérii znížili na 2:3, a čo je najdôležitejšie: začali mať psychicky navrch. A to, ako vieme, môže s dovedajším vývojom play-off poriadne zalomcovať.

Prvý veľký krok k návratu do série bol urobený vo štvrtom súboji, v ktorom „Červené krídla“ potešili burácajúcu Joe Louis Arenu víťazným gólom Darrena Helma v samom závere riadnej hracej doby. Detroit prehajdákalo náskok 3:0 z prvej časti hry, ale bojovným a srdečným výkonom v posledných sekundách riadneho hracieho času svojho súpera porazil 4:3.¹⁶⁹ Red Wings zvíťazili rovnakým skóre aj v piatom zápase v Kalifornii, aj keď ešte v 44. minúte prehrávali 1:3 a boli na pokraji svojho konca.¹⁷⁰

Veľké návraty a dominancia v posledných okamihoch zápasov dodávajú mužstvu ohromnú vnútornú silu a sebavedomie. „Červené krídla“ sa síce nemôžu spoľahnúť na stopercentné výkony kľúčových forvardov Johana Franzéna a Pavla Daciuka, pretože obaja nastupujú so zraneniami, svoj sen o obrate ale žijú ďalej. Detroit zmenil sled udalostí vďaka zlepšenej hre v oslabení a tvrdomu v osobných súbojoch. Pomohlo mu tiež to, že jeho hráči našli recept na prekonanie gólmána Anttiho Niemiho. Niemiho čaro sa v posledných stretnutiach série vytratilo, čoho Red Wings náležite využili.

Recept na úspech bol a aj naďalej zostáva prostý: ak chce Detroit vyhrať, mal by aspoň štyrikrát skórovať. Táto rovnica preň platí už 13 rokov. Ak totiž Detroit skóroval v stretnutí play-off aspoň štyrikrát, zvíťazil už v 59 zápasoch vyraďovacích bojov v rade. Minimálne štvorgólové predstavenie „Červených krídel“, sa neskončilo ich víťazstvom naposledy 24. apríla 1998, kedy ako obhajcovia Stanley Cupu prehrali v druhom zápase prvého kola play-off s Phoenix Coyotes pomerom 4:7.

Samozrejme, v prebiehajúcej konfrontácii so San Jose Sharks to nemusí byť také jednoduché. Zo všetkých sérií, ktoré sa v play-off NHL kedy odohrali, je súčasné meranie síl San Jose a Detroitu iba piatym, v ktorom sa prvých päť zápasov skončilo jedno-

---

¹⁶⁸ Tretí zápas sa hral 4. mája 2011 v Detroite. Red Wings viedli od 39. minúty 3:2 po góloch Nicklasa Lidströma, Patricka Eavesa a Pavla Daciuka. Sharks sa na nich dotiahli na konci 56. minúty po zásahu obrancu Dana Boyleho. O víťazstve hostí rozhodol v 70. minúte Devin Setoguchi, ktorý tak zavšil hetrik.

¹⁶⁹ Vo štvrtom zápase, hranom 6. mája 2011, viedli Red Wings po dvoch góloch Nicklasa Lidströma a jedným presným zásahu Todda Bertuzziho od 19. minúty 3:0. Sharks sa na nich dotiahli gólmi Logana Coutureho, Dana Boyleho a Danyho Heatleyho, ktorý v 42. minúte vyrovnal na 3:3. Rozhodujúci zásah z hokejky Darrena Helma prišiel 87 sekúnd pred koncom riadnej hracej doby.

¹⁷⁰ Piaty zápas sa hral 8. mája 2011 v San Jose. Red Wings boli prestrieľaní pomerom 4:22 a od 41. minúty prehrávali 3:1. Za domácich sa trafili Devin Setoguchi, Joe Pavelski a Logan Couture; za Red Wings skóroval v 37. minúte zadák Niklas Kronwall. Veľký obrat Detroitu začal v 44. minúte po góle ďalšieho obrancu Jonathana Ericssona. V 46. minúte bolo vyrovnané po zásahu Daniela Clearyho. Obrat Red Wings bol dokonaný na konci 54. minúty po tom, čo strelu Nicklasa Lidströma tečoval Tomas Holmström.

gólovým víťazstvom toho alebo onoho mužstva. Piaty zápas tejto série pritom nepre-
písal iba históriu NHL, ale aj dejiny Red Wings, ktorým sa len štvrtý raz v histórii play-
off podarilo vyhrať zápas, v ktorom po 40 minútach prehrávali o dva góly.

Detroit dúfa, že história sa bude prepisovať aj naďalej. Koniec koncov, jeho dejiny
si pamätajú niekoľko majestátnych zvrátov, ktoré občas viedli až k celkovému víťaz-
stvu v sérii. Prirodzene, hokejisti „Červených krídel“ vedia, že pred vytúženým odle-
tom na juh USA, čo by znamenalo rozhodujúci siedmy zápas, musia urobiť ešte jeden
krok: vyhrať šieste stretnutie, ktoré sa odohrá v utorok 10. mája 2011 na ľade Joe Louis
Areny. O prípadnom obrate proti Sharks však možno polemizovať už teraz.

Otočiť sériu play-off z 2:3 na 4:3 na zápasy sa Red Wings dosiaľ podarilo päťkrát.
V roku 1950 pokorili v dvoch posledných zápasoch semifinálej série z 8. a 9. apríla
mužstvo Toronto Maple Leafs, aby rovnakým spôsobom uspeli aj v následnom finále,
v ktorom zvíťazili v šiestom a siedmom súboji z 22. a 23. apríla 1950 nad New York
Rangers a získali svoj štvrtý Stanley Cup. Na jar 1964 Red Wings vyprevali v semifi-
nále play-off rovnakým spôsobom Chicago Blackhawks, keď sa po triumfoch zo 7. a 9.
apríla toho roka opäť dostali do finále, v ktorom ale neuspeli proti Torontu. O 32 rokov
neskôr „Červené krídla“ otočili semifinálej sériu Západnej konferencie proti St. Louis
Blues, keď v šiestom zápase zo 14. mája 1996 vyhrali 4:2, aby uspeli aj v siedmom zápa-
se zo 16. mája toho roka po legendárnej ďalekonosnej strele kapitána Stevea Yzermana
v predĺžení. Posledný obrat z 2:3 na 4:3 je spojený so sériou proti Colorado Avalanche.
Tento obrat sa zrodil v máji 2002 vo finále play-off Západnej konferencie. Detroit zvíťazil
v šiestom zápase z 29. mája toho roka po veľikánskej chybe brankára Patricka Roya
2:0, aby sa v siedmom zápase série z 31. mája 2002 tešil z jasného triumfu 7:0¹⁷¹ a z pos-
tupu do absolútneho finále, v ktorom si nakoniec poradil s mužstvom Carolina Hurri-
cans a získal svoj desiaty Stanley Cup.

Red Wings zaznamenali aj niekoľko obrátov z 1:3 na 4:3 na zápasy. V roku 1987
týmto spôsobom uspeli vo finále Norrisovej divízie proti Torontu, keď vyhrali posled-
né tri zápasy série z 29. apríla, 1. mája a 3. mája 1987. V roku 1992 tento kúsok zopako-
vali v semifinále Norrisovej divízie proti Minnesota North Stars, ktorých porazili 4:3 na
zápasy po záverečných troch víťazstvách z 26., 28. a 30. apríla toho roka.

Red Wings sa takmer podaril aj dokonalý obrat z 0:3 na 4:3 na zápasy. Takýto málo
vídaný scenár sa rýsoval vo finále Stanley Cupu 1945. Detroit vtedy strácal po prvých
troch súbojoch s Torontom 0:3 v sérii, keď dokonca ani raz neskóroval. V ďalších troch
vystúpeniach sa mu ale podaril famózný návrat a po dvoch čistých kontaktoch brankára
Harryho Lumleyho vyrovnal na 3:3. Obrat ale nakoniec nedokonal, pretože v siedmom
zápase série z 22. apríla 1945 prehral na ľade Maple Leafs 1:2.

Ďalšie príležitosti Red Wings na obrat série z 0:3 na 4:3 už neprišli. Red Wings ale
dúfajú, že historicky druhú možnosť na obrat takto nepriaznivo sa vyvíjajúcej série bu-
dú mať tento rok – samozrejme, ak vyhrajú šiesty zápas na domácom ľade.

Otočiť sériu play-off z 0:3 na 4:3 na zápasy sa v doterajšej histórii bojov hraných na
štyri víťazné zápasy (keďže na štyri víťazstvá sa aspoň finálová séria play-off začala
hrať až od roku 1939) podarilo len trom tímom. Takýto obdivuhodný obrat zvládli ako
prvú Toronto Maple Leafs, ktorí sa v druhej polovici apríla 1942 radovali vo finále Stan-
ley Cupu po tom, čo svojím dokonalým otočením potupili práve Detroit Red Wings.
V roku 1975 tento famózný kúsok zopakovali New York Islanders, ktorí vo štvrtfinále

---

¹⁷¹ Séria medzi Red Wings a Avalanche z roku 2002 bola popísaná na stranách 92 a 93.

play-off nakoniec zdolali Pittsburgh Penguins. Vlni sa z takéhoto menej vídaného počínajú tešili u Philadelphia Flyers, ktorí otočili semifinálovú sériu Východnej konferencie proti Boston Bruins. Flyers dokonca otočili aj rozhodujúce siedme stretnutie, v ktorom prehrávali už 0:3, no nakoniec ho tak ako celú sériu vyhrali 4:3.

Detroit Red Wings majú k obratu tohtoročnej série so San Jose Sharks našliapnuté ako nikdy predtým. Súčasní hokejisti „Červených krídel“ odohrali v play-off NHL viac ako 2 200 zápasov, čo je priam neskutočné číslo. Kto iný by teda mal otočiť sériu play-off, ak nie skúsení Detroit Red Wings?¹⁷²

---

¹⁷² Red Wings sa k obratu priblížili domácim víťazstvom 3:1 v šiestom zápase série z 10. mája 2011. V túto noc síce od 44. minúty prehrávali po šťastnom zásahu Logana Coutureho, skóre však otočili vo svoj prospech gólmi z hokejok Henrika Zetterberga v 51. minúte, Valtteriho Filppulu v 52. minúte a Darrena Helma v 59. minúte do prázdnej bránky. Ich obrat v sérii ale dokonaný nebol, pretože v rozhodujúcom siedmom zápase z 12. mája 2011 prehrali v Kalifornii 3:2. Góly Sharks strelili útočníci Devin Setoguchi, Logan Couture a Patrick Marleau; za Red Wings sa presadili Henrik Zetterberg a Pavel Daciuk. Séria medzi San Jose Sharks a Detroit Red Wings sa stala najvyrovnanejšou sériou všetkých čias, pretože až šesť zo siedmich zápasov bolo rozhodnutých jediným gólom.

Krátka a neúspešná história OSHL

Keď v lete 2004 začalo byť zjavné, že nová sezóna NHL sa nezačne pre výluky, v Severnej Amerike sa objavilo niekoľko pokusov vytvoriť nové profesionálne ligy, ktoré by hráčom dali možnosť byť aktívnymi, kým sa výluka neskončí. Jedným z týchto projektov bola súťaž zvaná OSHL. A bola to blamáž nad blamáže. (14.6.2011)

V utorok 15. septembra 2004 – v deň 750. výročia narodenia slávneho cestovateľa Marca Pola a len krátko po skončení Svetového pohára – sa v NHL začalo jedno z najčernejších období v jej histórii, a síce výluka, ktorá bola očakávaným vyvrcholením sporov v jednaniach o novej kolektívnej zmluve medzi NHL a NHLPA.

Z odkladaného začiatku sezóny 2004/05 sa spočiatku nerobilo katastrofické haló, keďže najlepšia hokejová liga sveta si prerušenie už pamätala z ročníka 1994/95, ktorý sa napokon spustil 20. januára 1995 a aspoň sčasti odohral aj napriek tomu, že zmeškal prvých 468 zápasov základnej časti. V podobný scenár dúfali zainteresované strany aj tentoraz, ale sezóna 2004/05 sa pre nezhody NHL a NHLPA nakoniec nezačala, čo hokejistov donútilo k cestovaniu a hľadaniu práce niekde inde.

Väčšina hráčov si vybrala pôsobenie na starom kontinente a pozdvihla ako úroveň jednotlivých líg od Talianska cez strednú Európu až po Škandináviu, tak i kvalitu svetového šampionátu v Rakúsku. Niektorí zvolili angažmán v AHL, ECHL či USHL. Iní celú sezónu odpočívali. Ďalší pristali na pôsobenie v materských kluboch, ktorým vrátili požičané z obdobia ich hokejového rastu a odvdáčili sa im veľkou pozornosťou.

Ešte počas play-off 2004 sa do pozornosti dostala idea spoločnosti Octagon, agentúry túžiacej po vytvorení vlastného hviezdneho tímu¹⁷³, ktorý mal byť vedený dvojicou jej vrchných predstaviteľov, Mikeom Liutom a Brianom Lawtonom. Účasť v tomto projekte prisľúbili viacerí slávni hráči, z pôvodného zámeru o zaradení výberu do fínskej SM-liigy ale zišlo a zostalo len u hrania niekoľkých exhibícií.

V podobnom duchu sa niesla aj snaha o obnovenie kedysi slávnej WHA, ktorá si na pozíciu komisára vybrala legendárneho Bobbyho Hulla. Liga tvorená ôsmimi tímami (Dallas Americans, Detroit Gladiators, Florida Screaming Eagles, Halifax Icebreakers, Quebec Nordiks, Hamilton Tigers, Toronto Toros a Vancouver Blazers) si počas leta 2004 prešla draftom, ktorého jednotkou sa stal mladučký Sidney Crosby. Zatiaľ čo Crosby vo WHA odmietol tučne platenú trojročnú zmluvu¹⁷⁴, účasť v súťaži prisľúbili známe mená ako Brett Hull, Chris Chelios, Martin St. Louis, Mike Ribeiro, Paul Kariya, Chris Phillips alebo Glen Murray. WHA sa však nikdy opätovne nerozbehla. Spomínaný Chelios, ktorý mal byť jednou z hlavných tvárí súťaže, zaujal okrem iného tiež tým, že v ľadovom koryte začal trénovať jazdu na boboch so snahou o reprezentáciu Spojených štátov amerických alebo srdcu blízkeho Grécka na olympiáde.¹⁷⁵

Výluka mala skrátka vplyv na vznik možností, do ktorých by za bežných okolností nikto nešiel. Kým niektoré anabázy a atypické pôsobenia hokejistov počas výluky boli úspešné, iné sa vôbec nevydarili. Ba čo viac, niektoré boli doslova blamážami.

---

¹⁷³ Octagon, IMG putting together hockey tour plans in case of lockout. Liz Mullen, Sports Business Journal, 23.8.2004.

¹⁷⁴ Crosby turns down WHA offer. CBC Sports, 26.8.2004.

¹⁷⁵ Chelios making Olympic bid in bobsled. CBC Sports, 8.10.2004.

Jednou z najnevydarenejších myšlienok sa stalo založenie súťaže zvanej Original Stars Hockey League. Táto liga si našla svoje pôsobisko v Kanade, po ktorej mala jazdiť šesť tímov nosiacich názvy miest klubov NHL z éry Original Six¹⁷⁶ (nič iného okrem názvu mesta tieto tímy s mužstvami NHL spoločne nemali). Predbežný štart v kádrioch „Bostonu“, „Chicaga“, „Detroitu“, „New Yorku“, „Montrealu“ a „Toronta“ prisľúbila celá rada hokejistov, medzi ktorými sa objavili desiatky hráčov z NHL. Za všetkých hovoria známe mená ako Dan Cloutier, Bryan McCabe, Andrew Raycroft, Mike Comrie¹⁷⁷, Dave Andreychuk, Roberto Luongo, Dominik Hašek, Chris Osgood, Daniel Briere, Mathieu Garon, Mike Ricci, Shawn Horcoff, Darcy Hordichuk, Martin Lapointe, Jassen Cullimore, Anders Eriksson, Chris Drury, Peter Bondra, Manny Fernandez, Danny Cleary, Jeff Cowan, Patrick Lalime a Dwayne Roloson.¹⁷⁸

Súťaž, ktorá mala byť atraktívnou náhradou za defenzívnu zväzovanú NHL, sa ku konkurovaniu NHL nakoniec ani nepriblížila. Príčin bolo hneď niekoľko, pričom medzi tie hlavné patrili zvláštne pravidlá.

Mužstvá OSHL nastupovali vo štvorici na každej strane. Prestávka sa po každej 17 minút trvajúcej tretine odkladala, dokým sa neodjazdilo niekoľko samostatných nájazdov. Nájazd, resp. trestné strieľanie prichádzalo na rad aj v prípade každého nedovoleného zákroku – žiadne presilovky a oslabenia neexistovali. Exhibičný charakter zápasov podčiarkoval aj prísny zákaz používať bodyčky. Existovalo tiež nariadenie, podľa ktorého mohli hráči strieľať iba počas hry a nie cez jej prerušenie.^{179 180} Všetky tieto črty sa premietli aj do hry samotnej, ktorá síce priniesla množstvo gólov či oku lahodiacich akcií, ale očakávanú atraktivitu si nikdy nezískala.

OSHL padla už po odohratí úvodných dvoch zápasov. V prvom z nich, ktorý sa konal 18. septembra 2004 v ontárijskom meste Barrie, porazilo „Toronto“ „Detroit“ divokým výsledkom 16:13. Tím s kanadským mestom v názve bol prestrieľaný pomerom 55:57; na jeho duel sa prišlo pozrieť chudobných 2 176 divákov. Ešte nižšiu pozornosť si vyslúžil druhý súboj sezóny medzi „Bostonom“ a „Montrealom“. Za stretnutie konané 21. septembra 2004 v ontárijskom meste Brampton bolo ochotných draho zaplatiť už len niekoľko stoviek priaznivcov, ktorí sledovali divoké víťazstvo „Bostonu“ v pomere 14:11.¹⁸¹

História OSHL viac nenapísala. Jej rýchly koniec bol sprevádzaný mnohými posmešnými slovami, sypanými odbornou i laickou hokejovou verejnosťou na hlavu prezidenta súťaže Randyho Gumbleyho.

OSHL spočiatku pôsobila dojmom zaujímavého projektu, ktorým možno zabaviť fanúšikov, v predvýlukovej NHL zvyknutých na množstvo beztrestného hákovania či ničenia hry menej talentovanými hráčmi. Priaznivci ju však neprijali. Tempo zápasov OSHL bolo uvoľnené a pôsobilo exhibičným dojmom, takže jednotlivé zápasy nik nebral vážne. A aj keď sa počas tých dvoch stretnutí na ľade objavilo niekoľko hokejistov známych z NHL, tie najväčšie hviezdy chýbali. Mnohí iní hráči, ktorí svoju účasť v súťaži pôvodne prisľúbili, sa po dvojzápasovej fraške OSHL obrátili chrbtom. Gumbley

---

¹⁷⁶ Octagon, IMG putting together hockey tour plans in case of lockout. Liz Mullen, Sports Business Journal, 23.8.2004.

¹⁷⁷ OSHL: The league that never was. Iain Collpits, The Mississauga News, 14.7.2015.

¹⁷⁸ NHLers to form Original Stars league. TSN via Canadian Press, 16.8.2004.

¹⁷⁹ NHLers to form Original Stars league. TSN via Canadian Press, 16.8.2004.

¹⁸⁰ OSHL: The league that never was. Iain Collpits, The Mississauga News, 14.7.2015.

¹⁸¹ OSHL: The league that never was. Iain Collpits, The Mississauga News, 14.7.2015.

neskôr vyhlásil, že nakoniec získal sotva 20 riadnych podpisov hráčov, čo bolo na fungovanie súťaže pramálo.¹⁸² Známu ontárijskú hokejovú postavičku následne opustili aj sponzori a blamáž nad blamáže bola na svete.

OSHL bola pre svoje podivuhodné kroky nútená stráviť radu výsmechov, ktoré ju zasádzovali do pozície, kde sa pravidlá a všetky potrebné hokejové operácie mali vymýšľať „cez noc“. K negatívnemu obrazu OSHL prispieval aj sám Gumbley, ktorý 22. septembra 2004 telefonoval do torontského rozhlasu Fan 590, aby vyvrátil sarkastické správy o rýchlom zániku súťaže a vyhlásil, že jeho projekt bude pokračovať.¹⁸³

OSHL však už nepovstala a svoje predošlé kroky začala obhajovať každým dňom inak. Jediné dva zápasy, ktoré sa pod značkou OSHL odohrali, boli neskôr označené za prípravné. Tieto duely mali byť nasledované ďalšími prípravnými stretnutiami, počas ktorých sa malo pátrať po možnostiach, ako sa dohodnúť s väčším počtom hokejistov, ktorí by pomohli uskutočniť plánované vízie. Štart regulárneho ročníka, naplánovaný na október 2004, zostal však iba v predstavách prezidenta Gumbleyho.

Gumbley bol vskutku zvláštnou postavou. Do pozornosti severoamerického hokejového sveta sa dostal aj neskôr, no to už zašiel príliš ďaleko. V apríli 2008 totiž vysvitlo, že tento bývalý vlastník juniorského hokejového klubu Streetsville Derbys viac ako jeden rok nabádal študentov z USA a Austrálie, aby začali hrať v údajne renomovanej, no v skutočnosti fiktívnej lige, zvanej Canadian Junior Elite Hockey League. Gumbley svojich naivných záujemcov informoval, že počas pôsobenia v tejto lige sa okrem iného zúčastnia prípravy v tzv. Akadémii Waltona Gatesa, čo bola údajná elitná súkromná, no znova len fiktívna hokejová škola.¹⁸⁴

Ako neskôr informovala Emma Reilly, vtedajšia novinárka kanadských novín Toronto Star, Gumbley svoje falošné projekty podčiarkoval tvorbou fiktívnych webových stránok a zhromažďovaním peňažných súm, ktoré sa vyšplhali na hodnotu okolo 100 tisíc kanadských dolárov. Nádejní mladíci od neho dostávali falošné vizitky a spolu so svojimi rodičmi boli vodení po dvoch údajných domovských arénach súťaže v Brantforde a Mississaugu, kde sa Gumbley na značné počudovanie svojho okolia správal tak, akoby mu arény patrili.¹⁸⁵

Randyho Gumbleyho možno stavať do sfér, akými sa hokejom pobláznená Kanada skutočne nehrdí. Jeho provokácie sa však týmto neskončili. V apríli 2009 zasa vyšlo najavo, že tento pán založil aj fiktívny program Ontario Central Scouting, ktorý s asistenciou falošných mien trénerov a webstránok ťahal od mladých hráčov ďalšie a ďalšie peniaze. Našlo sa aj viacero hokejistov, ktorí s nákladmi okolo 3 500 amerických dolárov odcestovali do Európy, aby tam pod hlavičkou OCS odohrali hokejový turnaj. Zúčastnení ale opäť zostali nepríjemne prekvapení, pretože žiaden takýto turnaj neexistoval. Miesto toho odohrali niekoľko vzájomných exhibičných zápasov, majúcich charakter tréningu. Až neskôr im došlo, že naleteli podvodníkovi.¹⁸⁶

Randy Gumbley bol skrátka jeden veľký podfukár, ktorý toho veľa nahovoril a naľuboval, ale mnohé zo svojich projektov nikdy nezrealizoval, mnohé z nich boli faloš-

---

¹⁸² OSHL: The league that never was. Iain Collpits, The Mississauga News, 14.7.2015.

¹⁸³ Original Stars Hockey League still operating. CBC Sports, 22.9.2004.

¹⁸⁴ Youth hockey fraudster gets house arrest. Ian Robertson, Toronto Sun, 9.9.2009.

¹⁸⁵ Ex-owner of Junior A team arrested, faces fraud charges. Emma Reilly, Toronto Star, 1.5.2008.

¹⁸⁶ Hockey fraud case adjourned. Loui Rosella, The Mississauga News, 15.10.2010.

né, alebo vinou vlastnej naivity ich nechal skrachovať, čo bol aj osud jeho prapodivnej výlukovej Original Stars Hockey League.¹⁸⁷

Keď sa výlukový ročník 2004/05 chýlil ku koncu, s odstupom času bolo zjavné, že bol aj istým pozitívom. Nevýhoda jednej strany sa stala výhodou strany druhej, keďže na úkor NHL sa pozdvihol ostatný svetový hokej, ktorý by bol inak nútený stáť v tieni najlepšej hokejovej ligy na svete. Európa zažila malú hokejovú renesanciu, menšie severoamerické kluby sa tešili nebývanej pozornosti, hokejisti si užili ojedinelej etapy vo svojich kariérach a mnohí si vychutnali odlišný hokejový život mimo NHL. Veľa z nich bolo úspešných, veľa však bolo aj tých, ktorí sa stali súčasťou neúspešných projektov, ktoré sa minuli svojmu účinku. V konečnom dôsledku sa ale ukázalo, že žiadna súťaž, žiadny turnaj a žiadny projekt nedokáže NHL nahradiť.

Výluka bola pre mnohých hráčov spestrením, všetky kroky cestovateľov ale nakoniec viedli späť do NHL, ktorá sa opätovne rozbehla v ročníku 2005/06, aby navrátilcov presvedčila, že jej fungovanie je pre nich tou najlepšou voľbou.

---

¹⁸⁷ Gumbley bol pre svoje nekalé počiny zatknutý, uväznený v domácom väzení, odsúdený na hodiny verejnoprospešných prác a obvinený z podvodov. Niektoré žaloby na neho adresovali aj samotní mladí hráči, ktorých pripravil o tisíce až desaťtisíce dolárov. Gumbley dokonca podal niekoľkomiliónovú žalobu na kanadský hokejový zväz, ktorý chcel obviniť z toho, že porušil podmienky verejnej súťaže. Koncom roka 2012 pri jednom exkluzívnom rozhovore pre Toronto Star vyhlásil, že je „najnenávidenejším mužom v kanadskom hokeji“. K ďalším podrobnostiam o tomto rozhovore sa môžete dostať cez článok, ktorý je v zozname použitých prameňov zapísaný pod menom novinára Roberta Cribba.

Bandwagoning – známy neznámy pojem

Pozná to každý z nás: nejaké mužstvo niečo vyhrá a zrazu sa teší obrovskej popularite aj u takých ľudí, ktorí sa oň dovtedy vôbec nezaujímali. Keď sa mu ale prestane dariť, títo noví fanúšikovia sú tí prví, ktorí ho opustia. Je to akési nepísané pravidlo? Ale kdeže! Je to bandwagoning – známy neznámy pojem. (26.6.2011)

S postupujúcimi bojmi play-off sa pozornosť hokejovej verejnosti sústreďuje na zmenšujúci sa okruh mužstiev, ktoré hrajú v období, kedy ide o veľa. Úspešné tímy získavajú nových a staronových sympatizantov, ktorí sa na vlne úspechu nechajú zviest'. Títo priaznivci sa vyznačujú tendenciou nerozhodnosti a náklonnosti k trendom. Ide o tzv. bandwagoning, čo je efekt, ktorý je okrem športu rozšírený i v ekonomike a politike.

V strednej Európe sa s takýmto označením bežne nestretáme. Bandwagoning nie je v našom jazyku rozšírený tak, ako je tomu u iných cudzích výrazov.¹⁸⁸ V našich životoch sa ale naozaj vyskytuje. Tendencia prikloniť sa na stranu, ktorá sa javí ako pravdepodobne najlepšia, nás postretáva napr. pri nákupe zľavneného tovaru, pri vsádzaní na športové stretnutia s nižšími kurzami, alebo pri vkladaní dôvery do slov známeho, ktorého skúsenosti sa nám javia ako naj dôveryhodnejšie.

Bandwagoning možno nachádzať kdekoľvek, kde sa určitým spôsobom nechávajú strhávať väčšie masy ľudí. Nie je však tajomstvom, že tento efekt môže mať od skutočnej pravdy na míle ďaleko.

Bandwagonerov spoznáte veľmi jednoducho. Predstavte si, že po väčšinu sezóny navštevujete domáci hokej, no vzhľadom na to, že na štadióne nebývate zakaždým, nemáte potrebu kúpiť si permanentku. V aréne nakoniec pobýva len niekoľko stoviek až tisícok priaznivcov, takže posadiť sa môžete kdekoľvek. Následne si však predstavte úspešnú púť svojho obľúbeného tímu v play-off, kedy smerujete do rovnakého sektora, v ktorom si sadáte kdekoľvek, no nakoniec sa doň ani neprederiete, pretože ho môžu okupovať bandwagoneri, ktorí na hokej zavítajú raz za rok a neraz ani nevedia, prečo sa na ňom ocitli.

Rozdiely medzi vernými priaznivcami a priaznivcami, ktorí povzbudzujú len pri nejakej príležitosti, bývajú značné. Nie je žiadnym tajomstvom, že tieto dva tábory sa v láske nemajú. V arénach NHL, vo veľkej miere navštevovaných aj s akýmsi spoločenským podtextom, to platí dvojnásobne.

Bandwagoneri sú fanúšikmi vtedy, keď im to najlepšie vyhovuje. Hlásia sa o slovo, keď ich obľúbené mužstvo vyhráva, ale mlčia, keď sa mu nedarí. V Spojených štátoch amerických a Kanade možno na takýchto priaznivcov natrafiť aj pri rôznych špeciálnych príležitostiach, slávnostiach a ceremonióch. Trebárs populárne zápasy pod šírým nebom so značkou Winter Classic sú týmito trendovými fanúšikmi doslova napratané.

---

¹⁸⁸ Odborná literatúra obvykle robí rozdiely medzi bandwagoningom a efektom bandwagoningu. Definícia týchto pojmov je tiež závislá od toho, akej oblasti sa dotýkajú. Napr. v politike býva bandwagoning definovaný ako stratégia, ku ktorej sa so vzhliadaním k silnejším štátom uchýľujú slabšie štáty (John J. Mearsheimer, 2014; pozrite zoznam použitých prameňov). Efekt, ktorý bandwagoning vyvoláva, možno definovať ako „efekt rozbehnutého vlaku“, čo je jav, pri ktorom sa miera absorpcie presvedčenia, myšlienok, módy alebo trendov zvyšuje tým viac, ak už bola prijatá ostatnými ľuďmi – tzn. ak si ju už úspešne vyskúšali iní (Andrew M. Colman, 2009; pozrite zoznam použitých prameňov).

Trendoví priaznivci sa zvyknú prezentovať skôr po kultúrno-spoločenskej stránke, ich vzťah k mužstvu však môže byť odmeraný. Fandia povrchno, prípadne sa sústreďujú iba na jedného hráča. S nárastom počtu európskych hokejistov v NHL sa bandwagoning dostal aj na starý kontinent. V Európe sú takýmito tendenčnými fanúšikmi predovšetkým tí, ktorých na NHL zaujímajú iba ich rodáci alebo krajanovia.

Je záhadou, či z bandwagoningu možno usvedčovať aj deti alebo krátkodobých fanúšikov, čo sa deje bežne. Totiž, bandwagoning možno neraz rozpoznať až po istej dobe, kedy sa ukáže, či z náhlejšej pozornosti vznikla pozornosť trvalejšia. Samozrejme, fanúšikovú vernosť nemožno presne určiť – veď verným priaznivcom môže byť po istú dobu každý. V lepšej pozícii sú však tí priaznivci, ktorí v konkrétnom klube NHL našli pravú lásku. Šanca, že budú každú chvíľu fandiť niekomu inému a že budú tendenčne nerozhodní, je na rozdiel od klasických bandwagonerov oveľa nižšia.

Problematika bandwagoningu môže pôsobiť dojmom, že s hokejom nemá mnoho spoločného. Opak je ale pravdou. Stačí si všimnúť napr. toho, čo dokážu dlhodobo neúspešné výsledky robiť s návštevnosťou hokejových arén. Z druhej strany mince sa teda môže zdať, že nie je nič jednoduchšie ako fandiť úspešným mužstvám. Rozšírenie bandwagoningu však nie je priamo závislé len od miery úspechov a neúspechov. Tento efekt je prítomný všade a nezáleží na tom, či sa dotýka drobných úspechov dlhodobo neúspešných, alebo nečakaných nezdarov dlhodobo úspešných. Za bandwagonera teda nemusí byť považovaný iba ten, kto začal fandiť po dosiahnutí úspechu. Bandwagonerom môže byť aj ten, koho odradil nečakaný neúspech.

Pokiaľ sa vás tento článok dotkol, pokiaľ vás nahneval alebo nebodaj urazil, prosím, neberte ho osobne. Kúsok bandwagonera je totiž v každom jednom z nás.¹⁸⁹

Aj keď to tak možno pôsobí, bandwagoning by nemal byť vnímaný ako efekt, ktorý priaznivcov očierňuje. V hokeji by mal byť vnímaný skôr ako efekt, ktorý fanúšikov môže ochrániť pred nezdravým interesom a neobjektívnosťou.

---

¹⁸⁹ Bandwagoning je do určitej miery obojstranným efektom, ktorý môže mať svoju negatívnu i pozitívnu podobu. Tento efekt nie je v podstate ničím vyslovene zlým, čo platí najmä v prípade, ak ho možno postaviť do inej roviny, do akej je stavaný obvykle. Pozitívnym bandwagoningom alebo efektom bandwagoningu je napr. charita, pri ktorej je trendové správanie širokej populácie vnímané kladne.

Odvrátená strana éry Original Six

Éra Original Six, v ktorej v rokoch 1942 až 1967 pôsobilo šesť klubov, neraz prerastá do podoby, akú nikdy nemala. Ak sa totiž za ňou obzrieme a poukážeme na niekoľko vybraných faktov, zistíme, že to bola éra, ktorá bola veľmi predvídateľná, monotónna a ak naozaj kvalitná, tak len vďaka jednej polovici klubov. (3.7.2011)

V bezmála deväťdesiatštyriročnej histórii NHL existovalo 50 rôznych klubov. Súťaž sa v minulosti hrávala aj v mestách ako Oakland, Richfield, Hamilton, Hartford, Kansas City, Bloomington a Quebec City. Inokedy sa kluby sťahovali či vracali do tradičných báh, alebo menili svoj pôvodný názov.

V desiatych rokoch minulého storočia začali v NHL pôsobiť štyri kluby, ktoré neskôr doplnili ďalšie a neskôr ich ďalšie zasa opustili, aby sa utvorila šesťdielna štruktúra.¹⁹⁰ Po veľkej expanzii, ktorá začala v lete 1967, sa počet klubov NHL rapídne zvýšil, až sa ustálil do dnešnej modernej podoby o 30 organizáciách.¹⁹¹

Tieto zmeny vždy vyvolávali polemiku, v rámci ktorej sa popri entuziazme z nového druhu súťaženia objavovalo aj cnenie za starými časmi a túžba po návrate do predošlých koľají. Najlepšia hokejová liga sveta priam nepamätá doby, v ktorej by sa takýchto revolúcií nedočkala... až na jednu výnimku. Je ňou éra Original Six z rokov 1942 až 1967, kedy v NHL pôsobilo sexteto Boston Bruins, Chicago Black Hawks¹⁹², Detroit Red Wings, Montreal Canadiens, New York Rangers a Toronto Maple Leafs.

Kluby, ktoré existovali v ére Original Six, dodnes udržiavajú viacero historických rekordov. Žiadne iné kluby proti sebe nenastúpili viackrát ako Chicago a Detroit (počet ich vzájomných zápasov sa blíži k číslu 800). V play-off stále nemožno nájsť frekventovanejšiu dvojicu ako Boston a Montreal (narazili na seba v 33 sériách). Ani po tých rokoch niet nad 24 víťazstiev Stanley Cupu v podaní Canadiens.

Trvácnosť histórie si aj naďalej zastáva svoje pevné miesto, čo platí aj napriek tomu, že tieto mužstvá už spolu nehrajú tak často ako v minulosti. Niektoré ani nepôsobia v rovnakých konferenciách a sotva na seba narazia v jednom či dvoch zápasoch za sezónu, čo je pri nostalgickom obracaní sa späť, samozrejme, málo. Človek si však musí uvedomiť, že éra Original Six sa viac nevráti.

Hoci je éra Original Six dávno preč, je pozoruhodné, ako vehementne dokáže chýbať. Stačí si napr. povšimnúť clivosť, ktorú pociťujú a aj otvorene prezentujú mnohí fanúšikovia Detroitu a Toronta.

Detroit a Toronto boli odjakživa zvyknutí na množstvo vzájomných zápasov. Ich rivalita sa začala strácať, keď sa NHL rozšírila do teplejších oblastí USA. Bôľ za častými stretnutiami „Javorových listov“ a „Červených krídel“ teda nie je a ani nebol spojený iba s érou Original Six. Ešte v ročníku 1997/98 sa Maple Leafs a Red Wings postavi-

---

¹⁹⁰ V sezónach 1917/18 a 1918/19 pôsobili v NHL tri až štyri kluby. Do roku 1942 sa počet klubov NHL formoval takto: 4 kluby (v rokoch 1919 až 1924), 6 (1924/25), 7 (1925/26), 10 (1926 až 1931), 8 (1931/32), 9 (1932 až 1935), 8 (1935 až 1938), 7 (1938 až 1942).

¹⁹¹ Od leta 1967, kedy v NHL začala veľká expanzia, sa počet klubov formoval takto: 12 klubov (v rokoch 1967 až 1970), 14 (1970 až 1972), 16 (1972 až 1974), 18 (1974 až 1978), 17 (1978/79), 21 (1979 až 1991), 22 (1991/92), 24 (1992/93), 26 (1993 až 1998), 27 (1998/99), 28 (1999/00), 30 (2000 až do súčasnosti).

¹⁹² Chicago Black Hawks bol pôvodný názov, ktorý sa používal do roku 1985. Od roku 1985 sa slová Black a Hawks spojili do jedného slova, čím sa vytvoril názov Blackhawks, ako ho poznáme dodnes.

li do šiestich vzájomných meraní síl. V sezóne 1992/93, ktorá priniesla aj ich sedemzápasovú sériu v semifinále Norrisovej divízie, absolvovali až 14 vzájomných duelov.

Prvé vážne trhliny nastali v sezóne 1998/99, kedy sa Maple Leafs presunuli z Centrálnej do Severovýchodnej divízie. Postupom rokov ich vzájomných stretnutí s Red Wings už len ubúdalo. V ekonomicky náročných predvýlukových obdobiach to zašlo tak ďaleko, že Toronto a Detroit občas nehrali ani jeden vzájomný zápas základnej časti a atmosféru minulých liet si mohli pripomínať iba v prípravných stretnutiach.

Samozrejme, takto „ukrivdené“ nebolo iba Detroitu a Torontu. Na prelome tisícročia sa každý klub NHL musel zmieriť s tým, že s niektorými protivníkmi sa môže stretnúť iba vo finále Stanley Cupu. Je tiež pravdou, že konfrontácia klubov z éry Original Six sa neobmedzila tak výrazne, ako je to niekedy prezentované. Montreal, Toronto, Boston a N.Y. Rangers sa vo svojej Východnej konferencii tešia z trvalej hojnosti vzájomných zápasov prakticky dodnes. Detroit a Chicago sú síce odsunuté do západnej vetvy, no nebolo to tak dávno, čo proti sebe hrávali až v ôsmich zápasoch základnej časti za jedinú sezónu.

Fanúšikovia Red Wings a Maple Leafs majú na cnenie za stratenou rivalitou ich tímov plné právo. Lokálne nariekanie za väčším počtom zápasov s klubmi z éry Original Six však nemusí byť opodstatnené. Éra Original Six totiž nebola taká nablýskaná, ako si mnoho ľudí myslí. Okrem toho, že nesie zavádzajúce označenie, bola aj veľmi predvídateľným a monotónnym obdobím, teda priam presným opakom súčasnej NHL.

Názov Original Six je veľmi známym, ale zároveň možno najnepresnejším označením, ktoré je s NHL spájané. NHL totiž nevznikla vďaka tímom z éry Original Six, ale vďaka kvartetu Montreal Canadiens, Montreal Wanderers, pôvodným Ottawa Senators a Torontu (v tej dobe ešte bez klubového názvu). Honosné označenie Original Six teda prerástlo do podoby, akú nikdy nemalo.

Podľa tvrdení Brucea MacLeoda z michiganského denníka Macomb Daily neradno éru Original Six vnímať ako výnimočnú aj z iných dôvodov. MacLeod tvrdí, že táto éra by sa mohla označovať aj ako „Z polovice dobrá / z polovice zlá éra NHL“.¹⁹³ Pri všetkej úcte k bohatej histórii jej šiestich klubov takou totiž skutočne bola.

MacLeod sa nazdáva, že so stálou prítomnosťou éry Original Six by dnešná NHL nikdy nebola taká populárna. Jej popularita bola predsa lokálnou záležitosťou, keďže úspechy sa točili v rovnakom kruhu.¹⁹⁴ Tými dobrými mužstvami boli Montreal, Toronto a Detroit. Tými zlými boli Boston, N.Y. Rangers a Chicago.

Za 25 rokov éry Original Six zaknihovali tri popredné kluby dohromady 24 víťazstiev Stanley Cupu. Canadiens vyhrali desaťkrát, Maple Leafs deväťkrát a Red Wings päťkrát. Ich hegemonia sa prerušila iba v roku 1961, kedy triumfovali Black Hawks. Za celých 25 rokov sa trojica Montreal – Toronto – Detroit nepozrela do play-off dohromady iba v ôsmich prípadoch. To trio Boston – N.Y. Rangers – Chicago oň prišlo až štyridsaťdvakrát, a aby toho nebolo málo, z celkového víťazstva základnej časti sa za tých 25 rokov tešilo iba jeden jediný raz, a síce v roku 1967 zásluhou Black Hawks.

Pretrvávajúca éra Original Six by sa poľahky stala nepríjemným prekvapením aj pre fanúšikov, ktorí dookola napádajú program súčasnej NHL a tvrdia, že v ňom figuruje veľa zápasov s neatraktívnymi súpermi, alebo že program je stereotypný.

---

¹⁹³ Original Six not worth reliving. Bruce MacLeod, Red Wings Corner via The Macomb Daily, 24.10.2008.

¹⁹⁴ Original Six not worth reliving. Bruce MacLeod, Red Wings Corner via The Macomb Daily, 24.10.2008.

Vzorným príkladom veľkého stereotypu éry Original Six môže byť 11. až 30. marec 1943, kedy Red Wings nastúpili do desiatich zápasov. Totiž, z tej desiatky zápasov boli deväťkrát ich súpermi Maple Leafs. Niektorí sice môžu hovoriť o rivalite, pravdepodobnejšie ale je, že išlo o priveľkú monotónnosť.

Ďalším príkladom môže byť 4. až 7. február 1954. Program Detroitu na najbližšie dni vyzeral nasledovne: štvrtkový domáci zápas s Bostonom, sobotňajší popoludňajší duel v Bostone, nedeľňajší zápas... znova v Bostone.

Monotónnosť éry Original Six sa neprejavovala len v dlhodobej sezóne, v ktorej sa jednotlivé mužstvá stretávali aj v 14 vzájomných zápasoch, ale i v samotných vyraďovacích bojoch. Red Wings za tých 25 rokov odohrali 38 sérií play-off, ale len štrnásťkrát narazili na iného súpera ako Toronto alebo Montreal. V rokoch 1948 až 1961 Detroit absolvoval proti tejto dvojici kanadských mužstiev až 16 zo svojich 19 sérií.

Nebola tá predvídateľnosť a monotónnosť omnoho väčšia, než je dnes? A že sa netýkala iba rozdielov medzi dobrými a zlými a niekoľkých stereotypných období, ale aj popularity, atraktivity a vôbec úrovne hry? Veruže týkala!

Posúďte sami na príklade sezóny 1953/54:

Podľa historických štatistík boli tromi najproduktívnejšími hráčmi Bostonu v ročníku 1953/54 Ed Sandford, Fleming Mackell a Johnny Peirson. U N.Y. Rangers to v danej sezóne boli Paul Ronty, Don Raleigh a Wally Hergesheimer. Ruku na srdce: žiaden z týchto hráčov sa nestal takou legendou, akou by vzhľadom na pôsobenie v ére Original Six mohol byť vnímaný. A to je prosím reč o tých najlepších hráčoch klubov.

Podobne ako v Bostone a u N.Y. Rangers na tom boli v sezóne 1953/54 aj v Chicagu a Toronte. Ak človek skrátka túžil popri tom stereotypnom programe vidieť hokejistov, ktorí sa neskôr stali veľkými legendami, musel zavítať na zápasy Detroitu a predovšetkým Montrealu.

U Red Wings vládli v sezóne 1953/54 mená ako Gordie Howe, Ted Lindsay, Red Kelly a v bránke Terry Sawchuk. Najproduktívnejšími mužmi Canadiens boli Maurice „Rocket“ Richard, Bernie „Boom Boom“ Geoffrion a Bert Olmstead. Z obrany ich podporoval Doug Harvey, v útoku to bol Elmer Lach, a aby sa nezabudlo: svoje prvé veľké kroky v NHL robili Jacques Plante a Jean Béliveau. V praxi išlo o jednu väčšiu osobnosť ako druhú a kvalitný hokej, na ktorom by človek oči nechal. Nebolo tej kvality ale skutočne málo?

To, že minimálne polovica NHL bola za éry Original Six menej atraktívna, ako si mnohí myslia, nepriznávajú iba štatistiky, ale aj niektorí hráči, ktorí v tejto ére v NHL hrávali. Jedným z nich je napr. slávny útočník Andy Bathgate, ktorý v apríli 2004 urobil veľavravný rozhovor pre Sieň slávy.¹⁹⁵ V ňom najskôr uviedol, že v ére Original Six boli dominantnými klubmi naozaj iba Montreal, Toronto a Detroit, a že „rozloženie síl bolo veľmi nerovnomerné“. Následne sa oprel do New York Rangers, u ktorých sa stal legendou, i keď v období jeho pôsobenia v NHL boli práve Rangers klubom, ktorý bol neatraktívny a horší od ostatných. Bathgate uviedol: „V New Yorku som hral takmer 12 rokov, ale ani raz som si nezatrénoval na ľade Madison Square Garden. Ani raz! Sice sme na ňom korčuľovali, ale nikdy sme sa tam nepripravovali na zápas. Svetlá boli zasvietené iba čiastočne. Trénovali sme na inom klzisku, ktoré ani nemalo rozmery NHL. Mantinely na ňom boli hliníkové, na konci klziska bolo pletivo. Bolo to veľmi primitívne – to je jediný spôsob, akým to viem opísať. Šatňa bola malá, človek v nej nemal žiad-

---

¹⁹⁵ One on one with Andy Bathgate. Kevin Shea, Hockey Hall of Fame, 20.4.2004.

ne súkromie. Keď sa niekto zranil, museli ho položiť do stredu šatne, pretože tam nebolo miesto ani pre lekára. Je tomu ťažké uveriť, ale je to pravda. Počas prvých štyroch rokov, ktoré som bol s Rangers, sme mali iba jedného brankára. Počas tréningov sme mali pred jednou z bránok obyčajnú dosku. Bolo to absurdné. U juniorov sme mali lepšie možnosti ako v New Yorku! Už len preto, že sme tam mali dvoch brankárov. Takéto podmienky boli, samozrejme, nehodné toho, aby ste mohli pravidelne vyhrávať. Aj keď sme sa dostali až do play-off, do Madison Square Garden prišiel cirkus, takže sme museli odísť a všetky zápasy play-off sme museli hrať na klziskách súperov. Neexistoval žiadny dôvod, aby ste vyšli na ľad a bili sa o víťazstvo. Bolo to veľmi biedne. Keď som hral za New York po prvýkrát, ukázalo sa tam asi 5,5 tisíc fanúšikov. Potom sa to ale zmenilo. Nepanovala tam dobrá atmosféra.”

Je vskutku otázne, prečo niektorí fanúšikovia Red Wings bažia po návrate týchto údajných veľkolepých časov, ktoré ale takými nikdy neboli. Mnohí tvrdia, že Detroitu chýba viac zápasov s Torontom či Montrealom, pritom do sezóny 2008/09 sa okolo zápasov s utrápeným divíznym rivalom Chicagom nevytvárala žiadna honosná atmosféra. Taká atmosféra nakoniec nevládla ani pri občasných návštevách v podaní N.Y. Rangers a Bruins. Napokon sa teda zdá, že fanúšikom Red Wings chýba väčší počet zápasov hlavne s tímami, ktoré boli v ére Original Six skutočne kvalitné, zatiaľ čo tie menej kvalitné ich ani dnes veľmi nezaujímajú.

Či sa to niekomu páči alebo nie, éra Original Six bola preukázateľne predvídateľná, monotónna a ak naozaj kvalitná a populárna, tak len u polovice klubov. Neexistovala celoplošná popularizácia a vyrovnanosť, vďaka čomu by bolo možné NHL označiť za bezkonkurenčne najlepšiu hokejovú súťaž na svete. To všetko sa tými desiatkami rokov zmenilo, takže je napodiv, že sa stále nájdu ľudia, ktorí dúfajú v zmeny programu, v menší počet zápasov v teplejších častiach USA, púšťach alebo odľahlých častiach Kanady, a naproti tomu vo vehementný návrat starých časov.

Staré časy sa však nevrátia, pretože neboli také dobré, ako si mnohí myslia. A ak sa aj vrátia, tak len v miernej podobe, ktorá by sľubovala viac vzájomných zápasov medzi klubmi z éry Original Six. Nemožno ale čakať, že tieto tímy by od NHL dostali výnimku a mohli by proti sebe hrať častejšie ako proti iným klubom. Éra Original Six v podobe, akú mala, je už viac ako 40 rokov mŕtva, a preto by sme ju mali nechať odpočívať.

Retrospektíva: piešťanské šialenstvo 1987

Západoslovenské mesto Piešťany bolo na prelome rokov 1986 a 1987 jedným zo štyroch dejísk svetového šampionátu hokejistov do 20 rokov. Piešťany sa vďaka tomuto turnaju preslávili viac, ako sa možno čakalo. Do histórie vstúpili vďaka šialenej hromadnej bitke medzi juniormi Kanady a Sovietskeho zväzu. (23.7.2011)

Malebné západoslovenské mestečko Piešťany je od roku 2002 známe ako spoluorganizátor Memoriálu Ivana Hlinku¹⁹⁶, prestížneho turnaja osemnásťročných a mladších hokejistov. Piešťany sa však preslávili už dávnejšie, a dokonca ešte pred Nežnou revolúciou. Na prelome rokov 1986 a 1987 boli jedným zo štyroch slovenských miest, v ktorých sa vtedy konal jedenásty svetový šampionát hráčov do 20 rokov.¹⁹⁷ A bol to šampionát, ktorý vošiel do histórie.

Jedným z vrcholov šampionátu mal byť absolútne posledný zápas, hraný v nedeľu 4. januára 1987 v Piešťanoch medzi juniormi Kanady a Sovietskeho zväzu. Bezmála tri tisícky priaznivcov na piešťanskom zimnom štadióne, ktorý bol len krátko pred začiatkom turnaja dobudovaný a zastrešený, sa tešili na veľkolepé divadlo, ktoré ešte mohlo zamiešať poradím na medailových stupienkoch. Nabudení fanúšikovia sa divadla naozaj dočkali. Nebolo to však divadlo, aké si predstavovali.

V osemdesiatych rokoch sa reprezentačné turnaje nehrávali vo viacerých skupinách a následných vyradovacích bojoch, ako je tomu dnes. Osmička mužstiev na šampionáte 1987 sa stretla s každým protivníkom v jednom vzájomnom stretnutí, pričom o medailách rozhodovalo konečné poradie v tabuľke.

Zvučné zloženie záverečného zápasu turnaja mohlo napovedať, že aspoň podľa papierových predpokladov by sa malo bojovať o zlato. Sovieti i Kanadania ale v predchádzajúcich stretnutiach niekoľkokrát zakopli. Oba výbery nedokázali poraziť domáce Československo a ani Fínsko.¹⁹⁸ Pred zavŕšením turnaja tak bolo isté, že poradím na popredných pozíciách môžu zamiešať iba Kanadania.

Matematika hovorila jasnou rečou: ak Kanada prehrá, získa bronz; ak zvíťazí, má striebro; a ak zvíťazí o päť a viac gólov, preskočí priebežne prvé Fínsko a bude korunovaná zlatom a titulom majstra sveta. To benjamíni Zbornej nemohli so svojím nečakane nízkym šiestym miestom už nijako pohnúť, ale do prestížneho zápasu s Kanadou dali všetko. A možno aj ďaleko viac.

Zápas medzi odvekými rivalmi Kanadou a Sovietskym zväzom sa nakoniec skončil veľkou bitkou. Neslávne známa „Punch-up in Piestany“ (hromadná bitka v Piešťanoch) sa spustila krátko po polovici stretnutia za stavu 4:2 pre kanadských mladíkov. Incident sa rozrástol po tom, čo sovietsky forward Pavel Kostičkin zostrelil svojou sekerou sústavne provokujúceho kanadského útočníka Theorena Fleuryho. Do šarvátky sa

---

¹⁹⁶ Jedna zo skupín Memoriálu Ivana Hlinku sa v Piešťanoch hrávala od roku 2002 do roku 2014. Turnaj sa v Piešťanoch nehral až v roku 2015, kedy dostala prednosť Bratislava.

¹⁹⁷ Juniorský svetový šampionát 1987 sa hral od 26. decembra 1986 do 4. januára 1987 v Piešťanoch, Trenčíne, Nitre a Topoľčanoch. V každom meste sa odohralo sedem zápasov. V Piešťanoch sa predstavili reprezentácie Fínska, Spojených štátov amerických, Sovietskeho zväzu, Švajčiarska, Švédska, Kanady a Československa. Jedinou reprezentáciou, ktorá si v Piešťanoch nezahrála, bola reprezentácia Poľska.

¹⁹⁸ Sovieti prehrali s Československom 3:5 a s Fínskom 4:5. Body stratili aj v zápasoch so Spojenými štátmi (2:4) a Švédskom (3:3). Kanadania prehrali s Československom 1:5 a s Fínskom remizovali 6:6.

následne zapojili ďalší štyria hráči Zbornej, naskakujúci z lavičky. To vyvolalo v oboch táboroch reťazovú reakciu.

Mladíci oboch družstiev sa v jednej chvíli rozdelili aj do desiatich bitiek, ktoré nešlo prerušiť. Niektoré pästné súboje sa končili zraneniami. Trebárs sovietsky bek Vladimir Konstantinov udrel svojho kanadského soka čelom tak tvrdo, že mu na mieste dolámaval nos. O tejto hlavičke sa po rokoch rozhovoril Brendan Shanahan, kanadský aktér bitky a Konstantinovov neskorší spoluhráč v drese Detroit Red Wings. Shanahan onen úder popísal ako tú najtvrďšiu hlavičku, akú kedy videl.¹⁹⁹

Hráčov, ktorí to neskôr dotiahli až do NHL, bolo na ľade mnoho. Do šialenej hromadnej bitky sa zapojili aj ďalšie budúce hviezdy, ako napr. Vladimir Malachov, Sergej Fiodorov, Alexander Mogilny, Valerij Zelepukin, Luke Richardson, Glen Wesley, Steve Chiasson a Mike Keane.

V najintenzívnejšej etape šarvátky, predstavujúcej incident celých lavičiek, sa bili všetci okrem dvoch Kanadánov – náhradného brankára Jimma Waitea a útočníka Pierre Turgeona. Najmä druhý menovaný Turgeon, neskôr autor 515 gólov a 1 327 bodov v NHL, bol za svoj prístup mnohými spoluhráčmi označený za zbabelca.²⁰⁰

O nelichotivú slávu tejto bitky sa postarali nielen bijúci sa mladíci, ale aj vtedajšie pomery. Kanadania sa v pästných súbojoch vyžívali, zatiaľ čo reakcia odnepamätí disciplinovanejších Sovietov bola nepríjemným prekvapením, takže s hromadnou bitkou odvekých rivalov si nik nevedel dať rady. Trojica rozhodcov, nesúca na incidente značnú dávku viny, opustila v priebehu dvadsaťminútovej bitky ľad a spoza mantinelov sa prizerala tomu, ako sa na piešťanskom zimnom štadióne na chvíľu zhasli svetlá. Organizátori turnaja chceli spoločensky neprípustné chovanie mladých hokejistov zastaviť tým, že v tme na seba nebudú vidieť a s bitkou budú nútení prestať. Ich pästné súboje ale neutíchli ani po opätovnom rozsvietení. Nespokojní boli aj prítomní diváci, ktorí na bitku reagovali mohutným piskotom a neskôr aj skandovaním slovného spojenia „My chceme hokej“. Toto spojenie sa na štadióne ozývalo aj po tom, ako bitka skončila. To už ale bol predčasne ukončený aj samotný zápas.

Zaskočení diváci, ktorí na stretnutie prišli osobne a nepozerali ho v televízii, mali o vtedajších bezprostredných udalostiach najväčší prehľad. V československých printových médiách sa tejto šarvátke žiaden zvláštny priestor nevenoval. V niektorých prípadoch bola iba okomentovaná niekoľkými opatrnými vetami.

Následky šialenej bitky, ktorá vyvolala veľký rozruch ako v kanadskej, tak aj v sovietskej hokejovej federácii, boli v rámci šampionátu značné. Oba celky boli krátko po predčasnom ukončení zápasu diskvalifikované, čo v konečnom poradí turnaja znamenalo, že zlaté medaily zostali Fínsku, zo striebra sa tešili domáci hráči Československa a bronz doslova prischol Švédsku, ktoré by za iných okolností skončilo štvrté.

Hlavné postavy hromadnej bitky dostali množstvo trestov. Tresty neminuli ani ich trénerov. Hoci oba znepriatelené mužstvá boli zo šampionátu vylúčené, organizátori ich pozvali na záverečný banket s odovzdávaním medailí. Nahnevaní Kanadania toto pozvanie odmietli, na čo im organizátori rozkázali, že piešťanský zimný štadión musia opustiť do pol hodiny. Zašlo to dokonca tak ďaleko, že Kanadania boli pri svojom od-

---

¹⁹⁹ When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game. Gare Joyce, Doubleday Canada, 7.11.2006.

²⁰⁰ When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game. Gare Joyce, Doubleday Canada, 7.11.2006.

chode sprevádzaní ozbrojenými československými vojakmi, ktorí ich eskortovali až za hranice krajiny.²⁰¹

Obhajoby, pri ktorých sa zodpovednosť prehadzovala ako horúci zemiak, sa rodili aj po skončení turnaja. Padlo aj niekoľko narážok na potýčky členov kanadského a sovietskeho realizačného tímu. Na povrch vyplávali zvláštne praktiky hlavného nórskeho rozhodcu Hansa Rønninga, ktorý mal svojou nepozornosťou škodiť nielen v inkriminovanom súboji Kanadčanov a Sovietov, ale aj v zápase Kanady s USA.²⁰²

Z bitky, ktorá zvykne byť zaraďovaná medzi najväčšie a najvýznamnejšie šarvátky v histórii ľadového hokeja, sa popri negatívach zrodila aj rada pozitív (samozrejme, ak ich takto vôbec možno nazvať). Oba národy dokázali počinanie svojich mladých reprezentantov odsúdiť, ale zároveň poukázať na ich patriotizmus. Záujem o juniorský hokej v Kanade začal stúpať a napr. horlivý reportér Don Cherry zaznamenal rázny prelom vo svojej komentátorskej kariére a popularite práve vďaka tomu, že sa k tejto bitke začal vyjadrovať zapáleným a vlasteneckým štýlom.²⁰³ Malá piešťanská kanadsko-sovietska vojna sa nakoniec postarala o pozdvihnutie vlasteneckej vlajky a vytvorenie ešte väčšej rivality medzi oboma hokejovo najvýznamnejšími národmi.

Príbeh piešťanskej bitky je oveľa bohatší a významnejší, ako sa z tohto článku môže zdať. Na mnohé ďalšie podrobnosti o tejto šarvátke môžete natrafiť v internetových encyklopédiách, ktoré sú písomným sprievodom k niekoľkým archívnym záberom kanadskej televízie CBC, ako i zhrnutím faktov z populárnej knihy *When the Lights Went Out: How One Brawl Ended Hockey's Cold War and Changed the Game* (Keď sa zhasli svetlá: ako jedna bitka ukončila studenú vojnu a zmenila hokej), ktorú v roku 2006 vydal kanadský reportér, autor a novinár Gare Joyce.

(Ne)slávna hromadná bitka v Piešťanoch bola o osem mesiacov neskôr zatienená skvostnými súbojmi mužských reprezentácií Kanady a Sovietskeho zväzu na Kanadskom pohári 1987, jednom z najslávnejších reprezentačných turnajov všetkých čias. Na piešťanské šialenstvo 1987 sa však nezabudlo a nezabúda prakticky dodnes. Piešťany totiž výrazne prispeli k tomu, že v Kanade sa zrodil onen obrovský záujem o juniorský hokej. A hoci sa preslávili vďaka negatívnej tvári vtedajších juniorských tímov Sovietskeho zväzu a Kanady, nič to nemení na fakte, že sa vďaka tomu stali jedným z najznámejších slovenských hokejových miest.

---

²⁰¹ *When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game.* Gare Joyce, Doubleday Canada, 7.11.2006.

²⁰² *When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game.* Gare Joyce, Doubleday Canada, 7.11.2006.

²⁰³ *When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game.* Gare Joyce, Doubleday Canada, 7.11.2006.

O odvážnom boji s nepriazňou osudu

Poznali ste už človeka, ktorý zmenil váš pohľad na svet a ukázal vám, že problémy, ktoré máte, sú často len malicherné drobnosti v porovnaní s problémami, ktoré môže mať niekto iný? Earl Cook je niekto, kto takto ohúrili zlatého kanadského kouča, celý tím NHL a mnohých ďalších, ktorí o jeho fascinujúcom príbehu počuli. (19.9.2011)

Možno ste už počuli prirovnanie, v ktorom je šport predstavovaný ako metafora života. Človek sa učí, ako vyhrávať a prehrávať, ako sa stať súčasťou mužstva, ako bojovať proti nepriazni osudu. Často pritom nezáleží na tom, na akej strane sa človek nachádza. Či už je hviezdou NHL, fanúšikom z druhého konca sveta, alebo nenápadnou postavou, ktorá chce svojím skromným záujmom o šport naplniť vlastný život, rozdiely sa mažú v okamihoch, kedy sa sám život mení na ťažký boj.

V pompéznom i menej ligotavom svete nás všetkých sa dennodenne dejú udalosti, ktoré nás dokážu pribrzdiť a upozorniť, že naše náhle problémy a starosti nemusia byť také veľké, za aké ich možno považujeme. Každý z nás vníma svoju malú metaforu života rozdielne. Problémy prichádzajú a odchádzajú, a nech je človek kýmkoľvek, neraz ich môže preniesť do drobnej roviny, ktorá v porovnaní s jeho okolím nemusí byť taká vážna, ako sa zdalo. Sú tu predsa aj tí druhí, ktorí sa trápia ďaleko viac – často po celý život, no i napriek tomu o svojich starostiach nehovoria a odhodlane sa ich snažia zamiesť pod koberec a nedovoliť im, aby ich ovládali.

Jednou z ťažko skúšaných, ale odvážnych postáv, ktoré túto malú metaforu života dokázali preniesť do neveriteľných výšok, sa stal Kanadčan Earl Cook.

Dať mu domov

Earlove problémy začali už pri narodení. Jeho biologická matka bola počas tehotenstva závislá na alkohole, čo malo za následok predčasný pôrod a Earlov pobyt v inkubátore. Lekári nedávali zničenému teličku veľkú šancu na regeneráciu, napriek tomu sa dokázalo pozviechať. Biologická matka sa o Earla nedokázala postarať, preto časom skončil v detskom domove. Po niekoľkých rokoch si ho odtiaľ vzala pani Debbie Hopkins, ktorú od adopcie neodradil ani chlapcov rozsiahly chorobopis. Earl od malička trpel autizmom, hyperaktivitou a fatálnym alkoholovým syndrómom.^{204 205}

Ako tvrdila sama Debbie Hopkins, pracujúca v pozícii asistenta učiteľa, mnoho ľudí ju za jej čin častovalo pochvalami, hovoriac, že Earl si jej láskavú starostlivosť naozaj zaslúži. Nikdy ale nezabudla dodať, že táto pomoc bola vzájomná. Ťažké chvíle si prežila aj ona sama. Pri automobilovej havárii z konca osemdesiatych rokov nadobudol vážne postihnutie jej manžel Robin. Bolo to práve v dobe, kedy spolu očakávali druhý prírastok do rodiny. Dcéra Kelly Lynn však zomrela po niekoľkých mesiacoch na zlyhanie srdca. Neskôr ju nasledoval aj Robin, ktorý zahynul pri požiari.²⁰⁶

Debbie tieto ťažké chvíle zvládla iba vďaka viere a synovi Darbymu. Ale ako Darby rástol, Debbie začala mať pocit, že nadišiel čas, aby poskytla Earlovi domov.²⁰⁷ Všet-

---

²⁰⁴ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²⁰⁵ Earl Cook receives NHL Alumni Award posthumously. CBC News, 26.9.2011.

²⁰⁶ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²⁰⁷ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

ko zlé, čím si Debbie a Earl prešli, hodili po spojení svojich osudov za hlavu. Prekonávaním prekážok, aké si väčšina z nás ani nedokáže predstaviť, sa im podarilo vybudovať šťastie, ktoré nezostalo bez povšimnutia.

Vidieť ho bojovať

Úprimný a priamočiary Earl sa s pomocou svojej novej matky naučil hrať hokej. Keď mu v januári 2007 vo veku 19 rokov diagnostikovali zhubný nádor kostí a neskôr amputovali ľavú nohu a polovicu panvy²⁰⁸, k milovanému športu sa aj napriek viacerým operáciám dokázal vrátiť a stal sa sledge hokejovým brankárom.²⁰⁹

Za svoju lásku k hokeju a dôveru v samého seba získal Earl veľkú mediálnu pozornosť, ktorá neobišla ani Mikea Babcocka, hlavného trénera jeho obľúbených Detroit Red Wings. Keď Babcock videl, čím všetkým si Earl prešiel, venoval mu svoj čas, až sa stali priateľmi.²¹⁰ Viac ako 60 Earlových návštev zápasov Red Wings na tribúnach²¹¹ sa stalo minulosťou, keď ho sám Babcock začal pozývať do útrob Joe Louis Areny a urobil z neho pomyselnú súčasť tímu.²¹²

Earl sa vďaka láskavosti a priateľstvu hokejistov Red Wings stal „osobným motívatorom“ tímu. S hráčmi netrávil veľa času iba v šatni a osobných lôžkach – jeho priamočiarosť sa preniesla aj do roviny porád s koučom Babcockom. Earl viac nebol iba fanúšikom Detroit Red Wings a členom ich širokej rodiny. Stal sa čestným koučom tímu, v ktorom bol rešpektovaný.^{213 214}

Keď Earl nebol s Red Wings, s Babcockom zvykol telefonovať. Nech sa dialo čokoľvek, stále sa vracal k hokeju a zostával verný svojej druhej rodine. Doma vo Winnipegu si našiel čas na príležitostné koučovanie v stredoškolskom dievčenskom hokejovom tíme. Inokedy chodieval na ľad, aby si zachytil v sledge hokeji. Keď nastúpil proti kanadským reprezentantom, kričal na nich, aby na neho strieľali tvrdsie.²¹⁵

Pri návratoch do šatne Red Wings zvykol hokejistov vyzývať k lepším výkonom. „Pozrite sa na môj život. Veci sa vždy nevyvíjajú tak, ako by som si prial, ale snažím sa s nimi bojovať,“ hovoril o spôsobe, akým motivuje hokejistov Red Wings, pred reportérom Regom Sherrenom z CBC News. „Keď ja dokážem poraziť toto všetko, vy chlapci môžete vyhrať jeden hokejový zápas.“²¹⁶

Priebojnému Cookerovi vtip rozhodne nikdy nechýbal. Úsmev na jeho tvári sa nestrácal, i keď si bol vždy vedomý toho, aké sú jeho problémy vážne. Rakovina ho prenasledovala celé roky. Nádor sa postupne objavil aj na jeho srdci, pečeni a pravej obličke, čo ho stálo ďalšie a ďalšie chemoterapie. Nikdy však neklesol na duchu a neprestal bojovať.²¹⁷ Každý deň hľadal spôsob, ako ten jeden deň vyhrať.

---

²⁰⁸ Red Wings mourn the passing of Earl Cook. John Hahn, Detroit Red Wings, 18.9.2011.

²⁰⁹ Earl Cook, Winnipeg hockey fan, dies. CBC News, 18.9.2011.

²¹⁰ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²¹¹ Earl's Story. Jessica Cable, A broadcast journalism profile on cancer survivor Earl Cook, 3.4.2011.

²¹² Red Wings mourn the passing of Earl Cook. John Hahn, Detroit Red Wings, 18.9.2011.

²¹³ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²¹⁴ Babcock to present Ace Bailey Award. Bill Roose, Detroit Red Wings, 26.9.2011.

²¹⁵ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²¹⁶ There's something about Earl. Reg Sherren, CBC News, 18.3.2011.

²¹⁷ Earl Cook, Winnipeg hockey fan, dies. CBC News, 18.9.2011.

Jeho meno je Earl

Priznám sa, že Earla Cooka som dlhú dobu nepoznal. Jeho tvár som si pamätal z tímových fotografií, jeho meno som počul v niekoľkých prenosoch, ale nikdy som nevedel, kto ten Earl Cook vlastne je.

V nedeľu 18. septembra 2011 som zavítal na webovú stránku Detroit Red Wings, aby som si overil, kedyže to má onen slávny Alex Delvecchio okrúhle osemdesiate narodeniny. Zastavil som sa aj u prehľadu realizačného tímu, aby som sa znova pokochal novou pozíciou Chrisa Osgooda, ktorý sa stal koučom dohliadajúcim na vývoj brankárov. Zrak mi na moment odskočil na prehľad aktualít. Pohreb Brada McCrimmona, ktorý tragicky zahynul pri leteckej katastrofe v Jaroslavli, bol niekoľko hodín minulostou, ale to hrôzostrašné slovíčko „mourn“ (trúchliť) prerástlo aj do inej správy.

Odvážneho kanadského chlapca, ktorý sa stal synonymom metafory života, veľkou inšpiráciou pre zlatého kanadského kouča, pre celé mužstvo NHL a pre mnohých, ktorí o jeho príbehu počuli, som spoznal práve v deň, kedy sa jeho láska k Detroit Red Wings preniesla do malého hokejového neba.

Earl Cook zomrel 18. septembra 2011 vo winnipegskej nemocnici St. Boniface Hospital.^{218 219}

Podľa slov Debbie Hopkins „Earl vždy veril, že človek by sa nikdy nemal vzdávať svojich snov, že ťažké obdobia odchádzajú, ale že činy a skutky odhodlaných ľudí, ktorí s nimi bojovali, tie zostávajú.“^{220 221}

V deň Earlovho odchodu do hokejového neba vydali oficiálne mediálne prehlásenie aj Detroit Red Wings. „Earl slúžil ako fantastický vzor pre mňa i celý náš tím,“ povedal v mene Red Wings tréner Mike Babcock, s ktorým mal tento winnipegský bojovník vytvorený ojedinelý vzťah. „Aj keď nás Earl dnes opustil, svojím odhodlaným spôsobom života nikdy nedovolil, aby bol porazený.“²²²

---

²¹⁸ Earl Cook, Winnipeg hockey fan, dies. CBC News, 18.9.2011.

²¹⁹ Earl Cook zomrel vo veku dvadsaťtri rokov na zlyhanie obličky. Nestihol si tak prevziať ocenenie Ace Bailey Award of Courage, ktoré sa udeľuje mimo hlavnej scény NHL za odvahu a oddanosť hokeju. Ocenenie prevzali rodinní príslušníci Earla Cooka na čele s jeho adoptívnou matkou Debbie Hopkins dňa 26. septembra 2011 v Toronte. Cenu odovzdával sám Mike Babcock, ktorý na záver svojho prednesu zdržoval slzy a vyriekol: „Earl, musím Ti povedať, že mi chýbaš.“

²²⁰ Earl Cook, Winnipeg hockey fan, dies. CBC News, 18.9.2011.

²²¹ Krátko po správe o smrti Earla Cooka som sa rozhodol spojiť s pani Debbie Hopkins na sociálnej sieti a okrem kondolencie jej venovať aj mnohé obdivné slová, ktoré sa na adresu Earla Cooka a jeho boja kopili od uverejnenia tohto článku v diskusii na blogu Red Wings Corner. Odpoveď na seba nenechala dlho čakať – dorazila v noci z 22. na 23. septembra 2011. Čitateľom, ktorých príbeh Earla Cooka zaujal, pani Hopkins odkázala: „Ďakujem vám. Je pre mňa šťastím a požehnaním, že Earl inšpiroval toľkých ľudí po celom svete. Bude mi strašne chýbať, ale viem, že zostane ďalej žiť v mnohých srdciach.“

²²² Red Wings mourn the passing of Earl Cook. John Hahn, Detroit Red Wings, 18.9.2011.

Drew Miller: v tieni staršieho brata? Ani náhodou!

Ludia, ktorí NHL nesledujú pravidelne, si pri zaznení priezviska Miller pravdepodobne spomenú iba na brankára Ryana Millera. V NHL však úspešne pôsobí aj jeho mladší brat Drew. Ten síce nie je tak populárny ako Ryan, ale jeho činy na ľade i mimo neho sú zárukou, že v tieni svojho brata rozhodne nestojí. (16.11.2011)

História pozná desiatky hokejistov, ktorí vstupom do NHL napodobnili svojich bratov, bratrancov, strýkov, otcov alebo starých otcov. Jedným z takýchto hráčov je aj americký útočník Drew „Millsie“ Miller, najmladší člen slávneho rodu Millerovcov, v súčasnosti nastupujúci v drese Detroit Red Wings.

Pokolenie Millerovcov sa odjakživa vyznačovalo pôsobením jeho členov na Michigan State University. Millerovci majú už desať svojich zástupcov, ktorí za túto vysokú školu hrali.²²³ Do NHL sa dokázali presadiť Drewovi bratanci Kelly, Kevin a Kip, ako aj jeho starší brat Ryan, brankár mužstva Buffalo Sabres.²²⁴

Už len letný pohľad na kariéry Drewa a Ryana Millerovcov napovedá, že mladší Drew je tým súrodencom, ktorý je populárny menej. Ak sa však na jeho kariéru pozrieme bližšie, zistíme, že v tieni svojho staršieho brata zaiste nestojí.

Drewov vstup do profesionálneho hokeja sa datuje do rokov 2006 a 2007. V oboch ročníkoch, v ktorých prechádzal z univerzity do AHL a následne z AHL do NHL, dokončil základnú časť v jednom tíme a jednej lige, ale play-off už absolvoval v inej lige na vyššej úrovni. Znamená to, že mal za sebou mimoriadne vzácnu skúsenosť, pretože v AHL i NHL debutoval vo vyradovacích bojoch. Vďaka trénerovi Randymu Carlyleovi, ktorý ho hneď v prvom stretnutí v NHL postavil vedľa slávneho Teemu Selänneho, sa na konci ročníka 2006/07 mohol tešiť zo zisku Stanley Cupu s Anaheimom. Organizáciu Ducks však o dva roky neskôr opustil.

Sezóna 2009/10 pre Millera odštartovala v drese Tampa Bay Lightning. Avšak vinou slabšieho štartu sa dňa 10. novembra 2009 ocitol na waiver listine, čoho sa rozhodli využiť zraneniami zdecimovaní Detroit Red Wings a stiahli si ho do svojho mužstva.²²⁵ Millsie sa tak vrátil do staronového prostredia, v ktorom vyrastal.

Millerov návrat do Detroitu sa spájal s množstvom nostalgie. V mužstve sa stretol s bývalými spoluhráčmi Justinom Abdelkaderom a Bradom Mayom. Navyše sa vrátil do dôverne známej Joe Louis Areny, ktorú navštevoval od detstva.²²⁶ Do staručkej haly chodieval sledovať svojho brata Ryana a sám si v nej zahral na šampionáte CCHA, kde ako kapitán viedol svojich „Spartánov“. Hrať za Michigan State Spartans a neskôr i za Detroit Red Wings, to je v štáte Michigan veľká pocta. Za Red Wings navyše hrával aj jeho bratranec Kevin, ktorému sa to podarilo v rokoch 1991 a 1992.

Byť súčasťou jednej z najlepšie fungujúcich organizácií v NHL je niečo, s čím je Drew Miller spokojný. I keď sa k Red Wings pripojil vďaka zraneniam, svoju pozíciu si

---

²²³ The Miller Family Lineage. Rob Schlisberg, Michigan State University, 2.12.2003.

²²⁴ Zostávajúcimi piatimi členmi pokolenia Millerovcov, ktorí si zahrali na Michigan State University, boli Elwood „Butch“ Miller (Drewov starý otec), Lyne Miller (Elwoodov brat), Dean Miller (Drewov otec), Curtis Gemmel a Taylor Gemmel (obaja Drewovi bratanci).

²²⁵ Red Wings claim Miller off waivers. Bill Roose, Detroit Red Wings, 11.11.2009.

²²⁶ Miller is thrilled to be in Wings' mix. Bill Roose, Detroit Red Wings, 12.11.2009.

dokázal udržať aj po konsolidácii kádra.²²⁷ V Detroite sa prejavil ako výborný defenzívny špecialista, ktorý dokáže ubrániť ktoréhokoľvek súpera.

Aktuálna sezóna 2011/12 je pre Millera v poradí treťou v Hockeytowne. V oboch predošlých ročníkoch odohral minimálne 66 zápasov a zakaždým strelil aspoň 10 gólov. Pri tom nízkom čase, ktorý trávi na ľade, a popri súperoch, proti ktorým nastupuje, sú tieto čísla vskutku znamenité.²²⁸ Spokojnosť s jeho výkonmi sa však nedotýka iba jeho všestranných hokejových schopností, ale aj aktívnej charitatívnej činnosti.

Pomoc komunity, v ktorej Millsie pôsobí, k nemu patrí od nepamätí. Bol to práve Drew Miller, kto počas štúdia na Michigan State University založil populárny charitatívny projekt Spartan Buddy Program, umožňujúci športovcom navštevovať detské nemocnice a rozžiariť na detských tvárach úsmev.²²⁹

Charita a pomoc druhým nie sú v Hockeytowne len všeobecné termíny. Je to tvrdá drina o oddanosti, ľudskosti a tradícii, pretože práve to sú poznávacie atribúty značky Detroit Red Wings. Je to poslanie, ktoré tu naplňa každý jeden hráč, čo sú pre Millsieho ďalšie nesporné dôkazy o úspešnej etape jeho kariéry.

Človek môže Millera vidieť pri návštevách zdravotných stredísk, detských nemocníc, škôl a vojenských základní. Inokedy postáva na ulici a dvojhodinovým štrnganím zvonca (áno, čítate správne) zbiera peniaze na dobročinné účely.²³⁰ Obúva si korčule, aby si mohol zašportovať s fanúšikmi, ktorých neskôr sprevádza pri rozličných atrakciách, rozdáva im autogramy, alebo im venuje pozornosť pri fotení.

S rovnakou vervou sa púšťa aj do bojov na ľade. Všeobecná charakteristika o tom, že Drew je výborný obranár, schopný aj napriek slabšiemu hraciemu času a osobitným úlohám v nižších formáciách strelať góly, tu vonkoncom nestačí. Drew síce nie je pravidelným strelcom, kľúčovým mužom presilových hier, ani veľkým a tvrdým rabiátom, ktorý by súpera mohol zastrašiť medveďou silou, v jeho hre sa ale nachádza vzácna schopnosť, vďaka ktorej aj v kritickej chvíli dokáže zaujať lišiackou šikovnosťou, ba až elegantným rutinérstvom.

Užitočnosť a všestrannosť tohto rodáka z mestečka Dover je nesmierna. U Wings plní mnoho úloh, keďže dokáže hrať i na pozícii centra. Oplýva univerzálnosťou, vďaka ktorej robí správne rozhodnutia. Je schopný nabráť raketovú rýchlosť a zaujať výbornou hrou bez puku. V Hockeytowne sa z neho stal veľký pracant, bojovník a srdciar plný odhodlania, ktorý sa nerozpakuje vletieť priamo do bránky súpera, alebo sa položiť do tvrdej strely.

Millsie je skrátka jedným z tých nenápadných poctivých hokejistov, ktorí sú snom každého generálneho manažéra, pretože má svojrázny talent, vyniká pokorou, posluš-

---

²²⁷ Miller prišiel do Detroitu ako výpomoc do ofenzívy, v ktorej vinou zranení absentovali Johan Franzén, Valtteri Filppula a Jason Williams. Svoje miesto si udržal aj po návrate zranených hráčov – na aktívnej súpiske zostal do konca základnej časti sezóny 2009/10 a nechýbal ani v jednom z dvanástich vystúpení Red Wings v play-off 2010.

²²⁸ V sezóne 2009/10 hrával Miller za Red Wings v priemere 12 minút a 42 sekúnd za zápas. V hre v oslabení ale hrával minútu a 49 sekúnd za zápas, čo bol tretí najlepší výkon medzi tímovými útočníkmi. Podobné boli jeho štatistiky aj v sezóne 2010/11. V nej hrával v priemere 11 minút a 44 sekúnd za zápas, čo znova nebolo vysoké číslo, ale v hre oslabení to boli až dve minúty a 13 sekúnd za zápas, čo bolo tretie najvyššie číslo v tejto hernej činnosti spomedzi všetkých útočníkov Red Wings.

²²⁹ Miller talks outdoors, hockey family. Kathryn Tappen, Detroit Red Wings via NHL.com, 28.12.2013.

²³⁰ Players beat bosses in bell ringing. Christy Hammond, Detroit Red Wings, 10.12.2010.

nosťou, obetavosťou a schopnosťou tvrdo bojovať, a pri tom všetkom poberá minimálny plat.²³¹

„Pracujete tvrdo, aby ste klubu ukázali, že doň patríte a že v ňom chcete ostať. A ja v ňom chcem zostať,“ zvykne hovorievať²³² tento dobrosrdečný útočník, ktorý je na prvý pohľad zaujímavý aj svojimi predčasne ošedivenými vlasmi, vďaka čomu je pravidelne častovaný prezývkou „silver fox“ (strieborná líška).

Kariéra Drewa Millera je na prvý pohľad skromná, niet však pochybností o tom, že vzorne pasuje do bohatej hokejovej tradície rodu Millerovcov. Veď členovia tohto pokolenia aj jeho zásluhou dosiaľ absolvovali takmer 3 200 zápasov v NHL a získali viac ako 25 univerzitných vyznamenaní za excelentné spoločenské aktivity.²³³

Pokiaľ k svojmu životu a svojej práci pristupujete zodpovedne a popri tom si ešte nájdete čas na pomoc druhým, nepotrebuje sa zaoberať napr. tým, či ste v očiach fanúšikov „lepší“ ako váš brat. To ale neznamená, že by súrodeneckému vzťahu Drewa a Ryana Millerovcov chýbala zdravá rivalita.

Do zverejnenia tohto článku zažilo príbuzenstvo Millerovcov tri zápasy, v ktorých stáli Drew a Ryan proti sebe ako súper v NHL. Úspešnejší bol Drew, ktorý vyhral dvakrát (raz v drese Ducks, raz v drese Red Wings), Ryana však neprekonal ani z jednej zo siedmich striel, ktoré naň v týchto troch stretnutiach vyslal.²³⁴

Vzácnosť gólu vlastnému bratovi na klzisku NHL je možno jednou z prvých myšlienok, ktoré človeku pri tomto všetkom napadnú.²³⁵ Drew Miller však bude dbať v prvom rade na to, aby sa radoval jeho tím. Tento zodpovedný, poctivý a obetavý forward je totiž učebnicovým príkladom hokejistu, ktorý býva nenápadným, ale nesmierne prínosným a stmelujúcim prvkom každého úspešného mužstva.

---

²³¹ V sezóne 2009/10 si Drew u Red Wings zarobil 413 tisíc amerických dolárov, v ročníku 2010/11 to bolo 650 tisíc. Z hráčov, ktorí za Detroit nastupovali pravidelne, to boli najnižšie sezónne gáže.

²³² Red Wings coach Mike Babcock believes Drew Miller has earned a spot on the team. Ansar Khan, MLive.com, 29.9.2010.

²³³ The Miller Family Lineage. Rob Schliessberg, Michigan State University, 2.12.2003.

²³⁴ Drew a Ryan Millerovci odohrali svoj prvý vzájomný profesionálny zápas 5. decembra 2007 v Anaheim, kde si domáci Ducks poradili s Buffalo Sabres 4:1. Drew, nastupujúci za Ducks, zaznamenal dve strely, zatiaľ čo Ryan zaknihoval 29 úspešných zákrokov. Druhýkrát na seba narazili 24. októbra 2009 v Tampe, kde domáci Lightning podľahli Buffalu 2:3 po samostatných nájazdoch. Drew, nastupujúci za Bolts, si pripísal jednu strelu, kým Ryan zaznamenal 24 zákrokov. Posledný vzájomný duel pred zverejnením tohto článku odohrali bratia Millerovci dňa 13. marca 2010 v Detroite, kde Red Wings porazili Buffalo 3:2 po predĺžení. Drew zaznamenal štyri strely, Ryan si pripísal 34 úspešných zákrokov.

²³⁵ Momentálne – pred štartom sezóny 2015/16 – majú bratia Millerovci za sebou už deväť vzájomných zápasov v NHL. Drew vyhral sedem z nich, svojho brata ale stále neprekonal. Najväčšiu šancu na jeho pokorenie mal 30. novembra 2014 v Detroite, kde Red Wings hostili Ryanov nový tím Vancouver Canucks. Päť a pol minúty pred koncom riadnej hracej doby sa Drew k Ryanovi predieral v úniku, ale pre vytrvalé dobiedzanie vancouverského zadáka nestihol zakončiť lepšie ako nevýraznou bekhendovou strelou zblízka. Red Wings tento zápas nakoniec vyhrali 5:3; Drew si pripísal aspoň jeden plusový bod.

Jedno malé veľké poďakovanie

Keď som v novembri 2009 zakladal blog Red Wings Corner, ani vo sne ma nenapadlo, že u neho zostanem dva roky. Jeho čas sa naplnil v novembri 2011, pretože som sa mu už nedokázal venovať tak, ako by som chcel. Posledný článok bol milou povinnosťou poďakovať sa všetkým fanúšikom, ktorí blog vytrvalo čítali. (23.11.2011)

Zajtrajším 24. novembrom 2011 si prostredníctvom bohatej histórie Detroit Red Wings možno pripomenúť vôbec prvú výhru tohto klubu v Národnej hokejovej lige. Od presného zásahu Franka Fredericksona, čistého konta Hapa Holmesa a víťazstva 1:0 na ľade Chicago Black Hawks uplynie rovných 85 rokov.

Ak by sa človek túžil vrátiť o 74 rokov späť, práve dnes by si mohol užívať úvodného zápasu NHL v podaní Carla Liscombea. A ak by sa človeku azda nežiadalo ísť do prastarej minulosti, s otočením sa za stále chvatným rokom 2006 by akurát mohol splývať s okázalou oslavou 1 496. zápasu obrancu Chrisa Cheliosa, ktorý sa týmto počínom stal najčastejšie hrającim Američanom v histórii NHL.

Úvodom teda aspoň zopár „hokejových“ slov a viet, nech čo i len sčasti ide o hokejový blog.

„Život je cintorínom spätných precitnutí,“ napísal kedysi francúzsky novinár, autor a filozof Jean-François Revel.²³⁶ Človek sa neraz vracia k svojim koreňom a samým počiatkom, a nech už ho cesty zaviedli kdekoľvek, nechce zabúdať na všetko dobré, čo ho sprevádzalo, a tak spomína...

Spomína trebárs na jar 1997, kedy sa Red Wings radovali zo svojho prvého Stanley Cupu po dlhých 42 rokoch. Spomína na mohutný hlas národného komentátora Garyho Thornea. Spomína na komické napriahnutie pracanta Martina Lapointeho, pri ktorom sa hokejka na niekoľko sekúnd dvíhala k nebesám. Spomína na 102 úspešných zákrokov Mikea Vernona vo finálovej sérii proti Philadelphia Flyers. Spomína na krásny víťazný gól Darrena McCartyho. Spomína na slzy, ktoré onoho 7. júna 1997 v húfoch kropili Joe Louis Arenu. Spomína na následnú nešťastnú automobilovú haváriu Vladimira Konstantinova, Sergeja Mňatsakanova a Viačeslava Fetisova, vinou ktorej sa prví dvaja menovaní k hokeju už nikdy nevrátili, ale v klube sa postarali o definitívny zrod veľavravného termínu „rodina“.

Spomína na prvé korčule a prvé skusy na ľade. Spomína na prvý hokejový plagát, na ktorého zašlých tmavočervených farbách sa hrdí Sergej Fiodorov. Spomína na dnes už neznámu televíziu, ktorá prinášala vzácne zábery z úchvatnej súťaže menom NHL. Spomína na rozprávanie nebohého krstného otca pri vykôstkovaní čerešní, kedy sa mu pri návrate k najlepším rokom Waynea Gretzkyho ligotali oči.

Spomína na už otrhaný detský album hokejových nálepiek, v ktorom sa našli všetky veľkolepé postavy týchto krásnych časov. Vladimir Konstantinov, Steve Yzerman, Viačeslav Kozlov, Nicklas Lidström, Igor Larionov, Tomas Sandström, Sergej Fiodorov či Brendan Shanahan – nájdú sa tam dodnes.

Človek mal príležitosť všetky tieto rané chvíle vstrebať, možno aj preto, aby ho nepohltili ony samé.

---

²³⁶ La connaissance inutile. Jean-François Revel, Grasset, 5.10.1988.

Ak sa človek dnes pozrie na organizáciu Detroit Red Wings a na ich prechovávaný rešpekt k významnej minulosti a výsostným tradíciám, jeho srdce môže zaplesieť. Všetky tie krásne chvíle tu totiž stále sú – sú živé, zostali. Niet dôvodu na to, aby boli s niečím konfrontované, i keď nič netrvá večne a všetko sa jedného dňa končí. Krásne spomienky by nemali byť iba zábleskami, v ktorých človek spoznal medzníky meniace mu život. Živé by mali zostať navždy, aby im bolo umožnené človeka tvarovať.

Často myslievam na slová majstra konfrontácie Mikea Babcocka, ktorý raz dávno pre rozhlas vysielajúci zápasy Red Wings uviedol, že je obdivuhodné, že niektorí tréneri dokážu vydržať u jedného mužstva aj 15 rokov. Mnohí totiž také šťastie nemajú a jedného dňa musia odísť, pretože svojmu okoliu nemôžu dať viac. Babcock nakoniec dodal, že u neho by malo byť tým zlomovým obdobím desať rokov.²³⁷

Babcock takýto zlom v NHL ešte neabsolvoval, no jeden nikdy nevie, čo všetko sa môže udiať.²³⁸ Niečo na tých slovách vari naozaj bude – už len preto, že každý človek, ktorý svoj život plánuje, by mal vedieť odhadnúť, kedy preň nastal čas, aby s niečím prestal a aby odišiel za novou výzvou.

Záverom teda jedna drobná poznámka pre každého, kto sa na tomto blogu pristaví. Povedzme, že človek schytil trochu inú úlohu, jeho „ice time“ sa zmenil a zrazu cíti väčšiu potrebu tráviť čas s rodinou a milovanými osobami, u ktorých hokej nehrá takú veľkú rolu. To všetko ale tiež znamená, že človek je šťastný.

Posledných desať mesiacov som sa tomuto blogu nemohol venovať v takej miere, ako by som chcel. Preto som sa rozhodol za ním urobiť bodku.

Týmto ďakujem každému, kto tento blog navštevoval a častoval svojimi komentármi, názormi a posudkami. So všetkým dianím naokolo som si užil krásne obdobie života, a to vďaka vám. Keď som v novembri 2009 s blogovaním na SlovakNHL.sk začínal, ani vo sne ma nenapadlo, že u toho zostanem dva roky. Taktiež som si nemyslel, že si na tento blog nájde cestu mnoho čítania chtivých hokejových fanúšikov. Oni však vzišli z jednej náramnej komunity o zapálení a hokejovom priateľstve. A to všetko im môžu iné hokejové stránky iba závidieť.

---

²³⁷ Babcock túto myšlienku vyslovil v roku 2008 počas jedného z mnohých pravidelných rozhovorov, ktoré viedol s Kenom Kalom, rozhlasovým komentátorom Red Wings. Keď ju vyslovil, v Detrote pôsobil tretiu sezónu. V dobe zverejnenia tohto článku bol Babcock vo svojej siedmej sezóne na lavičke Red Wings.

²³⁸ V máji 2015 sa ukázalo, že Mike Babcock v onom rozhovore nehovoril do vetra a po desiatich sezónach na lavičke Detroit Red Wings odišiel za novou výzvou k Toronto Maple Leafs.

Zoznam použitých prameňov

Pri písaní jednotlivých článkov som sa pridržal informácií z rozličných prameňov, ktoré na tomto mieste sumarizujem. Využité boli informácie od špecializovaných médií, autorov a odborníkov prevažne z Kanady a Spojených štátov amerických. Informácie z týchto prameňov boli v jednotlivých článkoch citované a parafrázované v únosnej miere. Na tento účel boli využívané vybrané výroky osôb, háklivé a menej známe údaje alebo tvrdenia, či prípadne konkrétne čísla a fakty, u ktorých sa jednoznačne preukázalo, že ich pôvodcom je iná osoba. Tento zoznam použitých prameňov preto môžete vnímať aj ako vodidlo k obsahu, ktorý o preberanej problematike hovorí v širšej miere ako jednotlivé články knihy.

V zozname použitých prameňov bližšie neuvádzam rozvláčne pramene, ktoré mi poskytli základné informácie, ako napr. osobné údaje o hokejistoch, ich štatistiky, dátumy a výsledky. Týmito použitými prameňmi boli štatistická databáza NHL.com, Game Log NHL.com, databáza HockeyDB.com a databáza HockeyReference.com.

ALLEN, Kevin: *Red Wings keep thoughts with Fischer, prepare for Avs*. USA Today, 22.11.2005 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/wings/2005-11-22-fischer-health_x.htm>.

BARNAS, Jo-Ann: *From Grind to Grace: Darren McCarty tries to find himself and his career again*. Detroit Free Press, 27.1.2008 [online]. World Wide Web: <<http://archive.freep.com/article/20080127/SPORTS05/801270692/FROM-GRIND-GRACE-Darren-McCarty-tries-find-himself-his-career-again>>.

BEAM, Todd: *McCarty agrees to one-year deal*. Detroit Red Wings, 17.9.2008 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=467475>>.

Bell Placed in NHL/NHLPA Substance Abuse Program. Toronto Maple Leafs, 4.9.2007 [online]. World Wide Web: <<http://mapleleafs.nhl.com/club/news.htm?id=461013>>.

BURNSIDE, Scott: *Kovalchuk gets 17-year deal from Devils*. ESPN via Associated Press, 20.7.2010 [online]. World Wide Web: <<http://sports.espn.go.com/new-york/nhl/news/story?id=5392170>>.

CABLE, Jessica: *Earl's Story*. A broadcast journalism profile on cancer survivor Earl Cook, 3.4.2011 [online]. World Wide Web: <<https://www.youtube.com/watch?v=86vGLA6CzZY>>.

CAIN, Carol: *Darren McCarty faces demons, prepares for next chapter*. Detroit Free Press, 30.3.2014 [online]. World Wide Web: <<http://archive.freep.com/article/20140330/COL24/303300034/Carol-Cain-Darren-McCarty>>.

Canadiens and Wings May Visit London, Paris for Exhibitions. Montreal Gazette, 28.3.1938 [online]. World Wide Web: <<https://news.google.com/newspapers?id=yBUyAAAIIBAJ&sjid=SKgFAAAIIBAJ&pg=5206,3770359>>.

Collective Bargaining Agreement between National Hockey League and National Hockey League Players' Association: July 22, 2005 – September 15, 2011. New York & Toronto, 22.7.2005. 454 p.

- Collective Bargaining Agreement between National Hockey League and National Hockey League Players' Association: September 16, 2012 – September 15, 2022.* New York & Toronto, 15.2.2013. 517 p.
- COLLPITS, Iain: *OSHL: The league that never was.* The Mississauga News, 14.7.2015 [online]. World Wide Web: <<http://www.mississauga.com/sports-story/5733581-50th-anniversary-oshl-the-league-that-never-was>>.
- COLMAN, Andrew M.: *Oxford Dictionary of Psychology.* Oxford: Oxford University Press, 1.4.2009. 882 p. ISBN 978-0199534067.
- CONSTANTINE, Mark: *EMTs get their just due, belately, from sports writer.* MLive.com via The Saginaw News, 4.3.2009 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/spirit/index.ssf/2009/03/emts_get_their_just_due_belate.html>.
- COTSONIKA, Nicholas J.: *Hull skates to Detroit, takes less cash to chase the Cup.* High Beam Research via Knight Ridder Newspaper, 22.8.2001 [online]. World Wide Web: <<http://www.highbeam.com/doc/1G1-77425705.html>>.
- COTSONIKA, Nicholas J.: *Wings' Lidstrom flirts with perfection.* Yahoo! Sports, 17.11.2010 [online]. World Wide Web: <<http://sports.yahoo.com/nhl/news?slug=nc-lidstrom111710>>.
- CRIBB, Robert: *Randy Gumbley says his lawsuit against Hockey Canada sparked establishment's fury.* Toronto Star, 14.11.2012 [online]. World Wide Web: <http://www.thestar.com/sports/2012/11/14/randy_gumbley_says_his_lawsuit_against_hockey_canada_sparked_establishments_fury.html>.
- CRISTODERO, Damian: *The waiting is over for Khabibulin.* St. Petersburg Times, 10.9.2001 [online]. World Wide Web: <http://www.sptimes.com/News/091001/Sports/The_waiting_is_over_f.shtml>.
- Crosby turns down WHA offer.* CBC Sports, 26.8.2004 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/sports/hockey/crosby-turns-down-wha-offer-1.501934>>.
- Darren McCarty, wife get protection order.* ESPN via The Detroit News, 6.6.2012 [online]. World Wide Web: <http://espn.go.com/nhl/story/_/id/8015529/ex-detroit-red-wings-enforcer-darren-mccarty-gets-protection-order>.
- Detroit Red Wings' Network Affiliates Guide.* Detroit Red Wings – Red Wings Multimedia – Radio Affiliates [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/page.htm?id=43974>>.
- DiMANNNO, Rosie & McGRAN, Kevin: *Ex-Leaf coach Pat Burns returns home, laughs off death reports.* Toronto Star, 17.9.2010 [online]. World Wide Web: <http://www.thestar.com/sports/hockey/2010/09/17/exleaf_coach_pat_burns_returns_homeLaughs_off_death_reports.html>.
- Donald Fehr closer to becoming NHLPA's executive director.* USA Today via Associated Press, 11.9.2010 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/2010-09-11-donald-fehr-nhlpa_N.htm>.

- Earl Cook receives NHL Alumni Award posthumously.* CBC News, 26.9.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/earl-cook-receives-nhl-alumni-award-posthumously-1.1007921>>.
- Earl Cook, Winnipeg hockey fan, dies.* CBC News, 18.9.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/earl-cook-winnipeg-hockey-fan-dies-1.1000333>>.
- Fischera práce v Detroitu naplňuje, chce být generálním manažerem.* Sport.cz via ČTK, 22.12.2014 [online]. World Wide Web: <<http://www.sport.cz/hokej/nhl/clanek/631433-fischera-prace-v-detroitu-naplnuje-chce-byt-generalnim-manazerem.html>>.
- GM Petr Husička: Mrázkovi s Poláškem jsme nabídli nové smlouvy, dodnes neodpověděli.* HC Vítkovice Steel, 11.12.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.hc-vitkovice.cz/mladez/gm-petr-husicka-mrazkovi-s-polaskem-jsme-nabidli-nove-smlouvy-do-dnes-neodpovedeli.html>>.
- HAHN, John: *Red Wings mourn the passing of Earl Cook.* Detroit Red Wings, 18.9.2011 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=58886>>.
- HAHN, John: *TV analyst Redmond to have surgery to remove tumor.* Detroit Red Wings, 10.2.2008 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=467280>>.
- HAMMOND, Christy: *Players beat bosses in bell ringing.* Detroit Red Wings, 10.12.2010 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=545947>>.
- Hasek opens first North American Dominator Clothing stores in Michigan.* Dominator News, 14.12.2003 [online]. World Wide Web: <http://web.archive.org/web/20071009224853/http://www.dominatorclothing.com/domclothing/assets/images/mag/avg_04/dom_news_08_04.htm>.
- Hašek bude asi obviněn z ublížení na zdraví.* Sport.cz via ČTK, 12.6.2003 [online]. World Wide Web: <<http://www.sport.cz/ostatni/atletika/clanek/9597-hasek-bude-asi-obvinen-zublizeni-na-zdravi.html>>.
- HICKS, Brandon: *Kane, Toews, Keith agree to contract extensions.* CBC Sports, 3.12.2009 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/sports/hockey/kane-toews-keith-agree-to-contract-extensions-1.844445>>.
- HOUSEHOLDER, Mike: *Hasek refuses about \$3 million of salary while out with injury.* USA Today via Associated Press, 12.3.2004 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/wings/2004-03-12-hasek-salary_x.htm>.
- CHELIOS, Chris & ALLEN, Kevin: *Chris Chelios: Made in America.* Chicago: Triumph Books, 1.11.2014. 272 p. ISBN 978-1600789878.
- Chelios making Olympic bid in bobsled.* CBC Sports, 8.10.2004 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/sports/hockey/chelios-making-olympic-bid-in-bobsled-1.514872>>.

- JÁCHIM, Václav: *Dvacítka už má za sebou přesun z Detroitu do Rochesteru, junioři viděli zápasy NHL i NBA*. Hokej.cz, 20.12.2010 [online]. World Wide Web: <<http://beta.hokej.cz/cz/mladez/dvacitka-uz-ma-za-sebou-presun-z-detroitu-do-rochesteru-juniori-videli-zapasy-nhl-i-nba>>.
- JÁCHIM, Václav: *Dvacítka zná širší nominaci na mistrovství světa, jsou v ní i potrestaní Mrázek s Poláškem*. Hokej.cz, 22.11.2010 [online]. World Wide Web: <<http://beta.hokej.cz/cz/mladez/dvacitka-zna-sirsi-nominaci-na-mistrovstvi-sveta-jsou-v-ni-i-potrestani-mrazek-s-polaskem>>.
- JOYCE, Gare: *When the lights went out: How one brawl ended hockey's cold war and changed the game*. Toronto: Doubleday Canada, 7.11.2006. 352 p. ISBN 978-0385662741.
- KHAN, Ansar: *Fischer happy, but dreams of return*. MLive.com, 21.11.2007 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/redwings/index.ssf/2007/11/fischer_happy_but_dreams_of_re.html>.
- KHAN, Ansar: *Red Wings coach Mike Babcock believes Drew Miller has earned a spot on the team*. MLive.com, 29.9.2010 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/redwings/index.ssf/2010/09/red_wings_coach_mike_babcock_b.html>.
- KHAN, Ansar: *Red Wings mourn passing of legendary announcer Budd Lynch, who spent 63 years with club*. MLive.com, 9.10.2012 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/redwings/index.ssf/2012/10/red_wings_mourn_passing_of_leg.html>.
- KHAN, Ansar: *Red Wings' Chris Osgood to have sports hernia surgery, will be sidelined 6-8 weeks*. MLive.com, 10.1.2011 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/redwings/index.ssf/2011/01/red_wings_chris_osgood_to_have.html>.
- KNUFKEN, Drea: *25 rich athletes who went broke*. Business Pundit, 18.5.2009 [online]. World Wide Web: <<http://www.businesspundit.com/25-rich-athletes-who-went-broke>>.
- KOEPKE, Neil: *Spartans in the NHL: Kennedy remains in limbo after Buffalo buyout*. Lansing State Journal, 21.8.2010 [online]. World Wide Web: <<http://archive.lansingstatejournal.com/article/20100822/GW03/8220633/Spartans-NHL-Kennedy-remains-limbo-after-Buffalo-buyout>>.
- Král: *Hokej je zkrachovalou firmou, která produkuje analfabety*. Sport.cz via ČTK, 26.2.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.sport.cz/hokej/reprezentace/clanek/165032-kral-hokej-je-zkrachovalou-firmou-ktera-produkuje-analfabety.html>>.
- KULFAN, Ted: *The Good, the Bad, & the Ugly: Detroit Red Wings: Heart-Pounding, Jaw-Dropping, and Gut-Wrenching Moments from Detroit Red Wings History*. Chicago: Triumph Books, 1.10.2009. 192 p. ISBN 978-1600782404.
- LAGE, Larry: *Groin injury ends Hasek's season*. The Florida Times-Union via Associated Press, 11.2.2004 [online]. World Wide Web: <http://jacksonville.com/tu-online/stories/021104/spo_14785322.shtml#.VdHkP_TQTSd>.
- LAGE, Larry: *Heartfelt thanks: Jiri Fischer is glad to be alive, still has desire to play hockey*. The Argus-Press via Associated Press, 13.12.2005 [online]. World Wide Web: <http://www.arguspress.com/stories/021104/spo_14785322.shtml#.VdHkP_TQTSd>.

s://news.google.com/newspapers?nid=1988&dat=20051211&id=2HYiAAAAIBAJ&sjid=oqwFAAAAIBA&pg=3094,3591329>.

LAGE, Larry: *Red Wings Darren McCarty's priorities: Sobriety, Family & Hockey*. USA Today via Associated Press, 11.4.2008 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/2008-04-10-57498404_x.htm>.

Liverpool co-owner Tom Hicks could sell NHL team Dallas Stars. The Telegraph, 4.2.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.telegraph.co.uk/sport/othersports/icehockey/7160429/Liverpool-co-owner-Tom-Hicks-could-sell-NHL-team-Dallas-Stars.html>>.

LYNCH, Budd & DUFF, Bob: *My Life: From Normandy to Hockeytown*. Detroit: Olympia Entertainment, 15.10.2007. 137 p. ISBN 978-0966412086.

MacLEOD, Bruce: *Original Six era not worth reliving*. Red Wings Corner via The Macomb Daily, 24.10.2008 [online]. World Wide Web: <<http://www.redwingscorner.blogspot.com/2008/10/original-six-era-not-worth-reliving.html>>.

MARTIN, Kevin: *Charges against ex-Oiler dropped*. Toronto Sun via Calgary Sun, 26.10.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.torontosun.com/news/alberta/2010/10/26/15840776.html>>.

McCARTY, Darren & ALLEN, Kevin: *My Last Fight: The True Story of a Hockey Rock Star*. Chicago: Triumph Books, 1.12.2013. 208 p. ISBN 978-1600788857.

McCarty traces bankruptcy to lockout. ESPN News Services & Associated Press, 12.4.2006 [online]. World Wide Web: <<http://sports.espn.go.com/nhl/news/story?id=2406709>>.

McINTOSH, Jeff: *McCarty files for bankruptcy*. USA Today via Associated Press, 12.4.2006 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/2006-04-12-mccarty-bankruptcy_x.htm>.

MEARSHEIMER, John J.: *The Tragedy of Great Power Politics*. New York: W. W. Norton & Company, 7.4.2014 (updated edition). 592 p. ISBN 978-0393349276.

Mrázek: Říkají mi, že je to jako za komunismu. iSport.cz, 15.12.2010 [online]. World Wide Web: <<http://isport.blesk.cz/clanek/hokej-reprezentace-ms-hracu-20-let/99256/mrazek-rikaji-mi-ze-je-to-jako-za-komunismu.html>>.

MULLEN, Liz: *Octagon, IMG putting together hockey tour plans in case of lockout*. Sports Business Journal, 23.8.2004 [online]. World Wide Web: <<http://www.sportsbusinessdaily.com/Journal/Issues/2004/08/20040823/Labor-Agents/Octagon-IMG-Putting-Together-Hockey-Tour-Plans-In-Case-Of-Lockout.aspx>>.

NEWMAN, Mark: *Mac's back!* Grand Rapids Griffins, 12.3.2008 [online]. World Wide Web: <http://griffinshockey.com/news/griffiti/?article_id=1021>.

NHL – Forbes. Forbes, 8.12.2003 [online]. World Wide Web: <<http://www.forbes.com/forbis/2003/1208/nhl.html>>.

NHLers to form Original Stars league. TSN via Canadian Press, 16.8.2004 [online]. World Wide Web: <http://tsn.ca/nhl/news_story.asp?ID=95112>.

- NIYO, John: *Hobbled Mike Modano holds onto hope that he will play again*. The Detroit News, 7.12.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.detroitnews.com/article/20101207/OPINION03/12070329>>.
- O'BRIEN, James: *Nikolai Khabibulin found guilty on extreme DUI charges, will face at least 30 days in jail*. Pro Hockey Talk – NBC Sports, 27.8.2010 [online]. World Wide Web: <<http://prohockeytalk.nbcsports.com/2010/08/27/nikolai-khabibulin-found-guilty-of-extreme-dui-charges-will-face-at-least-30-days-in-jail>>.
- Oilers' *Khabibulin accused of drunk driving*. CBC News, 17.2.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/news/canada/edmonton/oilers-khabibulin-accused-of-drunk-driving-1.895827>>.
- Original Stars Hockey League still operating*. CBC Sports, 22.9.2004 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/sports/hockey/original-stars-hockey-league-still-operating-1.477176>>.
- Pat Burns dispels rumours of his death*. The Globe And Mail, 17.9.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.theglobeandmail.com/sports/hockey/pat-burns-dispels-rumours-of-his-death/article1213688>>.
- PLEINESS, Chuck: *Lilja regrets not signing with Wings*. The Oakland Press, 3.9.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.theoaklandpress.com/general-news/2010903/lilja-regrets-not-signing-with-wings>>.
- Podcast: Maury Brown On Possible NHL Teams Relocating, Don Fehr and the NHLPA, More*. The Free Library via The Biz of Hockey, 31.3.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.thefreelibrary.com/PODCAST%3A+Maury+Brown+on+Possible+NHL+Teams+Relocating,+Don+Fehr+and...-a0222563119>>.
- Red Wings' Jiri Fischer returns to ice*. USA Today via Associated Press, 1.3.2008 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/2008-03-01-4277508962_x.htm>.
- REILLY, Emma: *Ex-owner of Junior A team arrested, faces fraud charges*. Toronto Star, 1.5.2008 [online]. World Wide Web: <http://www.thestar.com/sports/hockey/2008/05/01/exowner_of_junior_a_team_arrested_faces_fraud_charges.html>.
- REVEL, Jean-François: *La connaissance inutile*. Paris: Grasset, 5.10.1988. 402 p. ISBN 978-2246385813.
- RINGLE, Tracie & HAHN, John: *Novi to honor Detroit Red Wing Captain Nicklas Lidstrom with a street re-naming ceremony*. City of Novi & Detroit Red Wings, 16.3.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.cityofnovi.org/Novi/Government/PressReleases/2011/PDF/110316NickLidstromDrive.pdf>>.
- ROBERTSON, Ian: *Youth hockey fraudster gets house arrest*. Toronto Sun, 9.9.2009 [online]. World Wide Web: <<http://www.torontosun.com/news/torontoandgta/2009/09/09/10805496.html>>.
- ROOSE, Bill: *Babcock to present Ace Bailey Award*. Detroit Red Wings, 26.9.2011 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=589915>>.

- ROOSE, Bill: *McCarty eyes NHL comeback, to play in IHL*. Detroit Red Wings, 8.1.2008 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=467252>>.
- ROOSE, Bill: *McCarty returns home, signs with Red Wings*. Detroit Red Wings, 25.2.2008 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=467294>>.
- ROOSE, Bill: *Miller is thrilled to be in Wings' mix*. Detroit Red Wings, 12.11.2009 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=505840>>.
- ROOSE, Bill: *Red Wings claim Miller off waivers*. Detroit Red Wings, 11.11.2009 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=505695>>.
- ROOSE, Bill: *What a Drive!* Detroit Red Wings, 15.3.2011 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=556153>>.
- ROSELLA, Loui: *Hockey fraud case adjourned*. The Mississauga News, 15.10.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.mississauga.com/news-story/3159216-hockey-fraud-case-adjourned>>.
- ROSEN, Dan: *Kovy deal registered as NHL, NHLPA reach settlement*. NHL.com, 4.9.2010 [online]. World Wide Web: <<http://www.nhl.com/ice/news.htm?id=536524>>.
- SAVAGE, Brendan: *McCarty set to join Flint Generals*. MLive.com via The Flint Journal, 29.12.2007 [online]. World Wide Web: <http://www.mlive.com/news/flint/index.ssf/2007/12/exred_wings_mccarty_set_to_joi.html>.
- Sharks Reach Out To RFA Hjalmarsson*. San Jose Sharks, 9.7.2010 [online]. World Wide Web: <<http://sharks.nhl.com/club/news.htm?id=534106>>.
- SHEA, Kevin: *One on one with Andy Bathgate*. Hockey Hall of Fame, 20.4.2004 [online]. World Wide Web: <https://www.hhof.com/htmlSpotlight/spot_oneononep197801.shtml>.
- SHERREN, Reg: *There's something about Earl*. CBC News, 18.3.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.cbc.ca/thenational/blog/2011/03/theres-something-about-earl.html>>.
- SCHLISSBERG, Rob: *The Miller Family Lineage*. Michigan State University, 2.12.2003 [online]. World Wide Web: <<http://www.msuspartans.com/sports/m-hockey/sp ec-rel/120203aab.html>>.
- SIPPLE, George: *Wings defenseman Fischer again treated at hospital*. USA Today via Detroit Free Press, 30.11.2005 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/wings/2005-11-30-red-wings-fischer_x.htm>.
- Sporting News: 1977 Canadiens greatest NHL team*. NHL.com via The Sporting News, 10.2.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.nhl.com/ice/news.htm?id=552264>>.
- ST. JAMES, Helene: *Red Wings' Fischer hospitalized after seizure during game*. USA Today via Detroit Free Press, 22.11.2005 [online]. World Wide Web: <http://usatoday30.usatoday.com/sports/hockey/nhl/wings/2005-11-21-fischer-seizure_x.htm>.

TAPPEN, Kathryn: *Miller talks outdoors, hockey family*. Detroit Red Wings via NHL.com, 28.12.2013 [online]. World Wide Web: <<http://redwings.nhl.com/club/news.htm?id=697803>>.

Už aj Slováci podpísali zmluvu s NHL o prestupe hráčov. Sme.sk via SITA, 8.7.2010 [online]. World Wide Web: <<http://sport.sme.sk/c/5455966/uz-aj-slovaci-podpisali-zmluvu-s-nhl-o-prestupu-hracov.html>>.

Wings beat Wild in Bertuzzi's 1,000th game. NHL.com, 21.2.2011 [online]. World Wide Web: <<http://www.nhl.com/gamecenter/en/recap?id=2010020889>>.

WYSHYNSKI, Greg: *Olli Jokinen trade finally official for Flames, Rangers*. Yahoo! Sports, 2.2.2010 [online]. World Wide Web: <https://ca.sports.yahoo.com/nhl/blog/puck_daddy/post/Olli-Jokinen-trade-finally-official-for-Flames-?urn=nhl-217032>.

YERDON, Joe: *Report: Buffalo Sabres waive Tim Kennedy, plan to buy him out*. Pro Hockey Talk – NBC Sports, 2.8.2010 [online]. World Wide Web: <<http://prohockeytalk.nbcsports.com/2010/08/02/report-buffalo-sabres-waive-tim-kennedy-plan-to-buy-him-out>>.

ZUIDEMA, Michael: *McCarty plans to suit up for Griffins on Friday*. MLive.com via The Grand Rapids Press, 4.2.2008 [online]. World Wide Web: <http://blog.mlive.com/fivehole/2008/02/mccarty_plans_to_suit_up_for_g.html>.

O portáli SlovakNHL.sk

SlovakNHL.sk je slovenský hokejový portál so sídlom v Partizánskom. Portál sa zameriava na spravodajstvo o NHL, AHL, severoamerických juniorských súťažiach a dôležitých reprezentačných akciách, akými sú svetový šampionát, svetový šampionát hráčov do 20 rokov a olympijské hry.

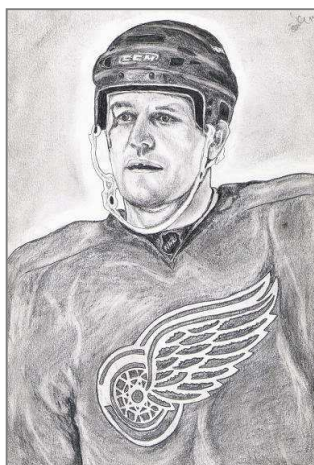
Portál bol založený šéfredaktorom Jozefom Struhárom pred začiatkom hokejovej sezóny 2005/06 s cieľom zaplatať diery na slovenskom trhu, ktorý priaznivcom v tom čase neponúkal ani jeden spravodajský web zameraný priamo na NHL. Portál sa od svojho založenia tešil rastúcej popularite, hoci počet Slovákov v NHL klesal. V súčasnosti patrí medzi najnavštevovanejšie hokejové weby na Slovensku.

Čitatelia a návštevníci majú na SlovakNHL.sk možnosť registrácie, po ktorej si môžu sami založiť a písať vlastný hokejový blog. Jedným z hlavných poznávacích znamiení portálu je silná komunita verných fanúšikov a tým pádom možnosť širokej diskusie. Fanúšikovia môžu portálu pomôcť aj písaním článkov a vlastnými nápadiami.

Portál môžete navštíviť na adrese SlovakNHL.sk.

K titulnej kresbe

Titulnú kresbu, ktorá predstavuje obálku tejto knihy, venoval Norbert Šátek, zberateľ autogramov hráčov NHL a hokejových legiend. Kresba vyobrazuje Darrena McCartyho, jedného z najpopulárnejších športovcov v meste Detroit a štáte Michigan na prelome tisícročí.

Norbert kreslí hokejové legendy už niekoľko rokov. Jeho zbierku tvorí viac ako 80 vlastných kresieb slávnych hráčov NHL s ich podpismi. Figurujú medzi nimi aj také mená ako Gordie Howe, Ted Lindsay, Nicklas Lidström, Alex Delvecchio, Red Kelly, Chris Chelios, Bill Gadsby, Mike Modano, Andy Bathgate či Brett Hull. Norbertovu zbierku podpísaných i nepodpísaných kresieb a hokejových kartičiek s autogramami môžete nájsť na adrese HOF.wbl.sk.

O autorovi

Martin Užák pracuje v redakčných službách ako editor a ghostwriter. Pomimo práce sa venuje aj svojej vlastnej tvorbe, v ktorej dominuje písanie o Detroit Red Wings.

Martin sleduje Red Wings od roku 1997. S písaním o tejto michiganskej organizácii začal v roku 2003, pričom hlavnou oblasťou jeho záujmu sa stala bohatá história Detroit Red Wings. Svoje hokejové články zverejňuje na blogu Hockeytown Blog, ktorý aktuálne figuruje na adrese DetroitRedWings.Blog.cz. V písaní o Detroit Red Wings sa sústreďuje na atypický pohľad na volené témy, keďže jeho zámerom nie je poznatky prekladať a nepodložené ich preberať, ako to robia mnohí slovenskí a českí autori, ale stavať ich do nekonvenčnej roviny a dopĺňať o nové pohľady.

Martin má za sebou dlhoročnú prax v redakčnej činnosti. V rámci svojich novinárskych skusov zrealizoval niekoľko obsiahlych rozhovorov so zaujímavými osobnosťami. V roku 2011 vyspovedal autorov petície, ktorú podpísalo viac ako 24 tisíc slovenských hokejových priaznivcov. V roku 2012 pripravil rozsiahle interview s nezávislou americkou autorkou Sarah Lindenuovou. Od roku 2011 je jediným slovensky píšucim správcom profilu renomovaného časopisu ProHockey na sociálnej sieti Facebook. Jeho tvorba bola propagovaná aj v michiganskom rozhlase WMKT.

Kniha Red Wings Corner je Martinovou prvou hokejovou knihou. V roku 2010 sa stal spoluautorom knihy Rock Club očami štangastov, popisujúcej nitriansky rockový podnik Rock Club naOZZaY. O tejto knihe sa môžete dočítať na jeho literárnom blogu Martin-Uzak.Blog.cz, na ktorom prezentuje svoje skúsenosti zo sféry profesionálneho písania. Na portáli SlovakNHL.sk vystupuje pod nickom Lapointe.

Martin Užák

Red Wings Corner
súbor blogových príspevkov

titulná kresba: Norbert Šátek
vydané vlastným nákladom, nepredajné
prvé vydanie, 2015

text neprešiel jazykovou korektúrou

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto elektronickej knihy nesmie byť rozširovaná na internete, tlačou a inými médiami bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora.

© Martin Užák, 2015

ISBN 978-80-972096-3-6

ISBN 978-80-972096-3-6